00045361

JAC
913.548
Hul/Sou
45361

1159

Digitized with financial assistance from

on 07 January, 2017

45361

LIST OF VOLUMES CONSTITUTING THE NEW IMPERIAL SERIES OF THE REPORTS OF THE ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA.

Prescribed Number in New Series.	Name of book.	Author or Editor.	Date (passed or proposed) of publication.	Existing Provincial Number in the case of books already published.		
				Western India.	Southern India.	Northern India.
I	REPORT OF THE FIRST SEASON'S OPERATIONS IN THE BELGAUM AND KALADGI DISTRICTS ..	Burgess ..	1874	I	..	..
II	REPORT ON THE ANTIQUITIES OF KATHIAWAR AND KACH	Burgess ..	1876	II	..	..
III	REPORT ON THE ANTIQUITIES OF THE BIDAR AND AURANGABAD DISTRICTS	Burgess ..	1878	III	..	..
IV	THE BUDDHIST CAVES AND THEIR INSCRIPTIONS	Burgess ..	1883	IV	..	..
V	THE CAVES OF ELURA AND THE OTHER BRAHMANICAL AND JAINA CAVES IN WESTERN INDIA	Burgess ..	1884	V	..	..
VI	THE BUDDHIST STUPAS OF AMARAVATI AND JAGGAYYAPETA	Burgess ..	1887	..	I	..
VII	LISTS OF ANTIQUARIAN REMAINS IN THE PRESIDENCY OF MADRAS (VOLUME I)	Sewell ..	1882	..	II	..
VIII	LIST OF INSCRIPTIONS AND SKETCH OF DYNASTIES OF SOUTHERN INDIA (VOLUME II) ..	Sewell ..	1884	..	III	..
IX	SOUTH INDIAN INSCRIPTIONS (VOLUME I) ..	Hultzsch ..	1890	..	IV	..
X	DITTO (VOLUME II) ..	Hultzsch ..	1891	..	V	..
XI	REPORT ON THE SHARQUI ARCHITECTURE OF JAUNPUR	Führer and Smith.	1889	..	..	I
XII	MONUMENTAL ANTIQUITIES AND INSCRIPTIONS IN THE NORTH-WESTERN PROVINCES AND OUDH	Führer ..	1891	..	..	II
XIII	EPIGRAPHIA INDICA OF THE ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA (VOLUME I)	Burgess ..	1891	..	..	..
XIV	DITTO (VOLUME II)	Burgess ..	1893	..	..	..
XV	SOUTH INDIAN BUDDHIST ANTIQUITIES ..	Rea ..	1894	..	VI	..
XVI	REVISED LISTS OF ANTIQUARIAN REMAINS IN THE BOMBAY PRESIDENCY	Cousens ..	1897	VIII	..	..
XVII	LIST OF ARCHITECTURAL AND ARCHÆOLOGICAL REMAINS IN COORG	Rea ..	1894	..	VII	..
XVIII	REPORT ON THE MOGHAL ARCHITECTURE OF FATHPUR SIKRI (PART I)	Smith ..	1895	..	..	III
	DITTO (PART II)	Smith ..	1896	..	..	III
	DITTO (PART III)	Smith ..	1897	..	..	III
XIX	LIST OF ANTIQUARIAN REMAINS IN THE CENTRAL PROVINCES AND BERARS	Cousens ..	1897	..	..	IV
XX	MONOGRAPH ON ANCIENT JAINA ART AND ARCHITECTURE	Führer ..	1897	..	..	V
XXI	CHÂLUKYAN ARCHITECTURE; INCLUDING EXAMPLES FROM THE BALLÂRI DISTRICT, MADRAS PRESIDENCY	Rea ..	1896	..	VIII	..
XXII	BOWER MANUSCRIPTS	Hoernle ..	1894	..	..	..
XXIII	MUHAMMADAN ARCHITECTURE OF BHAROCH, CAMBAY, DHOLKA, CHAMPANIR AND MAHMUDABAD IN GUJARAT	Burgess ..	1896	VI	..	..

LIST OF VOLUMES CONSTITUTING THE NEW IMPERIAL SERIES OF THE REPORTS OF THE ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA—*continued.*

Prescribed Number in New Series.	Name of book.	Author or Editor.	Date (passed or proposed) of publication.	Existing Provincial Number in the case of books already published.		
				Western India.	Southern India.	Northern India.
XXIV	THE MUHAMMADAN ARCHITECTURE OF AHMADABAD	Burgess ..	Under publication.	VII	..	..
XXV	MONUMENTAL REMAINS OF THE DUTCH EAST INDIA COMPANY	Rea ..	1897	..	IX	..
XXVI	MONOGRAPH ON BUDDHA SAKYAMUNI'S BIRTHPLACE IN THE NEPAL TARAI	Führer ..	1897	..	..	VI
XXVII	MONUMENTAL ANTIQUITIES AND INSCRIPTIONS IN RAJPUTANA AND CENTRAL INDIA ..	Führer ..	1898	..	..	VII
XXVIII	MONUMENTAL ANTIQUITIES AND INSCRIPTIONS IN THE PUNJAB	Führer ..	1898	..	..	VIII
XXIX	SOUTH INDIAN INSCRIPTIONS (VOLUME III) ..	Hultzsch ..	1899	..	X	..
XXX	MOGHUL COLOUR DECORATIONS OF AGRA ..	Smith ..	1899	..	..	IX

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF SOUTHERN INDIA (OLD SERIES).

Serial Number.	Name of book.	Author.	Date of publication.
I	NOTES ON THE AMARAVATI STUPA	Burgess ..	1882
II	TAMIL AND SANSCRIT INSCRIPTIONS	Burgess and Natesa Sastri.	1886
III	LIST OF ANCIENT MONUMENTS SELECTED FOR CONSERVATION IN THE MADRAS PRESIDENCY, WITH REPORT AND NOTES ON CONSERVATION.	Rea	1891

MYSORE ARCHÆOLOGICAL SERIES.

Number of volume.	Name of book.	Author or Editor.	Date of publication.
	Epigraphia Carnatica.		
I	COORG INSCRIPTIONS	Rice ..	1886
II	INSCRIPTIONS AT SRAVANA BELGOLA	Do. ..	1889
III	INSCRIPTIONS IN THE MYSORE DISTRICT, PART I	Do. ..	1894
IV	DITTO MYSORE DISTRICT, PART II	Do. ..	1898
V	DITTO HASSAN DISTRICT	Do. ..	In the Press.
VI	DITTO KADUR DISTRICT	Do. ..	Do.
VII	DITTO SHEMOGA DISTRICT, PART I	Do. ..	Do.
VIII	DITTO SHEMOGA DISTRICT, PART II	Do. ..	Do.
IX	DITTO BANGALORE DISTRICT	Do. ..	Do.
X	DITTO KOLAR DISTRICT	Do. ..	Do.
XI	DITTO CHITALDRUG DISTRICT	Do. ..	Do.
XII	DITTO TUMKUR DISTRICT	Do. ..	Do.

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA.

NEW IMPERIAL SERIES, VOLUME XXIX.

SOUTHERN INDIA, VOLUME X.

SOUTH-INDIAN INSCRIPTIONS.

VOLUME III.

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY.

[PRICE, 2 *rupees.*] [3 *shillings.*]

AGENTS FOR THE SALE OF GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN INDIA.

NEWMAN & Co., Calcutta.
THACKER, SPINK & Co., Calcutta.
HIGGINBOTHAM & Co., Mount Road, Madras.
THACKER & Co. (Limited), Bombay.
E. SEYMOUR HALE, 53, Esplanade Road, Fort, Bombay.
SUPERINTENDENT, AMERICAN BAPTIST MISSION PRESS, Rangoon.

IN LONDON.

E. A. ARNOLD, 37, Bedford Street, Strand, W.C.
CONSTABLE & Co., 2, Whitehall Gardens, S.W.
SAMPSON LOW, MARSTON & Co., St. Dunstan's House, Fetter Lane, E.C.
P. S. KING & SON, 9, Bridge Street, Westminster, S.W.
LUZAC & Co., 46, Great Russell Street, W.C.
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & Co., Charing Cross Road, W.C.
B. QUARITCH, 15, Piccadilly, W.

ON THE CONTINENT.

FRIEDLÄNDER & SOHN, 11, Carlstrasse, Berlin.
OTTO HARRASSOWITZ, Leipzig.
KARL W. HIERSEMANN, Leipzig.
ERNEST LEROUX, 28, Rue Bonaparte, Paris.
MARTINUS NIJHOFF, The Hague, Holland.

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA.

NEW IMPERIAL SERIES, VOLUME XXIX.

SOUTH-INDIAN INSCRIPTIONS.

VOLUME III.

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY.

PART I.

INSCRIPTIONS AT UKKAL, MELPADI, KARUVUR, MANIMANGALAM AND TIRUVALLAM.

WITH FIVE PLATES.

EDITED AND TRANSLATED

BY

E. HULTZSCH, Ph.D.,

GOVERNMENT EPIGRAPHIST; FELLOW OF THE UNIVERSITY OF MADRAS; CORR. MEMBER OF THE BATAVIA SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES, AND OF THE ROYAL SOCIETY OF SCIENCES AT GÖTTINGEN.

MADRAS:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1899.

[PRICE, 2 *rupees*.] [3 *shillings*.]

00045361

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY.

I.—INSCRIPTIONS IN THE VISHNU TEMPLE AT UKKAL.

On the road from Conjeeveram to Wandiwash, at a distance of five miles south of Mâmaṇḍûr, lies the village of Kûḷambandal.[1] It contains a Śiva temple, which is now deserted, but in tolerably good preservation. The approximate time of the foundation of this temple is settled by an inscription on its north wall, which is dated in the 12th year of the reign of Râjêndra-Chôḷa I. It records the grant of an allowance of paddy and gold to twenty-four dancing-girls, and states that the temple was built by the priest Îśânaśiva-Paṇḍita, whose name is also met with in a Tanjore inscription of the 6th year of the same king (Vol. II. No. 9). The same wall of the temple at Kûḷambandal bears an inscription of the 22nd year of Râjêndra-Chôḷa I., and the south wall one of the 33rd year of Râjâdhirâja. The ancient name of the temple, Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷêśvara, is derived from a surname of Râjêndra-Chôḷa I.[2]

The village of Ukkal[3] is one mile distant to the east of Kûḷambandal. It contains the ruins of an ancient temple of Vishṇu, which I visited in 1893. Of the shrine itself, only the lower portions remain standing, and the *maṇḍapa* in front of the shrine threatens to collapse at any moment. The bases of the shrine and of the *maṇḍapa* bear seventeen inscriptions. Of these, fourteen were copied and are published below. The remaining three were omitted, as they are incomplete.

The subjoined list shows, in chronological order, the kings to whose reigns the Ukkal inscriptions belong.

Dynasty.	Name of king.	Year of the reign.	No. of inscription.
....	Kampavarman	10th.	8
....	Do.	15th.	5
Chôḷa	Parakêsarivarman	16th.	11
Do.	Râjakêsarivarman	17th.	13
Do.	Do.	23rd.	1
Do.	Parântaka I.	37th.	12
Râshṭrakûṭa	Kṛishṇa III.	16th.	7
Chôḷa	Âdityа II.	4th.	14
Do.	Râjarâja I.	13th.	2
Do.	Do.	14th.	3
Do.	Do.	1[7]th.	6
Do.	Do.	24th.	9
Do.	Do.	29th.	4
Do.	Râjêndra-Chôḷa I.	4th.	10

According to the inscriptions, the ancient name of the temple was Puvaṇimâṇikka-Vishṇugriham, *i.e.* 'the Vishṇu temple of Bhuvanamâṇikya.' This word means 'the ruby of the world' and may have been a *biruda* of the unknown founder of the temple. In

[1] No. 251 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

[2] No. 252 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

[3] See *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 323.

an inscription of Râjarâja I. (No. 2, l. 2), the deity of the temple is called Tiruvâymoḷidêvar, *i.e.* 'the god of the *Tiruvâymoḷi*.' This is the name of that portion of the *Nâlâyiraprabandham*, which was composed by Śaṭhagôpa, *alias* Nammâḷvâr. The fact that, in the time of Râjarâja I., an idol was named after the *Tiruvâymoḷi*, implies that this work was considered holy already at that period, and hence that its author must have lived centuries before A.D. 1000.[1]

The village in which the temple stands, bears the name of Ukkal in the inscriptions No. 4 and No. 10. In the two archaic inscriptions of Kampavarman (Nos. 5 and 8), we find the more ancient forms Uṭkar and Uṭkal. Other names or surnames of it were Śivachûḷâmaṇimaṅgalam[2] (Nos. 1, 2, 3, 6, 7, 11, 12 and 14), Vikramâbharaṇachaturvêdimaṅgalam (Nos. 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13 and 14), and Aparâjitachaturvêdimaṅgalam (No. 1). These three surnames appear to be derived from *birudas* of royal persons. In No. 1, Ukkal is stated to have belonged to Pâgûr-nâḍu, a subdivision of the district of Kâliyûr-kôṭṭam, while, according to other inscriptions, it formed a separate subdivision of the same district, which was one of the ancient divisions of Toṇḍaimaṇḍalam or, as it was also called from the time of Râjarâja I., Jayaṅkoṇḍa-Chôḷamaṇḍalam[3] (Nos. 4 and 10).

The village of Ukkal was governed by an assembly (*sabhâ* or *mahâsabhâ*), which was subdivided into several committees. These were 'the great men elected for the year' (Nos. 5, 7, 11, 12, 13 and 14), 'the great men in charge of the tank' (Nos. 6, 11, 12 and 13), and 'those in charge of gardens' (No. 12). The transactions of the assembly were put in writing by an officer who had the title 'arbitrator' (*madhyastha*, Nos. 2, 3, 6, 10 and 12), and who is once called 'an accountant' (*karaṇattân*, No. 10).

No. 1.—On the north wall of the shrine.

This inscription is dated in the 23rd year of the reign of the ancient Chôḷa king Râjakêsarivarman.[4] It records that a certain Brahmâdhirâja (ll. 4 and 11) deposited 200 *kalañju* of gold with the villagers, and that the latter pledged themselves to apply the interest of this sum to the feeding of twelve learned Brâhmaṇas.

Text.

1 வலஸ்தி ஸ்ரீ ॥— ஸ்வ ஸ்ரஜகவஸ்ரிஷ்ணுர்[ர்]க்கு யாண்டு இருபத்துமூன்றாவது[5] [|*]
கனிபூர்க்கெட்டத்துப்பக-

2 ர்[க]ரட்டுச்சிவகுணசமணிமல்[க]லமர[ரி]ய அபரா[ஜி]தச்சதுர்வெதி[ர்]மிமங்கலத்து வஇலை-
யெச- /

3 ம்மெழுத்து [|*] இக்கெட்ட[ட்]தத்தன் கூற்று உத்தரமெருச்சதுர்வெதி[ர்]மிமங்கலை-
மியர-[6]

4 ஞ்ஙணத்தாருட்செதி[ரா]த்திருவிருர்[ல]ர்[ர] ஸ்ரிய வ்யஹாயிரானர் பக்கல் கொண்ட
பொன் இருநூற்-

---

[1] A hymn by Kulaśêkhara, another of the twelve Vaishṇava saints, is quoted in an inscription of Kulôttuṅga I.; see Vol. II. p. 252, note 7.

[2] Śivachûḍâmaṇi was a *biruda* of the Pallava king Râjasiṁhavarman of Kâñchi; see Vol. I. No. 24, verse 12, and No. 34.

[3] See Vol. II. p. 312.

[4] To the same reign belong Nos. 34 and 147 of Vol. I.; *Ep. Ind.* Vol. III. No. 38, A; and No. 13 below. The king is perhaps identical with Âditya I., the father of Paṛâṇṭaka I.

[5] Read ஞான்றாவது. [6] Read மியர.

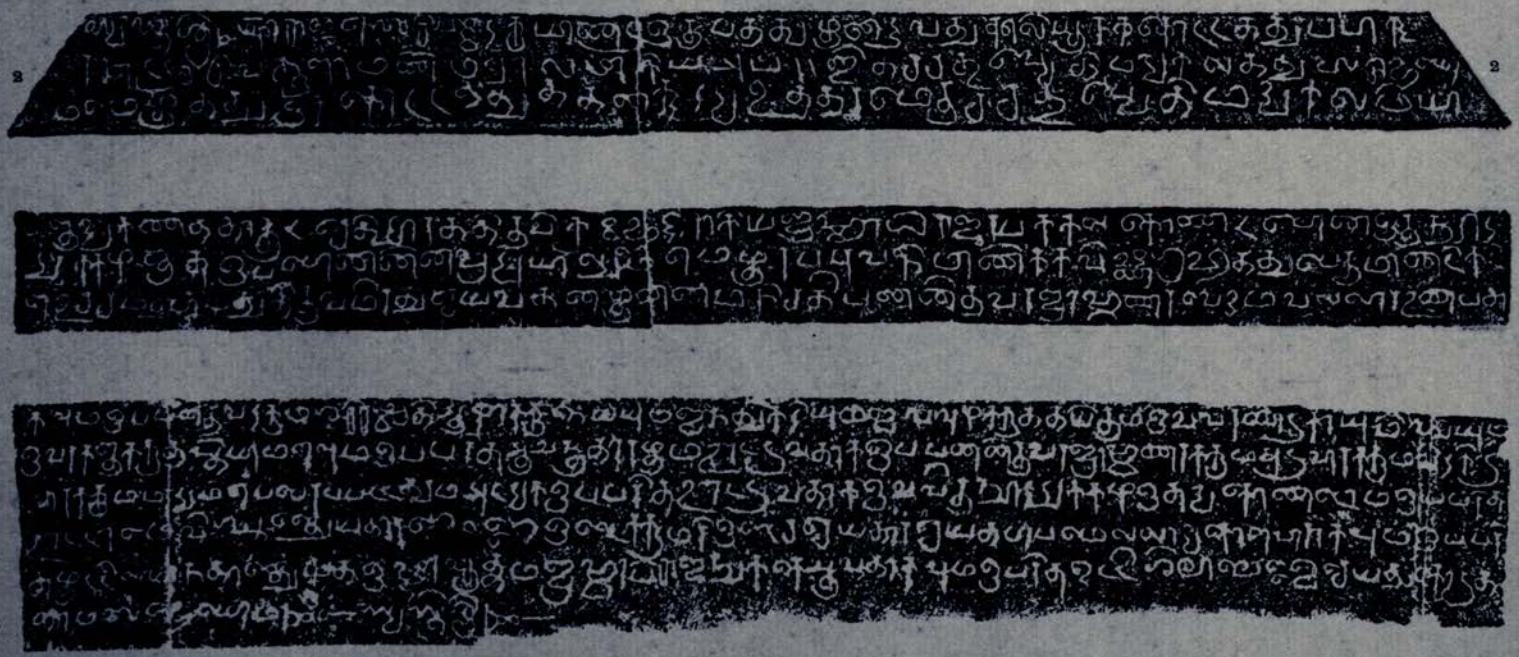

E. HULTZSCH. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

SCALE ONE-EIGHTH.

5 மக்கழஞ்சு [|*] இப்பொன்னின் [1]வ[ரு]யாலு[மெ] [2]ளம்முப்புவனிமாணிக்கவிண்ண-
ஹரமத்து பெருமானடிக-

6 ள் உச்சம் பெ[ரு]ம்[து] திருவமிர்து செய்வதன் மு[ன்]னம் நிசதி பன்னிருவர்
ப்ராஹ்மணர் வேதம் வல்லார் உண்ப[தா].

7 கவும் [|*] [3]இப்[பனிரு]வற்கும் ஸநிறு[4] வரகி [ஆமா]க்கு [கெ]ய்[யு]ம் ஐக்[கு]
கறியு[ம்] ஐவ்வு[முக்குத்தியிரும் இவ்[வி]ரண்டு கயமி[லை]யும்

8 இவர்களுக்கு [சு]ஹ்யாமனவும் இப்பரிசு ஆவதாரமும்[5] [ஊ]ட்டுவதாக இப்பன்-
னிருவர் ப்ராஹ்மணர்க்கும் [அ]வொர்க்கும் [வி]றவிடு-

9 வார்க்[கு]ம் ம[ற்]றும் [எ]ப்பெர்ப்பட்டதும் அடக்க இப்பரிசு ஊட்டுவதாக இவ்வி-
ருநூ[ற்]றுக்கழஞ்சுங்கொண்டொம் [|*] இ[ப்]பரிசு

10 ஊட்டாவ[ம] விழுதெய்தார் மெய்மெய இடைக்குமரி இடைச்செய்தார் செய்த
பாபமெல்லாங்கொள்[வ]ராக[வும்]ப்பரி-

11 சு முட்டி[ல் மு]ந்[த]ரெறு[ம்]த இந்தவூரு[ள்]ம் ப்ரஹ்மாராஜத்தக்கெ ஆவதா-
கவும் [|*] இ[ப்*]பரிசு ஒட்டி. ஸ்வதெவெவெ செய்து [கு]தெ-

12 [தெம் வவெஹ]யெம் ||— வ்ருத்தி ஸ்ரீ ||—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-third year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman. The writing of us, the assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Aparâ[ji]ta-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in Pâgûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 3.) (*We*) have received two hundred *kalañju* of gold from Tiruvikrama-Bhaṭṭar, *alias* Brahmâdhirâjar, of Śedi[gû]r, (*one*) among the commissioners (*ganattâr*) ruling over Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam,[6] (*a village*) in its own subdivision (*kûru*)[7] of the same *kôṭṭam*.

(L. 5.) From the interest of this gold, twelve Brâhmaṇas who know the Vêda, have to be fed daily, before the god (*perumân-adigal*) of the Puvanimâṇikka-Vishṇugriham in our village receives offerings at noon-time.

(L. 7.) We have received these two hundred *kalañju*, in order to supply, as long as the moon and the stars exist, to each of these twelve (Brâhmaṇas), (one) *âḻâkku* of ghee, five dishes of curry, five *uḻakku* of curds, two areca-nuts, and betel-leaves until they are satisfied, (*and*) in order to supply everything else to these twelve Brâhmaṇas, to the cooks, and to those who fetch firewood.

(L. 9.) Those who do not feed (*them*) thus and cause obstruction, shall incur all the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.[8]

(L. 10.) If (*any persons*) hinder this, the sacrifices and charitable deeds (*ishṭâpûrta*) which they have performed themselves before, shall devolve on Brahmâdhirâjaṉ.[9]

(L. 11.) Having agreed thus, we, the assembly, engraved (*this*) on stone. Hail! Prosperity!

---

[1] Read வ்ரு. [2] Read எம்முர். [3] Read இப்பன்னிரு. [4] Read ஸநிறு. [5] Read ஆகத்.

[6] This is the modern Uttaramêrûr in the Madurântakam tâluka of the Chingleput district.

[7] This expression implies that the village by itself formed an independent subdivision of a district (*kôṭṭam*), just as Tiruvoṭṭûr in Vol. I. No. 85 (where தன் கூற்று must be read instead of தனகூற்று), and as Tirukkaḷukkuṇram in *Ep. Ind.* Vol. III. p. 279. The technical designation of such a village was *taniyûr*, for which see the Index to Vol. II. of the present work.

[8] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 140, note 3.

[9] According to line 4 of the text, this was the name of the donor.

No. 2.—On the north and west walls of the shrine.

This inscription is dated in the 13th year of the reign of Râjarâja-Kêsarivarman. The king receives the epithet "who destroyed the ships at Śâlai," and must be identified accordingly with the great Chôḷa king Râjarâja I., who ascended the throne in A.D. 984–85.[1]

The inscription records that a certain Nârâyaṇa Râjasiṁha, a native of the Chôḷa country, purchased 550 *kuḷi* of land, and made them over to the assembly of the village, under the condition that their produce should be utilised for supplying the god with 4 *nâḷi* of rice daily.

In this inscription the *virâma*[2] is expressed by a slightly curved dash, which is placed over the letter and resembles the superscribed *r* of வர்க்கு (l. 1). The *virâma* occurs six times, *viz.* over ன் of தன் கூற்று (l. 1), ன் of சூரவித்தன் and ம் of இறைஞ்சுவும் (l. 5), ர் of மயூஷர், ன் of காலாயிரவன், and ன் of மகன் (l. 6).

Text.

1 ஸ்[ஸ்தி ஸ்ரீ] [॥*] சாலை கலமறுத்த கொ இராஜராஜகேஸரிவர்க்கு யாண்டு பி[க] ஆவது [|*] காளிபூர்க்கெ[ட்]ட[த்]துத்தன் கூற்று சிவசூளா[மணிமங்]-க[ல]மாகிய

2 ஸ்ரீவிசூசோலாணச்சதுர்வெ[தி]திமங்கலத்து மஹாஸபையொமெழுத்து [|*] எம்மூர்[3] திருவா[ய்]மொழிதெவர்க்கு உச்சியம் பொழுது நாழிதி-

3 திருவமுது அமிர்து செய்வதற்கு சொணட்டு வடகரைத்திருவிந்தளூர்காட்டுக்கவெங்-குடி[4] கவெங்குடையாளுராயணனிராசசிங்[க]ன் வைத்த கி-

4 லம் சங்கராகாராயணவதிக்கு மெற்கு தறுதம்பவாய்க்காலுக்கு வடக்கு ஸ்ரீராவவ-தெவர் ஹஸ்தியொமெடைய வடக்குப்பங்கிட்ட கொவால் ஐ[ஞ்*]ஞூற்[றை]ம்பது குழியும்

5 உறப்புட்டுக்[5] சட்டிகு[ம]ராசசூவித்தன் பக்கல் விலை கொண்டு வைத்தமையில் இக்-கி[ல]க்தால் வந்த இறைஞ்சுவும் ஸபையொமெ கொண்டு சதுர்தித்[தவ]ல் இறைபிலியாக

6 இறையிழி[த்]தி [6]ஸ்ரா[வ]ஹவெ செய்து குடுத்தோ[ம்*] ஸபையொம் [|*] ஸபையுள்ளிருந்து ப[ணி] கெட்டெழுதினென் மயூ[ஷ்]ர் காலாயிரவன் மகன் ஆ[தி]த்திருநூற்[று]வனை வரஹ-

7 [ம]னைக[ரவிஜயராஷ்ட்ர[க]ர்[ம்]கலாதி[த்தவர்]ஹுவலிய[னென்][7] [॥*] ஸ்ரீ [॥*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 13th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman, who destroyed the ships (*at*) Śâlai.[8] The writing of us, the great assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 2.) Kaḍuvaṅg-uḍaiyâṉ Nârâyaṇaṉ Râjasiṁhaṉ of Kaḍuvaṅguḍi, (*a village*) in Tiruvindaḷûr-nâḍu, (*a district*) on the northern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôṇâḍu,[9] had purchased from Śaṭṭikumâra-Kramavittaṉ[10] of Uṟuppuṭṭûr five

---

[1] See *Ind. Ant.* Vol. XXIII. p. 297, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 68.

[2] Compare Vol. I. pp. 113 and 147, and *Ep. Ind.* Vol. III. p. 278.

[3] Read எம்மூர். [4] Read வித்தளூர். [5] Read ஞ்சு. [6] Read ஸ்ரீமஹ.

[7] Read விஜயராஷ்ட்ரகூடம்மஹாதிகயுவதிஹுவ. [8] See Vol. II. p. 241, note 1.

[9] This is a contraction of *Śôḷa-nâḍu*; see Vol. II. p. 229, note 2. [10] See Vol. II. p. 259, note 1.

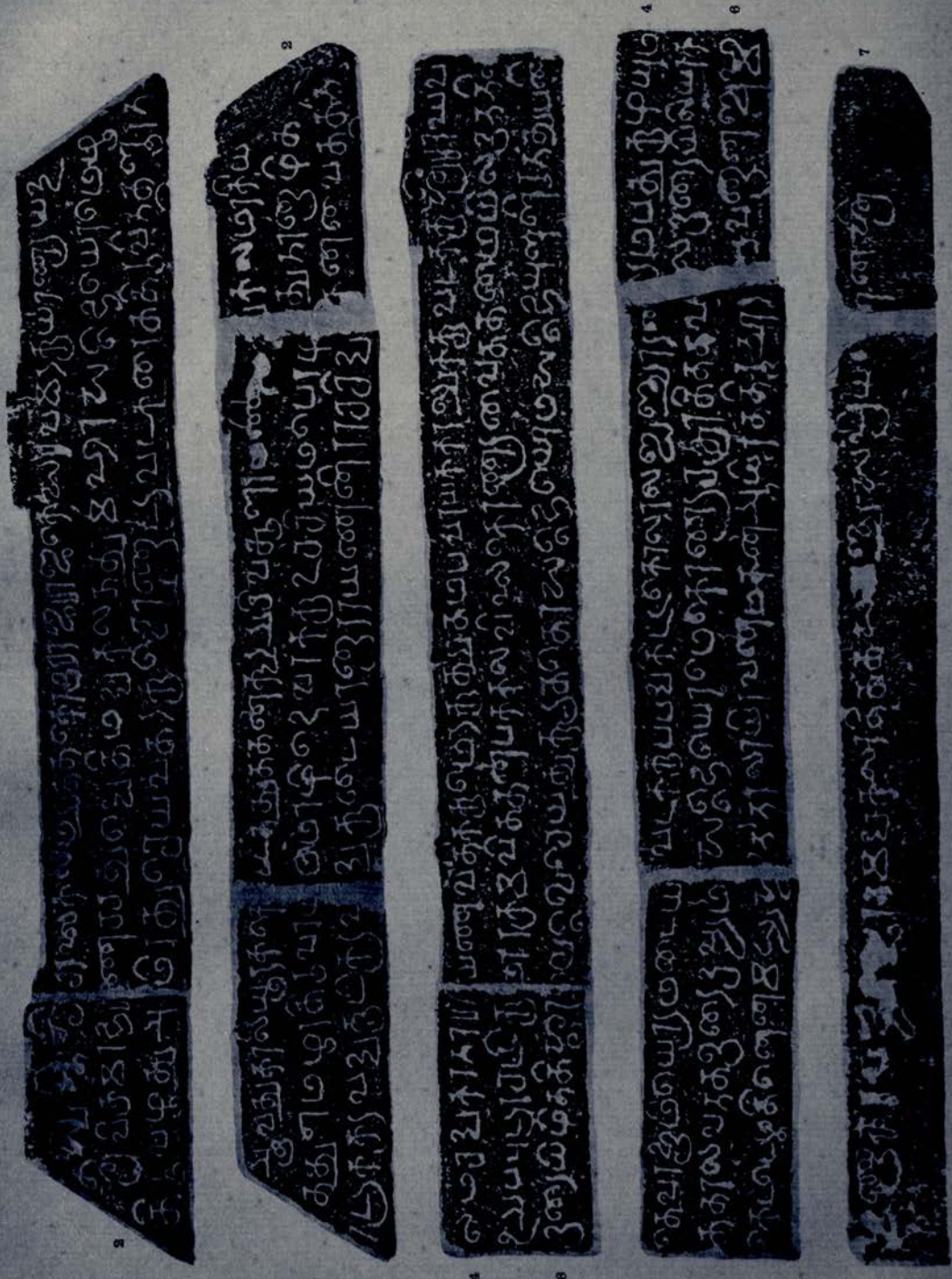

E. HULTZSCH. SCALE 1/3. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

hundred and fifty *kuḷi*,— (*measured*) by a graduated rod, beginning [1] (*to measure*) from the land (*of the temple*) of Śrî-Râghavadêvar in the north,— of land to the west of the road (*vadi*) to (*the temple of*) Śaṁkaranârâyaṇa (*and*) to the north of the *Taṟudamba* channel, and had assigned (*it*) for (*providing*) four *nâḻi* (of rice) for the oblations to be offered at noon-time to (*the god*) Tiruvâ[y]moḻidêvar in our village.

(L. 5.) Having received the revenue of this land, and having exempted (*it*) from taxes for as long as the moon and the sun exist, we, the assembly, engraved (*this*) on stone.

(L. 6.) Having been present in the assembly and having heard (*their*) order, I, the arbitrator (*madhyastha*) Âyirattirunâṟṟuvaṉ, *alias* Brahmaguṇâkaravidyâsthâna-Maṅgaḷâditya-Samaṇjasapriyaṉ, the son of Nâlâyiravaṉ, wrote (*this*). Prosperity !

No. 3.—On the west wall of the shrine.

This inscription is dated in the 14th year of the reign of Râjarâja-Kêsarivarman. Like No. 2, which is dated one year earlier, it refers to the destruction of the ships at Śâḷai, and mentions in addition the conquest of Vêṅgaiñnâḍu (or Vêṅgai-nâḍu), Gaṅga-pâḍi, Taḍiya-vaḷi (instead of which most other inscriptions of Râjarâja I. read Taḍigai-pâḍi), and Nuḷamba-pâḍi.

The inscription records that a certain Perṟâṉ Âdittaṉ, a native of the Chôḷa country, purchased two pieces of land, the first piece from a private person and the second from the assembly of the village, and that he made over both pieces of land to the villagers for maintaining a flower-garden for the temple.

Text.

1 வுஸ்ரீ ஸ்ரீ [।*] சாலை கலமறுத்த வெங்கைஞ்ஞாறும் கங்கபாடியும் [1] தடியவழி-நூம் [2] தனம்-

2 பபாடியுங்கொண்ட கொவிராஜராஜகெஸரிவ[ர்]ற்[ர்*]க்கு யாண்டு பதி னாவது [।*]

3 காவிரூர்க்கொட்டத்து தன் கூற்று சிவசூளாமணி[ஈச்]வரமுடைய மஹாதேவர்க்கு [ஸ்]திரிக்கலெத்து [3] வஹெயொம் எழுத்து [।*]

4 சொழணாட்டு [4] தென்க[ரை] திருவழுந்தூர்நாட்டு கழவிவாயில் கழவி[வர]யிலுடை-யான் ெ[ப]ற்றுகிந்த[ன்] எம்மூர் [5] புவனிமாணிக்கவி[ஷ்ணு]ஹஸத்[தை] பர-

5 மஸ்வ[ர]திகளுக்கு [6][தி]ருந[ந்]த[வர]னபுர[ந்]துக்கு இவன் விலை கொண்டு வைத்த ஹமுதி தறுதம்பலாய்க்கா துக்கு வடக்கு பகடிக்கு தெற்கும்

6 பெருமானடிலதிக்கு மெற்கு ஒதிமுக்கி[லுரா]கரு[மவி]த்தன் பக்கல் விலை கொண்ட வி[நை]கிலு[ம்] பங்கிட்ட கொ[ல]ரல் இதாகு[ய]-

7 அ குழியும் இவனெய் நக்[த]வானத்துக்கு வஹெயொம் பக்கல் வி[லை கொண்ட] கிலு[ம்] மு[ஹ]ம்பை சந்தி[ரா]ச்சரூர் கு-

8 ற்றெத்தவாய்க்காலுக்கு மெற்[க்]கும் ஆற்றுக்கு வடக்கும் ஒருகோல் வழி கீக்கி [இ]-தற்கு குரிவு [7] ஸ்ரீ[க]ாரியணக்[கி]ராமகரூர் [8] புல-

9 த்துக்கு கிழக்கு முழிமன[ப] சந்திராச்சதம்பி[யு]முன்னிட்ட[ர்]க்கு தெற்கு பங்கிட்ட கொலால் [தி]ஸை குழியும் . . [ஞ்]ச . ட்டபட்ட கிலத்[துக்]கு கரய[ரர]-வுமும்

---

[1] This translation of அடைய is doubtful. The same word occurs in No. 10, line 6, and in Vol. II. No. 78, line 4, where தெற்கடைய must be read instead of தெறகடைய்.

[2] Read யும்.

[3] ஸ்ரீ looks almost like ஸை; read அதகவெஸ்ரி.

[4] Read சொழநாட்டு or சொணாட்டு.

[5] Read எம்மூர்.

[6] The த of தந்த has been added subsequently.

[7] Read குறைவு.

[8] Read கழிஸ8-ர்.

10 இறைஞ்சுவும் அறக்கொண்டு இக்[கச்]த[வா]னமும் [க]க்தவா[ன]புறமும் [1]ஸ[ஜ்ர]-
கிகுவ[ல்][2] இன[றஇலி]யாக இறை இழிச்சி [3]ஸ்ரஷெ-
11 [ன]க [4][செ]ய்து சுவித்தெரம் வ[ெ]வையொம் [||*] வஷெலையுள்ளிருக்து பணி கெ-
ட்டெ எழுதி[னென்] உயர்வுஸ்ரீ[4] காலாதிரவ[ன்]
12 மகன் ஆதிரத்திருநாற்றுவஞரிய [5] ரேஷ்ஷகரணர-[6]
13 கரவிஜயராஜராகம[ங்]கவர[ஜி*]த்[த]வ[ர்]குவவிரய[ெ]னன்[7] [||*] ஸ்ரீ [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 14th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman, who, having destroyed the ships (*at*) Śâlai, conquered Vêṅgaiññâḍu, Gaṅga-pâḍi, Taḍiya-vaḷi and Nuḷamba-pâḍi. The writing of us, the assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 4.) Kaḷaṇivâyil-uḍaiyâṉ [P]erṟâṉ Âdittaṉ of Kaḷaṇivâyil, (*a village*) in Tiruvaḷuṇḍûr-nâḍu, (*a district*) on the southern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôḷa-nâḍu, had purchased from Odimukki[bhrân]ta-Kramavittaṉ 538 *kuḷi* of cultivated land, (*measured*) by a graduated rod, to the north of the *Taṟudamba* channel,[8] to the south of *Pagaḍi*, (*and*) to the west of the road to (*the temple of*) the god (*perumâṉ-aḍi*), and had assigned (*this*) land for the maintenance[9] of a flower-garden (*nandavâṉam*) to the god (*paramasvâmin*) of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village.

(L. 7.) The same person had purchased from us, the assembly, for a flower-garden, 501 *kuḷi* of land, (*measured*) by a graduated rod, to the west of the irrigation channel[10] of Muḍumbai Śandirâchcha-Kramar, to the north of the river, to the east of the field of Śrînârâyaṇa-Agniśarma-Kramar with the exception of a road (*of the breadth*) of one rod, (*and*) to the south (*of the field*) of Muḍumbai Śandirâchcha-Tambiyum-Uḷḷiṭṭâr.[11]

(L. 9.) Having received in full the purchase-money and the revenue of the land . . . . . and having exempted this flower-garden and (*the land assigned for*) the maintenance of the flower-garden from taxes for as long as the moon and the sun exist, we, the assembly, engraved (*this*) on stone.

(L. 11.) Having been present in the assembly and having heard (*their*) order, I, the arbitrator Âyirattirunûṟṟuvaṉ, *alias* Brahmaguṇâkaravidyâsthâna-Maṅgalâditya-Samañjasapriyaṉ, the son of Nâlâyiravaṉ, wrote (*this*).[12] Prosperity!

No. 4.—ON THE WEST WALL OF THE SHRINE.

This inscription is dated in the 29th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Râjarâjadêva, and records that Kaṇṇaṉ Ârûraṉ, a native of the Chôḷa country and a servant of the king, founded near Ukkal a well, which he named after the king, and

---

[1] Read ஜஜ்ர.
[2] Read ஞ்ஜீ.
[3] An erased ழி (?) follows here.
[4] The ஊ has been added subsequently; read ஜிய.
[5] Read ஜிஷ்ர.
[6] Read ஜ்ஜணர; the ணர is expressed by a compound letter, on which see Vol. II. p. 200, note 1.
[7] Read விஜயராஜராகேஸரிவர்மனெனாகிய.
[8] The same channel was mentioned in No. 2, line 4.
[9] The term *puram* occurs again in No. 4, line 8, and in No. 12, line 6.
[10] Literally, 'the channel (from which water is drawn by) small levers;' on *kuṟṟ-éttam* see Vol. II. p. 360, note 4.
[11] The expression *uḷḷiṭṭâr*, 'partners,' occurs in Vol. I. Nos. 54 and 71, and in Vol. II. p. 115.
[12] The inscription No. 2 was written by the same person.

assigned an allowance of paddy to the men who distributed water in a shed which was erected near the well.[1]

TEXT.

1 [ஷ]ஷ்ஸ்ரீ ஸ்ரீ [॥*] [தி]ருமகள் பொல் பெருநிலச்செ[ல்வி]யுக்தனக்கெ உரிமை புண்டமை[2] மனக்கெ[ர்]ன்க்கா[க்த]ஞர்ச்சா[லெ][3] க[லமது]த்த[ரு]ளி [ெ]வன்ற[க்]-
2 டியும் குடமலைகமெம் கொல்லமும் கலிங்கமும் முரட்டொழில் சிங்களர் ஈழ[ம]ண்-டலமும் [இ]ரட்ட[பா]டி ஏழரை இலக்கமும் முன்[னி]ச்ப[ழ]க்[கிவ] பன்[னீ]-ராயிர[மும் கிண்டி]றல் வெ[ன்]றித்தண்டாற்-
3 க்கொண்ட தன்னெழில ஆனருழியுனெல்லாய[ர்]ண்டுத்தொழுதகை விளக்கும் யாண்-டெ செழியனை[த்தெ*]தசு கொன ஸ்ரீகொ ராஜகெலரிவந்ஞான ஸ்ரீராஜராஜதெவ-ர்க்கு யாண்-
4 டு உய்சு ஆலது ஜயங்கொண்டசொணமண்டல[த்]துக்காவிரூர்க்கொட்டத்துத்தனிரூர் உசுலாகிய ஸ்ரீவிகிரமாப[ர்*]ணச்சதுவெ[ற்தி]மங்கலத்துன்[5] மெலெ-
5 ப்பெருவழியில் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் திரு[க்]ரமத்தால்க்கிணறுக்தொட்டியும் சமைப்பித்-தான் உடையார் ஸ்ரீரா[ஜ]ராஜதெவர் பணிமகன் சொள[ம]ண்டலத்து ெ[த]ன்க-ை[ர]கர[ட்]டு கித்த(ர)-
6 வினெ[த]வனகாட்டு ஆலூர்க்கூற்றத்து [ஆ]லூருடையான் கண்ணனுரான்[6] [॥*] இ-வனெ ஸ்ரீராஜராஜ[ணற்]மில்[த்]தெரட்டிகு[7] கீரறை[ப்]பார்கு [அ]ருமொழிதெவன் மாக்கா[வ]ால் கிரதம் கெ[ல்] ஜ[8] உ ஈ* [ஆ]-
7 கத்திங்கள் சு க்கு கெல் ஜ ஈய [சு]மும்[10] ஸ்ரீராஜராஜ[ன்] தண்ணீரட்டுவொ-ர்க்கு கிரத[ம்] கெல் ஜ [உ ஈ] ஆக திங்கள் சு க்கு கெல்லு ஈய [சு]ம் இப்பந்தலுக்கு குரக்கலம் இ[ரு]-
8 வ[ர்]க்கு திங்கள் க க்கு கெல்லு ஹ[11] ஆக திங்கள் சு க்கு கெல்லு [ச சு]மும் ஸ்ரீராஜராஜன் திணற்[று]க்கு[ம்] ெ[த]ரட்டிக்[கு]ம் ெ[ச]தத்துக்கும் ஆ-ட்டாண்டு தொறு[ம்] பு[து]திப்புறமாக [ல]வச்ச
9 கெல்லு உ சு ஹ ஆக ஜ சுயசு [சு] ஹ [॥*] இ[ந்*]கெல்லுஞ இவன் பக்கல் [இவ்வூர்] வ[ெ]ம[ெ]யொம் இ[ன]ரூ[வு][மும்] [கூய ஊ]வு[மும்] கொண்டு இறை இறுப்பதி . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râjakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, in his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— he was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai, and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, Îḷa-maṇḍalam, (*which was the country*) of the warlike[12] Śiṅgaḷas, the seven and a

---

[1] Sheds for the gratuitous distribution of water are mentioned already in one of the Nâsik inscriptions; see *Archæological Survey of Western India*, Vol. IV. p. 100.

[2] Read பூண்டமை. [3] Read ஞர். [4] Read வனருழி.

[5] Read த்த or த்தின். [6] Read ஞருரன். [7] Read தீரிறை.

[8] This symbol is the customary abbreviation for ெநல்லு, 'paddy.'

[9] ஈ is an abbreviation for குறுணி. [10] சு is an abbreviation for கலம்.

[11] ஹ is an abbreviation for 2 தூணி = 8 குறுணி.

[12] This inscription reads முரட்டொழில் instead of முரட்டெழில்.

half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi, and twelve thousand ancient islands of the sea,— deprived the Śeḷiyas of (*their*) splendour at the very moment when Udagai,[1] which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;— Kaṇṇaṇ Ârûraṇ, a native of Âvûr, (*a village*) in Âvûr-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Nittaviṇôda-vaḷanâḍu, (*a district*) of the country on the southern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôḷa-maṇḍalam, (*and*) a servant (*paṇimagaṇ*) of the lord Śrî-Râjarâjadêva, caused to be constructed, in the royal name of Śrî-Râjarâjadêva, a well (*kiṇaṟu*) and a cistern (*toṭṭi*) on the high-road to the west of Ukkal, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, a village forming its own subdivision[2] of Kâliyûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 6.) The same person assigned to those who draw water for the cistern from the well of Śrî-Râjarâja, 2 *kuṟuṇi* of paddy per day, (*measured*) by the *marakkâl* (called after) Arumoḷidêvaṇ,[3] *i.e.* 30 *kalam* of paddy for 6 months; to those who distribute water (*in the name of*) Śrî-Râjarâja, 2 *kuṟuṇi* of paddy per day, *i.e.* 30 *kalam* for 6 months; to those who supply earthen pots for this water-shed (*pandal*), 2 *tûṇi* of paddy per month, *i.e.* 4 *kalam* of paddy for 6 months; and for the repair of cracks in the well of Śrî-Râjarâja and in the cistern, 2 *kalam* and 2 *tûṇi* of paddy per year; altogether, 66 *kalam* and 2 *tûṇi* of paddy.

(L. 9.) In order to (*supply*) this paddy, we, the assembly of this village, having received from him the revenue and the purchase-money, having exempted (*the land granted*) from taxes . . . . . .

No. 5.—On the south wall of the shrine.

This inscription is dated in the 15th year of the reign of Kampavarman. The archaic alphabet employed in this record and in No. 8 below, which is dated in the 10th year of the same king, proves that Kampavarman must be anterior to the Chôḷa occupation of Toṇḍai-maṇḍalam. A stone inscription of the 9th year of the same king is quoted in the unpublished Madras Museum plates of Parakêsarivarman, *alias* Uttama-Chôḷadêva.[4] The temple of Vîṟṟirunda-Perumâḷ at Dûsi near Mâmaṇḍûr in the Arcot tâluka contains a fragmentary inscription of a king named *kô vijaya*-Kampa-Vikramavarman.[5] The fact that the two words *kô vijaya* are prefixed to the name of this king, suggests that he belonged to the same family as *kô vijaya*-Narasiṁhavarman, Nṛipatuṅga-Vikramavarman and Nandi-Vikramavarman.[6] A later Kampa was the second of the five sons of Saṁgama I., the founder of the first Vijayanagara dynasty.[7]

The inscription records that a certain Śaḍaiyaṇ made over 1,000 *kâḍi*[8] of paddy to the villagers of Uṭkar, who pledged themselves to supply in return 500 *kâḍi* of paddy per year for some unspecified purpose.

---

[1] On Udagai see Vol. II. p. 250, note 3. [2] On this translation of *taṇiyûr* see above, p. 3, note 7.

[3] This was a surname of Râjarâja I.; see Vol. II. p. 259, note 5.

[4] See my *Progress Report* for October 1890 to March 1891, p. 5. The original reads: ஒகர வீரசம்பபத்தகு யாண்டு ஒன்பதாவது ஒழுக்கூகெபாக்கத்து வகூவையார் மஹாகூவெப்படி. The village of Oḷukkaipâkkam is identical with the modern Oḷugavâkkam, No. 192 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

[5] See my *Annual Report* for 1892–93, p. 6. [6] *Ep. Ind.* Vol. IV. pp. 177 and 180 ff.

[7] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 36.

[8] The same measure for paddy is mentioned in an inscription of the ancient Chôḷa king Parakêsarivarman (Vol. I. No. 85), in one of Râjarâja I. (Vol. I. p. 140, note 2), and in the Madras Museum plates of Uttama-Chôḷa (see my *Progress Report* for October 1890 to March 1891, p. 5).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கம்பவர்ம[ற்]கு யாண்டு பதின(ா)ஞ்சாவது [।*] உட்கர் ஸஹை-
யோம் எழுத்துச்சடையன் பக்கல் ஆயிரக்காடி நெல் கொண்-
2 டோம் [।*] இவ்வாயிரக்காடி நெல்லாலும் பலிசை[1] அய்ந்நூற்றுக்காடி நெல்
ஆட்டாண்டு தோறும் எரிக்கட்டி இருத்துவிப்போமாஞ(ா)ம் ஸஹை-
3 யோம் [।*] இ[த]ன்றென்றூர் கங்கை இடை[ரி]மரி இடை செய்தார் செய்த
பா[வ]ம் பலவாராகப்ப[ணித்]தோம் [।*] [2]வ்வூரவாரியப்பெருமக்களை அட்டை-
விக் கடவா[ர்] [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the fifteenth year (*of the reign*) of Kampavarman. The writing of us, the assembly of Uṭkar. We have received one thousand *kâḍi* of paddy from Śaḍaiyaṉ.

(L. 2.) We, the assembly, shall close (*the sluice of*) the tank (*to collect water for irrigation*), and shall cause five hundred *kâḍi* of paddy to be supplied every year as interest on these one thousand *kâḍi* of paddy.

(L. 3.) We declare that those who disobey this, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari. The great men[3] elected[4] for the year shall cause (*the paddy*) to be supplied.

No. 6.—ON THE SOUTH WALL OF THE SHRINE.

This inscription is dated in the 1[7]th year of the reign of Râjarâja, (*alias*) Râjakêsarivarman, and carries the list of his conquests as far as Kaliṅgam. It appears to record that the village assembly assigned a daily supply of rice and oil to the temple of Mahâśâstâ.[5] Some words in lines 7, 9 and 10 cannot be read and explained satisfactorily. A clause near the end of the inscription imposes a fine on those who would sell betel elsewhere but at the temple of Piḍâri.[6]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[7] [॥*] திருமகள் பொலப்பெருவிலச்செல்வியுத்தனக்கெ[8] உரிமை பூண்ட-
னும்[9] மனக்கொள் காத்தருர்[10] [ச]ரீ கலம-
2 ரத்தருளி வெங்கைகா[ஓ](ம்)ச்சுப்பாடியும் தடிகைபாடியும் தளம்பபாடியும் குட-
மலைகாடும் கொ-
3 ல்லமும் கலிங்கமும் நின்டிறல் வென்றித்தண்டாற்கொண்ட தன்னெழில் வளருழி
ஊழிபூ[11]

பலிசை is another form of பொலிசை; see the Index to Vol. I. s.v. *paliśai*, and Dr. Gundert's *Malayâḷam Dictionary*, s.v. *paliśa*.

[2] Read வ்வூரவாரியப்பெருமக்களை.

[3] *Perumakkaḷ* is an honorific designation of respectable villagers. The corresponding Sanskrit term is *mahâjana*, on which see the Index to Vol. I.

[4] Compare ஊரவ[ர] செய்யும் வாரியப்பெருமக்கள் in Vol. I. p. 117.

[5] Śâstâ, 'the master,' or, in Tamil, Śâttaṉ is one of the names of the village god Aiyaṉâr. Compare Vol. II. p. 48, note 9.

[6] This is the name of a village goddess; see *ibid.* note 10.

[7] These two words are engraved in large letters to the left of lines 1 to 3.

[8] Read செல்வியுத். [9] Read பூண்டமை. [10] Read ரூர். [11] Read வளருழி ஊழியுள்.

4 எல்லாயா[ண்டு](ம்)க்தெ[ழு]தகை விளக்கும் யாண்டெ செழிஞாத்தெசு கொவிராஜராஜராஜகெஸரிவ[ர்*]க்-

5 கி[யர]ண்டு மி[ன] ஆவது காவிரு[ந்தி]காட்டத்து தன் கூற்று பிலவ-ஆமாமணி-மங்கலமாகிய ஸ்ரீவிசுமாலாணநுத-ஒவ்[-ர்]கிமங்-[1]

6 கலத்து இவ்[வா*]ட்டை [ய]தவ[சரி][ய]ப்பெருமக்களும் [உ][ள்*]ளிட்ட 8ஹாலெ-ஹெயொம் எம்மூர்[2] தண்டலு(உ)டையாக்கள் மக-

7 ள் காசமக[தா]கு[3]ன் வ[ப்பூர்][3] கி[ழவ]ர் க[ழி]கள் [வகுக]த்தெயாரும் எம்[மூர்] சாத்தகணத்தாரும் [அ]ம்பல[த்*]தில் வடக்கில் 8(ச)ஹாசா-

8 வூளின் கொபி[வி*]ல[ல இரு]க்[கை] பணித்த எழுத்து [|*] எம்[மு]ர் 8ஹா-சாவூவு[க்கு*] [4]இரநூத்திருப்பொழ்து இருகாழயா[க*][5] ஒ[கு]கா[ஸை][ஞ்][6] [அது]-

9 காழி[ஞ்]ம் [7]இவலஞ்சும் ம[பா]து உலி .[8] எண்ணெயாக [எ]ண்ணெ [ரு]முர்-க்கெ[ய்][9] இருசெவிடனைஞ்மாக இவ[மு]ரி . ம்[10] மிடாகை வி [ஜ][11] பக்க எம்[மூர்]

10 [பி]மு[ர]மயு[டைய தட்டே]ர் பிழவன் சடை[க]க்கழ[12] மகன் அருன்மொழகான[13] எழுதி[14] மா[ணியெ ம]-

11 க்கலமிடி [ம]கல்[லு]ப்பிடித்தக்[ம]காண்டும் வெற்றிலெ வடில் [உரி]ய் கெ-ல்லும் வெற்றி-

12 லெ படனி[ர]க[யா]ல் ஒருபத்து வெற்றிலெயும்[15] கொணிஞ[16] [இ]ப்ப[ரி] முடிச-[ம]ம ச[ஜ]சரி[த்*]தவற்செ-

13 ய்வ[ர]கவும் [|*] [இவன்]மம் சாத்தகணத்தாரொய் ரக்ஷிப்பா[ரா]கவும் [|*] இ[த்*]-த[ன்]-

14 மதத்[தை][17] வி . .[18] நின்றூர் கெல்கையிடைக்குமரி[யிடை]ய் படார் செ-

15 ய்த பா[வம்] [19]ப[ட]வ[ரா]க[வ]ம் [|*] இவ்[வூ]ரில் [வெற்றி]லெ விற்பார் பிடாரி கொயிலிலன்-

16 னி விற்ருலை எரிவா[ரி]-

17 [ய]ப்பெருமகனெ

18 [எ]ரி[க்*]கு முதலாக கழ[ஞ்*][சு]

19 [ம]பான் தண்டத[கொ]-[20]

20 [ள்]ளப்பெறுவாக-

21 [வ]ம் [|*] இப்பரிசு பணி-

22 த்தொ[ம்] [21]8ஹா[ல]ஹெயொம் [|*] லஹெயுள்ளிருக்கு பணி கெட்டெழு[தி]-ம[க]ள் மயுவ்வ-[22]

23 ன் [வெற்]றிக்குறி க[ர்*]ல[ர்*]பிரவன் மகன் தன்ம[ப்]பிரியனென் [||*] இ[23] [||*]

---

[1] Read ய-ஆவெ-ர்கி.
[2] Read மூர்.
[3] Read பூர்.
[4] Read திவஸத்திக்கு.
[5] Read நாழி.
[6] Here follows a Grantha ச, which appears to have been cancelled by placing over it a curve resembling ர்.
[7] Read திவஸ்.
[8] The symbol following உ ம looks like சூ and may be an abbreviation of a word denoting some small measure for liquids.
[9] Read குமரக்கெ.
[10] The symbol preceding ம் looks like ஆ.
[11] This symbol is an abbreviation for தெல்லு; see p. 7, note 8.
[12] Probably an abbreviation for மஹ-ர்தி.
[13] See the preceding note.
[14] Probably an abbreviation for எழுநூற்றவன்.
[15] Read யும்.
[16] Read கொண்டு.
[17] Read மதத்திக்கு.
[18] Read விலும்.
[19] Read பவ.
[20] Read தண்டம்கொன்ன.
[21] The ர of 8ஹா has been added subsequently.
[22] Read 8யுவ்வ.
[23] Read ஸ்ரீ.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 1[7]th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Râjakêsarivarman, who, in his long life[1] of growing strength, during which,—(*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,—he was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai, and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam and Kaliṅgam,—deprived the Śeḷiñas of (*their*) splendour at the very moment when Udagai, which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;—(*the subjoined*) document was drawn up by (*the following persons*) who were present in the temple of Mahâśâstâ, in the hall (*ambalam*) to the north (*of it*): We, the great assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, including the great men elected for (*the management of*) charities (?) during this year; . . . . . in our village; and the commissioners[2] (*in charge of the temple*) of Śâttaṉ in our village.

(L. 8.) To (*the temple of*) Mahâśâstâ in our village, at each of the three times of the day[3] two *nâḻi* (of rice), *i.e.* on each day six *nâḻi*; at each of the three times of the day, 20 . . . . . of oil, *i.e.* (one) *âḻâkku* and two *śeviḍu* and a half of oil . . . . . .

(L. 9.) Aruḷś[ar]man, *alias* Eḷunû[ṟṟuvaṉ], the son of Śaḍai[na]kkaś[ar]-ma[n], the headman of [Taṭṭû]r, who is (*also*) the headman of our village, ... having taken paddy (*in his hand*) and having taken (one) *uri* of paddy (*on*) a betel-leaf tray (*vaṭṭil*) and one bundle (?) of betel-leaves on a betel-leaf plate (*paḍa-ligai*),—it shall thus be done without fail as long as the moon and the sun exist.

(L. 13.) The commissioners (*of the temple*) of Śâttaṉ shall protect this charity. Those who cause obstruction to this charity, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 15.) The great men elected for (*the supervision of*) the tank shall be entitled to levy a fine of (one) *kaḻañju* of gold in favour of the tank-fund from those betel-leaf sellers in this village, who sell (*betel-leaves*) elsewhere but at the temple of Piḍâri.

(L. 21.) Thus we, the great assembly, have ordered. Having been present in the assembly and having heard (*their*) order, I, the arbitrator Dharmapriyaṉ, the son of [Veṟ]ṟikkuṟi Nâlâyiravaṉ, wrote (*this*). Prosperity!

No. 7.—ON THE SOUTH WALL OF THE SHRINE.

This inscription is dated in the 16th year of the reign of "Kaṇṇaradêva, the conqueror of Kachchi (*i.e.* Kâñchîpura) and Taṅjai (*i.e.* Taṅjâvûr)." Mr. Venkayya has identified this king with Kṛishṇa III. of the Râshṭrakûṭa dynasty (A.D. 940 and 956).[4]

At the end of each line, about fifteen syllables are built in. Hence the translation remains fragmentary. As far as it can be made out, the inscription appears to record that the village assembly ordered the land which had lapsed to it, to be sold, and imposed certain conditions and fines in connection with this arrangement.

---

[1] This inscription reads தன்னெழில் வளரும் ஊழியுள் instead of தன்னெழில் வளரூழியுள்.

[2] The term *ganattâr* occurred before in No. 1, l. 4.

[3] The 'three times of the day' (*triśaṁdhi* or *trikâla*) are sunrise, noon, and nightfall. Compare Vol. I. No. 53, and Vol. II. No. 9, paragraph 2; No. 24, paragraphs 2 and 3; and No. 35, paragraph 2.

[4] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 282 ff. and Vol. IV. p. 81 f. Here the name of the king is spelt with ṇṇ in the second syllable, while his other inscriptions spell it with ṇṇ.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[1] [||*] கச்சியுக்[ஞ்]சையுங்கொண்ட ஸ்ரீகணராதெவற்கு யாண்டு பதினே-
[ரு]வது காலியூர்க்கொட்டத்துத்தன் கூற்றுச்சி[வ]ரு[2] . . . . . .

2 மாணச்சத[ஞெவ்-]திமங்கலத்து[3] வஹெயொம் எம்மூர்ப்புவனிமாணிக்கவிண்ணகர-
த்து முகமண்டகத்தெய் கூ[டி]யிருக்[கை] . . . . . .

3 யாவது [|*] எம்[மூ]ர்க்குடிகள் [4]எம்மூர்ப்படாகைவட்டத்து கு[டி]ப்பொலே மெ(ர)-
ற்பட்ட நிலங்களுமற்றுமெப்பெர்ப்பட்டனவும்[5] வஹெ யெ[ம] . . . . . .
. . . .

4 சு[6] யெமமாய்கிடக்க[7] நிலங்கள் குழிவ[ரி]யெற்றி [இ]றை [இ]றப்பொமென்ற
கு[டி]களுக்கு விற்றுக்குடுப்பொமாகவும் [|*] இவ்விற்றுக்குடுத்த ல்-ஒமிகள் எம்மூ-
தென்று எப்பெர்ப்பட்டாருங்குடுப்பொலேயும் ஆவணமுங்காட்ட[ப்]பெறு[க]ராகவும்
[|*] இப்பரிசு காட்டின குடிம[க்களே] த . . . . . .

5 [சு][8] பொன் வஹெயொமெ டணிப்பொமாகவும் [|*] இத்த[த்]த குடிமக்களே[9]
யூழ்[ற்]ராவனத்து நிசதி மெய் வெ[று தூ]ற்றெட்டுக்காணம் டணமிடப்பெ[று]வ-
ராகவும் [|*] [10]இடணமிடப்[ப]ங்குடிமக்களுக்கு அவபவ்வாண்டு[11] வாரியஞ்செய்-
யும் பெருமக்களெய் பொல் நிசதங்குன்றிப்பொ[ன்] . . . . . .

6 [இ]ப்பரிசு ஸ்ரீராம[க்]கர்[12] டணமிட்டார்க்கு வார்ப்பல் குடுத்தும் தாங்களெய்
டணித்தும் ஆட்கியிடையூறு [நீ]ர்த்துக்குடாராகில[வ்*][வா]ன்று வாரியஞ்[செ]ய்யும்
பெருமகளோயுமெய்[13] வெற்று வகை இருபத்தராறு காணம் டணமிடப்பெறுவா-
ராகவு[ம்] [|*] இத்தணப்பட்டும் அவை ஆண்டு[14] வாரி[ய]ஞ்செ[ய்] . . . .
. . . . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the sixteenth year (*of the reign*) of the glorious Kaṇṇaradêva who conquered Kachchi and Tañjai,— we, the assembly of Śivachû-[ḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâ]bharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâḷiyûr-kôṭṭam, being assembled in the front hall[15] of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village, [ordered] as follows:—

(L. 3.) The inhabitants of our village . . . . . the land and everything else that is not the object of deeds of gift,[16] in the environs[17] of our village . . . . . the common property (*madhyama*) of the assembly.

(L. 4.) We shall sell the land which has thus become the common property (*of the assembly*), to those inhabitants who promise to pay taxes on each *kuḷi*. No persons shall be allowed to produce deeds of gift or deeds of sale (*âvanam*) in order to show that the land thus sold belongs to themselves. We, the assembly, shall levy a fine of . . . . . [*kaḷañju*] of gold . . . . . from those inhabitants who produce such (*deeds*).

---

[1] These two words are engraved to the left of lines 2 and 3.

[2] Here the following syllables are built in: ளாமணிமங்கலமாகிய ஸ்ரீவிகரமா-

[3] Read வடகவெள்ளி. [4] Read எம்மூர்.

[5] The ன of னவும் has been added subsequently; behind னவும், a cross above the line marks an omission, and the words குழி . . . தன் are entered below ம் வஹெ.

[6] Read இப்பரிசு. [7] The த் of த்த has been added subsequently. [8] Read கழஞ்சு.

[9] Read மக்களெ. [10] Read இடணமிடப்[ப]. [11] Read அவ்வவ்வாண்டு. [12] Read கர்நீ.

[13] The letters கரோயு are entered below the line; read பெருமக்களுமெ. [14] Read அவ்வவ்வாண்டு.

[15] முகமண்டகம் is a Tamil form of the Sanskrit *mukha-maṇḍapa*.

[16] Literally, 'that is beyond deeds of gift' (*kuḍupp-ôlai*).

[17] Literally, 'in the circle of hamlets' (*paḍâgai-vaṭṭam*).

(L. 5.) Those inhabitants who do not submit to this, shall be liable to pay into court (*dharmásana*) a fine of one hundred and eight *káṇam* . . . . .[1] per day. To each of the inhabitants who have to pay this fine, the great men elected for that year . . . . . (one) *kuṉṟi* of gold per day.

(L. 6.) If, through indifference, though . . . . . was thus given to those who pay the fine and though they themselves have fined (*them*), they are not able to remove the obstacles to the possession (*áṭchi*), the great men elected for that year shall be liable to pay an additional fine of twenty-four *káṇam*. Though they are fined thus, [the great men] elected for that year . . . . . .

No. 8.—On the south wall of the shrine.

This archaic inscription belongs to the 10th year of the same Kampavarman whose name occurred in No. 5 above, and records that Śadaiyaṉ, who was also mentioned in No. 5, made over 400 *kâḍi* of paddy to the villagers of Uṭkal, who pledged themselves to feed two Brâhmaṇas daily from the interest, which amounted to 100 *kâḍi* of paddy per year.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கம்பவர்[ம்]ற்கு யாண்டு பத்தா[வ]து [2]உட்கற்[ல]ஔஹையார்[க்*]கு சடைய-

2 ன் குடுத்த கெல் கா[ஸு]ற்றுக்காடி [|*] [3]கெ[இல்]லாவ்ப்பொலிஞாட்டு ஆ[ண்]-

3 ஔ வ[ல]ர ஞாற்றுக்காடி கொல்[4] பலிசைய[ர]ல் கிசதி இருவர் பிராம-

4 ணரை நிலமும் காயமும் உள்ள [அ]ளவும் ஊட்டு[ஔ]வாமாஞெ[ம்*] உட்[க]ல் ஸஔஹையாம் [|*] இவ்-

5 விரு[க்]ஞாட்டு[5] மு[ட்டி]ல் கங்கெ[6] இடைக்குமரி[மி*]டை எழுஞாற்றுக்காதத்தாள்ளு-[ம்][7] செய்தார் செ[ய்*]த [ப]ாவம் [ப]ஔஹை[மா*]ஞெம் ஸஔஹையாம் [॥*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the tenth year (*of the reign*) of Kampavarman,—Śadaiyaṉ gave four hundred *kâḍi* of paddy to the assembly of Uṭkal.

(L. 2.) From the interest[8] on this paddy, which amounts to one hundred *kâḍi* of paddy per year, we, the assembly of Uṭkal, shall feed two Brâhmaṇas daily, as long as the earth and the sun exist.

(L. 4.) If we fail in this feeding of guests, we, the assembly, shall incur (*all*) the sins committed within the seven hundred *kâdam*[9] between the Gaṅgâ and Kumari.

---

[1] The two obscure words ஔய் ஔறு occur again in No. 12, line 11.

[2] The ற் of உட்கற் has been added subsequently.

[3] Read இற்ஔல்லாவ்.

[4] Read ஔல்.

[5] The ற் of விருற் appears to be corrected from ன்.

[6] Read கன்கை.

[7] Read காதத்துள்ளும்.

[8] ஔபலிஞாட்டு is apparently the same as ஔலிசைபுட்டு in Vol. II. Nos. 27, 28, 35 and 37.

[9] Compare *Ep. Ind.* Vol. III. p. 284 ff., where a similar imprecation occurs. According to the Tamil dictionaries, a *kâdam* corresponds to about 10 miles. Hence the expression '700 *kâdam*' appears to refer to the circumference of the whole of India between the Ganges and Cape Comorin. The Chinese traveller Hiuen Tsiang also fixes the extent of the countries which he describes, by stating their circumference.

No. 9.—On the north wall of the mandapa.

This interesting record contains an order which Râjarâja I. issued at (his capital) Tañjâvûr on the 124th day of the 24th year of his reign, and which was engrossed on the 143rd day of the same year. This order deals with defaulters of land revenue in villages held by Brâhmaṇas, Vaikhânasas and Jainas in the Chôḷa, Toṇḍai and Pâṇḍya countries. The villagers were authorized to confiscate and sell the land on which no taxes had been paid for two full years.

The royal order was written by the secretary Râjakêsarinallûr Kiḷavaṉ, or, as he is called in two of the Tañjâvûr inscriptions, Kâṟâyil Eḍuttapâdam.[1] It was signed by the chief secretary Mummuḍi-Chôḷa-Brahmamahârâja, and by Mummuḍi-Chôḷa-Bhôja. These two officers are mentioned in the large Leyden grant[2] and in inscriptions of the Tanjore temple.[3] Their original names were Kṛishṇa Râma and Îrâyiravaṉ Paḷḷavayaṉ. During the reign of Râjarâja I. they bore the titles Mummuḍi-Chôḷa-Brahmamahârâja and Mummuḍi-Chôḷa-Bhôja, which are derived from Mummuḍi-Chôḷa, a surname of Râjarâja I. After the accession of Râjêndra-Chôḷa I. they received the additional titles Râjêndra-Chôḷa-Brahmamahârâja and Uttama-Chôḷa-Pallavaraiyaṉ.[4]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் பொல் பெ[ரு]நில[ச்*]செல்[வியு]ம் தனக்கெ [உ]ரிமை பூண்டமை ம[ன]க்கொள்[5] கா[ச்*]தனூர்சா[ர]லே[6] கலமு[று]த்[தரு]னி 'வெங்கை-நாடும் கங்கபாடியும்[7] தளம்பபாடியுந்தடிகைபாடியும் குடமலை[ந]டும்)-

2 ங்கொல்லமும் கலிங்க[மு]ம் எண்டிசையும் புகழ் தரு சமமண்(ட)டல[மு]ம் [இ]ல-ட்டபாடி எழரை இலக்கமும் இண்டிதல் வென்றி[ச்*]தண்ட[ர]க்கொண்[ட] த[ன்] எழில் வளருழி[8] எல்லாவாண்டும் தொழுதகை வின-

3 ங்கும் யாண்டெ செ[ழி]நாை தெரு[9] கொள் ஸ்ரீகொ ராஜராஜகெலரி[வ]தராக ஸ்ரீராஜராஜெ[வ]ர்க்கு [ய]ரண்[டு] உயிச ஆ[வ]து நான் [10][ர]உயிசகால் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜராஜரெவர்[11] தஞ்சாவூர்ப்பெரியசெண்டெவர-

4 [யி]ல்[ச்]சித்திரகூடத்து தெற்கில் கல்லூ[ரியில்] எ[ழு]க்தருளி இருக்து சொ-[ண]ாட்டும்[12] செ[ண]ாட்டு[ப்]பமும்[13] பு[ற](ணி)நாகெளிதும் தொண்டைகாட்டி-லும்] பாண்டிகாடாக ராஜராஜவளகாட்டிலும் பா[ப்ப]ன் ஊர்களிலும் வைவ-னவர் ஊர்களி-

5 [லு]ம் லவணரா[14] ஊர்களிலும் காணி உடை[யார்] யாண்டு ஐது ஆவது [மு]தல் உயிச [ஆ]வது வரையில் ஈராண்டு நிரம்பி [மூ]வாண்டு தக்கங்காணியான நில[ங்]களுக்கு அவ்வவ ஊர்[க]ளிலாசொடும் ஊரிவெளிப்[ப]ாடு இறை இருது பொகார் காணி

6 உடையாகைத்தவிர ஊர்நிலமாய் அ[வ்வ]ல ஊ(ர)ர்கள்[வாெ]ர [விற்றுக்]கொள்ள[ப்]ெ[ப-மூவா]ர்[களா]க[வ்]ம் [ய]ர்[ண்]டு [உயிச ஆவ]து [முதல் ஈர]ாண்டு [கி]ரம்[பி மூ]வாண்டு ஊரிவெளிப்[ப]ாடு இறை இருது பொனூர் காணி உடை-

---

[1] See Vol. II. p. 131 f. and p. 285, note 3.
[2] Lines 129 to 133, 162 to 164, and 436 to 440.
[3] Vol. II. Nos. 31, 42 and 55.
[4] Compare Vol. II. p. 139, note 1, and p. 222, note 4.
[5] The ர of மன has been added subsequently.
[6] Read னூர்ச்சாலே.
[7] Read யும்.
[8] Read வளருழி.
[9] Read தெரு.
[10] The symbol for ர appears to be corrected from ச.
[11] Read ஸ்ரீராஜராஜராஜரெவர்.
[12] This appears to be corrected from சொழநாட்டும்.
[13] The ண appears to be corrected from ழந; read சொணாட்டுப்பமும்.
[14] Read ரூஉணர் or சமணர்.

7 யாளைத்தனிச [அ]ல்வல ஊர்களிலாகிய [வி]ற்றுக்கொள்ள[ப்]பெ(ற்)று[வ]ர்களாகவுமென்று இப்பரிசு திருவாய் மொழிக்-

8 தருளினப[டி] திருமந்திரவொலை ராஜகெஸரிகல்லூர் இழவன் எழுத்திலும் திருமந்திரவொலைகாயகன்

9 மும்முடிசொள[ழ]ரையராயன[ரு]ம் மும்முடிசோழப[ர]சனும் ஒப்பிட்டுப்புகுஞ் செம்விப்படி உய்ச ஆவது க[1]

10 ராசியசூளா[ல்] வ]ரிலவடி[2] [‖*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! On the 124th day of the 24th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Kêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, (*in*) his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— he was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai, and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, Îḷa-maṇḍalam, (*the conquest of which*) made (*him*) famous (*in*) the eight directions, and the seven and a half *lakshas* of Ilaṭṭa-pâḍi,— deprived the Śeḷinas of (*their*) splendour at the very moment when Udagai, which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;— the lord Śrî-Râjarâjadêva, being graciously seated in the college (*kallûri*)[3] on the south of the painted hall (*chitra-kûṭa*) at the great hippodrome gate (*periya-śeṇḍu-vâyil*) in Taṅjâvûr, was pleased to order as follows:—

(L. 4.) "(*The land of*) those landholders in villages of Brâhmaṇas, in villages of Vaikhânasas, and in villages of Śramaṇas (*i.e.* Jainas) in Śôṇâḍu, in the adjacent districts included in Śôṇâḍu, in Toṇḍai-nâḍu, and in Pâṇḍi-nâḍu, *alias* Râjarâja-vaḷanâḍu,[4] who have not paid, on the land owned by them, the taxes due from villages, along with the (*other*) inhabitants of those villages, for three years, (*of which*) two are completed, between the 16th and the 23rd years (*of my reign*), shall become the property of the village and shall be liable to be sold by the inhabitants of those villages to the exclusion of the (*defaulting*) landholders. Also, (*the land of*) those who have not paid the taxes due from villages for three years, (*of which*) two are completed, from the 24th year (*of my reign*), shall be liable to be sold by the inhabitants of those villages to the exclusion of the (*defaulting*) landholders."

(L. 8.) Accordingly, having been written by the royal secretary, Râjakêsarinallûr Kiḷavaṇ, and having been approved by the chief secretary, Mummuḍi-Śôḷa-Brahmamârâyaṇ, and by Mummuḍi-Śôḷa-Pôśaṇ, (*this order*) was engrossed from dictation on the 143rd day of the 24th (*year of the reign*).

No. 10.—ON THE NORTH WALL OF THE MANDAPA.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndra-Chôḷadêva, and records that the villagers of Ukkal sold 3000 *kuḻi* of land and five water-levers[5] to a servant of the king, who assigned this land for the maintenance of two boats plying on the village tank.[6]

---

[1] Probably an abbreviation for சகல்.

[2] Read வரியிலிட்டது.

[3] Compare Vol. II. p. 109.

[4] See Vol. II. p. 320, note 3.

[5] A gift of two water-lovers (*jala-yantra*) is recorded in the Udayêndiram plates of Pallavamalla; see Vol. II. pp. 364 and 372.

[6] One of the Nâsik inscriptions states that Ṛishabhadatta established boats, on which certain rivers could be crossed gratuitously; see *Archæological Survey of Western India*, Vol. IV. p. 100.

Text.

1 ஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீ [‖*] கொ[ப்]பரகெசரிபந்ம்ரான ஸ்ரீராஜெஇர[ெ]சாழதெவற்கு யாண்டு
ச ஆவது [|*] ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துக்காலியூர்க்கோட்டத்துத்த-

2 [ன்] கூற்று உக்கலாகிய விக்கிர[ம]ாபரணச்ச[துர்]வெதிமங்கலத்து உஹாஸலெஹெயொம்
நிலவிலையாவணக்கைய்யெழுத்து [|*] உடையார் ஸ்ரீராஜெ-

3 [ஜ*]இரசொழதெவர் பணிமகன் வெண்குன்றக்கொட்ட[த்]துக்[கு]வஹெகொகொட்டுக்கு-
வஹெகொடான அனவர[த*]கசர[ஸல்]லூர்[க்]கொமுழான் அ[ர]-

4 [ய*]ன் பலதெவன் எம்மூர்[1] எரிக்கு ஐெத்த ஒ(ர)டம்[2] இரண்டினுரும்[3] பொ-
கமாக விற்றுருத்த நிலமாவது [|*] பணஞாம்பிக் கால்வழி ஸ்ரீ[ய]ாருர்[4] கழ-
னியில் வஎெ-

5 [ஹ]ப்பொதுவாய்க்கிடக நிலமணலீட்டுரு வடக்கும் மெல்பாற்கெல்லை குடிமக்கள்
[பூ]மிக்கு கிழக்கு வடபாற்கெல்லை குடிமக்கள் இறைப்பூமிக்கும் வஸவ்ரஹணை-

6 [வ]ாய்க்காலுக்கு தெற்கு கடவு பட்ட நிலமெற்கு கின்று அ[ை]டயப்பதினஞசாண்
கொலால் [5]மூவாயிரங்குழியும் மெலை [எ]ரி எதிர்வாயிற்கழும்பருடையார் [மு]ன்
ஒ(ர)-

7 டத்துக்கு கொண்டு வைத்த எத்தகீக்கி இதனுக்கு கிழக்கு அஞ்செத்தமும் விற்று
விலையாவணஞ்செய்து குடுத்தொம் [|*] இருகாலாவது முக்காலாவது-

8 ம் பணஞாம்பின் கால்வழி [6]ஸ்ரீயாருர்க்கழனியில் மணலீட்டுக்கு வடக்கு மெ[ல்]-
பாற்கெல்லை குடிமக்கள் இறைப்பூமிக்கு கிழகு வ[ட]பாற்கெல்லை குடிமக்-

9 கள் பூமிரும் [7]வஸவ்ரஹணைவாய்க்காலுக்கு தெற்கும் மெற்கு [கி]ன்று அ[டைய]
பதினஞசாண் கொலால் [8]மூவாயிரங்குழியும் மெலை எரி எதிர்வாயிற்கழும்ப-
[ருன]டையார் முன் ஒ-

10 டத்துக்கு கொண்டு வைத்த எத்தகீக்கி[9] இதனுக்கு கிழக்கு அஞ்செத்தமும் விற்று
[விலை]யாவணஞ்செய்[து] குடுத்து இன்னிலத்துக்கு [10]வீலைஉவுமும் இறைஉவு-
மும் அறக்கொ-

11 ண்டு இறையிலியாக விற்று விலையாவணஞ்செய்து குடுத்தொ[ம்*] உஹாஸ[லெ*]-
யொம் [|*] குறியுன்னிருரு பணி கெட்டெழுதினென் இவ்[ஆ]ர்க்காணத்தான்
உயுஸ்ஸன்[11]

12 பொற்றிக்குறி காளிதெவடியாக இ[ர*]ண்டாயிரத்துகா[ரு]த்துவகென் [|*] இவை
. எக் எழுத்து [‖*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva. The hand-writing, (*referring to*) a deed of sale (*vilaiyâvaṇam*) of land, of us, the great assembly of Ukkal, *alias* Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 2.) The following land was sold for the maintenance of two boats (*ôḍam*) which had been assigned to the tank in our village by Kômuḷâṉ Arai[ya]ṉ Baladêvaṉ, a servant of the lord Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva (*and a native*) of Kuvaḷaikôḍu, *alias* Anavara[ta]-sundaranallûr, (*a village*) in Kuvaḷaikôḍu-nâḍu, (*a subdivision*) of Veṇkuṉṟa-kôṭṭam.

---

[1] Read எம்மூர். [2] The ர may have been added to mark the length of the preceding vowel ஒ.
[3] The ன் of இரண் has been added subsequently.
[4] Read ருர். [5] Read மூ. [6] Read ஸ்ரீயாருர். [7] Read வஸவ்ரஹணை.
[8] Read மூ. [9] Read தீக்கி. [10] Read வீலை. [11] Read உயுஸ்ஸன்.

(L. 4.) We have sold, and executed a deed of sale for, (1) three thousand *kuḻi*,—(*measured*) by a rod of sixteen spans (*ṣâṇ*), beginning (*to measure*) from the west,— of land, which was the common property of the assembly, (*which belonged*) to the field (*kaḻaṇi*) of Śrîyârûr on the channel of the 'Palmyra sluice' (*Paṇan-dûmbu*), (*and*) which was situated to the north of a heap of sand, to the east of the land of the villagers, and to the south of the land (*paying*) taxes to the villagers and of the *Subrahmanya* channel, and (2) five levers (*éttam*) to the east of this (*land*), excluding a lever on the open side[1] of the tank in the west, which Kaḻumbar-uḍaiyâr had previously purchased and assigned for (*the maintenance of*) a boat.

(L. 7.) Twice as follows, and three times as follows.[2]

(L. 10.) Having received in full the purchase-money and the revenue of this land, we, the great assembly, sold (*it*) free of taxes and executed a deed of sale.

(L. 11.) Having been present in the assembly[3] and having heard (*their*) order, I, the accountant (*and*) arbitrator of this village, Poṟṟikkuṟi Kâḻidêvaḍi, *alias* Iraṇḍâyirattuṇâṇûṟṟuvaṉ, wrote (*this*). This is my writing.

No. 11.—On the north wall of the mandapa.

This inscription is dated in the 16th year of the reign of the ancient Chôḻa king Parakêsarivarman,[4] and records that the villagers granted certain land to the temple, at the request and with the approval of the temple manager, Chakrapâṇi Nambi (ll. 3 and 10).

Text.

1 ஸ்வஸ்தி[5] ஸ்ரீ [॥*] கொப்பரகேசரிப[ன்ம]ற்கியாண்டு பி[ர]து ஆவது காவிதூர்க்கொட்ட-

2 த்துத்தன் கூற்று சிவசூளாமணிமங்கலம்மாகிய [6]ஸ்ரீவிசயசோழ[ந]ல்லூ[ர்]கி[ழ]க்க-வத்து

3 . . [7] புவனிமாணிக்கவிஷ்ணுவர்த்தன்[8] மெருமான் அடிகளுஞ் ஸ்ரீகா[ர்ய]ஞ்செய்[கி]-ன்ற [9]ஸகர[வ]ாணி கம்[பி] விண்ணப்பத்[தி]னல்

4 வாவ தாரவாரியப்[பெ]ப[ரு]மக்களும் சபாவாரி[ய*]ப்[பெ]பருமக்களமழன்னிட்ட [10] உத[ர*]-வதெதெயாழ் எம்[மூ]ர் புவனிம[ர*]ணிக்க[வி]ஷ்ணுவஸகதத்த [11] பெசமாகடி-

5 களுக்கு [ஹ]வகத்[க-ன]க்குவி[ரு]புஷ்பவத்க-வக்கும் [12] உத்தரசியக[முமு] [ஷ]ட்டிம[ய]க-[மு]ம் [13] [சித்த]யவிஷ-வமும் ஐப்[ப*]பசிவிஷ-வமும் வஸ[ய]ர்ஹ்ரஹணமும் வெஸ-

6 ரஹணமுமற்று [வர]ாயஸ்தித்திருமஞ்ஞங்க[ஞ]மற்று [14] ஸ[ப்]பெற்பட்ட குசக்கலம் ஸப்பெற்பட்ட குசக்[க] . . .

---

[1] *I.e.* that side (*vây*) of the tank which is at a higher level, and opposite (*edir*) to the artificial embankment which stops the natural flow of water and thus forms the tank.

[2] Apparently the description of the land sold had to be repeated in words three times. The second repetition is omitted in writing; but after the word முக்காலாவதும், 'and three times,' the whole of the preceding description of the land (ll. 4 to 7) is repeated with slight variations in ll. 8 to 10.

[3] This translation of *kuṟi* is based on the parallel passages in No. 2, l. 6, No. 3, l. 11, No. 6, l. 22, and No. 12, l. 11, where the corresponding word is *sabhai*.

[4] To the same reign belong Nos. 85 and 148 of Vol. I. The king is perhaps identical with Vijayâlaya, the grandfather of Parântaka I.

[5] Read ஸ்வஸ்தி.

[6] Read ஸ்ரீவிசயசோழ[ந]ல்ல[ர்]-வ.

[7] The two syllables மாணி are entered below the line.

[8] Read ஸ்ரீகதத்துன் பெரு.

[9] Read ஸகர.

[10] Read மக்களுமுன்னிட்ட.

[11] Read ஸ்ரீகதத்த பெரு.

[12] Read வ[ஸ்ர]வ.

[13] Read ஷடியயனமும் சித்திரைவிஷ-வும்.

[14] Read திருமஞ்சன.

7 றை வதுப்பத[ற்]கு வைத்த பூமி இக்தெவர் ஊரான [செ]ரியம்பாக்கத்து ஊரின்
மெலே புது[க்கிரு]க்கில் அ[ரை][ாயும்*]
8 பு[னிய]ஞ்செ[துவி]ற[ெ]கற்கில[ை]யும் [சுவப]வகொல்லேயில் வெள்கெக்காலு[க்*]கு[1]
மெற்கு ஒன்றரை கில[ம்] . . .
9 வவத்தில[2] எழு க[ாளும்] கால்[வ]ற்[கு] கொற் . . வதாகவு[மாட்ன]ட [பூ]ஜெஜ
[அ]ச்சமைஞ்சும் [।*] இப்ப[ரிசு வ*]-
10 ஜெ பணி து[ட்டிக்குடுத்]தென் [சகு]பாணி [கம்]மியென் [।*] [இ]ப்பி[3] + [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 16th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, we, the great assembly, including the great men elected for the year and the great men elected for (*the supervision of*) the tank, (*being assembled*) in the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham at Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, assigned, at the request of Chakrapâṇi Nambi, the manager of the temple, to the god of the Puvanimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village (*the following*) land, for burnt oblations (*havana*), for festivals (*utsava*), (*for*) expiations (*prâyaśchitta*) and the bathing of the idol (*tirumañjana*) at the winter solstice, at the solstice in Âḍi, at the equinox in Śittirai, at the equinox in Aippaśi, at eclipses of the sun, and at eclipses of the moon, and for burning all kinds of pots and all kinds of . . . . . .

(L. 7.) Half (*a measure*) of land in the 'Fresh clearing' (*Pudu-ttiruttu*) on the west of the village of [Śô]diyambâkkam, which is a village (*belonging to*) this god; half (*a measure*) on the south of the 'Tamarind field' (*Puliyañ-jeṛuvu*); (*and*) one and a half (*measure*) on the west of the inundation channel (*vellakkâl*) in the field (*kollai*) of [Svaba]la.

(L. 9.) At the festival, on seven days, to four persons . . . . . and (*for*) the annual worship, half a *kalañju*. I, Chakrapâṇi Nambi, approve of this order of the assembly.

(L. 10.) This charity, *etc.*[4]

No. 12.—ON THE WEST WALL OF THE MANDAPA.

This inscription is dated in the 37th year of the reign of "Parakêsarivarman, the conqueror of Madirai (Madhurâ)," *i.e.* of the Chôḷa king Parântaka I.,[5] who reigned from about A.D. 900 to 940.[6] It records that the villagers granted to the temple the village of Śôdiyambâkkam, which was situated to the north of their own village. Śôdiyambâkkam[7] still bears the same name and lies $3\frac{1}{4}$ miles north of Ukkal.

In the preceding inscription (No. 11, l. 7), which belongs to the 16th year of Parakêsarivarman, Śôdiyambâkkam is designated as 'a village (belonging to) this god,' *i.e.* to the Vishṇu temple at Ukkal. At first sight it might be concluded from this that No. 11 is of later date than No. 12, and consequently, Parakêsarivarman one of the successors of Parântaka I. On the other hand, it is but natural to assume that Parântaka I. prefixed the title *Madirai-koṇḍa* to his name *Parakêsarivarman*, in order to distinguish it from earlier Chôḷa kings named Parakêsarivarman, and that any Parakêsarivarman who succeeded Parântaka I.

---

[1] Read ெவள்காக்காலுக்கு and compare Vol. II. No. 73, l. 116 f.
[2] Read உத்தரவத்தில்.
[3] Read இப்பிசு; the following symbol represents "*etc.*"
[4] The writer wants us to supply here a minatory sentence resembling No. 6, ll. 13–15.
[5] See Vol. II. pp. 374 and 379 f.
[6] See *ibid.* p. 381.
[7] No. 246 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

ROYAL ASIATIC SOCIETY
BOMBAY BRANCH
JACKSON
COLLECTION.

No. 5. — Inscription

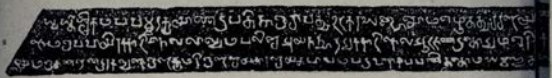

No. 12. — Inscription

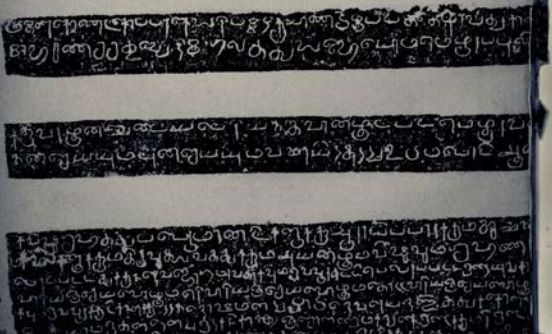

Parantaka I.

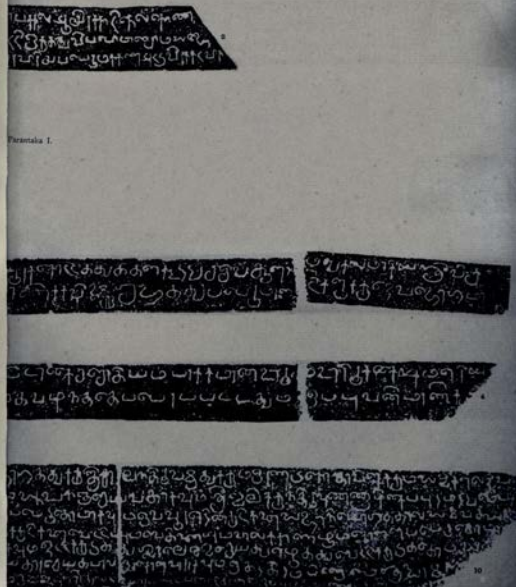

would have followed the example of the latter and adopted a similar distinguishing epithet. Hence I believe that the inscriptions of Parakêsarivarman[1] belong to an earlier king than Parântaka I. The subjoined inscription would then record a mere renewal or confirmation of the gift of the village of Śôdiyambâkkam, which had already belonged to the temple in the time of Parakêsarivarman.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] மதிரை கொண்ட கொப்பரகெஸரிபீ[ர்]க்கு யாண்டு மூப்ப[த்தெ]தா-
வது காவிரூர்க்கோட்டத்துத்தன் கூற்றச்சிவசூளா[மணி]ம[ங்க]ல[மாகி]ய[1]
ஸ்ரீவிசய-

2 சோழாணச்சதுர்வெ[தி]மலத்து ஸபஹெயொம் [।*] [2]எம்மூச்புவனி[ம]ாணிக்கவிஷ்ணு-
ஹ்ருஹத்துப்பெருமானடிகளுக்கு தெவதொமமா-

3 க இவர் முன்னுடைய பெரிய நகவானமுட்பட எம்மூர் வடபிடாஹைச்சொதியம்-
பாக்கமான ஊரு[ம்] ஊரிருக்கையும் எரியு-

4 கன்செய்யும் புன்செய்யும் வரீபிற்சற்று உடும்பொடி ஆமை தவழ்க்கதெப்பெச்ப்-
பட்டதும் [இ]ப்புவனிமாணிக்-

5 கவிஷ்ணுஹ்ருஹத்[து]ப்பெருமானடிகளுக்கு ஆராயிப்பார்க்கும் கலு[ர்]காஹொஹத்துக்குஜீர-
காஹத்தி[ரு]வீதுக்கும் இரண்டு கொ[ஹ]ாவினக்கு[க்கு*]ம் வ[ரி]களில் [நீ]வ-

6 ம[ர]ஹ[க]ஞக்கும் திருவுத்ஸவத்துக்கும் [அ]யனமும் விஷுவும்[3] [4]ஹ்ருஹணமும் வஹ-
கஞ்செ[ய்]வதாகவும் ஸ்ரீவஸ்க்குத்திருவண்ணுழிகைப்புறமத்துமெப்-

7 பெர்ப்பட்டதுக்கு[த்]வஹொமமாவதாகவும் [।*] இவ்வூர் [க]ட்டி எப்பெர்ப்பட்ட
இறையுங்காட்டப்பெருதொமாகவும் [।*] இவ்வூர் எரின குடிகளை வஹாதியொ-
மத்த[ர]ல் [5]வழுவஷ்ஷா-

8 வாரியஞ்செய்வொமும் எ[ரி]வாரியஞ்செய்வொமும் தொட்டவாரியஞ்செய்வொமும் இ-
க்குடிகளை வெட்டி[யு]ம் வெதி[ஹ]ளும் வாலக்காணமும் கொள்ளப்பெருதொம[ர]-

9 கவும் [।*] இவ்வூர்க்குடி[ஹ]ளுக்குற்றக்[6]தொஷமன்று[ப]ாடு[6] தெவரெய் [த்]ஸித்துக்கொள்-
வதாகவும் [।*] ஒட்டிக்குதித்[து] [7]ஷாதெவெவ செய்து எழுத்த வெட்டிக்குடு-
த்தொம் ஸ-

10 ஸபெயொம் [।*] இத[ன்]தெ[ன்]று இற[க்*][க] [8]நிகாஹ்ருஞ்செ[ன்]றெரும் கங்-
கை இடைக்குமரி இடைச்செய்தார் செய்த பாவ[ங்]கொள்வ[ர]ாகவும்[9] [।*]
இதற்[கி]ரம்பி[ரெ]ம ஸ்ருஷ[த்]-

11 த[ர]ப் மெய் வெறு நிசதி தூறதெட்[க்கா]ணங்[த]ண்டப்பட ஒட்டிக்குடுத்தொம்
ஸபெயொம் [।*] இஷ்ஷஹெயுள்ளிருந்து ஸபெ[ஹ]யார் பணிப்பவெழு[தி]த[ன்ன]
இவ்வூர் ஸபை[ஷ்ஷ]ன் [பொ]ற்பிஞ்சி ஸ்ரஷ்டிய[தி][ன்ன] ॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the thirty-seventh year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who conquered Madirai,— we, the assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâḷiyûr-kôṭṭam, (*ordered as follows*):—

(L. 2.) To the god of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugriham in our village shall belong, as a divine gift (*dêva-bhôga*), the village called Śôdiyambâkkam, a hamlet (*pidâgai*)

[1] See above, p. 17, note 4.
[2] The ஸ of புவனி is entered below the line.
[3] Read ஸம.
[4] Read ஸ்ருஹண.
[5] The two syllables மணி are entered below the line.
[6] The ப of பாடு is corrected from டு.
[7] Read ஸ்ரீஹ.
[8] Read நிகாதஞ்.
[9] Read கொள்வொமாகவும்.

to the north of our village,—including the great flower-garden which belonged to this (*temple*) previously,— the site of the village,[1] the tank, the wet land, the dry land, and everything within (*its*) limits, on which the iguana runs and the tortoise crawls,[2] for the worshippers of the god of this Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham, for the requirements of the worship, for oblations (*tiruvamṛidu*) at the three times (*of the day*),[3] for two perpetual lamps, for rows of lamps at twilight, for festivals, for the bathing (*of the idol*) at solstices, equinoxes and eclipses, for offerings (*śṛibali*), (*for*) supplies[4] to the store-room[5] of the temple, and for all other purposes.

(L. 7.) We shall not be entitled to levy any kind of tax from this village. We, (*the great men*) elected for the year, we, (*the great men*) elected for (*the supervision of*) the tank, and we, (*the great men*) elected for (*the supervision of*) gardens, shall not be entitled to claim, at the order of the assembly, forced labour (*veṭṭi*),[6] *vêdi*[*lai*] and *vâlaikkâṇam* from the inhabitants settled in this village.

(L. 9.) (*If*) a crime (*or*) sin becomes public, the god (*i.e.* the temple authorities) alone shall punish the inhabitants of this village (*for it*). Having agreed (*thus*), we, the assembly, engraved (*this*) on stone.[7]

(L. 10.) If we utter the untruth that this is not (*as stated above*), in order to injure (*the charity*), we shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari. We, the assembly, agree to pay a fine of one hundred and eight *kâṇam* per day, if we fail in this through indifference[8] . . . . .[9]

(L. 11.) Having been present in this assembly, I, the arbitrator of this village, [Po]ṛṛikkuṛi Brahmapriyaṇ, wrote (*this*) at the order of the assembly.

No. 13.—On the south wall of the mandapa.

This inscription is dated in the 17th year of the reign of the ancient Chôḷa king Râjakêsarivarman. It was meant to record some decision of the village assembly, but was left unfinished for unknown reasons.

Text.

1 வ்ஷ்ஸ்தி ஸ்ரீ[10] [॥*] ஒக ஸாஜகெஸரிவர்[ர்]க்க யாண்டு ஸ்ரை ஆவது நகள் [ந]டெற்ற இகாளால் ஸ்ரீவிகரகாமாணஜ்ஜ-ஒட்டு[ர்]கிடை-

2 கடத்த[11] இவ்வாட்டை [12][வ]ர்வஜ்ஜஸவாரியப்பெருமக்களும் [13]ஸாவகாரியப்பெரும்[ம]ட்-டார்க[ளு]ம் விரி-

3 ஒர்கைஞமுள்ளி[ட்ட*] ஸ்வாவஒவமெயும்[ெ]ம[ம்*]மூர் புவனிமாணிக்கவிஜ்[ர]ஜமத்-தெ கூட இருக்க

. . . . . .

---

[1] The term *ûr-irukkai* occurs in the Tañjâvûr inscriptions, Vol. II. Nos. 4 and 5.

[2] Compare Vol. II. p. 360, note 1.

[3] See above, p. 11, note 3.

[4] On *puram* see above, p. 6, note 9.

[5] This translation of *unnâḻigai* is conjectural. The same word occurs in Vol. I. Nos. 82, 83, 145 and 150. Compare *iḍanâḻi*, 'a passage between two rooms,' in Dr. Gundert's *Malayâḷam Dictionary*, p. 100.

[6] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 323, note 1.

[7] The 'engraving' is expressed twice, first in Sanskrit and then in Tamil.

[8] Compare above, No. 7, l. 6.

[9] On ஒலய் ஒவது see above, p. 13, note 1.

[10] These two words are engraved to the left of lines 1 and 2.

[11] Read ஜட-ஒவ-ர்கிடை ஸ்ரீ[ர்]க்க.

[12] Read ஸ்வ.

[13] Read ஸ்ரீ.

Translation.

Hail! Prosperity! On the 122nd day of the 17th year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman,— we, the great assembly of Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam,— including the great men elected for this year, the great *Bhaṭṭas* elected for (*the supervision of*) the tank, and (*all other*) distinguished men,— being assembled on this day in the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village, ...

No. 14.— On the south wall of the mandapa.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of "Parakêsarivarman who deprived Vîra-Pâṇḍya of his head."[1] This king may be identified with Âditya II. surnamed Karikâla, the elder brother of Râjarâja I., who, according to the large Leyden grant (l. 58), "as a boy, played sportively in battle with Vîra-Pâṇḍya."

The inscription records that a cultivator named Śêṇai granted one *paṭṭi*[2] of land, from the proceeds of which water and fire-pans[3] had to be supplied to a *maṇḍapa* frequented by Brâhmaṇas.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] வீரபாண்டியனைத்தலை கொண்ட கொப்[பரகே]சரிவற்[கு] யாண்டு காலாவது காலியூர்க்[க]ட்டத்து தன் [4]கூற்றுச்சிவருளாமணிமங்கலமாகிய [5]ஸ்ரீகரீச[ர]ர[ணச்ச]துர்[ஜ்]வேதிமங்க[லத்து] இருக்கு வாழும்

2 [6]வெளனாளன் சி[சு]ருகு[டைய]ன் புலியன் மகன் செனை தனக்[கு] யூர்[ஸ்தூர்]-ம[ர]க இ[வ்*]ஞ்[ச்*] ஸ்ரீஷ்ணானந்தெ ஆறு மாவன்[7] தண்ணீரட்டுவதாகவும் ஆறு மாவுழ கழிவெஷ்[8] இவெ[த]ாகவும் மண்டகத்து[9] வெ[த]ட்டி மூ[ன்றெய்][10] எத்த[ம் எபெப்ப]தாகவும் இதற்[ற்]க்குக்[கு ம]ரூராதித்தவத் கிற்க வைத்த

3 ஈஷி வ[ரை]யிற்பட்டி கிலமும் [|*] [அ]வ்வவ [11]வழ்வஞ்சனங்களில் ஸ்ராகாயு[ற்]ழ திருக்[கும் வெ]ப[ரு]மக்கள் [12] [இ]த்யூர்[ற்]க்கடைக்காண்பதாக[வு][ம் |*] இ[த]ற்க்[கு] விரொய[கின்]ஸ்ர் [13]வெ[ம]மதகு[ர]த்திற்வெ[ச]ய்தார் செய்த பா[வ]த்திற்ப[வ]ராகவு[ம்] [|*] [இ]ப்ப[ரிசு] வைய்த்வெ[த]ன் செனைவெ[ய]ன் [|*] [இ]துக்[கு] விரொயி[த்தர]ன் இரு[பத்]தஞ்-[14]

4 கழஞ்சு வெ[ப]ான் டண்டமிடப்பெறுவதாக[வ்]ம் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the fourth year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who deprived Vîra-Pâṇḍya of (*his*) head,— Śêṇai, (*who was*) the son of the cultivator (*Veḷḷâḷaṇ*) Śi[kk]âr-uḍaiyâṇ Puliyaṇ (*and*) who resided at Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, assigned (one) *paṭṭi* of land in the neighbourhood, to last as

---

[1] Another, incomplete inscription of the same king (No. 240 of 1894) is engraved on the *maṇḍapa* in front of the Pañchanadêśvara shrine at Tiruvaiyâṟu near Tanjore. With the construction வீரபாண்டியனைத்தலை கொண்ட compare செழியரைத்தெசு கொள் in the inscriptions of Râjarâja I., *e.g.* above, No. 4, l. 3.

[2] See Vol. II. p. 359, note 12.

[3] Similar endowments for the supply of water and fire occur in the Kûram plates (Vol. I. p. 151, text line 74) and in a Tirukkaḷukkuṇram inscription of Kaṇṇaradêva (*Ep. Ind.* Vol. III. p. 285, text line 9 f.)

[4] Read சிவ. [5] Read ஸ்ரீ. [6] Read வெள்ளாளன். [7] Read மாவைத்.

[8] Read ஓவெஷ். [9] Read மண்டகத்து. [10] Read மூன்னெ; the two letters எத் are entered below the line.

[11] Read வை. [12] The letter ன் is entered below the line.

[13] Read ம்மாகதர். [14] Read இருபத்தைஞ்.

long as the moon and the sun, for his own merit (*and*) for the meritorious purpose of supplying to the *Brahmasthâna* in this village water during six months and fire-pans (*agnishṭhâ*) during six months and of constructing a water-lever in front of the cistern at the *maṇḍapa*.[1]

(L. 3.) The great men who manage the affairs of the village in each year, shall supervise this charity. Those who cause obstruction to this, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kanyâ.[2] Under these conditions, I, Śêṇai, assigned (*the land*). He who obstructs this, shall be liable to pay a fine of twenty-five *kaḻañju* of gold.

II.—INSCRIPTIONS AT MELPADI.

Mêlpâḍi,[3] which I visited in 1889, is a village six miles north of Tiruvallam in the North Arcot district. The antiquity of the place is established by the Karhâḍ plates of the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa III., who in A.D. 959 was encamped at Mêlpâṭî.[4] About a mile west of Mêlpâḍi is the hill of Vaḷḷimalai, an ancient site of Jaina worship.[5]

Mêlpâḍi contains two temples of Śiva, the larger of which, Sômanâthêśvara, is still used, while the other, Chôḷêśvara, is deserted. I publish below four inscriptions of the Chôḷêśvara temple (Nos. 15 to 18) and one of the Sômanâthêśvara temple (No. 19). Of these, four belong to the reign of the Chôḷa king Râjarâja I. (Nos. 15, 16, 17 and 19) and one to the reign of his son Râjêndra-Chôḷa I. (No. 18). From three of them (Nos. 15, 16 and 17) we learn that the Chôḷêśvara temple was built by Râjarâja I. himself. Hence it is contemporaneous with the great temple at Tañjâvûr.[6] The ancient name of the Chôḷêśvara temple was Aṟiñjigai-Îśvara (Nos. 15 and 16) or Aṟiñjîśvara (Nos. 17 and 18). The first part of this compound is probably a corruption of Arimjaya,[7] the name of Râjarâja's grandfather.[8] Râjarâja is said to have built the temple "as a resting-place (?) for the king who fell asleep (*i.e.* died) at Âṟṟûr" (Nos. 15, 16 and 17). If I am correct in deriving the name of the temple from Arimjaya, it would follow that the same king is meant by the expression "the king who died at Âṟṟûr." According to No. 19, the ancient name of the Sômanâthêśvara temple was Chôḷêndrasimhêśvara.[9]

Mêlpâḍi bore the two names Mêṟpâḍi (Nos. 15 to 18) and Râjâśrayapuram (Nos. 15 to 19). The second designation has to be derived from one of the surnames of Râjarâja I.[10] The same applies to the names of two streets of Mêlpâḍi, *viz.* "the high-street of Mummaḍi-Chôḷa"[11] (No. 15) and "the high-street of Arumoḷidêva"[12] (No. 19). Mêlpâḍi belonged to Tûy-nâḍu (Nos. 18 and 19) or Tûñâḍu (Nos. 15, 16 and 17), a subdivision of Perumbâṇa-pâḍi[13] (Nos. 15 to 18), a district of Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam.[14] Three of the inscriptions were put in writing by the accountant (*karaṇattâṉ*) of the city (Nos. 15, 16 and 18).

---

[1] 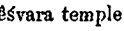 is a Tamil corruption of 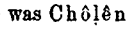 . It occurs in No. 7, line 2, and three times in the Kûram plates (Vol. I. No. 151, text lines 61 and 74).

[2] Kanyâ is the same as Kanyâkumâri or, more commonly, Kumari, the Tamil name of Cape Comorin.

[3] No. 119 on the *Madras Survey Map* of the Chittûr tâluka.

[4] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 281.

[5] *Ibid.* p. 140.

[6] See above, Vol. II. p. 1.

[7] Compare Vol. II. p. 259 f.

[8] See Vol. I. p. 112.

[9] The same temple is incidentally referred to in No. 15.

[10] See Vol. II. p. 260, note 5.

[11] See *ibid.* note 3, and below, p. 29.

[12] See Vol. II. p. 259, note 5.

[13] The names Perumbâṇa-pâḍi and Vâṇasamudram (No. 19 below) bear testimony to the rule of the Bâṇa dynasty over this part of the country. See also *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 221, note 3.

[14] See above, p. 2, note 3.

No. 15.—On the base of the Cholesvara shrine.

This inscription is dated in the 29th year of the reign of the Chôla king Râjarâja I. and opens with the usual historical introduction, where, however, this inscription and No. 16 read Taḍîga-pâḍi instead of Taḍigai-pâḍi or Taḍiya-vaḷi.[1]

The inscription records that the citizens of Mêṟpâḍi granted to the Aṟiñjigai-Îśvara temple 5,136½ *kuḷi* of land, which was bounded in the east by the river Nugâ, and in the north by the Chôḷêndrasimhêśvara temple. Nugâ is evidently the original name of the river Nîvâ (or Ponnai), on the western bank of which Mêlpâḍi is situated, and Chôḷêndrasimhêśvara is the ancient designation of the Sômanâthêśvara temple.[2]

Text.

1 வஹ்ஸ்தி ஸ்ரீ [‖*] திருமகள் பொலப்பெருகிலச்செல்வியுமனக்கெயுரிமை [பூண்]டமை மனக்கொள்க்காமர்[ஞர்][3] ச[ர]லை கலைமறுத்தரு[ளி] ெ[வ]ல்லைகாடெங்கைபாடிய[து]-னம்பாடியுத்தகபாடியுங்குடமலைகாடெங்கொல்லமுங்கலிங்கமுமெண்டிசை புகழ் தர-வீழமண்டலமுமிரட்டபாடியெழரையிலக்கமுவிண்டிறல் வெண்றித்தண்டாற்க்கொண்ட தன்னெழில் வளருழி எல்லர[ய]ர்[ண்]டுகொழுத[ல்*]க வினங்கும் யாண்டெய் செழியரைத்தெகு கொன் ஸ்ரீகொவிராஜராஜகெவரிபற்றாக ஸ்ரீராஜராஜதெவர்கு யாண்டு உலகு ஆவத ஐயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்பெரும்பாணப்பாடித்தா-ஞாட்டு ெ[ம]ய்ப்பாடியா[ஜி]ய ராஜாஸ்ரயபுரத்து கரத்தொம் [4]ஆற்றூரர்த்தஞ்ஞின தெவர்கும்பள்ளிப்படையாக உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் எங்கள் கரத்[தி]-லெடுப்பித்தரு[ளி]ன [தி]ருவறிஞ்ஞிகை[ஈர]ஸ்ரத்து ஸ்தாதெவர் [ஸ்ரீ]கொ[வி]ரங்-கு[தி]ருச்சுற்றுலேக்கு[தி]ருமுற்றத்தக்கு[தி]ருக்கனவனத்தக்கும்

2 மடனாகத்தக்குமா[க] காங்கெய்தெவற்குக்குத்த நிலத்தக்கெல்லெ தாகவெண்ணு[ம]ர-ற்றுக்கு மெற்கும் இவ்வூர் [மு]ம்மடிசொழப்[ெ]பருந்தெருவில் வ்யாபாரி ஆச்செ-ருமான் வயிரமென் தொட்டப்பா[மு]ன [தி]லத்தின் வடவருகெய் தாகவாற்றி-ன்னுமிருகொலகலத்தால் மெற்கு கொக்கி[ப்]பொன பெருவழி எண்பத்தெழு-ெ[கா]வாசதுதிக்கு வடக்குமிவ்வாசதுதியெய் வடக்கு ெகாக்கிச்சொளெகரவலி[ஹி]-ஸ்வரமுடைய[5] தெவர் தெவ[ர]டியார் மத்தவாணச்செரியெயெ[ற]ப்பொன தெருவுக்-குக்கிழக்குஞ்செ[னெஸ்ர]லிஹீஸ்வரமுடையார் கொயிலின் தெற்றில் தி[ரு]க்தனவன-த்தின் ெ[த]ன்னருகெய் தாகவென்னுமாற்றுக்கெய் கிழக்கு கொக்கி காற்கொலகல-த்தாற்பொன பெ[ரு]வழிக்குத்தெற்குமிக்காற்பெரெல்லெயுள்ளுமகப்பட்ட நிலம் [6]எங்-களூராளக்கு கூறிட்ட பதினெண்சாண்கொ(ல்)லாற்குழி ஐய்யாயிரத்தெ[ாருத]ர-ற்று [7] முரி[ப்*]பத்தாறரையுமித்தெவ[ற்]குத்தெவதான இறையிலியாகக்குத்தொ[ம்] [‖*] இ[ந்]நி[வ]த்[ாறெய்] தாகவென்னு[ம]ாற்றினின்றும் இத்தெ-

3 வரிக்நிலத்துக்குமிறுப்ப[ப]க்கழனிக்குநீர் பாய்ந்த வாய்க்கால் காற்கொலகத்தால் இத்தெ-வரிக்நிலத்துக்குமிறுப்பைக்கழனிக்குநீர்[8] பாயப்பெறவுமிப்பரி[சு] தெவதான[இ]றை-யிலியாகச்சிலலெகை செய்து குடுத்தொமெற்பாடியான ராஜாஸ்ரயபுரத்து கரத்-தொம் [‖*] இக்கரத்தார் சொல்ல எழுதினென் இக்கரக்காணத்தான் காராய-னனடைக்கலவனென் [‖*] இலையென்னெழுத்து[9] ‖— இது [ப]ன்மாஹெஸ்ர-[ர*]ாகெசூ[10] ‖—

---

[1] See above, page 5.
[2] See the preceding page, and below, p. 29.
[3] Read ஞர்.
[4] Read ஆற்றூர்.
[5] Read லிஹீஸ்வர.
[6] Read எங்களூர.
[7] Read றாற்ற.
[8] Read நீர்.
[9] Read முத்த.
[10] Read ஸரகெஹஸ்ர.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râja-râja-Kêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, (*in*) his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍîga-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, Îḷa-maṇḍalam, (*the conquest of which*) made (*him*) famous (*in*) the eight directions, and the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi,— deprived the Śeḷiyas of (*their*) splendour at the very moment when Udag[ai], which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;— we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, in Tûñâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, gave land to the god Mahâdêva (Śiva) of the holy Aṟiñjigai-Îśvara (*temple*),— which the lord Śrî-Râja-râjadêva had been pleased to build in our city as a resting-place (? *paḷḷi-paḍai*) for the king who fell asleep[1] at Âṟṟûr,— for the sacred temple, for the temple enclosure,[2] for the temple court, for the temple garden, and for the environs of the temple.[3]

(L. 2.) The (*four*) boundaries of (*this land are*) to the west of the river called Nugâ; to the north of the limit, eighty-seven rods (*in length*), of the high-road which, at a breadth of two rods, leads westward from the Nugâ river along the northern extremity of the waste land of the garden of the merchant (*vyâpârin*) Âchcherumâṇ Vayiramêgaṇ, (*who resides*) in the high-street of Mummaḍi-Śôḷa in this village; to the east of the street which leads up northward from this limit to Mattavâṇachchêri, (*the quarter*) of the dancing-girls of the god of the Śôḷêndrasiṁhîśvara (*temple*); and to the south of the high-road which, at a breadth of four rods, leads eastward to the river called Nugâ along the southern extremity of the temple garden on the south of the temple of the lord Śôḷêndrasiṁhîśvara. The land enclosed within these four great boundaries, (*which measures*) five thousand one hundred and thirty-six and a half *kuḻi* by the rod of eighteen spans, by which our village is measured and divided, we gave to this god as tax-free temple land. The channel, a quarter rod in breadth, (*which flows*) through this land from the river called Nugâ (*and*) supplies water to this land and to the *iluppai*[4] field of this god, shall (*continue to*) supply water to this land and to the *iluppai* field of this god.

(L. 3.) Thus we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, having engraved (*this*) on stone, gave (*this land*) as tax-free temple land. At the bidding of these citizens, I, the accountant (*karaṇattâṉ*) of this city, Nârâyaṇaṇ Aḍaikkalavaṇ, wrote (*this*). This is my writing. This (*gift is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 16.— ON THE BASE OF THE CHOLESVARA SHRINE.

The date of this inscription is the same as that of No. 15. The inscription records that the citizens of Mêṟpâḍi granted to the Aṟiñjigai-Îśvara temple the hamlet of

---

[1] In the Appendix to Paṇḍit Śâminâdaiyar's edition of the *Puranânûru*, Mr. V. Kanakasabhai Pillai suggests that the expression *tuñjiṉa* or *tuñjiya*, 'who slept,' which forms part of the designations of several Chôḷa, Pâṇḍya and Chêra kings, means 'who died.'

[2] ஆலய is a corruption of ஆலயம் (*âlaya* in Sanskrit). Hence திருச்சுற்றாலய and *parivârâlaya*, on which see Vol. II. p. 151, note 1.

[3] Compare Vol. I. p. 92, note 5.

This is the Tamil name of the tree *Bauhinia longifolia*.

Pulikkuṇṇam on the west of the river Nugâ,[1] on the north of Kukkaṇûr, on the east of Teṇkoḷḷi, and on the south of Pâḷainellûr. Pulikkuṇṇam itself is not found on the map; but its southern boundary, Kukkaṇûr,[2] is situated on the road from Tiruvallam to Mêlpâḍi, and its western and northern boundaries, Teṇkoḷḷi and Pâḷainellûr, are probably the modern Tempalle and Śrîpâḍanellûr.[3]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் பொலப்பெருநிலச்செல்வியுத்தனக்கெயுரிமை பூண்டமை மனக்கொள்க்காந்தளர் . . . க்கெமதுத்தருளி[4] வெல்கைகடுங்கப்படியுங்[5] தகே-பா[டி]யுங்குடமலைகடுங்கொல்லமுங்கலிங்கமுமெண்டிசை புகழ் தாவிழமண்டலமு]-மிரட்டபாடியெழரைபிலக்கமுந்திண்டிறல் வென்றித்தண்டாற்கொண்ட தன்னெழில் வனமுழி[6] எல்லாயாண்டுத்தொழுத[ல்*]க வினங்கும் யாண்டெ செழியசைத்தெ[ர] கொள் ஸ்ரீகெ[வி]ராஜராஜகெவரிபந்[ர்*]சான ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு யாண்டு உல்சு [ஆ]வது ஜயக்கொண்டசொழமண்டலத்துப்பெரும்பாணப்பாடித்தசைநாட்டு[7] மெற்பாடியான ராஜாஸ்ரயபுரத்து கரத்தொம் [8][ஆ]ற்றார்த்த[ஞ்]சின தெவர்க்-குப்பன்னிபடையாக உன[ட]யார் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் எங்கள் நகரத்தில் எடுப்பி-த்தருளின அறிஞ்சிகைஸ்வரத்து உமாதெவர்க்கு வெண்டிவிளக்குக்குத்தெவதா-னமாக நாங்கள் குடுத்த நிலமாவ[து] [|*] [9]எங்களர்க்குப்பிடாகையாகப்பெ[ற்]-றுடைய[ஆரு]களில் மனெவழி கூறிடாத நகரப்பொதுவாய்க்கெடந்த [பு]மி[க்]குன-றத்துக்கு(க்கு)க்கிழ்[ப]ாற்கெல்லை[10] து[க]ாவென்னுமாற்றுக்கு மெற்குரும் |*]

2 தெ[ன்பாற்]கெல்லை குக்கணூர்[11] எல்லைக்கு வடக்கும் [|*] [ஒ]மல்பாற்கெல்லை தெ-[ன்]கொள்ளி எல்லைக்குக்கிழக்கும் [|*] வடபாற்கெல்லை பாலெகெல்லுர்[12] எல்லைக்-குத்தெற்கும் [|*] இக்காற்[ஒ]பசெல்லையுன்[ஞ]கடு[வ]பட்ட புளிக்குன்றம்[13] கிர்கி-ல்[ரு]ம்கொல்லையுங்கடெம் உட்பட[வுண்ணிலமொ]ழிவின்றி இப்புளிக்குன்றத்து தி[ன]ய[14] எப்[ப]ர்பப்[ப]தும்[15] இத்தெவர்[க்*]கு வெண்டிவிளக்குக்குத்தெவ-தான இ[ன]யிலியாகச்சிலாலெகை செய்து குடுத்தொம் மெற்பா[டி]யான ரா-ஜாஸ்ரயபுரத்து நகரத்தொம் [|*] நகரத்தார் சொல்ல எழுதினென் இக்கரக்கர-[ண*]த்த[ர]ன் காராயணன[டை]க்கலவ[னென்] [|*] [இ]வெயென்னெ[ழு]த்து ||— இது பன்மாலெஸ்வ[ர*]ரகெசு[16] ||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Kêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, *etc.*,[17] — we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, in Tûṇâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, gave the following land as temple land for the expenses (*nibandha*) required by (*the god*) Mahâdêva of the Aṟiñjigai-Îśvara (*temple*), which the lord Śrî-Râjarâjadêva had been pleased to build in our city as a resting-place for the king who fell asleep at Âṟṟûr. The eastern boundary of Pulikkuṇṇam, — (*which is one*) among the villages that were acquired and belong to our village as hamlets (*piḍâgai*), which is not

[1] See above, page 23.
[2] Nos. 122 and 121 on the *Madras Survey Map* of the Chittûr tâluka.
[3] No. 5 on the *Madras Survey Map* of the Gudiyâtam tâluka.
[4] Read காத்தளூர்ச்சாலை கலமறுத்தருளி.
[5] Here the writer has omitted தனம்பபாடியும் by mistake.
[6] Read வனமுழி.
[7] Read தகுநாட்டு.
[8] Read ஆற்றூர்.
[9] Read எக்களூர்.
[10] Read சிற்.
[11] Read ஊர்.
[12] Read ஊர்.
[13] Read நீர்.
[14] Read நிலம்.
[15] Read பட்டதும்.
[16] Read ஸ்ரீகரஸ்வர.
[17] The historical introduction of this inscription is identical with that of No. 15.

divided into house-sites (*maṇai*),[1] and which is the common property of the city,—(*is*) to the west of the river called Nugâ; the southern boundary (*is*) to the north of the boundary of Kukkaṇûr; the western boundary (*is*) to the east of the boundary of Te[ṇ]koḷḷi; and the northern boundary (*is*) to the south of the boundary of Pâlainellûr.

(L. 2.) (*The village of*) Pulikkuṉṟam, enclosed within these four great boundaries,—the whole land of this Pulikkuṉṟam, including wet land, dry land and jungle, (*and*) not excluding the cultivated land,[2] — we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, gave for the expenses required by this god, as tax-free temple land, having engraved (*this*) on stone. At the bidding of the citizens, I, the accountant of this city, Nârâyaṇaṉ Aḍaikkalavaṉ, wrote (*this*). This is my writing. This (*gift is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 17.—On the north wall of the Cholesvara shrine.

This inscription is written in beautiful florid characters, resembling those of the large Leyden grant, but mixed with letters of the usual type, especially after line 12. It is dated in the same year as Nos. 15 and 16, and records the grant of a lamp to the Aṟiñjîśvara temple at Mêṟpâḍi.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் பொலப்பெருநிலச்செல்வியுங-
2 னெ[கு]யு[நி]மை பூண்டமை மனைகொள்கூக[ஞ்]ச்சர-
3 [ஐ] கலமுமுத்தருனி வெங்கைகாடுங்கங்கபாடியும் துளம்[ப]-
4 [ப]ாடியுங்கடிகைபாடியுங்குடமலைகாடுங்கொல்லமுங்கனிங்கமும்
5 எண்டிசை புகழ் தரவீழமண்டலமுமிரட்டபாடியெழாயிலசமுஞ்சின்[டி]-
6 தல் வென்றிதண்டாற்கொண்ட தன்னெழில் [3] வளரவுழியெல்லா-
7 யாண்டுகொழுதகை வினங்கும் யாண்டெ செழியரைத்தெசு கொ-
8 ன் ஸ்ரீகொ ராஜராஜராஜகெலரிவ[8]ரான ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு யாண்[டு]
9 [உய்]சு ஆவது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்பெரும்பாணப்[ப]ாடித்தூநாட்[டு]
10 மெற்பாடியான ராஜராஜபுரத்து ஆற்றூர்த்துஞ்சின தெவற்குப்பள்ளிபடை-
11 [ய]ாக உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் எடுப்பித்தருளின திருவிஞ்சிழூரத்து [4]
12 8தூறதெவற்கு வெண்குன்றகொட்டத்து மருத[க*]ாட்டு வெள்ளாளன் அருவாக்-
13 [கீழான்] முத்திகண்டனென் வைத்த திரு[ந்*]தாவினு ஒன்றினு
14 ன[வத்]த சாவா [5]முவாப்பொரொடு தொண்ணூற்றறுங்கைக்கொண்டு
15 கீ[சதம்] உழக்கு நெய் ராஜகெசரியால் சஞ்சாரித்தவற் அட்[டு][வ*]தாகென் இ-
ரா[ஜ]ராயபுரத்து
16 [இ]ன[டய]ற் எனி கெக்காதிரகென் [॥*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Râjakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, *etc.*,[6]—I, the cultivator (*Veḷḷâḷaṉ*) Aruvâ-[Kîḻâḷ] Muttigaṇḍaṉ of Marud[a-n]âḍu in Veṇkuṉṟa-kôṭṭam, gave

---

[1] See Vol. I. p. 66, note 3.

[2] The same expression உண்ணிலமொழிவின்றி occurs in line 99 of the Udayêndiram plates of Pṛithivîpati II.; above, Vol. II. p. 386.

[3] Read வளரூழி. [4] Read சிஞ்ஞ. [5] Read மூவா.

[6] The historical introduction of this inscription is identical with that of No. 15; it reads, however, தடிகைபாடி (l. 4), while Nos. 15 and 16 have தடிகைபாடி.

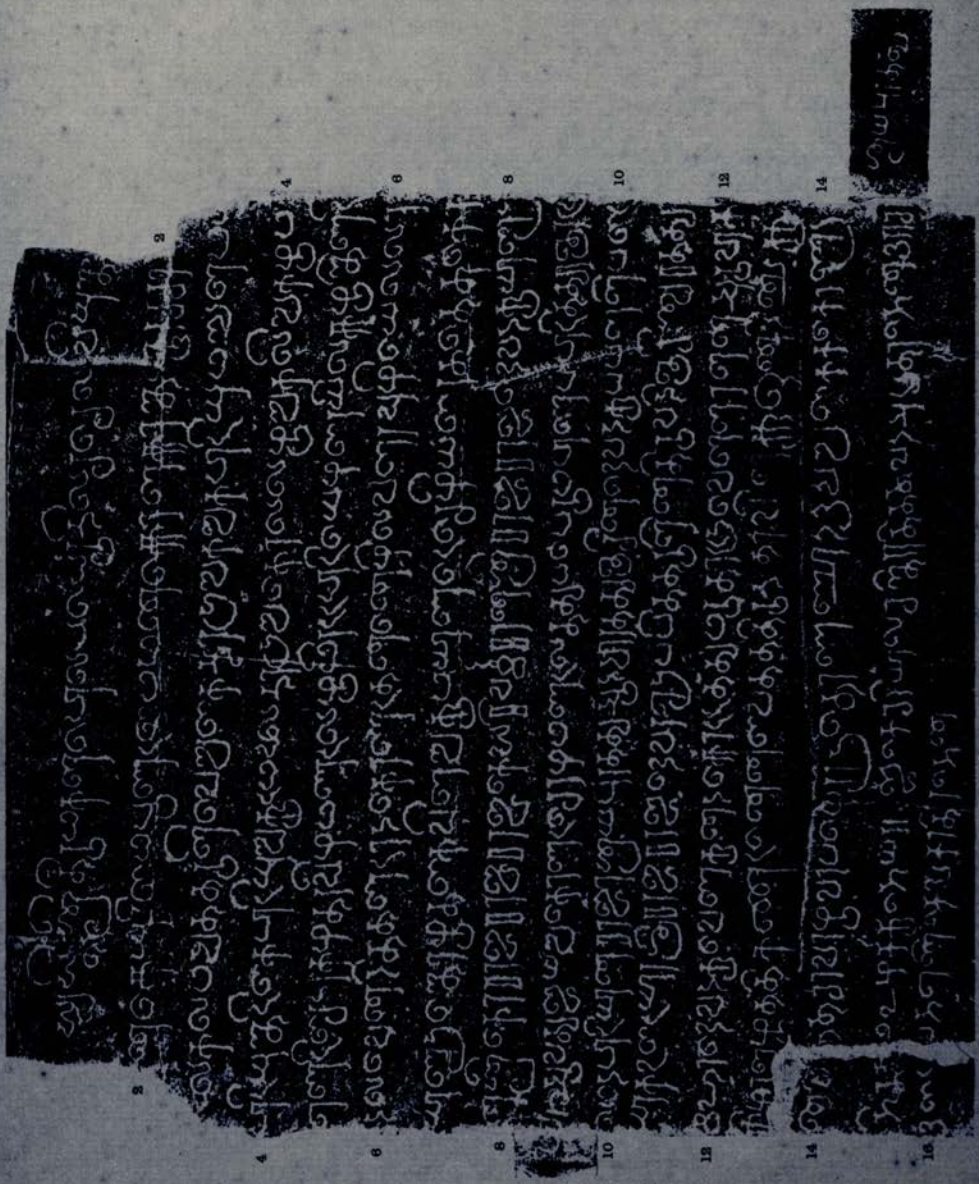

E. HULTZSCH. SCALE 1:1. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

one perpetual lamp to (*the god*) Mahâdêva of the holy Aṟiñjiśvara (*temple*),— which the lord Śrî-Râjarâjadêva had been pleased to build as a resting-place for the king who fell asleep at Âṟṟûr, in Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, (*a city*) in Tûñâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam,—(*and*) assigned to (*this lamp*) ninety-six full-grown ewes, which must neither die nor grow old.[1]

(L. 14.) Having received (*these ewes*), I, the shepherd Êṇi Gaṅgâdharaṉ of Râjâśrayapuram, shall pour out daily, as long as the moon and the sun endure, (one) *uḻakku* of ghee, (*measured*) by the *Râjakêsari*.

No. 18.—On the north wall of the Cholesvara shrine.

This inscription is dated in the 9th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndra-Chôḷadêva. It records that certain shepherds of Mêṟpâḍi pledged themselves to supply ghee for a lamp in the Aṟiñjiśvara temple. This declaration was made before Lakuḷîśvara-Paṇḍita, the head of a *Maṭha* connected with the temple. The name Lakuḷîśvara is interesting, because it suggests that the *Maṭha* at Mêṟpâḍi was a branch establishment of the Lakuḷîśa-Pâśupatas of Kârôhaṇa in Gujarât, who are referred to in the Cintra *praśasti*.[2] The inscription ends with the signature of a local merchant, who may have been the donor of the lamp.

Text.

1 ஓஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திரு மன்னி வளர இருநிலமடைகையும் பொற்சயப்பாலையும் [3]சிர்-
2 கக் பெ[ரு]கெவியராஜி[தி]ன்புற கெடி துயிலுழியுள்[4] இ[ல]டறைகோடுஜு[ட]ர்வகெவெ-
3 டர் வகவாகியும் கன்னி[ச்*]சும்மதிட்கொள்ளி[ப்]பாக்[ல]கையும் கண்ணற்கரும-
4 ரண் மண்ணக்கடக்க[மு]ம் பெ[ரு]கடலிமத்தனையர்[5] தமுடியுமர[ச்]கவர்
5 தெவியசொங்கெழில் முடியுமுன்னவர் [ப*]க்கல்த்தென்னவர் [ல]வத்த
6 கூரமுடியுமிகாரமுகெண்டினை[6] சமம-
7 ண்டல[மு]மூவதுமெறிபடைகொளக் [மு]-
8 றைமையில் ரூடெங்ருவதகமாயிய பலர் புக-
9 ம் முடியுஞ்செங்கதிர்மாலையுஞ்சங்கதிர் வெ-
10 லைத்தொல் பெருங்காவல் பலபழவிவுஞ்செ[ரு][7]-
11 விற்கெவில் இருபத்தொருகாலசைகளை கட்ட [8]பரிராமக்
12 மெவருஞ்ச[ர]மித்நிவரண்[9] கருதி இருத்திய செம்பெ[ரற்]கிரு-
13 த்தரு முடியும் பயங்கொடி பழி மிக [மு]ச[ங்]கிவில் [மு]கவிட்டொளித்த
14 சயசிங்கன் வளப்பெரும் புகழொடு [பி]டி இலட்டபடி ஏமுரை இலகமுக[வ]-
15 கெதி[க்]கு[ல]ப்பெ[ரு]மலைநெமப்[பி]ப[ரு]ணண்[டா]ற்கொண்[ட] கொப்பசகெவரி[ப]-
16 தூர[ன*] ஸ்ரீ[ர]ஜஜசொழதெவர்க்கு யாண்டு சுதாவது ஜயங்கொண்ட[பி]ச[ர]-
17 முமண்டல[த்]து பெரும்பாணப்பாடித்தாய்காட்டு மெற்பாடியாக ராஜ[ர]ரு[ய*]-
18 புரத்து திரு[வ]திஞ்சிஸ்ரம்முடைய[10] உமா[ச*]தெவர் மடமுடைய இலஞனி[ஸ்ரு][11]-
19 சபண்டிதர் கதிகளுஞ் இத்தெவராடி தொண்ணூறு கைய்கெ[ர]ண்[டு]

---

[1] Compare Vol II. p. 375, note 3.
[2] *Ep. Ind.* Vol. I. p. 273 ff.
[3] Read சிர்.
[4] Read தெடுதியதுயிலுழியுள்.
[5] Read கடலீழ.
[6] Read ரூரமு.
[7] Read பழத்தீவு.
[8] Read பரச.
[9] Read தீவரண்.
[10] Read தீஸ்ர.
[11] Read தீஸ்ரு.

20 திருஷோவினக்கு ஒற்றிதக்கு எரிக்க செய்யட்டுவதாக [இவ்]வூரிருஞ்மினட[ட]-
21 [ய]ச் சறன் சாத்த[து]ஞ் இவ்வூரிருக்கும் இடையர் கல்லி குட்டெறதும் பு-
22 ன்னை செங்கதும் எனி கங்காதரதும் வாணர் செ[ம]ர[த][னு*]மண்டகாணி[யு]-
23 ம் கம்பி சதெவது[ம்*] அயிரி காடாடி[யு*]ம் கம்பி திணையதும் கம்பி பன்றியு-
24 ம் வாணர் புளிய[த][ம்*] ஆக இவ்வனிவொமொட்டிப்புணைப்பட்ட. பரிசாவது [|*]
இ-
25 டையகெறன் சாத்தனர்கொண்டு திருஷாவினகொன்றிதுக்கு சா[ச]கெ-
26 சரியால் திசதம் உழக்கு [ஒ]ஞ்யட்[டு]விப்பதாகவும் [|*] [இ]வன் சாவிதும் [பொ]ஞ்-
27 தும் சிறை தனை சங்கிலி புகிதும் இவ்வனிவொ[மு]ன்பு [சி]ன்றெமெ ச-
28 திராதித்தவற் நி[ரு]வினகெரிக கெயட்வெதாக புணைப்பட்டோம் இவ்வனிவொம் [|*]
29 இவர்க[ள்] வெண்டெ[வ]ழதிகென் இ[க்*]கரக்காணத்தாக் பொன்ஞலி [அ]து-
30 பத்திருவகென் எழுத்த ||— சாசரூ[ய]புரத்து வியாபாரி அம்[மு]ரி [இ]ன[ம்]பெரு-
31 மி [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail.! Prosperity ! In the 9th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva, who,— in (*his*) life of high prosperity, while Fortune, having become constant, was increasing, (*and*) while the goddess of the great earth, the goddess of victory in battle, and the matchless goddess of fame rejoiced to have become his great queens,— conquered with (*his*) very great army Iḍaituṟai-nâḍu ; Vanavâśi, whose warriors (*were protected by*) walls of continuous forests ; Koḷḷippâkkai, whose walls were surrounded by *śuḷḷi* (trees) ; the camp of Maṇṇai,[1] whose fortifications were unapproachable ; the crown of the king of Îḻam, (*who was as impetuous as*) the sea in fighting ; the exceedingly beautiful crowns of the queens of that (*king*) ; the crown of Sundara and the pearl necklace of Indra, which the king of the South (*i.e.* the Pâṇḍya) had previously given up to that (*king of* Îḻam) ; the whole Îḻa-maṇḍalam on the transparent sea ; the crown praised by many and the garland of the Sun, family-treasures which the arrow-shooting (*king of*) Kêraḷa rightfully wore ; many ancient islands, whose old and great guard was the sea which resounds with conches ; the crown of pure gold, worthy of Lakshmî, which Paraśurâma, having considered the fortifications of Śândimattivu impregnable, had deposited (*there*), when, in anger, (*he*) bound the kings twenty-one times in battle ; the seven and a half *lakshas* of Iḷaṭṭa-pâḍi, (*through the conquest of whose*) throne [2] immeasurable fame arose, (*and which he took from*) Jayasiṁha, who, out of fear (*and*) full of vengeance, turned his back at Muśaṅgi and hid himself ; and the principal great mountains (*which contained*) the nine treasures (*of* Kuvêra) ;— before the Pûjâri (*kaṇmigaḷ*) Lakuḷîśvara-Paṇḍita, (*the head*) of the *Maṭha* of (*the god*) Mahâdêva of the holy Aṟiñjîśvara (*temple*) in Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, (*a city*) in Tûy-nâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, — we, all the following shepherds of this village : Kalli Kuṭṭêṟaṉ, Puṇṇai Śiṅgaṉ (*i.e.* Siṁha), Êṉi Gaṅgâdharaṉ,[3] Vâṉaṉ Śô[m]â[da]ṉ (*i.e.* Sômanâtha), Taṇḍaṉ Âṉai, Nambi Śâdêvaṉ (*i.e.* Sahadêva), Ayidi Kâḍâḍi, Nambi Tiṉaiyaṉ, Nambi Paṉṟi and Vâṉaṉ Puḷiyaṉ, agreed to become security for Êṟaṉ Śâttaṉ, a shepherd of this village, (*who*) had received ninety ewes of this temple, in order to supply ghee for burning one perpetual lamp.

---

[1] See Mr. Rice's *Epigraphia Carnatica*, Part I. p. 10 of the Introduction.

[2] *Sk.* is perhaps the Sanskrit *pîṭhi*.

[3] The same person is mentioned in line 16 of No. 17.

(L. 24.) (*We*) shall cause the shepherd Êṟaṉ Śâttaṉ to supply daily to one perpetual lamp (one) *uḻakku* of ghee, (*measured*) by the *Râjakêsari*.

(L. 26.) If he dies, absconds, or gets into prison, fetters (*or*) chains, we, all these aforesaid persons, are bound to supply ghee for burning the holy lamp as long as the moon and the sun endure.

(L. 29.) At the desire of these persons, I, the accountant of this city, Poṉṉâli Aṟubattiruvaṉ, wrote (*this*). (*This is*) my writing.

(L. 30.) (*The signature of*) Am[mu]ri [I]ḷa[m]-Perundi, a merchant (*vyâpârin*) of Râjâśrayapuram.

No. 19.—On the south wall of the Somanathesvara shrine.

This inscription is dated in the 14th year of the reign of the Chôḷa king Râjarâja I. and mentions the conquest of Kuḍamalai-nâḍu and of the Śeḷiyas (*i.e.* Pâṇḍyas) in addition to those recorded in No. 3 of this volume. Instead of Taḍigai-pâḍi, Taḍiga-pâḍi or Taḍiya-vaḷi[1] it reads Taḍiya-pâḍi. The king is designated by two different names, *viz.* Râjarâja-Râjakêsarivarman and Mummuḍi-Chôḷadêva. The second name means 'the Chôḷa king (who wears) three crowns,' *viz.* those of the Chôḷa, Pâṇḍya and Chêra kingdoms.[2]

The inscription records that Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ, a well-known officer of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḷa I.,[3] made over 15 *kaḻañju* of gold to the assembly of Tiruvallam,[4] who, in return, assigned 1,000 *kuḻi* of land in the hamlet of Vâṉasamudram near Tiruvallam to the Chôḷêndrasiṁhêśvara (now Sômanâthêśvara) temple at Râjâśrayapuram (*i.e.* Mêlpâḍi). This land was made over to an inhabitant of Râjâśrayapuram, who had to supply ghee for a lamp in the temple.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் பொல[ப்]பெருகிலச்செல்வியு-
2 ஙகக்கெழுமை பூண்டமை மனக்கொள்க்குடிக்காகஞர்-
3 ச்சாலை கலமறுத்த[ரு]னிக்கப்பாடியுளாம்படிபாடி[யு]ம்
4 தடியபாடியு[ம்*] வெங்கைகாடுங்குடமலைகோண்டாற்கெ[ர]-
5 ண்ட தண்ணெழில் வளரொளி செ[ர]முயலாத்தெ கெ[ண்]ட
6 ஸ்ரீமும்முடிசொழதெவ[ற்]கு கெ ராஜராஜ[ர]ஜகெ[வ]-
7 னிவந்தியாண்டு ஐ ஆவது [ப]லூர்க்கொட்டத்[து] மிய்[யா]-
8 தாட்டு திருவல்லத்தூ வலெலெயோம் சொஞ்சட்டு தென்கரை[ப்]-
9 பாம்பு[ணி]க்கூற்றத்தைசூரனை[சூரு]டையான் [3]இராசிரவ[ன்] பல்-
10 லையனை மும்முடிச்சொழபொசன் பக்கல் காம்[கள்] கெ[ண்]டு
11 கடவ செ[ப]ரன் [4]இந்நிகட்டினக்தினை கிறை பதினைம்குழ்ச [1*] [இ]-
12 ப்பொ[ன்*] ஙிற கழஞ்சுக்குமாகத்தாய்காட்டிராஜாஜி[யவா]ர[க்து][7] சொழ-
13 ஜாங்கை[ஜ]ராடைய ஐவரெவற்கு வ[ஜ]ரிக[ஜ]வதி தருதிருகை-
14 விளக்கெரிப்பதற்கு [ஏ]ங்கள் செ[ம]ல்லிடாகை வா[ண]வமூ[தா]க்தி[ன்]
15 நீம்மஞ்சிக்கமான நிலம் சிற்றம்பலத்துக்கொலால் வைத்த
16 குழியாயிரம் [1*] இவ்வாயிரங்குழியும்[கை]ண்டிவ்விராஜராஜ-
17 யபுரத்து அருமொழிதெவப்ம[ப]ருகெ[ரு]விற்சங்கரப்பாடி-

---

[1] See above, page 23.
[2] Compare *Ep. Ind.* Vol. III. p. 17, note 5.
[3] See above, p. 14 and notes 2, 3 and 4.
[4] The inscriptions at this place will be published below.
[5] Read சராசிர. [6] Read ப8-4. [7] Read ராஜராஜய.

18 யாண்டு கண்டன் மறவனை கொழுந்தேசரிங்கமான[ி]லட்டியை

19 இத்திருகோவினைக்கு சிசதம் உழு[க்] ெ[க]ய்யட்டெவ[த]ற்கு [இ][ப்*][லாயி]

20 கொ[ண்]ெ அட்டு[க]ாக[1] குெத்தொம் லாெலையாம் [।*] இதை[ச்*][ம்] வரை-
[ெலை]-

21 ஸ்ரீகர் ாெெகை [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 14th year (*of the reign*) of Śrî-Mummuḍi-Śôḷa-dêva, (*alias*) king Râjarâja-Râjakêsarivarman, who, (*in his*) tender youth, during which,— having formed the belief[2] that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍiya-pâḍi, Vêṅgai-nâḍu and Kuḍamalai-nâḍu,— deprived the Śeḷiyas, whose lustre had been growing, of (*their*) splendour;— we, the assembly of Tiruvallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, have received fifteen *kaḷañju* of gold, weighed by the balance (*used in the case*) of charitable edicts (*dharma-kaṭṭaḷai*), from Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ, *alias* Mummuḍi-Śôḷa-Pôśaṉ, the lord of Araiśûr (*and a native of*) Araiśûr in Pâmbuṇi-kûṟṟam, (*a subdivision*) on the southern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôṇâḍu.

(L. 11.) For these 15 *kaḷañju* of gold, (*we*) assigned one thousand *kuḻi*, (measured) by the rod of Śiṟṟambalam,[3] of land which formed the eastern *mañjikkam*[4] of Vâ[ṇa]-samu[dr]am, a hamlet to the west of our (*village*),[5] to (*the god*) Mahâdêva of the Śôḻêndrasiṁha-Îśvara (*temple*) at Râjâśrayapuram in Tûy-nâḍu, for burning one perpetual lamp as long as the moon and the sun endure.

(L. 16.) These one thousand *kuḻi* of land we, the assembly, made over (*to*) Kaṇḍaṉ Maṟavaṉ, *alias* Śôḻendrasiṁha-Mâ[yi]laṭṭi, of Śaṅkarappâḍi, (*who resides*) in the high-street of Arumoḻidêva in this Râjâśrayapuram, in order to supply to this perpetual lamp (one) *uḻakku* of ghee daily.

(L. 20.) This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

III.—INSCRIPTIONS IN THE PASUPATISVARA TEMPLE AT KARUVUR.

The town of Karuvûr, which I visited in 1890, is the head-quarters of a tâluka of the Coimbatore district and a station on the Railway line from Erode (Îroḍu) to Trichinopoly. It contains a temple of Śiva, which is now called Paśupatîśvara. This is a Sanskrit rendering of the ancient name of the temple, Tiruvâṉilai, *i.e.* 'the holy cow-stable,'[6] which occurs already in the *Dêvâram* and is exclusively used in the subjoined inscriptions.[7]

The inscriptions of the Tiruvâṉilai or Paśupatîśvara temple belong to the time of the Chôḷa kings Vîrarâjêndra I. (No. 20), Râjêndra (Nos. 21 and 22), Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 23 and 24), and Vîra-Chôḷa (No. 26). The two inscriptions of Kulôttuṅga-Chôḷa III. attribute to Karuvûr the surname of Muḍivaḷaṅgu-Śôḻapuram.

---

[1] Read அட்டெவாக.

[2] See Vol. II. p. 249, note 2.

[3] This is the Tamil name of Chidambaram.

[4] The same word occurs in an inscription at Mâmallapuram; see Vol. I. p. 66, note 5.

[5] Compare above, No. 12, text line 3.

[6] The word *paśu* means 'an animal' in Sanskrit, but has acquired the meaning of 'a cow' in Tamil.

[7] The name is spelt Âṉilai in the *Dêvâram*, Tiruvâṉilai in No. 26, and Tiruvânilai in Nos. 20 to 24. It is derived from ஆ or *â*, 'a cow,' and *nilai*, 'a place.'

Karuvûr in the Coimbatore district has been erroneously identified by European scholars with another place of the same name, which is said to have been the capital of the Chêra kingdom and is mentioned as such by Ptolemy.[1] This other town of Karuvûr was also called Vañji and is perhaps identical with Magôdai or Tiruvañjaikkaḷam near Cranganore in the Cochin State.[2]

The ancient name of the tract of country, in which Karuvûr is situated, was Koṅgu (No. 23). In the inscriptions of Vîrarâjêndra I. and Râjêndra (Nos. 20 to 22) we find, instead of Koṅgu, the term Adhirâjarâja-maṇḍalam, and in those of Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 23 and 24) Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam. In an inscription of Vikrama-Chôḷa at Koḍumuḍi occurs the designation "Koṅgu, *alias* Vîra-Śôḷa-maṇḍalam." In the time of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḷa I. it was included in Kêraḷântaka-vaḷanâḍu.[3] Among the districts of Koṅgu, the Karuvûr inscriptions mention Veṅgâla-nâḍu and Taṭṭaiyûr-nâḍu. To the former belonged Karuvûr (Nos. 20, 23 and 24), Pâkkûr (No. 20), Kaṇavadinallûr (No. 21), Nelvâyppaḷḷi or Nelluvâyppaḷḷi (Nos. 22 and 26), Puṇṇam (No. 24), Ândaṇûr (Nos. 22 and 26), Kâraittuṟai and Âdichchamaṅgalam (No. 26). In Taṭṭaiyûr-nâḍu were included Maṇṇaṟai and Kêraḷapaḷḷi (No. 23), Têvaṇappaḷḷi and Nômbalûr (No. 24). Instead of Taṭṭaiyûr-nâḍu, the inscriptions at Tañjâvûr and Sômûr[4] use the form Taṭṭaigaḷa-nâḍu. Another district of Koṅgu was Naṟkâviri-nâḍu, in which Koḍumuḍi[5] was situated. According to an inscription of the Hoysaḷa king Vîra-Vaḷḷâḷadêva at Pêrûr near Coimbatore (No. 569 of 1893), Pêrûr belonged to Pêrûr-nâḍu, a district of Koṅga-maṇḍalam.

No. 20.—On the south wall of the Pasupatîsvara shrine.

This inscription refers itself to the time of Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva (I.) (line 11), and records a royal grant which was to take effect "from the year which followed after the third year,"[6] *i.e.* from the fourth year, of the king's reign. It opens with a panegyrical account of the donor, which resembles the introductions of four other inscriptions of his, *viz.*—

1. Tv.= an inscription of the second year in the Śvêtâraṇyêśvara temple at Tiruveṇkâḍu in the Tanjore district (No. 113 of 1896).

2. Tk.= an incomplete and undated inscription in the Jalanâthêśvara temple at Takkôlam in the North Arcot district (No. 19 of 1897).[7]

3. M.= an inscription of the fifth year in the Râjagôpâla-Perumâḷ temple at Maṇimaṅgalam in the Chingleput district (No. 2 of 1892).

4. G.= a much damaged inscription of the fifth year in the Bṛihadîśvara temple at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram in the Trichinopoly district (No. 82 of 1892).

---

[1] See above, Vol. I. p. 106, note 2.

[2] See Mr. Kanakasabhai, *Ind. Ant.* Vol. XVIII. p. 259; and Mr. Venkayya, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 294 f.

[3] See Vol. II. No. 69, paragraph 128. The same term occurs in an inscription of Parakêsarivarman at Koḍumuḍi and in inscriptions of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḷa I. at Sômûr near Karuvûr.

[4] See the preceding note.

[5] This village is now a Railway station between Karuvûr and Erode. In the inscriptions of the Makuṭêśvara temple at Koḍumuḍi and in the *Dêvâram* it bears the name Tiruppâṇḍikkoḍumuḍi or Pâṇḍikkoḍumuḍi.

[6] See below, p. 38, note 3.

[7] This inscription winds round a pillar from top to bottom in a single spiral line and thus reminds of the Mahâkûṭa inscription of Maṅgaleśa (*Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 8), which, however, starts from the bottom of the pillar.

The historical introductions of these four inscriptions have been compared with the text of the subjoined inscription, and a selection of their various readings is given in the footnotes.

The period of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva I., can be approximately fixed in the following manner. According to his inscriptions, he defeated Âhavamalla and his two sons, Vikkalaṇ and Śiṅgaṇaṇ, at Kûḍalśaṅgamam.[1] This battle is mentioned in the *Kaliṅgattu-Paraṇi* (viii. 29) and in the *Vikkirama-Śôḷaṇ-Ulâ*.[2] In these two poems the victor at Kûḍalśaṅgamam is placed after the Chôḷa kings Râjarâja I. (*Kaliṅgattu-Paraṇi*, viii. 24, and *Ind. Ant.* Vol. XXII. page 142, note 3), Râjêndra-Chôḷa I. (viii. 25, and *l.c.* note 4), Râjâdhirâja (viii. 26, and *l.c.* note 5), Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva (viii. 27, and *l.c.* No. VII.),[3] and a king who has not yet been identified (viii. 28, and *l.c.* No. VIII.). After the victor of Kûḍalśaṅgamam, the *Vikkirama-Śôḷaṇ-Ulâ* places another king, of whom no particulars are given (*l.c.* No. X.), Kulôttuṅga-Chôḷa I. (*l.c.* note 7), and Vikrama-Chôḷa (*l.c.* note 8).[4] Now, Professor Kielhorn's astronomical calculations have definitely established the two facts that Râjâdhirâja reigned from A.D. 1018 to about 1050, and that Kulôttuṅga-Chôḷa I. was crowned in A.D. 1070.[5] Consequently, the victor at Koppam (Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva) and the victor over the Kuntaḷas[6] at Kûḍalśaṅgamam (Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva I.) must have reigned between A.D. 1050 and 1070. Further, as I have stated before,[7] Âhavamalla and his two sons, Vikkalaṇ and Śiṅgaṇaṇ, who were the opponents of the three Chôḷa kings Râjêndra, Vîrarâjêndra I. and Kulôttuṅga I., have to be identified with the Western Châlukya king Âhavamalla-Sômêśvara I. (A.D. 1044 and 1068) and two of his sons, Vikramâditya VI. (A.D. 1055-56 and 1076 to 1126) and Jayasiṁha III. (A.D. 1064 and 1081-82).[8]

Kûḍalśaṅgamam, the site of Vîrarâjêndra's victory over the Châlukyas, has been located by Mr. V. Kanakasabhai Pillai at the junction of the Tuṅgabhadrâ and Kṛishṇâ.[9] But both *kûḍal* and *saṁgama* mean 'junction' and might refer to the confluence of any two rivers, *e.g.* to Kûḍali at the junction of the Tuṅgâ and Bhadrâ.[10] The battle of Kûḍalśaṅgamam was the third occasion[11] on which Vîrarâjêndra I. professes to have defeated the Châlukyas. He had already before driven Vikkalaṇ from Gaṅga-pâḍi over the Tuṅgabhadrâ (l. 3 f.), and on a second occasion he had defeated an army which his enemy had sent into Vêṅgai-nâḍu under the *Mahâdaṇḍanâyaka* Châmuṇḍarâja. The latter was killed and his daughter Nâgalai, who was the queen of Irugayaṇ, mutilated (l. 4 f.). Châmuṇḍarâja is probably identical with the *Mahâmaṇḍalêśvara* Châvuṇḍarâya of Banavâsi, who is mentioned by Dr. Fleet[12] as a feudatory of Sômêśvara I. with the dates A.D. 1045-46 and 1062-63. Two other chiefs whose names occur in the account of the battle of Kûḍalśaṅgamam,— though the context does not show on which side they were fighting,— Kêśava-Daṇḍanâyaka and Mârayaṇ (l. 6), are perhaps identical with two other feudatories

---

[1] See l. 5 ff. of the present inscription.
[2] Compare above, Vol. II. p. 303.
[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 266.
[4] Above, Vol. II. pp. 231 and 303.
[5] The figures of these reigns are taken from Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, Table facing p. 428.
[6] *Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 340.
[7] தடை குடம் விசைகளூடம், l. 5.
[8] *Ind. Ant.* Vol. XXII. p. 142, No. IX.
[9] See also above, Vol. II. p. 309, note 1.
[10] *I.e.* the Châlukyas; *Kaliṅgattu-Paraṇi*, viii. 29.
[11] Mr. Rice's *Mysore and Coorg*, Vol. II. p. 380.
[12] *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 439.

of the Châlukyas, the *Daṇḍanâyaka* Kêśavâdityadêva (*l. c.* p. 443) and Mârasiṁha (*ibid.* p. 439).

The whole Châlukya camp fell into the hands of Vîrarâjêndra I., including the wives of the enemy, the boar-banner, and the female elephant *Pushpaka* (l. 8 f.). In the concluding portion of the introduction (l. 9 f.), the king claims to have killed the king of Pottappi,[1] the Kêraḷa king, the younger brother of Jananâtha of Dhârâ, the Pâṇḍya king, and others.

Towards the beginning of the introduction (ll. 1–3) we learn the names of a few of the king's near relatives. On his elder brother Âḷavandân he conferred the title Râjarâja; on his son Madhurântaka the Toṇḍai-maṇḍalam (*i.e.* the Pallava country) and the title Chôḷêndra;[2] on his son Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷa the Pâṇḍi-maṇḍalam (*i.e.* the Pâṇḍya country) and the title Chôḷa-Pâṇḍya; and on Muḍikoṇḍa-Chôḷa the title Sundara-Chôḷa.[3] According to the Tañjâvûr inscription of Kulôttuṅga I.[4] the name of Vîrarâjêndra's wife was Arumoḷi-Naṅgai.

The immediate purpose of the subjoined inscription is to record that the king, residing in his palace at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram[5] (l. 11 f.), granted to the Karuvûr temple the village of Pâkkûr, which, like Karuvûr itself (l. 14), belonged to Veṅgâḷa-nâḍu, a district of Adhirâjarâja-maṇḍalam (l. 12).

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] [தி]ரு வளர திர[ள் பு]யத்திரு[தி]லவலியத்தன் [ம]னிப்பூணெனை-த்தங்கி[ப்]பன்மணிக்கொற்றவெண்குடை நிழற்குவலயத்தியிசனை[ப்பெ]ற்ற தாயினும் பெர[1] மற்றுள்ளவறைகழலரசர் தன்னடியினிலெதிர்வுறைபிலத்தடைய் கலியது-வொதுங்[க மு]றைமை[யி]லரும்பெறல் தமையனை[2] [மு]-

2 [ன்ன]ர்[த]ணிநிரும் புவி பு[கு]ம் [இ]ராஜராஜனென்றெனிர்[3] [மு]னிமுடி சூட்டி-தன்றிருமை[க்]தனிய கங்கைகொண்டசொழனெ[ழுய]ரியனை[4] [ச்]செனைச்சொழ-பான்[டி]யனென்னண்டு[ய]த்[5]மணிமுடி[ப்ப]ரண்[டி]மண்டலங்குத்தருளிய் வா-ட்கை வடிகொண்டகதிர்வெல் முடிகொண்-

3 டெ[ச]ம்[முனைச்]சுந்தரசொழனைச்சுடர் முடி சூட்டி[ய]த்[யி]ல் பெருஞ்[தி]றப்-பருளித்தன் னினைவருல[த்]தலைநிரி[ய]கைவிடம் வெ[று] வெ]ருளி இ[க]ல்

---

[1] An inscription of Śaka-Saṁvat 1129 at Tiruvorriyûr near Madras (No. 404 of 1892) speaks of the town of Pottappi, which Madhurântaka, an ancestor of Tammusiddhi, founded in the Andhra (Telugu) country. An inscription of Tammusiddhi's overlord, Kulôttuṅga-Chôḷa III., in the Raṅganâyaka temple at Nellûr (No. 197 of 1894, dated A.D. 1197; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 279) and the *Periyapurâṇam* (p. 65 of the Madras edition of 1888) mention Pottappi-nâḍu, which, according to the *Madras Manual of Administration* (Vol. III. p. 115), is the Telugu designation of the Kâḷahasti country.

[2] This statement is taken from the Tiruvoṇkâḍu inscription; see below, p. 36, note 12.

[3] In quoting the present inscription (*South-Indian Palæography*, p. 45, note 1), Dr. Burnell says that "Koppâkêsari (*sic*) the Chôḷa established his younger brother on the [Pâṇḍya] throne. This prince's name was Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷa, but he took the name Sundara-Pâṇḍya-Chôḷa." This series of mistakes has, on the strength of Dr. Burnell's authority, been accepted as history by Dr. Caldwell (*History of Tinnevelly*, p. 31 f.) and Mr. Sewell (*Lists of Antiquities*, Vol. I. p. 221).

[4] Above, Vol. II. p. 232.

[5] The same place had been the residence of Râjêndra-Chôḷa I. See *ibid.* p. 105, and compare *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 323.

[*] Tv. reads பெர, and Pk. and M. பெரி.

[1] Tv. reads மதி.

[2] Tv. reads [த]மையனை ஆளவ[ரசர]னை.

[3] Tv. reads ஈர்[மு]ம[ரிய]ர[னை].

[4] Tv. reads [ச]மையனை ஆளவ[ரசர]னை.

[5] Tv. reads மின் பெயர், *i.e.* மீன் பெயர்.

வி[னை] விருகொடு[1] மலைக்கும் விக்கலன்றன்னெடும் வெஞ்சிலைத்தடக்கை மா-
ச[ர]மத்தைக்கக்க(க்க)பாடிக்-
4 [க]ள[த்தி]ண்டனின்று துங்கபத்திரிக்கரை[2] புகத்தாக்கி அங்கவர் வெண்[ல]க[ணு]ட்-
டிடை மிண்டவர்[3] விட்ட தா[ன்]கரும் பெருவலித்[த]ண்டு [க]டத்[க]ர[க்]கி
மா[த]ண்டகாயக்கன் [ச]ராமுண்டராஜனைச்சென்றவன்[4] நிரத்தினையறுத்து ம[ற்]-
றவ[ரு]ருமனாகியிருகை-
5 த்தெனி[5] [கா*]கலியென்னுக்தொ[ை]கை[ம்]சாயலை முகத்தொடு முக்கு[6] வெறிக்கி[7]
பகைத்தெதிர் முன்றும்[8] விசையிறும்மென்றெதிர் [ெ]ருது[9] பரியவத்திவனென-[10]
க்[க]ருதி[ய்] பொருத[11] பு[ன]ல் கூட[ல்]சங்கம[த்*]த[ர]கவ[ம]ல்[லன்] மகிழிய[12]
விக்கலன்[13] நிங்களென்றிவர்தம்மொடும்மெண்[ணி][ல்] சா*]மக்தை-
6 ர வென்றடு தாக்கி[14] மூன் விட்டுத்தன்றுணை மன்னன்[15] தானும் பின்னடித்திருந்து
[வ]டகடலென்ன வருத்த[16] வந்த[ர]ணை[ய] கடகளிறொன்றும் கலக்கியுடல்[17] புரிக்-
கொசலச்சிங்கன[18]க்கொ[டி]ப்படை மன்னனைத்தானி[19] வெண்களிற்றொன்[று][ணித்]து[20]
[ெ]சலவத்[ண்]டகா[ய]க்கன் கெத்தரசன் த[னிடற]ல்[21] [ம][ரச*]ன் (த்)திறற்-
7 [22]பொத்தயனி[க]ல் செ[ய்]ய பொற்கொ[ை]த [23]மூவெக்கியென்றார்த்தடற்பிலி[னெ]-[24]
ச[ாம]க்த[ரை]ச்சின்ன[பி]ன்னஞ்செ[ய்]த [பி]ன்னை முத[லி]யாகிய மதலணெ[க]ர-
[ட] விரித்த தலி[ெ]யாடு விக்[க]லனெட[ட்]செ[ரு]க்கெழிலழிக்கு[25] நிங்கள-
[ெ]னுட அண்ணலமுதலினென்[னை]வருமமர்[26] பொற்[ப]ண்ணின [ப][கடி*]றிக்தெ[ர]-
8 ட ணண்ணிய யூகவ[ம*]ல்லனுமவற்று[27] முன்னெட தன் வெகவெண்களிற்றினை விலக்கி வாக[28] கொணர்[க]வ[ர்] த[ர]ாமும்மவர் குலத[னமு]ம் சன்[ரு]முன்[29]ெ[த]ர-
ங்கதுக்தானையும் பெரியும் மெ[க]டம[ய]மும்[30] வெண்சாமரையும் [க]ச்சைக்-
கெ[கடி*]யும்[31] ம-
9 கரதொரணமும்[32] பு[டப்ப]கப்[பி]டி[33] பொர்[க்]க[ளி]ற்றிடமும்[34] பாய்ப[ரி]த்தொகையொ-
டும்[35] [பரி]த்[து] செய்யெ[ளனி]ச் விசையம[ணி]ம்[குட]ம்[மி]ன[ச]யெ[ர]கெ-[36]
[நி]ச[ெ]தாறும் கினைப்பு[வி] செறுத்[தி]க்குரை கொளுத்தும் புரவிப்பொத்-
[தப்]பிவெக்தனை வாணை வனைமுல்[37] தொன்றனை-[38]

---

[1] Tv. reads விருதொடு.
[2] Tv. and G. read துங்கபத்திரை.
[3] Read மிண்டவர்.
[4] Tk., M. and G. read செற்றவன்.
[5] Tv. and Tk. read இருகயன் தெனி நாகலை.
[6] Read முக்கு.
[7] Tv., Tk. and M. read வெருக்கி.
[8] Read முன்றும்.
[9] M. reads பரியவத்.
[10] Tv. reads நிர்வதென, i.e. நீர்வதென.
[11] Tv. and M. read பொருபுனல்.
[12] Tv., Tk. and M. read மக்னோகிய.
[13] Tv. and M. read சிக்கனை.
[14] Tv., Tk. and M. read தானி.
[15] Tv., M. and G. read மன்னருரானும்.
[16] Tv. and M. read வருத்தவத்தானையை.
[17] Tv., Tk. and M. read அடல்.
[18] Tv. and M. read கொசலை சிக்கனை.
[19] Tv. reads முன்றன் தானி.
[20] Tv. and M. read வெள்களிற்றொடுணுணித்து.
[21] Tv., Tk. and M. read நிண்டிறல்.
[22] Tv. reads பொத்தசசந்தெதொச்சயத், Tk. பொத்தையனிசொச்சயன், and M. பொத்தாயனிசொச்சயன்.
[23] Read மூ; Tv. and G. read முவெத்தி.
[24] Tv., M. and G. read வெண்ருர்த்தடெது.
[25] Tv., Tk. and M. read சிக்கனை.
[26] Tv. reads அண்ணலத் முதலினாதைவரும் அமர் பொர்ப்ப[ண்]ணி[ன].
[27] Tv. reads மவர்க்கு.
[28] Tv., M. and G. read வாகை கொண்டங்கவர்.
[29] Tv., Tk. and M. read சன்குத்.
[30] Tv., Tk, and M. read டம்பமும்.
[31] Tv. and M. read சூகரக்கொடியும்,
[32] Tv. and Tk. read புலூக.
[33] Tv., Tk. and M. read பிடியும்,
[34] Tv. and M. read நீட்டமும்.
[35] M. reads ெ[த]காையொடு[ம்].
[36] Tv. adds குட்டி after இசையெடெ; read குடி.
[37] M. reads வ[ன்]முழ்.
[38] Tk. and M. read கொனன்றன்னை.

10 [1]த்தாராசனுதன்றம்[பிை]யப்பொர்களத்தலங்கல்ரும்ப்பகத்தலையரிக்து பொலங்கழ[ல்த்]-
தென்னனே லெல்லவன்[2] மகன் சிறுவனே மின்[ன]வில்மணிமு[டி] [3]வீரகே[ச]ரி-
யை கதகடகளிற்ரூனை[த]த்[தி]ட்டு மதகொடு செயித்து வரப்பாகாச்செங்கொல்
செலு[த்தி] வெதிரிலை[4]

11 வின[க்]லி [5]பிதுயர் [6]வீரத்தனிக்கொ[டி]த்தியாகக்கொடியொடும் எற்பவர் வருகென்று
நிற்றம்ப[7] [ெ]பார்த்தொழிவாய்மை[யில்][8] கெய்த விற்றிருத்த மெவருமனெதி
வினங்கிட(ி)க்கொ[9] [இ]ராசகெசரி[பந்ம][ர்][10]சான உடையார் [11]ஸ்ரீவீராதெ[ஜ]ரா-
தெவற்கு [।*] கெங்கைகொ-

12 ண்டசொழபுரத்தக்கொயிலுள்ளால் நிருமஞ்சனசாலையில் எழுத்தருளியிருத்து உதகம்
பண்ணியருளின அதிராஜராஜமண்டலத்து வெங்காலகுட்டுப்பாக்கூர் வெள்ளான்
வகையிலிறைமுதல் தவிர்த்து யாண்டு கூ வதுக்கெதிராவது முதல்

13 இவ்வூர் இறையிலி ெ[த]வதானம் நிருமுமத்துக்காணியாக [இ]றை புர[வு] சிற்றியம்
எலவையுக[ல]ை மன்றுபாடுதெண்டகூற்றம் உம்பெபாடி ஆமை தவழி[12] புற்றும்
எழுவன முனைப்பன கற்றுப்[பு]ற்பெக்கைமுற்கூ[ட்]டும்[13] [।*] இவ்வூர் இறை
கட்[டி]ன காணிக்க[ட]ன்

14 பொன் முன்னூற்று [மு]க்கழஞ்சரையெ மஞ்சாடி அரைமாவும் கெல்லு மூவ்-
[வ]ரிசித்து [அ]ஞ்ஞூற்று மூப்பத்தொ[ரு]கலெ[ெ]ன நூ[ணி]யும் [।*] இன்னூ-
[ட்]டுக்கருவூர்த்திருவாயிலை 8மாதெவற்கு இறுப்ப[த]ாக யாண்டு முதல் இறை-
யிலி தெவதானம் நிருமுமத்துக்காணியாக வரியி-

15 யிடத்[தி]ரு[வா]ய் மொ[ழித்]ரு[னி]ன படிக்கு [।*] [தி]ருவாய் மொ[ழித்]ருனி[னு-
ெ]ன்[று] திரு[ம]ரூ[ெ]லை [கூடிரி]ய[ஸிவா]ர்[ணி]க[ள]ருட்டு பணை[நூர்ரு]ட்டு
கெர்வ[ரயி]னுடையான் த[ரழி]திருப்பனங்க[ர]ெலை[ட]யா[ன்] வானவ[ன்ப்]ப[ல்ல]-
வையனெ[ழு]திரு[னு]ம் நிருமரூலையம்

16 அச்சுதன் இராஜராஜனை தொண்டைமானும் ஊசன் உத்தமசொழனை இராஜரா-
[ஜ]ப்ரவர்[யி]ராயனும் அரையன் இராஜராஜனை வீராரா[ெ]ஜரஜ[ய]முரிஞ்டசம்-
வர[னும்] வீராராஜெரமர்[ன்]லைப்பெ[ர]வா[ய]னும் இவர்களுட[ன்] ஒப்பிட்டுப்பு-

17 ருத்த ெ[க]ம்விப்படியெ கம் வரிபிவிட்டு[க்]கொள்கவென்[ன] [12]வீரபத்திரன் நில்லே-
விடங்கனை வில்லவ[ர]ாதராஜன் [எ]ன[14] இவன் எவின படியெ உட[ன்]கூட்-
[ட]த்து அதிகரி[க]ள் [15]கழி[கிரிய]ஸிவாமணிவனை[ஞ]ட்[டு] பணையூர்[க]ர[ட்]டு
ஜயங்கொண்டசொழக-

18 ல்லூருடையான் உதையதிவா[க]ரன் கூத்தாடுவானை [16]வீராராஜெரமழவராயரும் வீரா-
ராஜெ[ரர*]ப்ரவழ[யி]ராயரும் அருமொ[ழி]தெவனனுட்டு னென்மலி[ஞ]ட்டு
ெ[ப]ரிய[கு]டையூர் அ[ரசன்கள் நிருச்சிற்றம்பலமுடையான்னை வானவ[ன்]முவெ-
க்திரெ- [17]

19 வ[ள]ரும் [18]அ[திரா]தராச[சவ]ரையட்[டு] ெ[த]ரு[நூர்ரு]ட்[டு] ப[ணை[க்கு]டியுடை-
[ய]ரன் காட[ன்] [19]வி[தி]விடங்[கரு]ன {ஜ]யங்கொண்டசெ[ழ]விழுப்பரையரும்

---

[1] M. reads ஜனாதன். [2] G. reads ஸ்ரீவல்லபன். [3] Read வீர.
[4] G. reads நீதி[யை]. [5] Read வீர. [6] Read வீர.
[7] Tv. and M. read சிற்ப.
[8] M. reads ெ[த]ரழி[நில]ம[தி]லெய்[தி] அரச வீற்றிருரு.
[9] Tv. and M. read வினங்கிய கொ. [10] Read ஸ்ரீவீர.
[11] No. 21, l. 9, and No. 22, l. 6, read தவழ்.
[12] No. 21, l. 10, No. 22, l. 7, and No. 23, l. 4, read பொகரமுற்றூட்டும்.
[13] Read வீர. [14] Read எல. [15] Read கூடிரிய.
[16] Read வீர. [17] Read மூவெந்தவெலானும்.
[18] Read அதிராசராச. [19] Read வீதி.

வி[ளை]ச[ய]ரா[ஜ]ங்[கரு]வளர்காட்[டு][1] பு[வி][யூ]ச்[சாட்]டுப்[பூண்]டியுடையான் [அத்-
தா]னிச்[சியரு]ன்[2] [மு]டிவி[ழு]ப்பன[ர]ய[னு]ம் ப-

20 . . . . [இராஜராஜ]லட்டரும் இராஜ[ர]ாஜ[ப்]பாண்டிகுலவள[ளி]ட்டு உத்தமசோழ-
வளகாட்[டு] மு[ன்]னிரு[ட்டு கி]களிலிசொ[மு]ளட்டு மதிமங்க[லத்து] கொச்ச[ர]க்-
க[ர]ம்பு[றத்]து விண்[ணவ]ர்[ர*]ராயணலட்டனும் விடையில் [அ]திகா[ரி]க[ள்
உ]ய்யக்கொ[ள்]ண்[டா]னும் [இ]ப்படி-

21 . . . . . கத்[திருவாய்] கொழி[த்தரு]னின படிக்[கு] கம் [வரி]-
லிலார் வ[ரிவி]கொல இட்டு இ[ரை]மயி[லி] கொ[த]வதானம் திருளுமத்தக்க[ரணியர]க-
த்திருவாகிலே [ஈ]ஷா[டி]டவற்கு அவி[பெ]யிஅற்சனபொக[த்து]க்குச்செம்பி[னும்
கல்லினும் வெட்டி கெ-

22 ள்க [*] [இப்]படி[க்]கு அ[ற்]சதன் இராஜராஜயணன் தொ[ண்]டைமான் எழு-
த்து [*] ஊர[ன்] உத்தமசொ[முனை] இராஜராஜரூஷா(ஷ்)[தி]ராயன் எழுத்து
[*] [இ]ப்படிக்கு அரை[யன்][3] வீர[ரா][ர*][ஜ] . [ன்]ஜய[மு]ரிகாடாம்[வான்]

23 எழுத்[து] [*] [இ]ப்[ப]டி[க்]கு [4]விராஜராஜர[ம]ங்[க]லப்பெரார[ய]ன் எழுத்[து]
[*] இப்ப[டி]க்கு அதிகாரி கந்தி[ர]ரிவாமனிவளரூட்டு [பனூ]ர்[க]ர[ட்]டு [ஜய-
ங்கெ]ரண்[ட]சொழகல்லூருடை[ய]ரன் உதையதிவாகரன் கூ[த்தாவெ]ன் வீ[ர-
ராஜராஜமழவர[ர]யன் எழு-

24 [த்]து [*] இ[ப்]ப[டிக்கு வ]ரனவன்முவெ[க்தி]ரவெளான்[5] எழுத்து [*] இப்படி-
க்கு ஜயங்கொண்டசொழவிழு[ப்]பரையன் எழுத்து [*] இப்படிக்[கு அத்தாணி]
. . . . . [விழு]ப்[பன]ரய[ன்][6] எழு[த்து] [*] இப்ப[டிக்]கு [தி]ரு-
ஷரு[ஒ]லே எ[ழு]தும் வான[வ]ன்[ப்]பல்லவரையன் எழுத்து [*] இப்படி[க்கு வி]-

25 [ரை]டைய[தி]கா[ரி] உ]ய்யக்கொண்டான் எழுத்[து] ‖ இது [7]வஷ்ரவெஷ்ரா[ஷ]ெ[கந]
[*] இத்தன்மம் கொக்கு[வ]ன் [ஸ்ரீப]ரதம் என் தலை மெலெ [‖*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of fortune was prospering; while the circle of the great earth rested on (*the king's*) round arm (*as lightly*) as his bracelet of jewels, and while the shadow of (*his*) royal white parasol (*set with*) numerous jewels proteeted the living beings of the circle of the earth (*more tenderly*) than the mother that bore (*them*); while (*all*) other kings (*wearing*) sounding ankle-rings took shelter at his feet; (*and*) while the Kali (*age*), in despair, retreated to (*its*) natural abode: the abyss,— (*the king*) duly[8] bestowed a splendid crown of jewels on (*his*) incomparable[9] elder brother, [Âḷa]vandâṉ, (*along with the title*) 'Râjarâja[10] who is praised on the great earth.'[11]

(L. 2.) (*He*) was pleased to grant the Pâṇḍi-maṇḍalam, whose crown of jewels is exalted in this world, to his royal son Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷaṉ, (*along with the title*) 'Śôḷa-Pâṇḍiyaṉ, (*the leader*) of an army of very tall elephants.' (*He*) bestowed a brilliant crown on Muḍikoṇḍa-Śôḷaṉ, whose hand (*held*) the sword (*and*) whose spear had a sharp point,

---

[1] Read ராஜெரூவளகாட்டு.
[2] Read சேயாருரன்.
[3] Read வீரராஜெரூஜய.
[4] Read வீர.
[5] Read மூவெந்தவெளான்.
[6] Read அத்தாணிச்சேயாருரன் முடிவிழுப்பரையன் in accordance with line 19.
[7] Read பன்ஷரவெஷ்ரா.
[8] Or, 'on account of relationship.'
[9] Literally, '(whose like was) hard to be found.'
[10] The Tiruvenkâḍu inscription reads 'Râjâdhirâja.'
[11] Here the Tiruvenkâḍu inscription inserts a passage to the effect that the king gave to his son Madhurântaka the Toṇḍai-maṇḍalam and the title Chôḷêndra.

(*along with the title*) Sundara-Śôḷaṉ, and conferred endless great distinctions (*on him*). (*Thus he*) granted to each of his numerous relations[1] suitable great riches.

(L. 3.) (*He*) drove from the battle-field in Gaṅga-pâḍi into the Tuṅgabhadrâ the *Mahâsâmantas*, whose strong hands (*wielded*) cruel bows, along with Vikkalaṉ, who fought under a banner that inspired strength.

(L. 4.) (*He*) attacked and destroyed the irresistible, great and powerful army which he (*viz.* Vikkalaṉ) had again despatched into Vêṅgai-nâḍu; cut off the head of the corpse[2] of the *Mahâdaṇḍanâyaka* Châmuṇḍarâja; and severed the nose from the face of his (*viz.* Châmuṇḍarâja's) only daughter, called [Nâ]galai, (*who was*) the queen of Irugayaṉ (*and*) who resembled a peacock in beauty.

(L. 5.) The enemy, full of hatred, met and fought against (*him*) yet a third time, hoping that (*his former*) defeats would be revenged. (*The king*) defeated countless *Sâmantas*, together with these (*two*) sons of Âhavamalla, who were called Vikkalaṉ and Śiṅgaṇaṉ, at Kûḍalśaṅgamam on the turbid river. Having sent the brave van-guard in advance, and having himself remained close behind with the kings allied to him, (*he*) agitated by means of a single *mast* elephant that army (*of the enemy*), which was arrayed (*for battle*), (*and which*) resembled the northern ocean. In front of the banner-troop,[3] (*he*) cut to pieces Śiṅgaṉ, (*the king*) of warlike Kôśal[ai], along with the furious elephants of (*his*) van-guard. While Kêśava-Daṇḍanâyaka, Kêttaraśaṉ, [Mâraya]ṉ of great strength, the strong Pôtta[ra]yaṉ (*and*) [Irêchchayaṉ] were fighting, (*he*) shouted:—"(*Follow*) Mûvêndi,[4] (*who wears*) a garland of gold!" and cut to pieces many *Sâmantas*, who were deprived of weapons of war. Then Maduvaṇaṉ, who was in command, fled; Vikkalaṉ fled with dishevelled hair; Śiṅgaṇaṉ fled, (*his*) pride (*and*) courage forsaking (*him*); Aṉṉalaṉ and all others descended from the male elephants on which they were fighting in battle, and fled; Âhavamalla too, to whom (*they were*) allied, fled before them. (*The king*) stopped his fast furious elephant, put on the garland of victory, seized his (*viz.* Âhavamalla's) wives, his family treasures, conches, parasols, trumpets, drums, canopies,[5] white *châmaras*, the boar-banner, the ornamental arch (*makara-tôraṇa*), the female elephant (called) *Pushpaka*, and a herd of war elephants, along with a troop of prancing horses, and, amidst (*general*) applause, put on the crown of victory, (*set with*) jewels of red splendour.

(L. 9.) (*He*) despatched (*the banner of*) the ferocious tiger into all directions and cut off the beautiful heads, surrounded by garlands (*won*) on battle-fields, of the king of Pottappi, whose horses chafed under the bridle, of Vâraṉ, of the [Kêraḷa], (*who wore*) large ankle-rings, (*and*) of the younger brother of Ja[na]nâtha of Dhârâ. (*He caused to be*) trampled down by a furious *mast* elephant the king of the South (*i.e.* the Pâṇḍya), (*who wore*) golden ankle-rings, the young son of Śrîvallabha, (*and*) Vîrakêsarin,[6] whose crown of jewels glittered as the lightning, and captured Madakôḍu (*?*).

(L. 10.) (*He*) wielded the sceptre beyond (*all*) limits and illustrated the laws of the Vêdas (*by his conduct*).

---

[1] Literally, 'to the world of his relations.'

[2] Literally, 'he who had died.'

[3] *I.e.* the van-guard (of the Chôḷa king).

[4] This name seems to be derived from *mûṉru*, 'three,' and *vêndu* or *vêndaṉ*, 'a king,' and to be a surname of the Chôḷa king himself; compare above, p. 29, note 2.

[5] See Platts' *Hindûstânî Dictionary*, s.v. *mêghâḍambar* or *mêgh-ḍambar*. In the times of the Mughals the word had the meaning 'a covered *hauda*;' see a quotation from Bernier's *Travels* in Mr. Stanley Lane-Poole's *Aurangzîb*, p. 132, where the word is misspelt *mêgh-dambhâr*.

[6] According to the Takkôlam inscription the translation would run:—"(He) caused to be trampled down by a *mast* elephant Vîrakêsarin, the son of the Pâṇḍya Śrîvallabha."

(L. 11.) (*During the reign*) of (*this*) king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Vîrarâjêndradêva, who illustrated (*by his conduct*) the laws of Manu, which are hard to follow, and was seated on the royal (*throne*), (*which he*) had acquired by right of warlike deeds, while the matchless banner of heroism, along with the banner of liberality, was raised on high (*as if*) to say:—"Let (*all*) supplicants come!"

Being graciously seated in the royal bathing-hall within the palace at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram, (*the king*) granted, with a libation of water, (*the village of*) Pâkkûr in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Adhirâjarâja-maṇḍalam, (*and*) was pleased to order that this village,—excluding the tax-paying land in the portion of the ryots,[1]—should become tax-free temple land[2] from (*the year*) which was opposite to the 3rd year[3] (*of his reign*),—(*including*) revenue, taxes,[4] small tolls, *êlavai*, *ugavai*, (the three fines called) *maṉṟupâḍu*,[5] *daṇḍa* and *kuṟṟam*, (every place) where the iguana runs, the tortoise crawls, an ant-hill rises (*and*) sprouts grow, the grass for the calves, and (*the land*) enjoyed in full by the great village;[6] that (*this village*) should pay to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) at Karuvûr in the same *nâḍu*[7] the revenue (*hitherto*) paid by this village,—(*viz.*) three hundred and three and a half *kaḷañju* and (*one*) and one twentieth[8] *maṟṟâḍi* of gold, and three thousand five hundred and thirty-one *kalam* and (one) *tûṇi* of paddy;—(*and*) that (*this village*) should be entered in the revenue register (? *vari*) as tax-free temple land from (*this*) year forward.

(L. 15.) Accordingly, the royal secretary, Vâṇavaṉ-Pallavaraiyaṉ, the lord of Tâḷi-Tiruppaṇaṅgâḍu (*and*) the lord of Nêrvâyil in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, having written that (*the king*) had been pleased to order (*thus*), (*and*) the chief secretary, Achchudaṉ (*i.e.* Achyuta) Râjarâjaṉ, *alias* Toṇḍaimâṉ, the citizen Uttama-Śôḷaṉ, *alias* Râjarâja-Brahmâdhirâyaṉ, Araiyaṉ Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḷvâṉ, and Vîrarâjêndra-Maṅgalappêraraiyaṉ having unanimously approved (*of this document*), Vîrapattiraṉ (*i.e.* Vîrabhadra) Tillai-Viḍaṅgaṉ, *alias* Villava-Râjarâjaṉ, ordered: "Let it be entered in our revenue register in accordance with intimation received."

(L. 17.) In accordance with his order, Udayadivâkaraṉ Kûttâḍuvâṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Maḷavarâyar, (*one of*) the heads of the assembly (*and*) the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷanallûr in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, Vîrarâjê[ndra]-Brahmâdhirâyar, [A]raṅgaṉ Tiruchchiṟṟambalam-uḍaiyâṉ, *alias* Vâṇavaṉ-Mûvêndavêḷâṉ, of [P]eriya[ku]ḍaiyû[r] in Neṇmali-nâḍu, (*a district*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu, [Kâḍa]ṉ Vîḍi-Viḍaṅgaṉ, *alias* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Viḷupparaiyar, the lord of [Pa]ṇai[kku]ḍi in T[êvûr-nâ]ḍu, (*a district*) of A[dhirâja]râ[ja-va]ḷanâḍu, [Attâ]ṇi-[Śîyârûra]ṉ'[Mu]ḍi-Viḷupparaiyaṉ, the

---

[1] With the words ஔவர்களகர் வலையலிலறமுதல் தலிர்த்த compare ஔவர்களகர் வலையல் முதல் தலிர்த்த in Vol. II. No. 5, paragraph 3.

[2] The two terms ஏகவுதகமும் and இருதமயத்தக்களகி have both the same meaning.

[3] *I.e.* 'from the year which followed after the 3rd year;' see Vol. II. p. 109 f., *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 288 f., and *Ep. Ind.* Vol. III. p. 67.

[4] On the term ப்ரகி see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 225, note 8. The corresponding word in No. 22 below, l. 7, is வரி, 'a tax.'

[5] An inscription at Tiruvallam (No. 44 below) proves that *maṉṟupâḍu* or *maṉṟupâḍal* (No. 22, l. 7) means a 'fine,' just *daṇḍa* and *kuṟṟam*. Accordingly the translation of No. 12, l. 9 (p. 20 above) should run thus:—'The god himself shall levy penalties (and) fines for offences from the inhabitants of this village."

[6] See below, p. 41, note 1.

[7] This refers to Veṅgâla-nâḍu in line 12.

[8] See Vol. II. p. 36, note 1.

[9] See *ibid.* p. 252, and p. 257, note 6.

lord of [Pûṇ]ḍi in [Pu]liyûr-nâḍu, (*a district*) of Vijayarâ[jêndra]-valanâḍu, ... [Râjêndra]-bhaṭṭar, Viṇ[ṇava]nârâyaṇa-bhaṭṭaṇ of Kôchch[â]kk[â]ṟ-pu[ṟa]m (*near*) Madimaṅgalam in [Ni]garili-Śôḷa-nâḍu, (*a subdivision*) of Mu[l]li-nâḍu[1] in Uttama-Śôḷa-valanâḍu, (*a district*) of Râjarâja-Pâṇḍikula-valanâḍu,[2] and Uyyakkoṇḍâṇ, (*one of*) the dispatching clerks, ...[3]

(L. 21.) "Our revenue officers having entered (*this*) in the revenue register in accordance with the royal order, let it be engraved on copper and on stone (*that this village was given*) as tax-free temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) for the expenses of burnt offerings, oblations and worship."

(L. 22.) This (*is*) the writing of Aṟchudaṇ (*i.e.* Achyuta) Râjanârâyaṇaṇ Toṇḍaimâṇ. The writing of the citizen Uttama-Śôḷaṇ, *alias* Râjarâja-Brahmâdhirâyaṇ. This (*is*) the writing of Araiyaṇ Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḷvâṇ. This (*is*) the writing of Vîrarâjêndra-Maṅgalappêraraiyaṇ. This (*is*) the writing of the superintendent Udayadivâkaraṇ Kûttâḍuvâṇ Vîrarâjêndra-Maḷavarâyaṇ, the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷanallûr in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇivalanâḍu. This (*is*) the writing of Vâṇavaṇ-Mûvêndavêḷâṇ. This (*is*) the writing of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Viḷupparaiyaṇ. This (*is*) the writing of [Attâṇi-Śîyârûraṇ Muḍi]-Viḷupparaiyaṇ. This (*is*) the writing of the royal secretary, Vâṇavaṇ-Pallavaraiyaṇ. This (*is*) the writing of Uyyakkoṇḍâṇ, the dispatching clerk.

(L. 25.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The blessed feet of him who will protect this charity (*shall be*) on my head."[4]

No. 21.—On the south wall of the Pasupatisvara shrine.

This inscription is dated in the 9th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva, the successor of Râjâdhirâja.[5] An unpublished inscription of the same year in the Vaidyanâtha temple at Tirumalavâḍi (No. 87 of 1895) states that Râjâdhirâja was Râjêndra's elder brother, and that he fell in the battle of Koppam. The subjoined inscription and others[6] mention Râjêndra's 'elder brother,' but do not give his name.

The inscription records that the king granted the village of Kaṇavadinallûr in Veṅgâla-nâḍu, a district of Adhirâjarâja-maṇḍalam, to the Tiruvânilai temple. It is signed by five officers, whose names appear also in the Karuvûr inscription of Vîrarâjêndra I. (No. 20, l. 15 ff. and l. 22 ff.). This fact corroborates the conclusion drawn above (p. 32), that Vîrarâjêndra I. succeeded Râjêndra within a single generation.

One of the five officers whose names occur in Nos. 20 and 21, is Araiyaṇ Râjarâjaṇ, *alias* Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḷvâṇ. This person is very probably identical with the *Sênâpati* Jayamurinâḍâḷvâr, who is mentioned in an inscription of Râjêndradêva at Sangili-Kanadarâva in Ceylon.[7] This inscription proves that the island of Ceylon, or at least a portion of it, was in Râjêndra's possession.

Text.

1 வ்வரி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் மரு[வி]ய செங்கெ[ல்] லெக்தன்றன் [மு]ன்னொ[8] செ-
ரீர [தி]ன்னதுவாக முன்னெ[திர்] சென்று இ[ர]-

[1] See *Ep. Ind.* Vol. V. p. 46 f.
[2] See above, p. 15, note 4.
[3] The verb which is governed by the preceding names seems to be lost at the beginning of line 21.
[4] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 178, note 7.
[5] See page 32 above.
[6] See Vol. II. p. 303 ff.
[7] I owe an inked estampage of this record to Mr. H. C. P. Bell, C.C.S.
[8] Read முன்னெனை.

2 ட்டைபாடி-தெ[ய்]முசையிலக்கமுங்கொ[ண்]டு எதரமர்[1] பெருது [எ]ண்டிசை [ந]க[ம்]
பறையவ்[2] கறங்க[ப்]பொராற்றலை-
3 னாக்கொப்பத்து வந்தெதிர்த்த ரூஹ[வ]மல்ல[ன்ற]ன் தெ[பருஞ்]செ[ணை]யெல்லாம் பட-
ப்பொருது பா[ர]து நிகழப்பசு-
4 ம் பிணமாக்கி [3]ஆங்கவனஞ்சப்புற்கிட்டொட அவ[ஞனைய](ம)ங்[கு][தி*]னையும் பெ-
ண்டெப[ண்]டாரமும் ஒட்டகத்தொடு அகப்-
5 [ப][ட*]ப்பிடித்து நிசையது நிகழ விசர்[4] அ[வி]ஷகம் [பண்]ணி [5]விசவி[ம்]ஹா-
ஸ்த[த்]து [6]வித்தி[ரு]க்த[ரு]னி[ய] கொப்பரெ[கை] . . . ரான [உ]-
6 டையார் ஸ்ரீராஜேந்ரதெவற்[கு] யா[ண்]டு சு லத [1*] [7]அ[தி]சாதராசமண்டலத்[து]
வெங்காலஞுட்டு க[ண]வதிகல்[லூர் கீழ்]பாக்[க]-
7 ல்லை எருத்தக்குளத்த[க்கு](து) மெற்கும் [1*] வடபாக்கெல்லை காட்டுப்பெருவழிக்கு
தெற்கும் [1*] தென்பாக்கெல்லை [ஆற்]றுக்கு (வட-
8 க்கு) வடக்கும் [1*] மெல்[ப]ாக்கெல்லை இ[ரா]சமெ[ஹ]ந்ரன்[8] வதிக்கு கி[ழக்]கும்
[1*] இ[ன்]னன்கெல்லை[க்]குட்பட்[ட] நிலஞ்[சை] புஞ்சை நி-
9 ருவாகிலை [8]மாதெ[த]வற்[கு] தெ[வண்]டும் திமக்தங்களுக்[கு]த்திரு[ஞ]ம[த்தக்க]ர[ணி-
ய]ஃ[க] உடம்பெ[ர்*]டி [ஆ]மை த[வம்] புற்று [எழு]-
10 க்த இடம் கற்றுப்புல் பொகாமுற்றாட்டும் இ[ற]ப்பதாக நம் ஒ[லை] குடுக்க [1*]
திருவா[ய்*] மொ[ழி]க்த[ரு*][னி]கதெ[ரன்று திருமந்திரதெ[வ]ர[லை]
11 . [ஸ்ரீ]யன்ஸ்ரீகாமனவ[ன]காட்டு[9] பணயூ[ர்*]க[ர]ட்டு நெல்வாயிலூடை[ட]யான் தாழிதிரு-
ப்ப[ண](க)க்காடு [உ]டையாஞுன வானவன்பல்-
12 லவதன[ர்*]யன் எழுத்[து] [1*] [தி]ருமத்[தி]ரது[லை]கா[ய]கம் இராஜராஜனை
தெ[தரண்டைம[ர]ன் எழுத்து [1*] [ஊ]ரான் உத்தமசெ[ர]முனை இராஜராஜ-
13 [வ]ஷட . பெ . ஷ . [10] [1*] அரா[யன் இ]ராசராசனு[ன வி]ர[ர்*]ரஜெயூ-
ஜெயமு[தி]கா[ட]ரம்வர்[(இ)]தெ[மு]த்[து] [1*] [உ]ட[ன்]கூட்டத்து அதிகா
. . . . . கன்-
14 ஸ்ரீகாமனவ[ள]காட்டு ப . [ரூமுஞு]ட்டு[11] தெ[ஜ][ய*]க்கொண்டசெர[மு]கல்லூ[ரு*]-
டையார் [உ]தைய[தி]வ[ரக]ரன் கூ[த்த]ர[டி]யாரா[ன வி]ராரஜெ[ஷூ]-
15 ம[மு]வராயன் எழுத்[து] [1*] [இ]வ [12]ப[ன்னூ][ர்*]தெஹ[ஸ்ரீ]ராரதெ[ர்*]கஷ ||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the army of his elder brother — the king (*who wielded*) the sceptre (*and*) was embraced by the goddess of fortune,— was at (*his*) back, (*he*) went in front (*of his army*) against (*the enemy*) and conquered the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭai-pâḍi. (*He*) did not meet with opposition in battle; and (*his*) drums were sounding in the eight directions of the earth. (*He*) fought until the whole great army of Âhavamalla, who had proceeded to Koppam on the bank of the great river to oppose (*him*), perished, and converted (*it*) into reeking corpses (*that*) covered the earth. Then he (*viz.* Âhavamalla)

---

[1] Read எதிரமர்; No. 22 reads எதிர் பொர்.
[2] Read பறையத.
[3] Read ஆக்கவனஞ்சி.
[4] Read வீரர்.
[5] Read வீர.
[6] Read வீற்றி.
[7] Read அதிராசராச.
[8] Read மஹெந்ரன் or மகெந்திரன்.
[9] Read கூதிரியபரிவாரணிவளகாட்டு.
[10] Read ஸ்ரீஉதயாதித்தரயன் எழுத்து; compare No. 20, ll. 16 and 22.
[11] Read in accordance with No. 22, l. 10: அதிகாரிகளில் கூதிரியபரிவாரணிவளகாட்டுப்பணியூர்-கட்டு.
[12] Read பன்னஹதெஸ்ர.

became afraid, incurred disgrace, and ran away. (*The king*) seized his elephants and horses, women and treasures, together with the camels, and performed the anointment of heroes, (*the news of which*) spread in (*all*) directions. In the 9th year (*of the reign*) of (*this*) king Para[kêsarivarman], *alias* the lord Śrî-Râjêndradêva, who was graciously seated on the throne of heroes.

(L. 6.) "The eastern boundary of Ka[ṇa]vadinal[lûr] in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Âdhirâjarâja-maṇḍalam, (*is*) to the west of the 'Bull-tank;' the northern boundary (*is*) to the south of the high-road of the district; the southern boundary (*is*) to the north of the river; and the western boundary (*is*) to the east of the road of Râjamahêndra.

(L. 8.) "Let our written order (*ôlai*) be issued that the wet land and the dry land enclosed within these four boundaries (*shall be given*) as temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) for necessary expenses,—(*including every*) place where the iguana runs, the tortoise crawls and an ant-hill rises, the grass for the calves, and (*the land*) enjoyed in full by the great village,[1] — (*and*) shall pay taxes (*to the temple*)."

(L. 10.) (*Thus*) the king was pleased to order. The writing of the royal secretary, Vâṇavaṉ-Paḍavadaraiyaṉ, the lord of Tâḷi-Tiruppaṇaṅgâḍu (*and*) the lord of Nêrvâyil in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu. The writing of the chief secretary, Râjarâjaṉ, *alias* Toṇḍaimâṉ. The writing of the citizen Uttama-Śôḷaṉ, *alias* Râjarâja-Brahm[âdhirâyaṉ]. The writing of Araiyaṉ Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḷvâṉ. The writing of Udayadivâkaraṉ Kûttâḍiyâr, *alias* Vîrarâjêndra-Maḷavarâyaṉ, (*one*) of the heads of the assembly (*and*) the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷanallûr in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu.

(L. 15.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*."

No. 22.—On the south wall of the shrine of the goddess.

This inscription bears the same date as No. 21, but the king is here named Râjêndra-Chôḷadêva instead of Râjêndradêva. The historical introduction is identical with that of No. 21 and proves that Râjêndradêva, the victor at Koppam, and not his ancestor Râjêndra-Chôḷa, the son of the great Râjarâja, is meant here.

The inscription records that the king granted to the Tiruvânilai temple the village of Nelvâyppaḷḷi, which belonged to Veṅgâla-nâḍu, a district of Adhirâjarâja-maṇḍalam, and was bounded in the east by the village of Âṇḍaṉûr. The grant is signed by the same five officers as No. 21.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் மருவிய ம[ச]ங்கொல் வெக்தன்றன் [மு*]ன்னெ[2] செ[னை] பின்னதுவாக முன்னெதிர் சென்று இரட்டைபாடி எழுசைலக்கமும் கொ[ண்]டு எதிர் ம[ப]ரப்பெ[ரு*][து] எண்டிசை ஞகம்[3] புறையங்[4] கறக்கப்-

2 ம[ப]ரத்தைக்கைக்கொப்பத்து வன்தெதிர்த்த ஞமவ[ம]ல்லன்றன் பெருஞ்செனையெல்-லாம் ப[ட]ப்பொருது பாரது கிட[மு]ப்பகம் பிணமாக்[கி] ஆக்க[வன்]ஞ்சிப்[புற்]-க்கிட்டொட அவனையும் ஞருதை-

---

[1] With the term பெருகமுற்றட்டு compare கணிமுற்றட்டு in Vol. II. No. 4, paragraph 2.

[2] Read முன்னெனெ. [3] Read நகம். [4] Read பறையத.

3 யும் பெண்டி[ர்*]பண்டாரமும் பெட்டகத்தொடு[1] அக[ப்*]ப[டப்]பிடித்தத்திசையது
கிழை வீரர் அவிஷேகம் பண்ணி [வீ]ரவலிஂஹாஸகத்து [2]வீற்றிருத்தருளிய கொப்-
பர[கெ]சரிபந்மர்[ன] உடையார் ஸ்ரீஇராஜேந்ரசொழதெவற்-

4 கு யாண்டு கூ வது [*] அ[தி]ராஜ[ர]ராஜமண்டலத்து வெங்[க]லகாட்டு கெல்வாய்-
ப்பள்ளிக்கு [கீ]ழ்பாற்கெ[ல்]லை ஆன்றதூர் எல்லைக்கு மெற்க்கும் [*] தென்-
பாற்[க்]கெல்[லை க]ருங்கல்க்கறட்டுக்கு வடக்கும் [*] மெல்பாற்-

5 க்கெல்லை பாய்பதித்தான் கல்லுக்கு கிழக்கும் [*] வடபாற்க்கெல்லை ஆற்றுக்கு தெ-
தக்கும் [*] இன்னுன்(க்)[கெ]கல்லைக்குள்ப்பட்ட கஞ்சை புஞ்சை திருவாகிலை
ம[ஹா]தெவர்க்[கு] வெண்டும் திமன்தங்களும் பூசைக்கும்

6 [தி]ருப்ப[ணி]க்[குமெல்]ப[டி] திமக்தத்துக்குமாக [தி]ருகா[மத்]து[க்]காணியாக உடும்-
பொடி ஆமை [க]லம் புற்[று எழுன்]த இடம் மெனெக்[கி]ய மரமும்[ம்]
கீனெக்[கி]ய [கி]ணறும் [க]ற்று-

7 ப்புல் பெசரமூற்[ற்]றாட்டும் இறை வரி கிற்றயம் எலவை உகவை மன்றுபாடல்-
தெண்டருற்[ற]மத்[தும்] எற்பபையில்ப்பட்டகவும்[3] இ[று]ப்பதாக கம்மொலை கு-
டுக்-

8 க [*] திருவாய் மொழின்தருளினகார் என்று திருமரூலலை க்ஷ[த்ர]யன்ரிகாம-
ணிவளகாட்டு[4] பனையூர்காட்டு ெ[க*]ர்வாயில்து[ல]டையான் அருமொழிதிருப்பனங்க[ர]டு
உடையான் வானவன்ப்ப-

9 ல்லவையன் எழுத்து [*] இவை திருமரூலலைகாய[க]ம் தொண்டைமான் எழு-
த்து [*] உள்ளூரா(ர்)ன்[5] [உ*]த்த[மசோழனை குலொத்துங்கசொ[ழ]ரஹா-
ராயன் எழுத்து [*] இராஜ-

10 ராஜனை வீரராஜேந்ரகுலொத்[து]ங்கஜயமூரிக்[ட]சழ்வான் எழுத்து [*] உடன்கூ-
ட்டத்து அதிகா[ரி][க*][னில்][6] க்ஷத்ர்[ரி]யன்[ஸ்ரிக]ரமணிவளகாட்டு[ப்]பனை[யூ]ர்னுட்டு
ஜயங்கொண்-

11 ட[ெ]சை[மு]கல்லூ[ர்ரு]டை[யான் உதை]ய(ர்)[திவாக][ர*]ன் [கு]லொத்[து]ங்கமழ[வ]-
ராயன் எழுத்து [*] இவை பத்[ர]ெ[தமஷாரா][7] ரகெஷ(ஷ்) —

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the army of his elder brother was at (*his*) back, *etc.*[8] — In the 9th year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjêndra-Śôḻadêva, who was graciously seated on the throne of heroes.

(L. 4.) "The eastern boundary of Neḻvâyppaḷḷi in Veṅgâḷa-nâḍu, (*a district*) of Adhirâjarâja-maṇḍalam, (*is*) to the west of the boundary of Âṇḍaṇûr; the southern boundary (*is*) to the north of a rough block of black stone; the western boundary (*is*) to the east of the *Pâypaḍuttâṉ* stone; and the northern boundary (*is*) to the south of the river.

(L. 5.) "Let our written order be issued that the wet land and the dry land enclosed within these four boundaries (*shall be given*) as temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple for*) necessary expenses, for the worship, for repairs, and for the aforesaid expenses,—(*including every*) place where the iguana runs, the tortoise crawls and an ant-hill rises, the trees overground and the wells underground, the grass for the calves,

---

[1] Read ஒட்டகத்தொடு. [2] Read வீற்றிரு. [3] Read எப்பெர்ப்பட்டனவும்.
[4] Read க்ஷத்ரியசிகாமணிவளகாட்டு. [5] Read உள்ளூரான். [6] Read க்ஷத்ரியசிகாமணி.
[7] Read பன்சாதெவஸ்ரானீ.
[8] The historical introduction of this inscription is identical with that of No. 21.

and (*the land*) enjoyed in full by the great village,—(*and*) shall pay revenue, taxes, small tolls, *êlavai*, *ugavai*, (the three fines called) *manrupâdal*, *daṇḍa* and *kurram*,[1] and everything else (*to the temple*)."

(L. 8.) (*Thus*) the king was pleased to order. The writing of the royal secretary, Vâṇavaṉ-Pallavaraiyaṉ, the lord of Arumoḷi-Tiruppaṇaṅgâḍu (*and*) the lord of Nêrvâyil in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu. This (*is*) the writing of the chief secretary, Toṇḍaimâṉ. The writing of the citizen Uttama-Śôḷaṉ, *alias* Kulôttuṅga-Śôḷa-Brahmâdhirâyaṉ. The writing of Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Kulôttuṅga-Jayamurinâḍâḷvâṉ. The writing of Udayadivâkaraṉ Kulôttuṅga-Maḷavarâyaṉ, (*one*) of the heads of the assembly (*and*) the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷanallûr in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu.

(L. 11.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*."

No. 23.—On the outside of the second prakara, right of entrance.

This inscription is dated in the 23rd year of the reign of *Tribhuvaṇachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḷadêva, who claims to have conquered Îḷam (Ceylon), Madurai (Madhurâ) and Karuvûr and to have cut off the head of the Pâṇḍya king. The time of this Kulôttuṅga-Chôḷa is settled by an inscription in the Raṅganâyaka temple at Nellûr (Nellore), which couples Śaka-Saṁvat 1119 with the 19th year of his reign.[2] On the basis of this inscription and of some others which contain elements for astronomical calculation, Professor Kielhorn has shown that the king's reign commenced between the 5th June and 8th July, A.D. 1178.[3] Kulôttuṅga-Chôḷadêva I. ascended the throne in A.D. 1070,[4] and Kulôttuṅga-Chôḷadêva II. issued the Chellûr plates in A.D. 1132.[5] Consequently, the king, to whose reign the present inscription belongs, has to be designated Kulôttuṅga-Chôḷadêva III. In other inscriptions he bears the names Parakêsarivarman, Vîrarâjêndradêva (II.) and Tribhuvanaviradêva. His latest date is the 39th year in an unpublished inscription at Chidambaram. Accordingly, he must have been the immediate predecessor of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva, who ascended the throne about A.D. 1216.[6]

The immediate purpose of the subjoined inscription is to record that the king granted to the Karuvûr temple the village of Maṇṇaṟai and a portion of Kêraḷapaḷḷi[7] in Taṭṭaiyûr-nâḍu.

Text.

1 வ்வரி ஸ்ரீ [॥*] திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் சமுமும் மதரையும் பாண்டியன் முடித்தலையுங்கருதும் கொண்டருளின ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொ[ழ]தெவற்கு யாண்டு இருபத்தமுன்றுவது[8] திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி கொகெரி-

2 [ன்*][மை]கொண்டசன் கொங்கள சொ[ழ]கொளமண்டலத்[து] வெங்கலகாட்டு[க்]-கருகூரன முடிவழ[ங்]குசொமபுரத்து திருவாதிரை மாதெ[வ]ப் கொதிலில் தெவர் கன்மிக்கும் ஸ்ரீமதெபமுன்கங்கனி செல்வ-

---

[1] See above, p. 38, note 5. [2] No. 197 of 1894; *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 219. [3] *Ibid.* p. 266.

[4] See Professor Kielhorn's calculations, *l.c.* [5] *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 285.

[6] See Vol. I. p. 86. An inscription of the 2nd year of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva at Tiruvidaimarudûr (No. 143 of 1895) mentions an image which had been set up in the 37th year of "the great king (*periya-dêvar*) Tribhuvanaviradêva."

[7] The same village is mentioned in a short inscription (No. 68 of 1890) of the 34th year of Parântaka I. at Sômûr near Karavûr.

[8] Read மூன்றுவது.

3 [ஈர்*]களுக்கும் ஸ்ரீகாரி[ய]ஞ்செய்வாளுக்கும் [।*] இத்தெவர்க்கு [ம]வண்டும் சிவக்தன்-
களுக்கு வெண்டெதாக இன்னுட்டுத்தட்டையூர்காட்டுக்கொ[ன]பள்ளிதிலும் மன்-
னறையிலுமாக ஐம்பதிற்று வெலி சிலை(ம்)-

4 [மும் செத்த] மன்னறை [1] திருநாமத்து[க்க]ர[ணி]யா[க தி]ருவா[யிலை] ம[ஹா]தெ[வ]ற்-
[கு] குடுத்தோம் [।*] இவ்வுற்கு [2] [ம]பருஈர்[ன்கெல்*][லை]க்குட்பட்ட சிலமும்
கற்துப்[பு]ற்பெசாழுற்[றா]ட்[ம]ம் [இரைய]ஞர்[கு] [3]

5 இருபத்தமுன்ருவது [4] முதல் தெவதானம் இறை[யி]லியாக இடக்கடவதாகச்சொல்[லி]
இப்படி கணக்கிலும் இட்டுக்கொள்[ள]க்கடவ[ர்]கள[ர]க வரிக்குக்கூறு செய்வார்களுக்-
குஞ் சொன்னே[ம்] [।*]

6 இன்னிலங்கைக்[க]ள்[ரு]ம் இடத்துங்கொளன் கிச்ச[யி]த்த [ப]டியெ இவ்வூர்களிலெ
[இ]ருபத்தமுன்ருவது [5] [மு]த[ல்] தெவதா[ன]இறையிலியாகக்கைக்கொண்டு சிவக்-
தஞ்செலுத்[த]ப்பண்ணுக [।*]

7 எழுதினன் திருமந்திரஓலை மீனவன்மூவெக்தவெளான் [6] [।*] இலை தொண்டைமான்
எழுத்து [।*] இலை விழிஞத்தரயன் எழுத்[து] [।*] இலை வரகுணராயனெ-
[ழு]த்து [7] [।*] இலை பங்களத்தரயன் எழுத்து [।*] இலை வாஞவ-

8 ராயனெழுத்து [॥*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-third year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, who was pleased to take Îḻam, Madurai, the crowned head of the Pâṇḍya, and Karuvûr,— the emperor of the three worlds, Kônêri[ṉmai] koṇḍâṉ,[8] (*addresses the following order*) to the Pûjâri (*dêvarkaṇmi*), to the overseers of the *Śrî-Mâhêśvaras*, and to the manager of the temple of Tiruvânilai-Mahâdêva at Karuvûr, *alias* Muḍivaḷaṅgu-Śôḷapuram, (*a city*) in Veṅgâlanâḍu, (*a district*) of Koṅgu, *alias* Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam.

(L. 3.) "We have given as temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) for the expenses required by this god (*the village of*) Maṇṇaṟai, containing fifty *vêḷi* of land in Kêra[ḷa]paḷḷi and in Maṇṇaṟai in Taṭṭaiyûr-nâḍu, (*a district*) of the same *nâḍu*."[9]

(L. 4.) "Having declared that the land enclosed within the four great boundaries of this village, (*including*) the grass for the calves, and (*the land*) enjoyed in full by the great village, should be given to this god as tax-free temple land from the twenty-third (*year of our reign*), we have ordered (*our*) revenue officers [10] to enter (*it*) as such in the account (*book*).

(L. 6.) "If this land is (*actually*) taken possession of, you shall permit (*the temple authorities*) to take possession (*of it*) as tax-free temple land and to defray the expenses (*of the temple*) from (*the produce of*) these villages from the twenty-third (*year of our reign*), as determined by Kêraḷaṉ."[11]

---

[1] Read நாமத்து.
[2] Read இவ்வூர்க்கு.
[3] Read இறையனூர்க்கு.
[4] Read மூன்ருவது.
[5] Read மூன்ருவது.
[6] Read மூவெந்த.
[7] The syllable மு is entered below the line.
[8] Regarding this title see Vol. II. pp. 110 and 246.
[9] This refers apparently to Veṅgâla-nâḍu in l. 2. But No. 24, l. 3, shows that both Veṅgâla-nâḍu and Taṭṭaiyûr-nâḍu were independent districts of Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam.
[10] வரிக்கு கூறு செய்வார்கள் (which occurs also in Vol. II. No. 21, second section, l. 4) corresponds to வரியிலார் in No. 20, l. 21.
[11] This is perhaps the name of the person at whose instance the king made the grant.

(L. 7.) Written by the royal secretary, Miṇavaṉ-Mûvêndavêḷâṉ. This (*is*) the writing of Toṇḍaimâṉ. This (*is*) the writing of Viḷiñattarayaṉ. This (*is*) the writing of Varaguṇarâjaṉ. This (*is*) the writing of Paṅgaḷattarayaṉ. This (*is*) the writing of Vâḷuvarâjaṉ.

No. 24.—On the outside of the second prakara, left of entrance.

This inscription is dated in the 25th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḷadêva (III.), who receives here the same attributes as in No. 23. It records that the villagers of Têvaṉappaḷḷi sold some land to the temple for three *kaḻañju* of gold, which a hunter had paid into the temple treasury. This person was a native of Pûvâṇiyam near Puṉṉam in Veṅgâla-nâḍu, a district of Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam. Têvaṉappaḷḷi belonged to Taṭṭaiyûr-nâḍu, another district of the same *maṇḍalam*. The land granted was bounded in the east by the village of Nômbalûr.

Puṉṉam is found on the map of the Coimbatore district, about 6 miles west-north-west from Karuvûr. From inscriptions of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḷa I. on the walls of the small deserted temple of Sômêśvara at Sômûr near the junction of the Kâvêrî and Amarâvatî rivers, 7 miles east of Karuvûr, it appears that Têvaṉappaḷḷi was the ancient name of Sômûr, and that the Sômêśvara temple belonged to Tirunômbalûr, a quarter or hamlet of Têvaṉappaḷḷi.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] [தி]ரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் ஈழமுமதனையும்[1] பாண்டியன் முடித்தலையும்[2] கருஞரும் கொண்டருளின ஸ்ரீகுலெ[ச]த்துங்கசொழதெவர்க்கு யாண்டு

2 சலகாட்டு கருஞு[ச]ன முடிவழங்குசொழபுரத்து உ[ல]டையார் திருவாகிலே ஆளுடையார்க்கு இம்[மண்]டலத்து இக்காட்டுப்புன்னத்துப்பூவாணியவெட்டுவெளில் வெ-

[ன]ரன் கரியானான[3] மருதங்கவெளான் இக்கேயனார் ஸ்ரீபண்-

3 டாரத்துக்கு ஒடுக்கின பொன் காதகல்லால் தூய நிறை செம்பொன் மூக்க[ழ]ஞ்ச [|*] இப்பொன் [மு]க்க[ழ]ஞ்ச[ம் இ]ம்மண்டலத்துத்த[ட்]டையூர்காட்டு தெவணப-

[ப]ள்ளி ஊசொம் ஊச் [4]வி[னி]பொகத்துக்குக்கெ[ண்]ட ெ[ப]ரன் மூக்க-

4 ழஞ்சும் [|*] [5]மூல[பி]ருத்தரான ஸ்ரீசண்டெஸ்வரதெவர் ஸ்ரீகமலத்தால் இப்பொன் மூக்கழஞ்ச[ம்] கைக்கொண்டு தெவதானம் திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக்குடுத்த நிலம் மெல்[ப்பு]லத்து ஆலொடுபொதி[ல]ால் கீழ் பா-

5 தும்[6] நிலம் பாடி[க]ாப்பானஞ்செய் என்னும் பெருடை நிலம் பெரும்படி அரைமாவும் [|*] இ[ன]க்[கல்]லே [|*] [கீழ்பாற்]க்கெல்லே சொம்பூர் கத்தத்துக்கு மெற்கும் [|*] வ[ட]பாற்க்கெல்லே விருத்தி[க்]கு தெக்கும் [|*] மெல்ப-

6 ாற்க்கெல்லே தெக்கு கொக்கி [கீ]ர் பாய்கிற கவருக்குகீழக்கும் [|*] தென்(ம்)பாற்[க்]-

கெ[ன]ல்லே அணு[க்க]ம்பி செ[ய்]க்கு வடக்கும் [|*] இப்பெருகான்(ங்க்)கெல்-

[லே]க்குட்ப்பட்ட இவ்வகைம[ா] நிலமும் இறையிலி மு-

7 [ற்]றாட்டாக இக்க[ய]னார்க்கு தெவதா[ன]மாகிதாகவும் [|*] இக்கிலத்தால் வந்த இல[ா] வரி சிற்றுயம் எற[ச்]செ[து] கூற்[ற][கீ*]கி எ[ப்]பெற்ப்பட்டனவும் [ஊ]சொமெ எ[மி]ட்டு கொண்டு இக்கிலம் அரைமாவும் இறையி-

---

[1] Read யும். [2] Read யுங்.

[3] Here and three times in the word *நயனார்* (ll. 2, 7 and 9), the syllable ன is expressed by two separate symbols. Compare ணர for ன in the Karikal inscription of Madhurântaka, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 331.

[4] Read வீதிபொக. [5] Read மூல. [6] Read யும்.

8 வி தெவ[தான]ம[ங்குடித்]து ஒச[ந்]தீர் [1] வெட்டி. ஒசய்யக்கடவதல்லையாகவு[ம் [2] பு]ங்கிர் [3] வி[ட்]டு பாச்சிக்கொள்வி[த்]ங[வு]ம் [|*] [இ]ப்ப[டி ச]ம்ம[தி]த்து இல[றபி]வி தெ[வதானமாகக்]கல் வெட்டிக்[கு]டித்[தொ]ம் ஒ[த]வ[ணைப]ள்-[வி ஊ]டு.

9 [ர]ம் [|*] இங்க[ர]ம[னார்] . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-fifth year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, who was pleased to take Îḷam, Madurai, the crowned head of the Pâṇḍya, and Karuvûr,—three *kaḷañju* of pure gold, weighed by the gold weight (*kâśu-kal*),[4] were paid into the treasury of the god of the Tiruvâṉilai (*temple*), (*who is*) the lord of Karuvûr, *alias* Muḍivaḷaṅgu-Śôḷapuram, (*a city*) in Veṇgâla-nâḍu, (*a district*) of Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam, by Vêḷâṉ Kariyâṉ, *alias* Marudaṅga-Vêḷâṉ, (*one*) of the hunters (*Vêṭṭuvar*) of Pûvâṇiyam (*near*) Puṉṉam, (*a village*) in the same *maṇḍalam* (and) in the same *nâḍu*.

(L. 3.) We, the villagers of Têvaṉappaḷḷi in Taṭṭaiyûr-nâḍu, (*a district*) of the same *maṇḍalam*, have received these three *kaḷañju* of gold for the use of the village.

(L. 4.) Having received these three *kaḷañju* of gold from the sacred hand of the holy Chaṇḍêśvaradêva, who is the first servant (*of* Śiva),[5] (*we*) sold as temple land one fortieth (*vêli*), roughly, of land, which bears the name *Pâḍikâppâṉañjey* [6] (and) which is watered by the *Âlôḍupôyi*[*l*] (channel) of the western fields.

(L. 5.) The boundaries of this (*land are*):— The eastern boundary (*is*) to the west of the site of Nômbalûr; the northern boundary (*is*) to the south of the *Vṛitti*;[7] the western boundary (*is*) to the east of the branch (*channel*) which flows towards the south; and the southern boundary (*is*) to the north of the field of Aṉu[kka]-Nambi.

(L. 6.) This one fortieth (*vêli*) of land, enclosed within these four great boundaries, shall belong to this god as temple land, free of taxes (*and*) to be enjoyed in full.

(L. 7.) We, the villagers, having fixed (?) and received all revenue, taxes, small tolls . . . . . (*and*) pounded rice [8] due from this land, and having given this one fortieth (*vêli*) of land as tax-free temple land, shall not be permitted to waste the good water, but shall use the dirty water for irrigation.

(L. 8.) Having agreed thus, we, the villagers of Têvaṉappaḷḷi, engraved (*it*) on stone as tax-free temple land. This god . . . . . .

No. 25.—ON THE NORTH WALL OF THE PASUPATISVARA SHRINE.

This inscription contains an order of a king who bore the titles *Tribhuvanachakravartin* Kônêriṉmaikoṇḍâṉ.[9] He granted certain privileges to the artizans (*Kaṉmâḷar*) of the district of Veṇgâla-nâḍu,— to take effect from the month of Âḍi of the 15th year of his reign.

An almost identical duplicate of this inscription (No. 562 of 1893) is engraved on the central shrine of the Gôshṭhîśvara temple at Pêrûr near Coimbatore. It differs chiefly in

---

[1] Read தீர். [2] Read கடவதில்லை. [3] Read புங்கீர்.

[4] In the Tanjore inscriptions the same weight is used for weighing jewels; see Vol. II. p. 35, note 1.

[5] See *ibid.* p. 73, note 2.

[6] *I.e.* 'the wet land of the village watchman.'

[7] *I.e.* 'the land enjoyed by Brâhmaṇas or others;' compare Vol. I. p. 91, note 7.

[8] கூற்பதிநீ is the same as கூற்தநீ.

[9] See above, p. 44, note 8.

being addressed to the *Kanmâlar* of Southern Koṅgu (*Teṉ-Koṅgu*) and in the king's bearing the title Kôṉêrimêlkoṇḍâṉ instead of Kôṉêriṉmaikoṇḍâṉ.

TEXT.

1 [ஓ]ஸ்தி [‖*] திரலோகச்ச[க்]ரவத்திகள் ஸ்ரீகொகெரின்மைமெ[கா]ண்[ட]ரன் வெங்கால-
கா[ட்]டுக்கண்[மான]ற்கு [‖*] ம்து வது [ஆடிமா]த[ம்] முதல் தங்க-
2 ளுக்கு கன்மைதிக்மைகளுக்கு இரட்டைச்[ச]ங்கும் ஊதி பெரி[ல]க உள்ளிட்[ட]லை
ெ[க]ாட்டுவித்து கொள்ளவும் தங்கள் புற[ப்]பட வெண்டும்
3 இடங்களுக்கு பாஉஎெ[கூ] கொத்துக்கெ[ரன்]னவும் தங்கள் [1]விடு[களுக்]குச்சாக்க
இட்டுக்கொன்[ன]வும் ெ[ச]ன்கொம் [‖*] இப்படிக்கு இவ்ஓலை[2] மி-
4 டி[ப]ாடகக்கொண்டு வதரதித்தவரை செல்[வ]தாகத்தங்[க]ளுக்கு வெண்டின இட-
ங்களிலெ கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக்கொள்க [‖*]
5 இலை விழு[ப்ப]ாதராயன் எழுத்த [‖*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! The emperor of the three worlds, the glorious Kôṉêriṉmaikoṇḍâṉ (*addresses the following order*) to the *Kanmâlar* of Veṅgâla-nâḍu.

"We have ordered that, from the month of Âḍi of the 15th (*year of our reign*), at your marriages and funerals, double conches may be blown and drums, etc., beaten, that sandals may be worn (*on the way*) to places which you have to visit, and that your houses may be covered with plaster. On the authority of this written order (*ôlai*), this may be engraved on stone and on copper in (*all*) places desired by you, so as to last as long as the moon and the sun."

(L. 5.) This (*is*) the writing of Viḻuppâdarâyaṉ.

No. 26.—ON THE OUTSIDE OF THE SECOND PRAKARA, LEFT OF ENTRANCE.

This inscription contains an order of a king who bore the title Kôṉêrimêlkoṇḍâṉ. The date of the order was the 438th (!) day of the 23rd year of his reign (l. 4). The king granted the village of Âṉdaṉûr, surnamed Vîra-Śôḻa-nallûr, for the maintenance of the temple servants, whom he had settled in a quarter which was called Vîra-Śôḻaṉ-Tirumaḍaiviḷâgam after his own name. From this designation and from the surname of the village granted, it follows that his actual name was Vîra-Chôḻa.

The village of Âṉdaṉûr was bounded in the west by Nelluvâyppaḷḷi, which is the object of the grant recorded in No. 22 above.

TEXT.

1 ஓஸ்தி ஸ்ரீ [‖*] கொனெரிமெல்கொண்டான்[3] கருவூர் திருவானிலை ஆநடையார்
கொயில் தெவர் க[ன்]மிகளுக்[கு] [‖*] இ[ன்]னய[ஞ்]ச் சொலிநூக்கு கம் பெரால்
[ெ]யற்றின வீரசொழன் [தி]ருமடைவினாகத்தில் குடி[பிரு]க்க தவரி[ய]ர்க்[கும்]
மெய்பிர[ச]-
2 மனர்க்கும் தெவரடிய[ர]க்கும்[4] [உல]ச்சற்கு[ம்] ப[ல]பணி கிமத்தக்காற[ர்*]க்கும் ஏ[வ-
ன]ெ[சஞ்]மாக தென்கரை ஆத்த[னூ]ரான [வி]ரசொழகல்லூர் குடத்[தை] இவ்வூ-
ரால் வந்த பிறையும் ெ[ய]ல்[ல]வயும் உகவையும்[5] கொ[ன்ன]ர்[தொ]மாக[6]
[வி]ட்ெ

[1] Read வீடு.
[2] Read இவ்வோலை.
[3] Read கொண்டான்.
[4] Read யார்க்கும்.
[5] Read யும்.
[6] Compare கொன்னப்பெருதொமாக in No. 12, l. 8.

3 மற்றுள்ள குடிமைப்பாடும் எற்பெற்ப்பட்டதும்[1] இ[ன்]னை[னு]ச் கொமி[லுக்]கு செ-
ய்து இவ்வூர் இப்படி சக்திராதித்தவரை அனு[ப]விப்பார்க[ள]ாக [க]ம்மொலை
குதெதொம் [|*] இப்படி ெ[ச]ம்பிரும் சிலையிலும் [ெ]க[ட்]டி[க்]கொ-
4 [ன்]க [|*] இவை விலாடத்தரையன் வெழுத்து [|*] இயாண்டு இரு[ப]த்தமுன்ரு-
வது[2] நாள் [க]ரூற்று முப்பத்தெட்டு [|*] இவ்வூர்க்கு [ெ]பருகா[ன்]கு
எல்லை [க]ாரைத்தலை[ற]ப்பெருவமிக்கு[3] மெற்க்கும் [|*] [ெ]கன்(ம்)பா[ற்க்]-
5 கெல்லை ஆதிச்சமங்கலை[த்து] எல்லைக்கு வடக்கும் [|*] மெல்பாற்க்கெல்லை [4]கெ . [ஆ-
வ]ாய்ப்பள்ளி எல்லைக்கு கி[ழ]க்கும் [|*] வடபாற்க்கெ[ல்லை] ஆற்றுக்கு [ெ]கக்கும்
[|*] ஆக [இ]சைக்[க] பெரு[க]ா[ன்]கெல்[லை]-
6 [க்]கு உள்பட்ட நிலம் இம்ம[டவி]ாகத்து இரு[க்]கிற குடிகளு[க்கு] [5]சிவனெ[சலு]-
மாக [கு]டித்தொம் [|*] இது ப[ன்னீ]ராெமஷு[ாா]ை[கூ] [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Kôṇêrimêlkoṇḍâṇ (*addresses the following order*) to the Pûjâris of the temple of the god of Tiruvâṇilai at Karuvûr.

"(*We*) have given (*the village of*) Âṇḍaṇûr, *alias* Vîra-Śôḷa-nallûr, on the southern bank (*of the river*) for the maintenance[6] of the ascetics (*tapasvin*), Śiva-Brâhmaṇas, dancing-girls (*dêvar-aḍiyâr*), drummers (*uvachchar*) and servants (*nimandakkârar*)[7] (performing) various duties, who reside in the Vîra-Śôḷaṇ-Tirumaḍaiviḷâgam[8] which (*we*) have founded in our name for the temple of this god. (*We*) have granted that we shall not levy the taxes, *êlavai* and *ugavai*,[9] due from this village. We have given our written order to the effect that (*the donees*) shall thus enjoy this village as long as the moon and the sun endure, doing all kinds of service to the temple of this god. Let this be engraved on copper and on stone."

(L. 4.) This (*is*) the writing of Vḷilâḍattaraiyaṇ. On the four-hundred-and-thirty-eighth day of the twenty-third year (*of the reign*).

"The four great boundaries of this village (*are*), to the west of the high-road of [K]âraittu[ṟ]ai; the southern boundary (*is*) to the north of the boundary of Âḍichchamaṅgalam; the western boundary (*is*) to the east of the boundary of Ne[lluv]âyppaḷḷi; and the northern boundary (*is*) to the south of the river. The land enclosed within the proper four great boundaries we have given for the maintenance of the residents of this *Maḍaviḷâgam*.

(L. 6.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*."

IV.—INSCRIPTIONS AT MANIMANGALAM.

Maṇimaṅgalam,[10] which I visited in 1892, is a village at the eastern extremity of the Conjeeveram tâluka of the Chingleput district, about 6 miles west of Vaṇḍalûr, a station on

---

[1] Read எப்பெற்ப்பட்டதும். [2] Read மூன்ருவது. [3] Read வழிக்கு.
[4] Read தெல்லுவாய். [5] Read சிவன.
[6] This seems to be the technical meaning of *jîvana-śêsha*, which means literally 'the remainder of life.'
[7] See Vol. II. p. 278, note 2.
[8] The term *maḍaviḷâgam* or *maḍaviḷâgam* is applied to the quarter in the environs of a temple; see above, p. 24, note 3.
[9] These two obscure terms occur also in No. 20, l. 13, and No. 22, l. 7.
[10] No. 320 on the *Madras Survey Map* of the Conjeeveram tâluka.

the South-Indian Railway. It is mentioned already in the Kûram plates and in the Udayêndiram plates of Pallavamalla as the site of one of the battles in which the Pallava king Narasimhavarman I. defeated the Western Chalukya king Pulikêśin II.[1]

Maṇimaṅgalam contains three temples of Vishṇu and two temples of Śiva. The three former now bear the names Râjagôpâla-Perumâḷ, Vaikuṇṭha-Perumâḷ[2] and Kṛishṇasvâmin, and the two latter are now called Dharmêśvara and Kailâsanâthasvâmin. I am publishing below fourteen inscriptions of the Râjagôpâla-Perumâḷ temple (Nos. 27 to 40) and one of the Dharmêśvara temple (No. 41). These records belong to the time of the Chôḷa kings Râjakêsarivarman (No. 27), Râjâdhirâja (No. 28), Râjêndra (No. 29), Vîrarâjêndra I. (No. 30), Kulôttuṅga-Chôḷa I. (Nos. 31 and 32), Vikrama-Chôḷa (No. 33), Kulôttuṅga-Chôḷa II. (No. 34), Râjarâja II. (No. 35), Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 36 and 37) and Râjarâja III. (Nos. 38 to 41).

In the Chôḷa inscriptions the name of the village is Maṇimaṅgalam (Nos. 27, 28, 30 to 41) and, in Sanskrit verses, Ratnâgrahâra[3] (Nos. 27 and 40) or Ratnagrâma (No. 27). In the time of Râjakêsarivarman it was surnamed Lôkamahâdêvi-chaturvêdimaṅgalam (No. 27), in that of Râjâdhirâja, Râjêndra and Vîrarâjêndra I. Râjachûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam (Nos. 28 to 30), and in that of the remaining kings Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-kaṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam[4] (Nos. 31 to 36 and 38). In three inscriptions of the 18th year of Râjarâja III. we find the fresh surname Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam (Nos. 39 to 41). The village was included in Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam[5] (Nos. 28 to 30, 32 to 39, and 41). Down to the time of Vîrarâjêndra I. it belonged to Mâgaṇûr-nâḍu[6] (Nos. 28 to 30), a subdivision of the district of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam[7] (Nos. 27 to 30). The later Chôḷa inscriptions assign it to Kuṉṟattûr-nâḍu[8] (Nos. 31 to 39 and 41), a subdivision of the district of Puliyûr-kôṭṭam[9] (Nos. 39 and 41), which was surnamed Kulôttuṅga-Chôḷa-vaḷanâḍu (Nos. 31 to 36, 38, 39 and 41) after Kulôttuṅga-Chôḷa I.

The ancient name of the Râjagôpâla-Perumâḷ temple was Śrîmad-Dvârâpati (Nos. 28 to 30) or Śrîmad-Dvârâpuridêva (No. 27), *i.e.* 'the lord of the prosperous city of Dvârâ,' the residence of Kṛishṇa in Gujarât. The Tamil equivalent of Śrîmad-Dvârâpati is Vaṇḍuvarâpati (Nos. 31 and 33 to 39). Other names of the temple were Śrî-Kâmakôḍi-Viṇṇagar[10] (Nos. 28 to 30), Puravuvari-Viṇṇagar (No. 32) and Tiruvâykkulam (Nos. 33 and 36).

---

[1] See above, Vol. I. p. 144 f. and Vol. II. p. 363, note 1.

[2] The ancient name of this temple was Tiruvâyappâḍi; see below, p. 84, note 5.

[3] *Ratna* is synonymous with *maṇi*, the first portion of the name Maṇimaṅgalam.

[4] *I.e.* 'the Brâhmaṇa settlement (called after) the Chôḷa who twice saw the back of (*i.e.* defeated) the Pâṇḍya.' Instead of *veṉ-kaṇḍa*, two inscriptions (Nos. 31 and 38) read *veṉ-koṇḍa*, and two others (Nos. 33 and 35) *méṉ-koṇḍa*.

[5] See above, p. 2 and note 3.

[6] Mâgaṇûr was a hamlet on the west of Maṇimaṅgalam; see No. 27, text line 3, and No. 33, text line 21.

[7] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 6, note 4. Śêṅgâḍu is a village in the Conjeeveram tâluka (No. 250 on the *Madras Survey Map*).

[8] Kuṉṟattûr is probably the modern Kuṉṟattûr, No. 248 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka.

[9] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 8, note 1. Puliyûr is a village close to Madras, No. 174 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka.

[10] On *Viṇṇagar* or *Viṇṇagaram*, 'a Vishṇu temple,' see *Ep. Ind.* Vol. V. p. 47, note 4.

No. 27.—On the south wall of the shrine in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 6th year of the reign of the Chôḷa king Râjakêsarivarman[1] (l. 2). It opens with two Sanskrit verses, which state that a person whose name is not given made a grant to the Vishṇu temple at Ratnâgrahâra or Ratnagrâma, *i.e.* Maṇimaṅgalam. From the following Tamil passage it appears that the donor had purchased the land from the inhabitants of Maṇimaṅgalam. The grant consisted of 4,000 *kuḷi* of land, of which 2,000 were situated on the west of Maṇimaṅgalam and south of Kuḷattûr, the modern Koḷattûr.[2] The remaining 2,000 *kuḷi* were situated on the south of Maṇimaṅgalam and east of Amaṇpâkkam—the modern Ammaṇambâkkam.[3]

In this archaic inscription the *virâma* is marked above several letters by a dot (*puḷḷi*), just as in the modern Tamil print. The Grantha *ṇâ* of *praṇâśa* (l. 1) is expressed by a compound letter which differs from the Tamil *ṇâ*.[4]

TEXT.

1 வ்ஷ்ஸ்ரீ [॥*] விதௌ³ராசகேஸரிகயொஷ்ஷ்ரீதாயர்-ஒத்தீ[ர்*]ராத்தீ[ர்*]வரணாஸதிவ-ணொ ரதிணியகீ[த்தி][ர்*]ஃ[5] [।*] ரத்ன[ம்ர]ஹாரை உகி வி[ஸ்ர-ஈ]கா²யெய-ஷ்ஸ்ரா[ஜ]தெ[6] வகைஒவகை-ணாரத்ஷ்ஸ்ரீஸ்ரஃ[7] [॥ க ॥*] [8]ரஜஸ்ராசாஸ்ரஹாரெ ஒ[வ] ஸ்ரீர்[ர்*]ஜ்[ர]-

2 ராயிவாவிகர் [।*] குஷ்ரூகாரகெஸொ[தீ][9] ஹொமதெ[வ]ஷ்ஸ ஸாயைகர் ॥— [உ ॥*] கொ[வி]ராஜகெஸரிவ[ர்ம]ர்*]க்கி[யர*]ண்டு சு வது செங்காட்டுக்கொ-ட்டத்து மணிமங்[க]லமாகிய உலொகர்ஹாதெகிஸரதவ்வெர்திமங்க[ல*]த்து[10] ரஹா-வஒஹெயொம்

3 எம்[மூ]ர் ஸ்ரீ[ர்][ர்*]ஜ்ராவ-ரிதெவர்க்கு [ஞ]ங்கள் விற்றுக்குடு[த்த] ஹ-ஈதி [।*] மெல்பிடாஅ[க] மாகணூர் எல்லைஞ் ஒ[ம]ற்[கு]ம் பெரியபுத்தெரி கரைஞ் வட-[இ]ம் ஒ[ம]ல்பால்கெல்லை[11] கனிச்சங்காதுஞ் நிழக்[கு]ம் [வட]பாற்கெல்-

4 [லை] குளத்தூர் எல்லைக்[கு]ற்றெற்கு ஆக [12][இ][ர்*]கால்கெல்லையுள்ளூ[மக]ப்பட்ட [இர]ண்டாயிரக்குழியும் [।*] ஒ[தன்]பிடாகை பெறார் அட்டின புத்தெரி [13]நிழைஹஈதி [நி]ம்பாற்கெல்-

5 [லை] குடும்பிபொடகத்துக்கு மெற்கும் தென்பா[ற்]கெல்லை மண்ணிக்காதுக்கு வட-க்கும் மெல்பாற்[ஒ]கல்லை அமண்-

6 பா[க்க*]த்தெல்லைக்கு நிழக்கு வடபாற்கெல்லை எரி கரைக்கு(ம்) தெற்குமாக இக்காற்பால்எல்லை[யுள்]ளூமகப்பட்ட நி-

7 லத்தில் கின்ற இரண்டாயிரக்குழியும் [।*] ஆக காலாயிரக்குழியும் வரூராதித்த-வதீ[14] இறையிலி செய்து குடு-

8 த்தொம் ரஹாவஒஹெயொம் [।*] இன்னி[ல][ம்*] சுட்டி இறையு[ம்*] எ[ம*]-ச்சொறு[15] வெட்டி வெய[றி கா]ண[ம்] எப்பெ(ர்)ச்-

9 [ப]ட்டது[ம்*] காட்ட [பெரு]தொமா[ஞ][ம் |*] [கா]ட்டிகா[ரெ] பெ[ர் ஒ]பர் இ[ரு]ப[த்*]தை[ம்]கழு[ஞ்]ச பொன் [ம]ன்றவொட்[டி] குடு[த்தொம்*] ரஹா-வஒஹெயொ[ம்] [।*]

10 [ஸ்ரீஒ[வ்வ்வாராஒஹெ[16] [॥—]

---

[1] See above, p. 2, note 4.
[2] No. 289 on the *Madras Survey Map* of the Conjeeveram tâluka.
[3] No. 330 on the same map.
[4] Compare above, Vol. II. p. 200, note 1.
[5] Read ரதிணியகீ-ர்ஃ.
[6] The letter ஜ has been entered below the line.
[7] Read வரூ-ணாரத்ஷ்ஸ்ரீ.
[8] Read ரத்ன.
[9] Read ரொஒரூரம.
[10] Read ஜக-வொர்ப்பி.
[11] Read மெற்பாற்கெல்லை.
[12] Read இற்தான்கெல்லை.
[13] Read நிழை.
[14] Read ரீகுவதீ.
[15] See above, No. 24, text line 7.
[16] Read ஸ்ரீஒவெவ்வ்வாராஒஹெ.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail ! Prosperity !

(Verse 1.) Resplendent is (*the village*) whose famous name is Ratnâgrahâra (*and which is*) an embodiment of the union of the two goddesses of learning and prosperity, able to remove distress, of lovely fame (*and*) an ocean of all gems—noble qualities.

(V. 2.) (*He*)[1] founded, for as long as the moon and the stars endure, a perpetual enjoyment (*bhôga*) of the god who resides in (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâ in the *agrahâra* of Ratnagrâma.

(Line 2.) In the 6th year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman, we, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Lôkamahâdêvi-chaturvêdîmaṅgalam, (*in the district*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, sold (*the following*) land to (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâpuridêva in our village.

(L. 3.) Two thousand *kuḻi*, enclosed within the following four boundaries:—(*The eastern boundary is*) to the west of the boundary of Mâgaṇûr, a hamlet on the west (*of our village*); (*the southern boundary is*) to the north of the bank of the *Periyaputtêri* (tank); the western boundary (*is*) to the east of the *Kalichchaṅgâl* (channel);[2] and the northern boundary (*is*) to the south of the boundary of Kuḻattûr.

(L. 4.) Two thousand *kuḻi* of land below the *Puttêri* (tank) at (?) Pêṟûr, a hamlet on the south (*of our village*), enclosed within the following four boundaries:—The eastern boundary (*is*) to the west of Kuḍumbiḍupâḍagam; the southern boundary (*is*) to the north of the *Maṇṇikkâl* (channel); the western boundary (*is*) to the east of the boundary of Amaṇpâ[kka]m; and the northern boundary (*is*) to the south of the bank of the tank.

(L. 7.) Altogether four thousand *kuḻi* were given, for as long as the moon and the sun exist (*and*) free of taxes, by us, the great assembly.

(L. 8.) On this land we shall not be entitled to claim any taxes, ... forced labour (*veṭṭi*), *vêḍi* and *kâṇam*.[3]

(L. 9.) We, the great assembly, agree that each of those who claim (*them*) shall pay a fine[4] of twenty-five *kalaṉju* of gold.

(L. 10.) (*This charity is placed under*) the protection of the *Śrî-Vaishṇavas*.

No. 28.—ON THE NORTH AND WEST WALLS OF THE SHRINE IN THE RAJAGOPALA-PERUMAL TEMPLE.

This inscription is dated in the 29th year of Râjakêsarivarman, *alias* Râjâdhirâjadêva, surnamed Jayaṅkoṇḍa-Chôḻa (l. 7).[5] It opens with a panegyrical account of the king's deeds. The text of this passage has been settled by comparison with the corresponding introductions of three other inscriptions, *viz.*—

1. Tk.= an inscription of the 29th year in the Śvêtâraṇyêśvara temple at Tiruvenkâḍu in the Tanjore district (No. 114 of 1896).

---

[1] The name of the donor is not stated.

[2] From this channel is probably derived the name of the modern village of Kariśaṅgâl (No. 319 on the *Madras Survey Map* of the Conjeevoram tâluka), south of Maṇimaṅgalam.

[3] Compare above, No. 12, text line 8.

[4] The verb *maṟu*, which occurs also in Vol. I. Nos. 82 and 83, evidently means 'to pay a fine;' compare above, p. 38, note 5.

[5] On this title see above, Vol. II. p. 312 f.

2. Tr.= an inscription of the 31st year in the Âdhipurîśvara temple at Tiruvoṟṟiyûr near Madras (No. 107 of 1892).

3. Tai.= an inscription of the 32nd year in the Pañchanadêśvara temple at Tiruvaiyâṟu near Tanjore (No. 221 of 1894).

Among the achievements of Râjâdhirâja the subjoined inscription mentions that he "destroyed the palace of the Chalukya king in the city of Kampili" (l. 6). As I have said before,[1] this statement enables us to identify Râjâdhirâja with the king who, according to the *Kaliṅgattu-Paraṇi* (viii. 26), "planted a pillar of victory at Kampili," and to place his reign immediately after that of Râjêndra-Chôḷa I. and before that of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva. Râjêndra-Chôḷa I. ascended the throne in A.D. 1001-2 and reigned until at least A.D. 1032.[2] An inscription at Miṇḍigal proves that Râjâdhirâja's anointment to the throne took place in A.D. 1018.[3] This would be about the 17th year of the reign of his predecessor Râjêndra-Chôḷa I. Consequently, Râjâdhirâja appears to have been the co-regent of the latter and cannot have exercised independent royal functions before the death of the other. It is in perfect accordance with this conclusion that his inscriptions which have been discovered so far are all dated in the later years of his reign, *viz.* between the 26th and 32nd years.

The introduction of the subjoined inscription states that Râjâdhirâja appointed seven of his relatives to be governors over the Chêra, Chalukya, Pâṇḍya and Gaṅga countries, the island of Ceylon, the Pallava country, and Kanyakubja (l. 1). This statement is evidently exaggerated, at least as far as it refers to the Chalukya dominions and Kanyakubja.[4] Next are mentioned three Pâṇḍya kings (l. 1 f.). The first of them, Mânâbharaṇa, was decapitated; the second, Vîra-Kêraḷa, was trampled down by an elephant; and the third, Sundara-Pâṇḍya, was expelled to Mullaiyûr. Further, Râjâdhirâja killed an unnamed king of Vêṇâḍu, *i.e.* Travancore, and three princes of Irâmaguḍam (?). Having routed the Chêra king, he followed the example of his ancestor Râjarâja I. in destroying the ships at Kândaḷûr-Śâlai[5] (l. 2 f.).

Then followed a victorious war against Âhavamalla, Vikki, Vijayâditya and Śâṅgamayaṇ, which was led by a general named Kêvudaṇ, and in the course of which two of Âhavamalla's officers, named Gaṇḍappayaṇ and Gaṅgâdhara, were killed and the city of Koḷḷippâkkai[6] was set on fire (l. 3 f.). Koḷḷippâkkai or, in Kanarese, Koḷḷipâke was included in the territory of the Western Châlukyas,[7] and Âhavamalla, Vikki and Vijayâditya are identical with the Western Châlukya king Âhavamalla-Sômêśvara I. (A.D. 1044 and 1068) and two of his sons, Vikramâditya VI. (A.D. 1055-56 and 1076 to 1126) and Vishṇuvardhana-Vijayâditya (A.D. 1064 to 1074).[8]

The next of Râjâdhirâja's expeditions cost their crowns to four kings of Ceylon, *viz.* Vikramabâhu, Vikrama-Pâṇḍya, Vîra-Śalâmêgaṇ, and Śrîvallabha Madanarâja (l. 4 f.). The second of these is said to have ruled over the southern Tamiḷ country before taking possession of Ceylon, the third to have originally ruled over Kanyakubja,

---

[1] Above, p. 32, and *Ind. Ant.* Vol. XXII. p. 142, note 5.

[2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 266. [3] *Ibid.* p. 216.

[4] Râjâdhirâja's claim to the conquest of Kanyakubja seems to rest on the fact that he killed a king of Ceylon, who was a native of Kanyakubja; see p. 56 below.

[5] Compare above, Vol. II. p. 241, note 1.

[6] The same place had been taken by Râjêndra-Chôḷa I.; see above, Vol. I. p. 96, and Vol. II. p. 108.

[7] See Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 437. [8] *Ibid.* p. 428, Table.

and the fourth to have taken refuge with a certain Kṛishṇa. Worst of all fared Vîra-Śalâmêgaṇ. The Chôḷa king seized his elder sister and his daughter (or wife)[1] and cut off the nose of his mother, and the Ceylon king himself fell in battle. An independent and somewhat different account of these struggles is given in the 56th chapter of the *Mahâvaṁsa*,[2] which mentions successively the reigns of Vikramabâhu, who is supposed to have reigned from A.D. 1037 to 1049, Vikrama-Pâṇḍu (A.D. 1052 to 1053), Jagatipâla (A.D. 1053 to 1057), and Parâkrama-Pâṇḍu (A.D. 1057 to 1059). Of Jagatipâla it is said that he came from the city of Ayôdhyâ, that the Chôḷas slew him in battle, and that they carried his queen and his daughter to the Chôḷa country. As the two first names, Vikramabâhu and Vikrama-Pâṇḍya, are the same in Râjâdhirâja's inscriptions and in the *Mahâvaṁsa*, we may identify Jagatipâla with Vîra-Śalâmêgaṇ, who came from Kanyakubja, who was killed by the Chôḷas, and whose elder sister and daughter were carried away by them. It remains uncertain whether he was a native of Kanyakubja (Kanauj) or Ayôdhyâ, as stated respectively in Râjâdhirâja's inscriptions and in the *Mahâvaṁsa*. The fourth king, Śrîvallabha[3] Madanarâja, is perhaps the same as the Parâkrama-Pâṇḍu of the *Mahâvaṁsa*, who is said to have been killed by the Chôḷas.

On a second raid to the north Râjâdhirâja defeated four chiefs, whose names are given, but whom I cannot identify, and destroyed the palace of the Chaḷukya king at Kampili (l. 5 f.), a place in the Hosapêṭe tâluka of the Bellary district, which is also mentioned in a Western Châḷukya inscription.[4]

As I have stated before (p. 39 above), Râjâdhirâja was the elder brother of his successor Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva, and met with his death in the battle of Koppam. Hence I suspect that it is Râjâdhirâja who is meant in a Western Châḷukya inscription of A.D. 1071 at Aṇṇigere in the Dhârwâr district, which states that "the wicked Chôḷa, who had abandoned the religious observances of his family, penetrated into the Belvola country and burned the Jaina temples which Gaṅga-Permâḍi, the lord of the Gaṅga-maṇḍala, while governing the Belvola province, had built in the Aṇṇigere-nâḍu," and that "the Chôḷa eventually yielded his head to Sômêśvara I. in battle, and thus, losing his life, broke the succession of his family."[5] "The record adds that the temples were subsequently restored by the *Maṇḍalika* Lakshmadêva."[6]

According to Professor Kielhorn's calculation,[7] the date of this inscription (l. 7 f.) corresponds to Wednesday, the 3rd December A.D. 1046. On this day the villagers made over to the temple 2,200 *kuḻi* of land and received in exchange 100 *kâśu* from the temple treasury.

TEXT.

1 —‖ ஷஸ்தி ஸ்ரீ ‖— நி[ல்]லைசெய்தரு த[ன்]ரிருக்கல்வெண்குடைகீழ்[8] நிலமக-
ளினில மலர்[ம*][க]ட்புணர்ந்து செல்கொளாச்சி[க்]கரு[ங்க]ணி கடிந்து தன் சிரிய-
[த]ாதையுரி[ரு]த்தமையும்[9] குறிகொள் தன்னினங்கொக்கினையும் தெரியுணர் தன்நி-
ருப்[பு]தல்வர்தம்மை[யுஞ்]சின்றியதெறி[நி]ல்[10] வானவன் ம[ல்]லர்[11] மினி[வ]ர்[12]

---

[1] See below, p. 56, note 6. [2] Wijesinha's *Translation*, p. 91 f.

[3] Two princes of the name Sirivallabha, who belong to a later period, are mentioned in chapters lix. ff. of the *Mahâvaṁsa*.

[4] See Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 454. [5] *Ibid.* p. 441.

[6] *Ibid.* note 5, and p. 443. [7] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 217, No. 14. [8] Read கீழ்.

[9] Tk., Tr. and Tai. read தாதையையும் நிருத்தமையினையும்.

[10] The same inscriptions read தன்றெறில். [11] The same inscriptions read வல்லவர்.

[12] Read மினவர்.

கங்கிலெங்கையற்[கி]றைவன்[1] [2]புலங்கழற்ப[ல்]லவன் க[ன்]னகுச்சியர் கா[வ]லெனப்-
பொன்ன[னி]ச்சுடர்மணிமருட[ஞ்*] சூட்டிப்பட[ர்]புகழ[ர]ங்கவர்க்கவர் நாடனி[3] பாங்-
குறு தென்ன[4] மு[வ]ருன்[5] மாறுபரணன் பொன்முடி ஆரப்பருமணி-
2 ப்பகலெல் ெ[ப]ாருகளத்தரிஞு [6]வளவியகழல் [7]விரகொளனே முணைவயிற்பிடி-
த்து [8]தனதிவா[ர]ணக்கதக்களிற்ரு[லு]தைப்பித்[த]ருளி அகமில்பெரும்புகழ்ச்சுகர-
பாண்டியன் கொற்றவெ[வண்]குடைய[ல்][9] கற்[ை*][ற]வெண்கவரியும் சிங்காதனமும்
வெங்களத்திழுஞு தன் முடி விழ[த்]தலெ விரித்தடி தளர்கொடத்தொல்லெய்
மூவேழு[ரூ]ர்த்தூர[த்]தி லுலகில் வெணுட்டாசை செணுட்டொதுக்கி மெவுபுக-
ழிராமருடமுவர்[10] கெட முனிஞு [11]விடல்வெ[க]ழு வில்லவ[ன்] குட[ர்]மடிக்கொ-
ண்டு தன்ஞ-
3 டு விட்டெடிக்[கா]டு [12]பு[க்]கொளிப்ப வஞ்சியம்புதுமலர் மலைமார்கெஞ்சலில்
வெலெகெழு [13]காமஞுர்சாலெ கலமறுத்தாஅ[வ]மல்லலுமஞ்ச வெதன்ருங்க[ரு]ம்
படையாலா[ல்]வன் [14]னேயி[ற்]கண்டப்பயனுங்கங்காதரனும் வண்டமர் களிற்றெடு
மடியத்[தி]ண்டிறல் விருதரை [15]விக்கியும் விசையாதித்தனுங்கரு[மு]ரட்சாங்கமய-
னுமு[த]லி[னர்[16]வமரபிருவொத்துடைய [வி]ரிசுடர்ப்பொன்ஞெடயங்கரிப்புரவி-
ெ[ய]ரமும் பிடித்து தன்[ன]ுடைபிற்ஜயங்கொ-
4 ண்டொன்[ஞ]ர் கொள்ளி[ப்]பாக்கை உன்னெரி மடுப்பித்தொருதவித்தண்டாற்பொரு-
கடலிலங்கையர் கொ[ம]ான் விக்கிரமபாஹுவி[ன்] மருடமுமுன்னைக்கு[ல]டனு [17]
[18]தெண்டமிழ்மண்டலமுழுவதுமிழத்தெற்கடலிழும் [19]புக்கவிலங்கெ[ர*]காகிய விக்கிர-
மபாண்டிய[ன்] பரும[ணி]மருடமும் காண்டகு தன்னதாகிய கன்னருச்சிஹுமார்-
கவிழி[ஞ்*]சிரிதென்றெண்ணி [20] உனக்கொன் தன்ஞடி தன்னுறவொடு[ம்] புரு-
[ஹூ] வினக்குமுடி கவித்த [21]விரசலாமெகன் பெர-
5 ருகளத்தஞ்சி தன் கார்க்களிழுஞு [22]கவ்வையிறனடிக்காதலியொடுகென்றவ்வையைப்-
பிடித்து தாயை முக்கிய [23] ஆங்கவமானம் கீங்குதற்காக மிடிடும் [24] [வ]ஹு
விட்டொழில் [25] புரி[ஹூ] [26]வெங்களத்துலர்மலச்சிங்கனத்தரசன் பொன்னணிமுடி-
யுங்கன்னசன்வழி வஞுரை [27] [28]கொ[ள]விழத்தாசசாகிய [29]சிர்வல்லவ[30] மதன-
ராஜன் [31]மெல்லொளித்தடமணிமு[டி]புங்கொண்டு வடபுல[த்*]திருகாலாவதும் பொ-
ருபடை கட்டாத்தி கண்டர்தினகரன் காரணன் கணவ[தி]

6 வண்டலர்தெரியல் [32]மதிருதனதெ[ஹீ]ப்பலவ[ர]ாயரை மு[ஹீ]வயிற்றூரத்தி வம்ப-
வர்தருபொழில் கம்பிலி[க]ருன் சஞுக்கியர் மாளிகை [33]தகப்பித்திளகதமில்[34]

---

[1] Tr. and Tai. read இலங்கையர்க்கிறைவன்.
[2] Read பொலன்.
[3] Tk. and Tai. read நாடருனி.
[4] Tk. and Tai. read தென்னவர்.
[5] Read மூவருன்.
[6] Tk., Tr. and Tai. read வாரனவிய.
[7] Read வீர.
[8] Tk. and Tai. read தனத்தி.
[9] Read குடையுன். [10] Read மூவர்.
[11] Tk. reads மிடல்.
[12] The first க் of புக்கு is entered below the line.
[13] Read காந்தளூர்.
[14] Tk. and Tai. read செஹியட்.
[15] Tk. and Tai. have விரிதர்; read perhaps விருதர்.
[16] Read சமரபிரு. [17] Tr. reads குடட[ஈ].
[18] Tk., Tr. and Tai. read தென்றமிழ். [19] Read லீழம்.
[20] Read யிழஞ்சி. [21] Read வீர.
[22] Tk. reads கவ்வையுற்றெடி. [23] Read மூக்கிய.
[24] Tk. and Tai. read மீட்டு, and Tr. மிண்டும் (i.e. மீண்டும்).
[25] Tk. and Tai. read வாட்டொழிலுழ்ஹு. [26] Tk., Tr. and Tai. read தலைக.
[27] Read perhaps வந்தரை. [28] Tk. and Tr. read கொவீழ.
[29] Read சிர். [30] Tk., Tr. and Tai. read வல்லவன்.
[31] Tk. and Tai. read எல்லொளி. [32] Tr. reads ம[தி]ருத[ன]தென்தெ[ஹீ].
[33] Tk. and Tai. read தகர்ப்பி. [34] Tk., Tr. and Tai. read ஈக்கமில்.

வில்லவர் மினவர்[1] வெழுவர் சளுக்கியர் வல்லவர் கௌசலர் வங்கணர் கொங்கணர் சிஞ்சர் ஐய்யனர்[2] சிங்களர் பங்களர் அங்கீர[ர்][3] மூதலியவகைசரிடு
திறைகளுமாறிலொன்றவ[னிபு]ன் கூறு கொள் பொருள்களுமுகது கா[ன்]மறையவர் முகது கொ[ள]க்குமு[த்]து விடயலொகத்து வினை-

7 [ல்]க மனுநெறி னின்றமெந்தஞ்செய்தாகை [4]விற்றிருகை ஜயங்[கெ]ண்டசொழனுயர்கபெரும்புகழ் [5]கொவராஜகெசரிவதுரச[ன] உடையார் ஸ்ரீராஜாதிராஜதெவற்கு யாண்டு உலகு ஆவது ஜயங்கொண்டசொழம[ண்*]டலத்து[6] செங்காட்டுக்கொட்டத்து [7]மாகணூகாட்டு மணிமங்கலமாக ராஜகுலமணிச்சதுவெ[ள்]திமங்கலத்து
8ஹ[ர்*]வஹெயொம் மெ[ம்*]மூர்[8] ஸ்ரஹஸ்ரானத்தெ யதுகாயறது வஹு[ள்]-வகூந்[து] ஸ்ரீதிகையும்[9] புதன்நிழமையும் பெற்ற திரு(ஒ)-

8 வொணத்திகள்க்கூட்டக்குறைவறக்கூடிருநு பணிப்பணியால் பணித்த இவ்வர்[10] ஸ்ரீ[ஸ்*]ஹாபதியான ஸ்ரீகாமக்கொடிவிண்ணகர் ஆழ்வாரக்கு[11] திருவமுதுக்கும் கஹு[ள்]காலொமத்துக்கும் இத்தெவர் பண்டாரத்தெ நாது காசு பொலிசைக்கு கொண்டு இக்[கா]சு நூற்றுமும் வக பொலிசைக்கு இறைகரத்தூட்பாக[12] இறையிழிச்சிக்குடுத்த நிலமாவது [!*] பெருகல்வழிக்கு வடகு பாதிரிக்கழனி மெ-

9 லிக்காலுக்[கு] மிழ[க்]கு விளைநிலங்குழி மூன்றாமும் பாதிரிக்கழனி க[ெ]ழிற்கெலுக்கு மெற்[க்]கு விளைநிலங்குழி இருநா[று]ம் பெருக[ல்]வழிக்கு தெற்கு ஆலமெட்டில் மணையறுவாய்க்காலுக்கு[13] மிழக்கு விளைநிலங்குழி நூற்றெண்பதும் ஆல-

10 மெட்டில் [14]கஞ்சுவானத்தொட்(ல)டக்காலுக்கு மெற்கு விளைநிலங்குழி காலாறும் இக்காலுக்கு மிழக்கு விளைநிலங்குழி இரு[நாறும்] [15]தெதி[ய]ம[ர]த்தின் மெலிக்கசாலு மெ[ற்கு வி]ளைநிலங்குழி மூன்றாறும் கண்டிலெவிழக்க[16] மிழக்கு விளைநில-

11 ங்குழி காலாறும் பாவெதுறைவாய்க்காலுக்கு வடக்கு [நி]ருவையொத்திதெவர் நிலங்குழி இரு[நூ]ற்றையம்பதுக்கு மிழ[க்]கு தடி[மிசண்[டி]]கால் குழி இருநூறும் ஆதித்தெவர் நிலங்குழி இரண்டாயிரத்திருநூறும் இறைகரத்தூட்டாக ஸஜி-[17]

12 ராத்தி[த்]தவற் கிற்பதாக திருவமுதுக்கும் கஹு[ள்]காலொமத்துக்கும் இறையிழிச்சி ஸிலாலெவெ செய்து குடுத்தொம் [‖*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of the earth was beaming under his fringed white parasol, which resembled the moon in beauty, (*the king*) wedded the goddess of fortune, wielded the sceptre, and destroyed the dark Kali (*age*).

(*He*) bestowed crowns of brilliant jewels, adorned with gold, on his father's younger brother, (*his*) glorious elder brother, his distinguished younger brothers,[18] and his royal sons who knew the (*right*) path, (*along with the titles*) 'Vâṇavaṉ[19] of great beauty,' 'Vallavaṉ,'[20] 'Miṇavaṉ,'[21] 'Gaṅgaṉ,' 'the king of the people of Laṅkâ,' 'Pallavaṉ (*who*

---

[1] Read மினவர்.
[2] Tr. and Tai. read ஐயனர்.
[3] The last ர் is entered above the following மு.
[4] Read வீற்றி.
[5] Read கொவி.
[6] The syllables சொழமட are entered below the line.
[7] Read மாகணூர்.
[8] Read எம்மூர்.
[9] Read நிதியையும்.
[10] Read இவ்வூர்.
[11] Read ஆழ்வார்க்கு.
[12] Read தட்டாக.
[13] Read வாய்க்காலுக்கு.
[14] Read தத்த.
[15] Read தெத்தி (?).
[16] Read வழிக்கு.
[17] Read சத்திராதித்த.
[18] Litorally, 'young princes.'
[19] *I.e.* 'the Chêra king.'
[20] This is a title of the Chalukya kings.
[21] *I.e.* 'the Pâṇḍya king.'

wears) golden ankle-rings,' (*and*) 'the protector of the people of Kaṇṇakuchchi (Kanya-kubja),' and granted to these (*relatives*) of great renown the dominions of those (*hostile kings*).[1]

Among the three allied kings of the South (*i.e.* Pâṇḍyas),— (*he*) cut off on a battle-field the beautiful head of Mânâbharaṇaṇ, (*which was adorned with*) large jewels (*and*) which was inseparable from the golden crown;[2] seized in a battle Vîra-Kêraḷaṇ whose ankle-rings were wide,[3] and was pleased to get him trampled down by his furious elephant *Ativâraṇa*;[4] and drove to the ancient Mullaiyûr Sundara-Pâṇḍiyaṇ of endless great fame, who lost in a hot battle the royal white parasol, the bunches (*of hairs*) of the white yak, and the throne, and who ran away,— his crown dropping down, (*his*) hair being dishevelled, and (*his*) feet getting tired.

(L. 2.) (*He*) sent the undaunted king of Vêṇâḍu to the country of heaven and destroyed in anger the three (*princes*) of the famous Irâmaguḍam.

While the strong Villavaṇ (*i.e.* Chêra) was attacked by pains in the bowels, fled from his country and hid himself in the jungle, (*the* Chôḷa *king*) destroyed (*his*) ships (*at*) Kâṇḍaḷûr-Śâlai on the never decreasing ocean as (*easily as he*) would have put on a beautiful fresh flower of the *vañji* (tree).

(L. 3.) When even Âhavamallaṇ became afraid; when Gaṇḍappayaṇ and Gaṅgâdharaṇ, (*who belonged*) to his army, fell along with (*their*) elephants (*whose temples*) swarmed with bees, (*in a battle*) with the irresistible army of Kêvuḍaṇ; (*and*) when the (*two*) warriors of great courage— Vikki and Vijayâdityaṇ, Śâṅgamayaṇ of great strength, and others retreated like cowards,— (*the* Chôḷa *king*) seized (*them*) along with gold of great splendour and with horses, elephants and steeds, achieved victory in his garment,[5] and caused the centre of Koḷḷippâkkai, (*a city*) of the enemies, to be consumed by fire.

(L. 4.) With a single unequalled army (*he*) took the crown of Vikramabâhu, the king of the people of Laṅkâ on the tempestuous ocean; the crown of large jewels, (*belonging to*) the lord of Laṅkâ, Vikrama-Pâṇḍiyaṇ, who, having lost the whole of the southern Tamiḷ country which had previously belonged to him, had entered Îḻam (*surrounded by*) the seven oceans; the beautiful golden crown of the king of Siṁhala, Vîra-Śalâmêgaṇ, who, believing that Îḻam (*surrounded by*) the ocean was superior to the beautiful Kaṇṇukuchchi (Kanyakubja) which belonged to him, had entered (*the island*) with his relatives and (*those of*) his countrymen who were willing (*to go with him*), and had put on the brilliant crown; who, having been defeated on the battle-field and having lost his black elephant, had fled ignominiously; and who, when (*the* Chôḷa *king*) seized his elder sister along with (*his*) daughter[6] and cut off the nose of (*his*) mother, had returned in order to remove the disgrace (*caused*) thereby, and, having fought hard with the sword, had perished in a hot battle; and the extremely brilliant crown of large jewels, (*belonging to*) the king of Îḻam, Śrîvallavaṇ (Śrîvallabha) Madanarâjaṇ, who had come to Kaṇṇaraṇ (Kṛishṇa) and taken up (*his*) abode (*with him*).

---

[1] *I.e.* of the Chêra, Chalukya, &c.

[2] This seems to mean that the head, which had been cut off, was paraded with the crown on it.

[3] ಅಡಿ + ಪ್ರಮಾಣ seems to mean 'of long measure.'

[4] *I.e.* 'the elephant among elephants,' or 'warding off elephants.' Compare *Arivâraṇa*, the name of the elephant of the Pallava king Paramêśvaravarman I.; above, Vol. I. p. 154.

[5] This may perhaps mean that he did not undress and rest until he had caught and defeated his enemies.

[6] Or 'wife.' *Kâḍali* means both.

(L. 5.) Having led for the second time a warlike army into the northern region, (*the* Chôḷa *king*) defeated in battle Gaṇḍar-Dinakaraṇ,[1] Nârâṇaṇ (Nârâyaṇa), Kuṇavadi (Gaṇapati), Madisûdaṇaṇ (Madhusûdana), (*who wore*) a garland of flowers (*surrounded by*) bees, and many other kings, and caused to be destroyed the palace of the Śaḷukkiyar[2] in the city of Kampili, whose gardens diffuse fragrance.

(L. 6.) The tribute paid without remissions by the Villavar (Chêra), Mîṇavar (Pâṇḍya), Vêḷakular,[3] Śaḷukkiyar (Chaḷukya), Vallavar,[4] Kauśalar (Kôsala), Vaṅgaṇar,[5] Koṅgaṇar (Koṅkaṇa), Śindurar,[6] Aiyaṇar, Śiṅgaḷar (Siṁhala), Paṅgaḷar,[7] Andirar (Andhra) and other kings, and the riches collected (*as*) the sixth share (*of the produce*) of the earth (*he*) had measured out, and gladly gave away, to those (*versed in*) the four Vêdas (*i.e.* to the Brâhmaṇas). In order to be famed in the whole world, (*he*) followed the path of Manu and performed the horse-sacrifice.

(L. 7.) In the 29th year (*of the reign*) of (*this*) king Râjakêsariyarman, *alias* the lord Śrî-Râjâdhirâjadêva, who was seated on the royal (*throne and who had obtained*) very great fame (*under the name*) Jayaṅkoṇḍa-Śôḷaṇ,—we, the great assembly of Maṇimaṅgaḷam, *alias* Râjaśûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Mâgaṇûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, being assembled, without a vacancy in the assembly,[8] in the *Brahmasthâna*[9] in our village on the day of *Śravaṇa*, which corresponded to a Wednesday and to the second *tithi* of the first fortnight of the month of *Dhanus*, ordered (*as follows*).

(L. 8.) Having received on interest one hundred *kâśu* from the treasury (*of the temple*) of Śrîmad-Dvârâpati, *alias* Śrî-Kâmakkôḍi-Viṇṇagar-Âḻvâr in this village, (*we*) gave, against the interest accruing from these one hundred *kâśu*, for (*providing*) the offerings and the expenses of the worship of this god, the following land as temple land, with the enjoyment of revenue and taxes,[10] (*and*) having exempted (*it*) from taxes. Three hundred *kuḻi* of cultivated land to the north of (the road called) *Perunalvaḍi* (and) to the east of the channel above the 'Bignonia field' (*Pâḍiri-kaḷaṇi*); two hundred *kuḻi* of cultivated land to the west of the channel in the middle of the 'Bignonia field;' one hundred and eighty *kuḻi* of cultivated land to the south of the *Perunalvaḍi* (road) (*and*) to the east of the *Maṇaiy-aṟudi* channel at (the hill called) *Âlaimêḍu*; four hundred *kuḻi* of cultivated land to the west of the channel of the temple garden at the *Âlaimêḍu* (hill); two hundred *kuḻi* of cultivated land to the east of this channel; three hundred *kuḻi* of cultivated land to the west of the channel on the west of the *tendi* tree (*Croton tiglium*); four hundred *kuḻi* of cultivated land to the

---

[1] *I.e.* 'the sun among heroes.' As *dinakara* and *âditya* are synonymous, Gaṇḍar-Dinakaraṇ is the same as Gaṇḍarâditya. This was the name of a Śilâhâra feudatory of Vikramâditya VI. and Sômêśvara III.; see Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, pp. 452, 456 and 547 f. But he cannot be meant here, as he flourished about 75 years after the present inscription.

[2] *I.e.* the Chaḷukya king.

[3] *I.e.* 'he of the elephant family.' Perhaps the Gaṅgas are meant; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 177 and note 9.

[4] This is another name of the Chaḷukyas; see above, p. 55, note 20. Hence a better reading would be *Pallavar*.

[5] The king of Vaṅga (Bengal) is probably meant.

[6] This seems to refer to the king of Sindhu (Sindh).

[7] Probably the same as Paṅgâḷa (Bengal) and hence synonymous with Vaṅga; see note 5 above.

[8] *I.e.* 'all members being present.'

[9] The same term occurs in an inscription at Ukkal, p. 22 above.

[10] This appears to be the meaning of *iṟai-karaṭṭ-âṭṭu*.

east of the road to (the tank called) *Śuṇḍilêri*;[1] and two hundred *kuḻi*, equal to two *taḍi*, to the north of the *Pâvaiṭuṟai* channel (*and*) to the east of the two hundred and fifty *kuḻi* of land (*of the temple*) of Tiruvaiyôttidêvar;[2] altogether we gave, having engraved (*this*) on stone, two thousand and two hundred *kuḻi*[3] of land (*to*) the god, with the enjoyment of revenue and taxes, to last as long as the moon and the sun, for (*providing*) the offerings and the expenses of the worship, having exempted (*it*) from taxes.

No. 29.—On the outside of the east wall of the inner prakara of the Rajagopala-Perumal temple.

Above, Vol. II. p. 303, I noticed two inscriptions of the 4th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva. One of these is the subjoined inscription. It is dated on a week-day (l. 14 f.) which will probably admit of astronomical calculation as soon as a second, similarly dated record of the same reign may be discovered.[4] The text of the historical introduction has been settled with the help of two other inscriptions, *viz.*—

1. Tv. = an inscription of the 4th year in the Bilvanâthêśvara temple at Tiruvallam in the North Arcot district (No. 190 of 1894).

2. Tm. = an inscription of the 8th year in the Vaidyanâtha temple at Tirumalavâḍi in the Trichinopoly district (No. 84 of 1895).

Like the inscriptions of his predecessor Râjâdhirâja (p. 55 f. above) and those of his successor Vîrarâjêndra I. (p. 33 above), this inscription of Râjêndra opens with a list of relatives on whom the king conferred certain titles (ll. 1 to 6). The recipients of these honours were a paternal uncle of the king, four younger brothers of his, six sons (?)[5] and two grandsons (?).[6] The fifth of the sons— Muḍikoṇḍa-Chôḻa with the title Sundara-Chôḻa[7] — is perhaps identical with a prince of the same name and title, who is mentioned in the inscriptions of Râjêndra's successor, Vîrarâjêndra I.[8]

Lines 6 to 12 give a detailed account of the battle of Koppam, which is only briefly noticed in the hitherto published inscriptions of Râjêndra.[9] His enemy Âhavamalla (-Sômêśvara I.) is here expressly called Śaḻukki, *i.e.* the Chalukya king (ll. 7, 9 and 10). The Chôḻa king invaded Raṭṭa-maṇḍalam and was met by Âhavamalla at Koppam. At first the advantage seems to have been on the side of the Chalukya king. Râjêndra himself and his elephant were wounded by arrows, and the men who had mounted the elephant along with him were killed. But fresh troops were advanced and turned the fortune of the battle. Âhavamalla fled, and several of his officers fell. Among these the inscription mentions a younger brother of the Chalukya king—Jayasiṁha,[10] Pulikêśin,[11] Daśapaṇman,[12]

---

[1] This name is derived from *śuṇḍil, Mimosa pudica.*

[2] This name means 'the god of the holy Ayôdhyâ' and apparently refers to a temple of Râma.

[3] By adding up the preceding amounts, only 2,180 *kuḻi* are arrived at; perhaps 20 *kuḻi* were added for rounding.

[4] As the day of the year of the reign is mentioned besides the week-day, the calculation of the latter would also settle the very date of Râjêndra's accession to the throne.

[5] See below, page 62, note 9.

[6] See below, p. 62, note 17.

[7] The second son of the king also had the name Muḍikoṇḍa-Chôḻa, but bore the title Vijayâlaya.

[8] See p. 33 above.

[9] See above, p. 39, and Vol. II. p. 303.

[10] This prince is not mentioned in the Western Châlukya inscriptions.

[11] This chief was named after the two Chalukya kings of the same name.

[12] This chief was named after Daśavarman or Yaśôvarman, the younger son of Taila II. Daśavarman is a vulgar form of Yaśôvarman; compare *tuvarâya* and *tuvarâśa* for *yuvarâja*, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 180 and note 5.

Aśôkaiyaṉ, Âraiyaṉ, Moṭṭaiyaṉ and Naṉṉi-Nuḷambaṉ,[1] and among those who took part in the flight, Vaṉṉiya-Rêvaṉ, Tuttaṉ and Kuṇḍamayaṉ. The first of these three chiefs is perhaps identical with the Haihaya *Mahâmaṇḍalêśvara* Rêvarasa, who is mentioned as a vassal of Sômêśvara I. in an inscription of A.D. 1054-55.[2] Among the spoil of the battle were many elephants, three of which are mentioned by name (l. 11), the banner of the boar, and two queens by name Śattiyavvai and Śâṅgappai (l. 12).

Finally, Râjêndra despatched an army to Ceylon, where the Kaliṅga king Vîra-Śalâmêgaṉ was decapitated and the two sons of the Ceylon king Mânâbharaṇaṉ were taken prisoners. Another Vîra-Śalâmêgaṉ, who is stated to have migrated to Ceylon from Kanyakubja, had been killed by Râjêndra's predecessor Râjâdhirâja.[3] The same Chôḷa king had decapitated another Mânâbharaṇa, who was, however, a Pâṇḍya king and not a king of Ceylon.[4] The *Mahâvaṁsa* mentions two princes of the name Mâṇâbharaṇa, and two others of the name Kittisirimêgha. Mâṇâbharaṇa I.[5] and Kittisirimêgha I. were nephews and sons-in-law of the Ceylon king Vijayabâhu I. (chapter lix. verses 42 and 44). His queen Tilôkasundarî was a princess of Kaliṅga (*ibid.* verse 29 f.).[6] Mânâbharaṇaṉ and Vîra-Śalâmêgaṉ in the subjoined inscription might correspond to Mâṇâbharaṇa and Kittisirimêgha in the *Mahâvaṁsa*, and the reason why Vîra-Śalâmêgaṉ is styled a Kaliṅga king in the inscription might be the fact that his mother-in-law was a Kaliṅga princess according to the *Mahâvaṁsa*. On the other hand king Vijayabâhu I. is supposed to have reigned from A.D. 1065 to 1120, and Vikkamabâhu I., in whose time Mâṇâbharaṇa I. and Kittisirimêgha I. usurped the government of Ceylon, from A.D. 1121 to 1142, while Râjêndra and Vîrarâjêndra I. have to be accommodated between A.D. 1050 and 1070.[7] Consequently, Mânâbharaṇaṉ and Vîra-Śalâmêgaṉ in the inscription must be distinct from, and prior to, Mâṇâbharaṇa I. and Kittisirimêgha I. in the *Mahâvaṁsa*. But, as I have previously stated (p. 39 above), the conquest of Ceylon by Râjêndra is established by the existence of an inscription of his in that island.

The subjoined inscription records that the villagers received an unspecified sum from Kâmakkavvaiyaḷ, the mother of the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-Brahmâdhirâja, and granted in return a piece of land at Amaṇpâkkam—the modern Ammaṇambâkkam—on the south of Maṇimaṅgalam[8] to the temple. This land was situated "to the south of the land that has been formerly granted to this god by a stone inscription." The reference is to an inscription of Râjakêsarivarman (No. 27 above), which registers a grant of land on the south of Maṇimaṅgalam and east of Amaṇpâkkam.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[ஃ] [॥*] திருமகள புலியுறை[ம்*] பொரு[ம]ரத[ர] இவ[ர] [தக் மர]ஏ[த]-லியனாக[9] [10]மிஏ[த]ர[னி]ஏ[வ]ஞ்சுடை[யய][ர்*][த்]து [தி]ண்கதி பெயர்த்து [த]ன் திரிய[த]ர[ை]தயநிய[11] ஈநிலவி க[ண்ண[க]ளெண்டசெழு[கோ ஏ]பான்[தி]தல்[12] இருமடி.செழுகண்[ம]ம் பொருமுரட்டன்றிரு-

---

[1] This may have been a Pallava chief of Nuḷambapâḍi; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 180 and note 3.

[2] Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 439.

[3] See page 56 above. [4] See *ibid.*

[5] He became the father of king Parakkamabâhu I.; see chapter lxii. verse 52.

[6] Verse 46 mentions three of her relations, Madhukaṇṇava, Bhîmarâja and Balakkâra.

[7] See page 32 above. [8] See above, p. 50 and note 3. [9] Tm. reads ஏதலியன்னாக.

[10] Read மிஏதரஞ். [11] Tv. and Tm. read யாதியய. [12] Tv. and Tm. read பொன்திதல்.

2 த்[த]ம்பியர்த[ம்மு]ள் ெ[வ]ன்றிகொ[ள்] மும்மடி[ெ]சாழ[ீன]த்தெ[ம்]முனை[ய]ெ-[கி]ற[ற்]சொழபாண்டி[ய]ெ[க]ன்றுங்கொழிமன்றெடுக[ழ]ல் [வி]ரசொழனைப்படி-பு-[க]ழ்க்கரிகாலசொழனென்றும் பொருதொழில்வாழ்வளித்தடக்கை[1] மதராகனை

3 சொழகங்கனென்றுகொள்வளிமெலிகல் பர[ை]கதெவனை சொள[வ]ெ[ர]த்தியராஜ-ெ[க]ன்றும்[ம்*] [2]தயரத்தன்பொெ கருது காதல[ரு]ள் இத்[த]ல[ம்] பு[க]ழ் ரர-ெ[ஜ]ஜரொ[ழ]னை உ[த்த]மசொழனென்றுெ[ை]ர[த்]தணிமு[ல]கயிழ[லங்கல் முடிகொ-

4 [ண்]டசொழனை இ[க]ள் விசையாலெ[ய]கென்றும் புகர்முகத்தெழுயர்களிற்று ெ[ர]ழ-ெ[க]ர[ள]னை வார்சிலை சொழ[ெ]கரள[ெ]ன்று(ம்)கிண்டிறற்கடார[ங்]கொண்டசொ-முனை தினகர[ன்] ரு[ல]த்[த ரி]தப்பமர் சொளஜனகராஜகென்றுங்கனைகடல் படி-

5 கொண்ட பலபு[க]ழ் முடிகொண்டசொழனை சுகரசொழனென்று[ஞ்*]செகமிழ்ப்-பிடி[கி]ரட்டபாடிகொண்டசொழ[னை] தொல்புவியாரூ[ர]டச்சொழகன்னருச்சியர-ஜெ[ன்]றுமன்னுதன்[3] காதலர் காதலர்தம்முள் மெதரு[கு]கிராக்க[னை]கழ-

6 ல் மதராகனை வெல்படைச்சொழவல்லபெ[ன்]றுமானகிலெ[க்கை]யெ[ர]ராஜனச்செ-வகனை [4]திருபெஜ்ராசொ[ழ]ென்[று]ம் பரும[ணி]ச்சுடர் [5]மணிம[ரு]டஞ்சூ[ட்டிப்-படி. [6]மி[ை]ர[ஜி]ழுகாளி[னு]ளி[க]ல் வெட்டெழுது செ[ன்]ரெ[ண்]டிதவி[ரட்-டமண்-

7 டலமெய்தி கதிகளுகாடும் பதிகளுமகெமழி[த்]த[ன]ன் வனலகெ[ன்]றுமெ[ழி]ப்பி[7] பொருள் கெட்டி வெகவெஞ்[ச]ஞக்கி ஆவமல்[லன் பரிபவமினக்கிசென்றெரி[8] [விழி]த்தெழுது செப்பருஜரத்த கொப்பத்தகவையில் சென்றெதி-

8 சென்றமர் தடக்கிய பொழுதவ[ன்] செஞ்சமாரி தன் ருஞ்சமுகத்தி[னு]ல[ன்]றிரு-த்தடைதிதுங்ருன்றுதன்[9] புயத்[திரு]கைய்த்[க]வஜ[ன்னு]டன் கனிறெறிய தொ]-கெழல் [10][வி]ரர்கள் மடியவும் வகையொதொத[னிய]ெ[க]கம் [11] பொருபடை

9 [12]வமங்கியம்மொய்மமர் [13] [ச]ஞக்கி தம்பி ஜயசிங்கனும் [14]பொர்ப்புலக்கெரியுகார்த்[த]-சன்ம[னு]மானமன்னவரில் [15] [16]மண்டலி[க]சொகனுமர[ன வ]ண்புகழாரும[ரை]சய-னுகெனிவர்மட்டவிழு[ங்]கல்[17] மொட்[ை]டயனுஜி[ண்]டிறல் கன்னினனம்பனுமெனு-

10 மிவ[ர்] முதலியர் எண்ணிலியசைச[ை]ர வி[ண்ண]ரத்தெற்றி வன்[னி]யசெவனும் வ[ய]ப்படைத்தத்த[னு]ங்கொ[ன்ன]லில்படைக்ருண்டமய[னு]ம் என்றி[ன்]னவெஞ்சி-னவரைசரொடஞ்சி [18] சனுர்[க்]கி குல[கு]லருலனு தலைமயிர் விரி[த்]து ெ[வலு]ற [ெ]னித்[து]ப்பின்னுற

11 கொக்[கி] கால் பறிகோடி மெல்கடல் பாயத்துரிய [19] பொழுதச்செருக்களத்தலன் விடு சத்துருபயங்கரன் [20]கரபத்திரமுதபத்திரஜாதிபகட்ட[ை]ரசெக[மு]மெட்டு[நி]-ரை[21] [ப]ரிகனுமொட்டகரிரைகளு]ம் [வ]ராகவெல்கொடி முதல் ராஜபரிச்சமமும்

12 ஓப்[பி]ல் சப்பியல்வையம்[22] சகப்பையென்றிவர் முதல் தெவியர் குழாமும் பான[வ]-யரிட்டமுமெனையன[23] பிறவுமுணவயற்கொட்டி [24] விஜெயதவிஷெகம் செய்து

---

[1] Tv. and Tm. read வாள்வலி.
[2] Tv. reads ெ[ன]ன்[ன்*]றும் பின்னுத்தன்.
[3] Tv. and Tm. read தெமெருடனு.
[4] Tm. has பரிபவம் எ[த]ெதெத்தெரி; read பரிபவமெனக்கிதென்தெரி.
[5] Read ருன்றறம்.
[6] Read மீசர்.
[7] Tv. and Tm. read தொருதரி.
[8] Tv. and Tm. read வழல்கி.
[9] Tm. reads மொய்ம்[ப]மர்.
[10] Tm. reads புலிகெரி.
[11] Tv. and Tm. read தசபன்ம.
[12] Tm. reads மண்டலி அசொகையறம் நூற வண்புகழ் ஞரும் ஞசையறம்.
[13] Tv. and Tm. read வீழலக்கல். [14] Tv. and Tm. read டஞ்சிய. [15] Tv. reads தரத்திய.
[16] Tv. has முலபத்தர; read முலபத்திர. [17] Tv. and Tm. read மெட்டெதடை.
[18] Tv. reads சத்தியல்வை சாக்கப்பை. [19] Read ரீட்ட.
[20] Tv. and Tm. read முனைவையிற்கொண்டு.

[1] தி[த்]ரன்[மி]சைவயிர்ப்பொர்ப்படை கடாத்தி[க்]கார்க்கடலிலங்கையில் விற[ற்]-
படைக்கலிங்கர் [ம]-

13 ன் [2]விசலாமெகணைக்கடற்களிற்றெழுமெகப்படக்கதிர்முடி [க]டிவித்திலங்கையற்கிறை-
வன்[3] மா[ப்]பரணன்[4] [5]காதலாருவளைக்களத்திடைப்[பி]தூ[6] மாப்பெரும் புகழ்
[மி]க வளர்த்த கொப்பரவி[க]ஸரி[பதர]ர [உ]டைய[ர்] ஸ்ரீராஜேந்ரதெவற்[கு]
யாண்டு காலாவ-

14 ன [ரா*]ள் அல்[உ] ‖— ஜயங்கொ[ண்]டசொழமண்டலதது செங்காட்டுக்கொட்டது
மாகளூர்கூ[ட்]ட ராஜராஜனாமணிச்ச[தி*]ருப்பெதிம[ங்]கலத்து 8ஹாஹவெ[ஹ]-
யெ[ர]ம் இவ்வாட்டை வலி[ஂ*]ஹரையத்து கவாவகை[த்]த ஸஷமியும் வியாழக்-
கிழமையும்

15 பெற்ற [7]ரொஜணிகாள் எம்மூர்[8] ஸ்ரீஸ்ரீராகமண்டப[த்]தெ [கூ]ட்டக்குறைவறக்-
[கூ]டியித்து[9] எங்களூர்[10] ஸ்ரீ8[தீ*]ஸ்வரவதியான ஸ்ரீகாமக்கெ[ர]டிவிண்ணக-
ர[ர]ம்வார்கு குடுத்த நிலம[ரவ]து [1*] எங்[களூ]ர்[11] தென்பிடாகை அமண்-
பாக்கத்து நில-

16 [12]கிழ்ப[ர*]ற்கெல்லை மண்ணிக்காலுக்கு மெற்கும் தென்பாற்கெல்லை மண்ணிக்காலு-
க்கு வடக்கும் மெல்பாற்கெல்லை

17 அரைசன்குட்டத்துகும் கங்காகியென்னும் புலத்துகுள்ளிழிகும் வட[ப]ரற்கெல்லை பழு-
வூர்[13] கக்கப்புத்தெரி காலை தெ-

18 [த்]கும் இத்தெவர்கு முன்பு பிரமதெயெவ பண்ணின நிலத்துகு தெற்கும் [1*]
ஆக இன்னாற்ப[ர][ற்*]கெல்லைகும் கவுபட்ட நி-

19 [லமு]ம் ஓடையுமுடைப்பும் மெகொக்கி[ன] மரமும் [கி]ணாக்கிய · [கி]ணறு[ம்]
இன்னாற்பாற்கெல்லைகும் கவுபட்ட-

20 [தெ]ல்லாம் வெ[ளி]பதி[க]ள் ஜயங்கொண்டசொழவாஹாயிரா[ஜ]ர் நாய[ர்] காம-
கூவையுள் பக்கல் வழு தெ[கா]ண்டெ ஸஹரா-[13]

21 நித்தவற் இன்னிலத்துகு இறையி[து]த்[தி]குபொமாகொம் 8ஹாலஹெயொம்
[1*] [ல]ஹெ[பு]-

22 [னி]ருநூ கலாபிட்டுகொப்பொநூ பணி[த்]த காராம்பிசெட்டு க[ர]ாய[ண]க்கிரம-
வித்தனும் இராபூர் ச-[14]

23 ஸ்ரீரதெவ[ர]த்தாழிக்கிரமவித்த[னு][ம்*] லஹணை [ம]ாதவக்கிர[ம]விக்தனும் பணிப்-
பணியால்

24 ப[ணி] கெட்டெ [எ]ழுதினெ[ந்] இவ்வூர்[15] ஊர்கரணத்தான் அலங்காரன்[16] சி[ர]ம-
கென் [1*] இலை என் எழுத்து [‖*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of fortune and the great goddess of the earth became his great queens, (*the king*) raised on high (*his*) brilliant white parasol and uprooted the powerful Kali (*age*).

---

[1] Tv. reads தெந்[றி]சைவயிற்பொரு.
[2] Read யர்க்கிறைவன்.
[3] Tv. and Tm. read காதலரு.
[4] Read ரொஹிணி.
[5] Read வீரத்து.
[6] Read பிற்.
[7] Read உதார.
[8] Read இவ்வூர்.
[9] Read வீர.
[10] Tv. reads மாநாபரணத்.
[11] Tv. and Tm. read [பி]டித்து.
[12] Read எம்மூர்.
[13] Read எங்களூர்.
[14] Read பழுவூர்.
[15] Read சத்திர.
[16] Read ◆சிரம.

(*IIe*) bestowed high crowns, resplendent with large jewels, on Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷaṉ,[1] who was the younger brother of his father (*and who was*) powerful in defeating (*his enemies*), (*with the title*) 'Irumaḍi-Śôḷaṉ of exuberant valour;' among his royal younger brothers of warlike strength, on the victorious Mummaḍi-Śôḷaṉ,[2] (*with the title*) 'Śôḷa-Pâṇḍiyaṉ whose valour conquers (*enemies*) on the battle-field;' on Vîra-Śôḷaṉ, the lord of Kôḷi (*i.e.* Uṟaiyûr),[3] who wore ankle-rings, (*with the title*) 'Karikâla-Śôḷaṉ[4] (*who is*) praised on earth;' on Madhurântakaṉ,[5] whose strong and broad hand (*wielded*) the sword in warfare, (*with the title*) 'Śôḷa-Gaṅgaṉ;'[6] on Parântakadêvaṉ,[7] whose valour was combined with strength of shoulders, (*with the title*) 'Śôḷa-Ayôttiyarâjaṉ;'[8] among (*his*) sons,[9] who regarded with kindness (*their enemies* ?) in distress, on Râjêndra-Śôḷaṉ, (*who was*) praised on this earth, (*with the title*) 'Uttama-Śôḷaṉ;'[10] on Muḍikoṇḍa-Śôḷaṉ, (*who wore*) a garland of opening buds (*as*) an ancient (*i.e.* hereditary) ornament, (*with the title*) 'the brave Vijayâlayaṉ;'[11] on Śôḷa-Kêraḷaṉ,[12] (*who possessed*) very tall elephants with spotted foreheads, (*with the title*) 'Śôḷa-Kêraḷaṉ (*who holds*) a long bow;' on Kaḍâraṅkoṇḍa-Śôḷaṉ[13] of great valour, (*with the title*) 'Śôḷa-Janakarâjaṉ[14] in whom the eminence of the race of the Sun rests;' on Muḍikoṇḍa-Śôḷaṉ, who conquered the earth (*surrounded by*) the roaring ocean (*and who was*) praised by many, (*with the title*) 'Sundara-Śôḷaṉ;' on Iraṭṭapâḍikoṇḍa-Śôḷaṉ,[15] (*who was*) the rock of support to pure Tamiḻ, (*with the title*) 'Śôḷa-Kaṇṇakuchchiyarâjaṉ,[16] the lord of the ancient earth;' then, among the sons of his sons,[17] on Madhurântakaṉ,[18] who was (*i.e.* resembled) the great sun (*and who wore*) sounding ankle-rings, (*with the title*) 'Śôḷa-Vallabhaṉ[19] (*who leads*) a victorious army;' and on the matchless Âṇaichchêvagaṉ,[20] whose hand (*held*) a strong bow, (*with the title*) 'Nṛipêndra-Śôḷaṉ.'

---

[1] The same was a surname of Râjêndra-Chôḷa I. and the name of a son of Vîrarâjêndra I.; see p. 33 above, and *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 323.

[2] The same had been a surname of Râjarâja I.; see above, p. 22 and note 11.

[3] See above, Vol. II. p. 380 and notes 3 and 4.

[4] Karikâla had been the name of an ancient Chôḷa king; *ibid.* p. 377 f.

[5] The same was the name or surname of three Chôḷa kings (*Ep. Ind.* Vol. IV. p. 331) and the name of a son of Vîrarâjêndra I. (p. 33 above).

[6] Chôḍagaṅga was also a surname of the Eastern Gaṅga king Anantavarman; *Ind. Ant.* Vol. XVIII. p. 161.

[7] Parântaka had been the name of two Chôḷa kings; see the Table on p. 112 of Vol. I. above.

[8] *I.e.* 'the Ayôdhyâ king (*viz.* Râma) among the Chôḷas.'

[9] The word *kâḍalar* may also mean 'friends.'

[10] The same appears to have been a surname of Râjêndra-Chôḷa I. This may be concluded from the surname of one of his officers; see p. 14 above.

[11] This had been the name of the ancestor of the ruling Chôḷa dynasty; see above, Vol. II. p. 379.

[12] Compare the territorial designation Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam, p. 31 above.

[13] *I.e.* 'the Chôḷa who conquered Kaḍâram,' which figures among the conquests of Râjêndra-Chôḷa I.; see above, Vol. II. p. 105 f.

[14] Janaka is the name of Râma's father-in-law; compare note 8 above.

[15] *I.e.* 'the Chôḷa who conquered Raṭṭapâḍi,' which figures among the conquests of Râjarâja I. and his successors.

[16] A similar title had been conferred by Râjâdhirâja on one of his relatives; see p. 56 above.

[17] Or, 'the friends of his friends;' see note 9 above.

[18] Another Madhurântaka was mentioned before as one of the king's younger brothers.

[19] Vallabha was a title of the Chalukya kings; compare above, p. 55, note 20.

[20] This name means 'a mahout.'

(L. 6.) While (*the* Chôḷa *king*) was resplendent on earth, the proud and furious Śaḷukki (*i.e.* Chalukya king) Âhavamallaṉ,—having heard the substance of the report that the Vaḷavaṉ (*i.e.* the Chôḷa king), desirous of war, had started (*from his country*), had reached Iraṭṭa-maṇḍalam, (*whose inhabitants are*) very brave, and had destroyed many rivers (!), districts and towns,— exclaimed: "This (*is*) a disgrace to me!," sprang up, (*his*) eyes burning (*with rage*), went into Koppaṁ, the strength (*of whose position is*) hard to describe, (*and*) commenced to attack the enemy.

(L. 8.) At that time, when the shower of his (*viz.* Âhavamalla's) straight arrows pierced the forehead of his (*i.e.* the Chôḷa king's) elephant, his royal thigh, and (*his*) shoulders which resembled hillocks, and when the warriors wearing ankle-rings, who had mounted the elephant along with him, fell, (*the* Chôḷa *king*) distributed (*on the battle-field*) many matchless warlike regiments (*which had*) not (*yet been*) detached, and transported to heaven Jayaśiṅgaṉ, (*who was*) the younger brother of that strong Śaḷukki, the warlike Pulikêśi, and Daśapaṉmaṉ, (*who wore*) a garland; among proud princes: the chief (*Maṇḍalin*) Aśôkaiyaṉ, Âraiyaṉ, who ruled (*with*) great fame which was well deserved, Moṭṭaiyaṉ, (*who wore*) a garland of half-open (*buds*) full of honey, Naṉṉi-Nuḷambaṉ of great valour, and other princes without number.

(L. 10.) The Śaḷukki was defeated,— with Vaṉṉiya-Rêvaṉ, Tuttaṉ, (*who had*) a powerful army, Kuṇḍamayaṉ, whose army spoke (*i.e.* threatened) death, and other princes, — fled, trembling vehemently, with dishevelled hair, turning (*his*) back, looking round, and tiring (*his*) legs, and was forced to plunge into the western ocean.

(L. 11.) At that time (*the* Chôḷa *king*) captured in battle *Śatrubhayaṁkara*, *Karabhadra*, *Mûlabhadra* and many (*other*) excellent elephants of noble breed, horses of lofty gait, herds of camels, the victorious banner of the boar and the other insignia of royalty, the peerless Śattiyavvai, Śâṅgappai and all the other queens, a crowd of women, and other (*booty*) which he (*viz.* Âhavamalla) had abandoned on that battle-field, and performed the anointment of victory.

(L. 12.) (*The king*) despatched a warlike army into the southern region, captured in Laṅkâ, (*surrounded by*) the black ocean, Vîra-Śalâmêgaṉ, the king of the Kaliṅgas, (*who had*) a powerful army, with (*his*) elephants (*which resembled*) the ocean, caused to be cut off (*his head which wore*) a brilliant crown, and seized on the battle-field the two sons of Mânâbharaṇaṉ, the king of the people of Laṅkâ.

(L. 13.) On the 8[2]nd day of the fourth year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjêndradêva, who (*continually*) increased very much (*his*) very great fame,— we, the great assembly of Râjaśûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam in Mâgaṇûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, being assembled, without a vacancy in the assembly, in the *Brahmasthâna-maṇḍapa*[1] in our village on the day of *Rôhiṇi*, which corresponded to a Thursday and to the eighth *tithi* of the second fortnight of the month of *Siṁha* in this year, gave the following land to (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâpati, *alias* Śrî-Kâmakkôḍi-Viṇṇagar-Âḻvâr, in our village.

(L. 15.) Land at Amaṇpâkkam, a southern hamlet of our village. The eastern boundary (*of this land is*) to the west of the *Maṇṇikkâl* (channel);[2] the southern boundary (*is*) to the north of the *Maṇṇikkâl* (channel); the western boundary (*is*) to the east of the

[1] See above, p. 57 and note 9.

[2] The same channel is mentioned in line 5 of No. 27 above.

Araiśaṅguṭṭam (pond) and of the field named *Naṅgâśi*; and the northern boundary (*is*) to the south of the bank of the *Nakkapputtéri* (tank) at Paḷuvûr and to the south of the land that has been formerly granted to this god by a stone inscription.

(L. 18.) Having received funds (*svam*) from Kâmakkavvaiyaḷ, the mother of the *Sénápati* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Brahmâdhirâjar, we, the great assembly, are bound to pay the taxes on this land for as long as the moon and the sun exist, and to give the whole land enclosed within these four boundaries, the water-courses, the breaches (*in the* bands *of tanks*),[1] the trees overground and the wells underground.

(L. 21.) Having been present in the assembly and having heard the order of Kârâmbiśeṭṭu Nârâyaṇa-Kramavittaṉ,[2] Chandradêva-[A]ttâḷi-Kramavittaṉ of Irâyûr, and Sahaṇai Mâdhava-Kramavittaṉ, who had distributed the blocks (*karai*)[3] and inspected the blocks, I, Alaṅkâraṉ Śrîrâmaṉ, the village-accountant of this village, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

No. 30.—On the north wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 5th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva (I.), and on a week-day (l. 37) which will probably admit of astronomical calculation if a second, similarly dated record of the same reign should be discovered. It opens with a long and interesting historical passage, the first portion of which agrees on the whole with the introduction of the Karuvûr inscription of the same king (No. 20 above). But the statement that the king conferred certain titles on some relatives of his (No. 20, ll. 1 to 3) is omitted here. For the reconstruction of the text of the fresh portion of the introduction no materials are available besides the incomplete introduction of the Takkôlam inscription and some stray fragments of the Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram inscription.[4]

Vîrarâjêndra I. is said to have defeated the Kêraḷas at Ulagai, which seems to have been a place on the western coast, and to have tied in his stables the elephants of the Châlukyas and Pâṇḍyas (l. 16 f.). In a battle on the bank of an unspecified river he cut off the heads of a number of chiefs, some of whom are mentioned by name, but cannot be identified (l. 17 ff.). As the Gaṅga and Nuḷamba chiefs figure among them, they were probably feudatories of the Western Châlukya king. Vîrarâjêndra I. was going to exhibit the heads of his victims at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram, when his old enemy, the Chalukya king (Âhavamalla-Sômêśvara I.), prepared to take revenge for his former defeat at Kûḍal (or Kûḍalśaṅgamam)[5] and despatched an autograph letter, in which he challenged the Chôḷa king to meet him once more at Kûḍal (l. 20 ff.). Vîrarâjêndra I. proceeded to Kâṇḍai (or Karaṇḍai ?), which seems to have been a place near Kûḍal, on the appointed day. Though he waited there for a full month, his enemy did not put in his appearance, but took to flight (l. 24 f.). The Chôḷa king occupied and burnt Raṭṭa-pâḍi and planted an inscribed pillar of victory on the Tuṅgabhadrâ river (l. 25 f.).

Then follows a passage which states that Vîrarâjêndra I. appointed "the liar who came on a subsequent day" to be Chalukya king or heir-apparent, and that, in derision, he placed round the neck of the candidate a board on which was written that the bearer had escaped execution by an elephant and had run away in public (l. 26 ff.). The Maṇimaṅga-

[1] Compare above, Vol. II. p. 393.
[2] Compare above, Vol. II. p. 116.
[3] See above, p. 4, note 10.
[4] No. 2 (Tk.) and No. 4 (G.) on p. 31 above.
[5] For a description of this battle see p. 37 above.

lam inscription does not name the person who was the object of this mockery. But an inscription of the 7th year of Vîrarâjêndra I. at Tirukkaḷukkuṉṟam (No. 175 of 1894) says that the king "tied (round the neck) of the Śaḷukki Vikramâditya, who had taken refuge at his feet, a necklace (*kaṇṭhikâ*), (which) illumined the eight directions, and was pleased to conquer and to bestow (*on him*) the seven and a half *lakshas* of Raṭṭa-pâḍi."[1] Thus it appears that the Chalukya king or heir-apparent appointed by Vîrarâjêndra I. was Vikramâditya VI., the son of his enemy Âhavamalla-Sômêśvara I., and that Vikramâditya's coronation was not a mere sham act, as which it is represented in the subjoined inscription. As it is now an established fact that, after the wars between Sômêśvara I. and Vîrarâjêndra I., the latter entered into friendly relations with Vikramâditya VI., it cannot be doubted any more that the Chôḷa king whose daughter, according to the *Vikramâṅkadêvacharita*, became the wife of Vikramâditya VI., is identical with Vîrarâjêndra I.[2]

The king next undertook an expedition into Vêṅgai-nâḍu, *i.e.* the country of Vêṅgî, which he had already conquered on a former occasion[3] (l. 28). His army defeated the enemy "on the great river close to Viśaiyavâḍai," *i.e.* at Beẓvâḍa on the Kṛishṇâ, proceeded to the Gôdâvarî, and passed Kaliṅga and Chakra-kôṭṭa (l. 29 f.). The king bestowed the country of Vêṅgî on Vijayâditya (l. 30 f.). Formerly I identified this prince with the Eastern Chalukya viceroy Vijayâditya VII.[4] But Mr. Venkayya aptly suggests that he may be the same as Vishṇuvardhana-Vijayâditya, a younger brother of Vikramâditya VI., who bore the title 'lord of the province of Vêṅgî.'[5]

On his return to Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram the king assumed the surname Râjâdhirâjarâja and exhibited the booty which he had brought from the country of Vêṅgî (l. 31 ff.).

In lines 36 ff. the inscription records that 4,450 *kuḷi* of land near the village were granted to the temple by the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-Brahmâdhirâja, whose mother had made the grant described in the preceding inscription of Râjêndra (No. 29). The land had been purchased from the villagers by Mañjippayaṉâr,[6] *alias* Jayasiṁha-kulântaka-Brahmamârâyar, the father of the *Sênâpati*.

TEXT.

1 —‖ ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: [॥*] திரு வளர திரள் புயத்திருவிலவிலையகல் ம[ணி]ப்பூணை-த்தாய்பிப்பன்-

2 மணிக்கொற்றவெண்குடை [தி]முல் குவலயத்துயிர்களைப்பெற்ற தாயினும் பெணி மற்-றளவறை-

3 கழலரயர் தகடி கிழவொதுக்குறையில[த்]தடை களி [த]தன்[க] முறை செய்து விளைமலற்றெரியல்[7] விக்கலன்றன்-

4 கெடெ வரி[தி]லே[த்]தடனை[கூ] ம[ர]சமனரை[கூ]ப்பொடிகளத்[தி]டைதின்[று]ரு[ரு]க்-கத்[தி]னி [பு]கத்தரத்தியாக்கவர் வெங்கைகளட்[டி]டை [மீட்டு]-

---

[1] Lines 6 to 8: தற்னடியடைத்த சனு[க்]கி விக்கிரமாதி[த்*]தனே என்டிசை திகழ[க்]கண்டிகை கட்டி [இரட்ட]பாடி எழன[ர] இலக்கமும்[ம்] எ[தி*]த்த குடித்தருளி.

[2] See my *Annual Report* for 1891-92, p. 5, and above, Vol. II. p. 231 f.

[3] See page 37 above.

[4] Above, Vol. II. p. 232.

[5] Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 454, and above, p. 52 and note 8.

[6] A *Daṇḍanâyaka* named Mañjippayaṉ had been decapitated by Vîrarâjêndra I.; see text line 18 of this inscription.

[7] Read மலர்த்தெரியல்.

5 மலர் விட்ட தாங்கரும் பெருவ[லித்த]ண்டு கெடத்தா[கி] மாதண்ட[க]ாயக[ன்]
சாமு[ண்]ட[ரா]யனைச்செற்றவன் சிரத்தினேயறுத்[து] ம[ற்றவ]கொரு[ம]னைய
6 இருகயன்றெவி காகவையென்னு[ஞ]ாகயஞ்[சாய]லே முகத்தொடு [மூஞ்] செ[வரு-
[கீ] ப[கை]த்தெதிர்ச் [சூ]ன்றும் விசையினுமென்[ன]தெதிர் பொருது பரிபவ-
7 ங்கிர்வந[1] எனசுருதிப்பொருபுன[ல்] கூடல்(ர்)சங்[க]த்தாகவமல்லன் ம[க]ளாகிய [வி]-
கலன்[ன்] திங்களென்றிவர்தம்மொடுமெணில் சாமளன[ர] வென்றவ[தூ]-
8 ரி மூனை விட்டித்தன்றனை மன்னரு[ள]ாளும் [பி]ஜ[டி]த்திருஞ [வ]டகடலென
வரு[த்]தவத்தானி[னை]யகூட கூ[னி]றொன்றூற்கலரி அடற்பரி கொசலே சிங்களை கொ-
9 டிப்படை மூன்னல் [தூ]ரி வெங்களிற்றொடுணுணித்து கெச[வ]தண்டகாயகன்
[2]தாற்கெ[த்]தர[ய]ன் கிண்டிறற்[ல்] மாரயன் கினப்பொத்தரய[னி]செச்சயனியல்[3]
செ பொற்-
10 கொதை [மூ]வத்தியென்றூர்த்தனெ[ப்]பிலெகெசாமளனை சிங்க[பி]ன்னஞ்[செ]ய்து பி-
ன்னை முத[லிய]ன மதுவணகொட [விரி]த்தலேயொ[டு] விக்கல*]-
11 கொட [செ]ருத்தொ[ழி]லழிஞ சிங்க[ணெ](ட்ட[4] அண்ண[ம]முதலி[ய]னி[வ]ரு-
மமர் பொர்ப்பண்ணி[ய] பகடிழிகொட கண்ணியவாகவம[ல்]லமவ[ற்]ரு[5] மு-
[கர]-
12 ட வெக[செ]வ[ங்]களித்தினை [வி]லகி வ்காகை கொண்டங்கவர் தாரமூமவர் குலதன-
[மு]ஞ்ச[ங்]குகொண்கனுகாளையும் பெரி[யு]ம் வெண்சாமளையுமெகடம்பமும் சூக-
சக்கெ[ரடி]யு[ம்]
13 மகரெ[த]ரணமும் புட்பகப்பிடியும் பொருகளிற்றீட்டமும் [பர]ப்பரித்[தெ]ாகையொ-
டு[ம்] பறித்து செ[செ]யாளி விரசி[ங்]காசகம் ப[ர]ர் [தெ]ழுவெலி எழில்
தர உல[க]முழுதுடைய[னெ]ா-
14 ம்ம் விசை[ய]மலிமருட[மெ]ய்ஞ எழில் கொள் த[த்]தமாபுர[வி]ப்பொத்தப்[பி]-
லெஹன [வர]ச[னை] வ[ன்]கழற்கொளன்றன்னை ஜனகாதன்தம்பின[ய]ப்பொ-
15 ர்கூளத்[த]லங்கல்சூம் பகமலையரிஞ [6]பு[லி]ங்கழல் செ[த]ன்னனை ஸ்ரீவல்ல[வ]ன்
மகன் சிறு[வ]ன் மின்னவில்ம[ணி]முடி விசகெரிரி[ய] மதவரையொன்று-
16 [ஐதைப்பித்து]லகையிற்கொளர் த[ங்]குலசெங்கீரையொடும் வெரறப்பறிகொர[டி]
மெல்கடல் வீழ வாரணமருகு]னி செலித்தி[7] வாரிவிலெண்ணருங்களித்தின்
17 இரட்டரைசுவர்ம கன்னியர் களிற்றெடுங்கட்[டி] பண்ணுப்[பிடி]செ[ய]டு[மர]க்கவர்
[வி]செ நிறை [செ]காண்டு [மீ]ண்டு சூம்பு[னற்செ]காண்[டா]த்துதவிற்குறித்த வெம்-
18 பொரில் தண்டநாயகர்தம்மில் நிண்டிறல் மல்லியணனேயுமஞ்சிப்பயனேயும் பிற்குமத-
சுளித்து[ப்]பிரமதெவனே[யு]மண்[ட]ரசொகையன்றன்னேயுமொண்டி-
19 றற்சத்தியணனேயுஞ்சஞவி ஜ[ஹ]ப்பத்தியண[ன்]றன்னேயுமதரு[8] தெமருதெரியல் வி-
மயன்றன்னேயுமாமதி லங்காசனேயும் காமவெற்கங்கனே தள-
20 ம்ப[னே]ர்காடவர் கொனே மங்குமதய[ர]னே லைதம்பசாயனேமி[கு]லெல[ய]சிஞ பெ-
[ரும்]புனற்றனு[து] கங்கை[ம]ாகர் தைத்த மின் நிங்களில் வழி வரு சஞஜி
21 பழியொடு வாழ்வஜிற்சாலது சாலகன்றென்றெவுமுற்றி[ய]கையாகி மூன்னம்
புதல்வருமாதமு[து]கிட்டை[ம] [9]கூடலங்க[ன]மென[னி]ருத்த கூட[வி]-
22 ல் வாசாதஞ்சினர் மன்னவரல்லர் பொர்ப்பெ[ரு]ம்பழிப்பரிட்டாகவெ[ன்]றியாவரு-
மறியவெழுதிய [10]ப[தகமெவருமொலே விடையெ[ர]டுக்குடுத்தவிசட்ட-
23 பாடிப்பிரட்டர்கள் கங்கரெ[க]த்தனெவெ [அம்]கலெ[ன்] வக்கடியிணை வணங்கிய்
வ[ரச]குணர்[ர*]த்தனும் கைபுமுகமூ[ல்]ருப்பு[ய]பிரண்டுமெழிலுக[ல]ல-
செ[யர]டிரு-

---

[1] Read தீர்வது. [2] Read தார்க்கெத்த. [3] Read விகல் செய்ய.
[4] Read ரொட அண்ணல. [5] Read வர்க்கு. [6] Read பொலம். [7] Read செலுத்தி.
[8] G. reads மத[தகர்]. [9] G. reads கூடலெய் கன. [10] Read பதிக.

24 [மடங்கு] பொலியப்பொகப்பொர்கு[ளும்] புருஹு காகையில் வ[ல்ல]வர் கொணை
வ[ர]வு காணாது சொல்லிய நானின் மெலுமொர்நிங்கள் [பார்த்திருஹ பி]-
25 ன்[னீ]ப்பொத்[த]வன் கால் கெடவொடி மெல்கடலொளித்தலுமெவகாதலுஞ்[சி]த்-
தியுங்கெயுமுலருகளித்தனி[1] . முதலிடப்பரவரு[மி]ரட்டபாடியெமாலிலகு-
26 மூலட்டொழிலடகீ முழுக்கெரி மூட்டி[2] வெங்கதிர்புலியெது வியலு வினையாட[த்]-
தி[ன]கபத்திரிகுலை ஜயப[த்]திரத்தாண் காதிலும் பாச காட்டி மெகாள் வ-
27 ஆ பிரட்டீனை வல்லவகாகீச்சுகர[ண்]டிகை கட்டி புரசயாணி[3] புழைகையில்-
பிழைத்திவ்வு[ல]கமதியவொடிய பரிசொருபலகையிற்பழு[த]லவெழுதிய பின்னை சா-
ர்த்தி-
28 னவு[ர]யுஞ்சனுகிபதம் பெற்ற பூத்தினமார்வொடும் பூட்டிப்பெர்த்[து]கான் கை-
க்கொண்ட வெங்[கு]கன்[க]ரடு மீட்டுக்கொ[ண்]டலா[ல்] [4]மின்னிவ[ல்]கெட்டி-
தி[5] வல்[லனு]தில் வ[ந்து]
29 காக்கெ[ன்]று சொல்லியெதித்தவத்தாணை வி[ர]சயவாடையொ[ட]டித்[த] பெர[ர]-
த்தில் [த]டுத்த ஜனகாத[தீ]புமண்டகாயக[ரு]மி[ன]மார்கடகளித்திராஜமயனேயு-
மூப்பரசனேபுமுதலாகவுடை[ய]வப்பெருஞ்சேனையை அடலிபிற்பாச்சி [ரு]காதாவிரி-
யில் தன் பொதகேருண்ணகளிக்கமூண்டெ[ரு]ப்[பா]ல் [ச]சுகொட்டத்[த]ப்[பு]-
30 [6]தத்தனவு மெவரு[ம]ாண்[த்]தாவடி செறுத்தி வெல்கைகளு[டு] மீட்டுக்கொண்டு
தன் பூங்கழற்கடை கு[ல]ம் புருஷ ப[ர]டகலத்தடகை விஜெ-
31 யாதித்தற்கருளி விசை கொடு மீண்டு விட்ட[ரு]னி இகனி[ல]டப்பூ[ண்]ட ஜயத்-
திருவெடுக்கைபுரி புருஹருளி அங்கெ ராஜா[பி]ராஜராஜக்-
32 கெ[ன்]தரா[தி]பராக[த்]தம் [7]தியத்தியற்றிப்படியில் மன்னவரடி தொழுதெத்த
[8]மின்மணிப்பிடத்திருஹு வெங்[க]களுட்டிகிற்கொண்டவி-
33 ருகெ[தி]ப்பிறகும் [வ]ரிசையிற்[ர]ட்டி ஆழியுகினமுர்[ம்]ழைத்தியாங்கவர் வா[ழி]ய
விதமாற்றி [9][பூ]மிமஞ்செ[து] வரம்பாட்செல்[ல]கால் செலு-
34 த்தி மெதினி வினகி மீதுயர் வீரத்தகிக்கொடி [தியா]கொடியொடுமெற்பவர்[ர்]
வருகென்று கிற்ப பொர்த்தொ[ழி]லுரிை[ம]லெ-
35 ய்[தி] அரச [10]வீற்றிருஹு மெவருமது[ல]கி [வி]னகிய [ல]காராஜகெ[சரி]வ[தி]-
ரான உ[ல]டையார் ஸ்ரீவிராஜெஹ்ர-[11]
36 தெவர்கு யா[ண்]டு அஞ்சாவது ஜயங்கொண்டசொழமண்டல[த்து] செங்காட்டு-
க்கோட்டத்து மாகனூர்காட்டு ம[ணி]மங்கலமான ராஜருளாமணிச்சதுவெ[ர்]தி-
ம[ங்]கல-
37 த்து 8தாஸலெலெயொம் இவ்வாட்டைகன்னிகாயற்று அவாவகூ[த்]தி சதுர்ஷ்பி-
யுஷ்கட்டிழமையும் பெற்ற உத்திரத்[து] கான் எம்மூர்[12] வ்ரஹ்மஸ-
38 னம் பெரியமண்டபத்தெ யதி[13] செய்து கூட்டக்குறைவறக்கூடியிருஹு இவ்வூர்
ஜீவிதமு[டை]ய [ரு]வகாபதிகள்[14] ஜய[ங்]கொண்டசொழவ்ரஹ்மாயிராஜர் தமப்ப[ர]-
39 ர் மஞ்சிப்பயகாரான ஜயங்கருளாகவ்ரஹ்மாசாயர் பகல் காங்கள் வூங்கொ-
ண்டு முன்பிவர்கு இ[ர]தபினியாக[க்]குடுத்து இருதாவி[ர்] அ-
40 நுபவித்து வருவிற நிலமாவது [15] இவ்வூர் பெருஞாம்புனலும் பொன பெ-
ருங்காலுக்கு மேறு[15] பாச[த]வாய்[க்][16]காலுகு வடகு இவர் விலை கொண்டுடை-

---

[1] Read மூவரு. [2] Read மூட்டி. வெங்கதிர். [3] Tk. has புசை ஆனை; read புரசையானை.
[4] Read மீள். [5] Read நீ.
[6] Line 30 stands above the second half of line 29, and the inscription continues to run upwards as far as line 35 inclusive.
[7] Read perhaps நியமத்தி. [8] Read மின். [9] G. reads சூமிம.
[10] The letter வீ is entered above the line. [11] Read ராஜெஹ்ர.
[12] Read எம்மூர். வ்ரஹ்மஸ. [13] Read யதி-ர்.
[14] The ம is entered below the line.
[15] Read மேற்கு.

41 ம[1] கழூஉகொட்டக்குழி இருநூற்றைம்பதும் பெரியெரி கைஞ் சிழ[ஞ் ப]னை-
ய[ல]ஞ்செரித்தும்புகூஉ[ஞ்]சத்தெற்கும்) வடஞ் கொர[ஞ்சி உருஉகர]மலித்-
தக்

42 தொட்டத்[த]ஞ் தெற்கு பெருவழிக்கு மெற்கு(ம்சிழஞ்)மற்று தெவ[த]ானம் [சீ]க்கி
குழி காலாயிரத்து இருநூறும் ஆக இவ்வூர்க்கொள-

43 ல் குழி காலாயிரத்து நா[னூ]ற்றைம்பதும் இவ்வூர் ஸ்ரீ[தீ*]ஆராபதி ஸ்ரீகாமக்-
கொடிவிண்ணகர் ஆழ்வார்க்கு [2]கவு[ள்]கா[ழி]காமமாக இக

44 [ம]ஞ்சிப்பயகார் ம[க]கார் லெகாபதிகள் ஜயங்கொ[ண்]டசொழலாஹாஜிராஜர் குடு-
த்தார் [।*] இ[ன்]சிலம் காலாயிரத்து காறூற்றைம்ப-

45 தி குழியும் [ஏ]ராஜித்தவ[த்][3] இக [ஆ]ம்[வ]ார்ஞ் [ஸ]லெலெயொமெ இ-
றைபிறத்தஞ்சுப்பொமாகொ[ம்] சதாவலெலெயொம் [।*] ஸலெலெயு-

46 னிருஞ்சு காவிட்டு காைப்பொஞ்சு பணித்தார் பிறஞார். லவகஜிலதலஸ்தும்
அரணைப்புறத்து நி[ண்]டகூனமாதவகுமலித்ததும் சவு-

47 னி மாதவகுமலித்ததும் பணிப்பணியால் பணி கெட்டு எழு[நி]கன் ஊர்கூ-
ணத்தான் வகென் ப[ர]கூரகென் [।*] இவை என் எழுத்து [॥*]

TRANSLATION.

[The first 15 lines agree with ll. 1—10 of No. 20 above.]

(Line 16.) When at Ulagai[4] the Kêraḷas were uprooted along with the infants of their family, ran away and plunged into the western ocean, (*the* Chôḷa *king*) despatched (*his*) elephants for a rare bath (*in the ocean*). (*He*) tied in the stables the Iraṭṭas (*i.e.* the Chalukyas) whose elephants were numberless,[5] along with the elephants of the Kaṇṇiyas,[6] which (*he*) had seized. (*He*) took the tribute which they paid, along with female elephants (*which had*) trappings, and returned.

(L. 17.) Having occupied (*an island*) surrounded by water, (*he*) cut off in a hot battle, which had been appointed near the river, the great heads of the following *Daṇḍanâyakas* :— Malliyaṇaṇ of great valour, Mañjippayaṇ, Piramadêvaṇ (*i.e.* Brahmadêva), whose elephants dripped with rut, Aśôkaiyaṇ,[7] (*who wore*) a fresh garland, Śattiyaṇaṇ of brilliant valour, Pattiyaṇaṇ, (*the minister for*) peace and war, Vîmayaṇ, (*who wore*) a fragrant, excellent garland (*and who resembled*) a rutting elephant, and Vaṅgâraṇ of great wisdom, (*and the heads*) of the Gaṅga (*king*), (*who carried*) a dreadful lance, of the Nuḷamba (*king*),[8] of the king of the Kâḍavas,[9] and of the Vaidumba king,[10] the rut of whose elephants was diminishing (*through fear*).

(L. 20.) Before (*the* Chôḷa *king*) had nailed up (*the heads of these princes in*) the great city (*called after*) the great river Gaṅgâ,[11] the Śaḷukki,[12] who came from the race of the

---

[1] Read ய.

[2] Read கவ-ள்கா.

[3] Read ஆராஜிதவ்வத்.

[4] Instead of this, the Takkôlam inscription reads Udagai, which seems to have been a city of the Pâṇḍyas; see above, Vol. II. p. 250, note 3.

[5] Perhaps the author means 'the numberless elephants of the Iraṭṭas,' and not 'the Iraṭṭas whose elephants were numberless.'

[6] This seems to be a designation of the Pâṇḍyas, in whose dominions Kaṇṇi, *i.e.* Cape Comorin, was situated.

[7] A *Maṇḍalin* Aśôkaiyaṇ is stated to have lost his life in the battle of Koppam; see p. 63 above.

[8] *I.e.* the Pallava chief of Nuḷambapâḍi; compare above, p. 59, note 1.

[9] *I.e.* the Pallava chief of Śoṇji (Gingee); see *Ind. Ant.* Vol. XXII. p. 143.

[10] Compare above, Vol. II. p. 379, note 9.

[11] *I.e.* in Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram.

[12] *I.e.* the Western Châḷukya king Âhavamalla-Sômêśvara I., who was already referred to in the description of the battle of Kûḍalśaṅgamam; see the translation on p. 37 above.

Moon, reproached himself, saying:—"It is much better to die than to live in disgrace," became troubled in mind, and declared that the same Kûḍal, where, previously, (*his*) sons and himself turned their backs and were routed, (*should be the next*) battle-field.

(L. 21.) In order that all might know (*it*), (*he*) wrote as preamble of a letter, which was hard to be despatched, the words:—"He who does not come to the appointed Kûḍal through fear, shall be no king, (*but*) a liar (*who incurs*) great disgrace in war," (*and*) gave (*this letter*) along with the order for despatch (?) to the liars of Iraṭṭa-pâḍi,[1] who ordered Gaṅgâ[k]êttaṉ (*to deliver it*).

(L. 23.) He came, prostrated himself at the two feet (*of the* Chôḷa *king*), and declared (*the contents of*) the letter. The mind, the face and the two royal shoulders (*of the king*) became doubly brilliant with surpassing beauty and joy.

(L. 24.) (*He*) started and entered that battle-field. Not having seen the king of the Vallabhas (*i.e.* the Chaḷukyas) arrive at Kâṇḍai,[2] (*he*) waited one month after the appointed day. Then the liar[3] ran away until his legs became sore, and hid himself in the western ocean, and each of the three: Dêvanâthaṉ, Śitti and Kêśi, turned their backs.

(L. 25.) (*The* Chôḷa *king*) subdued (*in*) war the seven and a half *lakshas* of the famous[4] Iraṭṭa-pâḍi, and kindled crackling fires. In order that the four quarters might praise (*him*), (*he*) planted (*on*) the bank of the Tuṅgabhadrâ a pillar (*bearing*) a description of (*his*) victory, while the male tiger, (*the crest of the race*) of the Sun, sported joyfully.[5]

(L. 26.) (*The king*) appointed the liar,[6] who came on a subsequent day, as Vallabha (*i.e.* Chaḷukya king), and tied (*round his neck*) a beautiful necklace (*kaṇṭhikâ*).[7] (*He*) wrote unmistakably on a board how (*the Châḷukya*) had escaped the trunk of an elephant (*which had*) a cord (*round its neck*), and had run away with the knowledge (*of all the people*) of this earth.[8] Then, on the auspicious day on which (*the latter*) attained to the dignity of Śaḷukki, (*the* Chôḷa *king*) tied on (*his*) breast (*that board*) and a quiver (*of arrows*) which was closed (*and hence useless*).

(L. 28.) Having moved (*his camp*), he declared:—"(*We*) shall not return without regaining the good country of Vêṅgai, which (*we had formerly*) subdued. You,[9] (*who are*) strong, come and defend (*it*) if (*you*) are able!" That army which was chosen (*for this expedition*) drove into the jungle that big army, which resisted (*its enemies*) on the great river close to Viśaiyavâḍai (*and*) which had for its chiefs Jananâthaṉ,[10] the *Daṇḍanâyaka* Râjamayaṉ, whose *mast* elephants trumpeted in herds, and Mupparaśaṉ.

---

[1] *I.e.* the ministers of the Châḷukya king.

[2] As *ra* and the secondary form of *ḍ* are expressed by the same character, the name of this place may have as well been Karandai.

[3] *Viz.* Âhavamalla, who had earned this epithet by not keeping the appointment at Kûḍal, which he had proposed himself.

[4] Literally, 'which is hard to praise.'

[5] The tiger was probably figured on the *jayastambha*, as on a pillar, which contains an inscription of Râjêndra-Chôḷa, on the top of Mahêndragiri; see my *Annual Report* for 1895–96, p. 7.

[6] An inscription of the 7th year at Tirukkaḷukkuṉṟam (see p. 65 above) shows that this 'liar' was Vikramâditya (VI.).

[7] On *kaṇṭhikâ* as a symbol of the dignity of heir-apparent see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 227, note 10.

[8] It seems that Vikramâditya VI. had been condemned to be trampled to death by a *mast* elephant which was led by ropes, but that he escaped and was pardoned.

[9] This is addressed to the king who held Vêṅgi at the time.

[10] On a previous occasion Virarâjêndra I. had decapitated the younger brother of Jananâtha of Dhârâ; see p. 37 above.

(L. 29.) His elephants drank the water of the Gôdâvarî. (*He*) crossed even Kaliṅgam and, beyond (*it*), despatched (*for*) battle (*his*) invincible army as far as the further end of Śakkara-kôṭṭam (Chakra-kôṭṭa).[1]

(L. 30.) (*He*) re-conquered the good country of Vêṅgai and bestowed (*it*) on Vijayâdityaṉ, whose broad hand (*held*) weapons of war, (*and*) who had taken refuge at his lotus-feet.[2]

(L. 31.) Having been pleased to return speedily, (*the* Chôḷa *king*) entered Gaṅgâpurî[3] with the goddess of victory, who had shown hostility in the interval,[4] and there made (*himself*) the lord of the earth, (*with the title*) Râjâdhirâjarâjaṉ,[5] in accordance with the observances of his (*family*).

(L. 32.) While (*all*) the kings on earth worshipped (*his*) feet and praised (*him*), (*he*) was seated on a throne of bright jewels and exhibited in order the heap of the great treasures which (*he*) had seized in the good country of Vêṅgai. (*He*) unlocked the rings and chains (*of prisoners*) and altered (*his previously made*) vow, according to which they ought to have lived (*in confinement*). (*He*) wielded a sceptre which ruled (*as far as*) the limits of (*the mountain*) surrounded by snow (*i.e.* the Himâlaya) and of Sêtu (*i.e.* Râmêśvaram), and illumined the earth.

(L. 34.) In the fifth year (*of the reign*) of (*this*) king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Vîrarâjêndradêva, who illustrated (*by his conduct*) the laws of Manu, which are hard to follow, and was seated on the royal (*throne*), (*which he*) had acquired by right of warlike deeds, while the matchless banner of heroism, along with the banner of liberality, was raised on high (*as if*) to say:—"Let (*all*) supplicants come!"

(L. 36.) We, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Râjaśûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Mâgaṇûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, having given alms (?) and being assembled, without a vacancy in the assembly, in the large *maṇḍapa* (of) the *Brahmasthâna*[6] in our village, on the day of *Uttarâ(-Phalgunî)*, which corresponded to a Monday and to the fourteenth *tithi* of the second fortnight of the month of *Kanyâ* in this year, (*gave to the temple*) the following land, which we had formerly given on payment, free of taxes, to Mañjippayaṉûr, *alias* Jayasiṁhakulântaka-Brahmamârâyar, the father of the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Brahmâdhirâjar, the owner of a living (*jîvita*) in this village, and which he was enjoying as his property.

(L. 40.) An areca garden of two hundred and fifty *kuḻi*, which he had purchased, to the east of the large channel which flows from the large sluice of this village, (*and*) to the north of the *Bhârata* channel, and four thousand and two hundred *kuḻi* to the east of the bank of the large tank, to the north of the channel (*which flows from*) the sluice of Paṇaiyandañjêri, to the south of the garden of Kôrañ[ji Rudra-Kra]mavittaṉ, and to the west of a large road, excluding other *Dêvadânas*,—altogether four thousand four hundred and fifty *kuḻi* by the rod (*kôl*) of this village were given to (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâpati, (*alias*) Śrî-Kâmakkôḍi-Viṇṇagar-Âḻvâr in this village, for the expenses of the worship, by the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Brahmâdhirâjar, the son of that Mañjippayaṉûr.

[1] See above, Vol. II. p. 234, note 9.

[2] This passage was already quoted *ibid.* p. 232, note 3.

[3] See above, p. 68, note 11.

[4] This is an admission of the fact that the Chôḷas had experienced reverses.

[5] The Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram inscription reads [Râ]jâdhirâjan-Râjarâ[ja].

[6] See above, p. 63 and note 1.

(L. 44.) We, the great assembly, are bound to pay the taxes and to give these four thousand four hundred and fifty *kuli* of land to this *Âḷvâr* for as long as the moon and the sun exist.

(L. 45.) Having been present in the assembly and having heard the order of Bhavanandi-Sahasraṇ of Piṟândûr, Tiṇḍakûḷa-Mâdhava-Kramavittaṇ of Araṇaippuṟam, and Mâdhava-Kramavittaṇ of Îvuṇi, who had distributed the blocks and inspected the blocks,[4] I, Vaḍugaṇ Pâkkaraṇ (*i.e.* Bhâskara), the accountant of the village, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

No. 31.—On the west wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription belongs to the 48th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Kulôttuṅga-Chôḷadêva (I.), and opens with the same introduction as two inscriptions at Kâñchi, which I have published in Vol. II. (Nos. 77 and 78). It is dated on a week-day (l. 8) which, according to Professor Kielhorn's calculation,[2] corresponds to Friday, the 25th January A.D. 1118. On this day a private person purchased from several other persons 1,050 *kuli* of land near the village and granted them to the temple, with the condition that the produce of the land might be used for defraying the cost of processions on new-moon days.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ॥ [பு]கழ்மாது விளங்கச்சயமாது விரும்[ப] நிலமகள் நிலவ மலர்மக[ள்] பு-
ணர உரிமையிற்றித[ழ] மணி[முடி]

2 சூ[டி] [மீக]லர் நிலை கெட வில்லவர் குலை த[ர] எரி மன்னவரிரிதரிற்சுழி[3]
தாத்திக்கினத்து[ஞ]ன் சகாகடாத்தி விஜய[ர*]வி-

3 ஷகம் ப[ண்]ணி [வி]ரலிம்மஹாலகத்து உலகு[ரை]டயாளொடு மன்னி [வி]ற்றிருக-
ருளிய கொவி(ர)ராஜகெஸரிவர்-

4 ர[ண] ஜி[ஹ்]வகலசுவத்திகள் ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொழதெவற்கு யாண்டு சயஅ
வது சூலொத்துங்க-

5 சொழவளகாட்[டு]க்கு[ன்*]றத்தூர்காட்டு மணிமங்கலமான பாண்டியகுல இருமடி[வ]ன்-
கொண்டசொழ-

6 சத[ர்*]ப்பெதிமங்கலத்து இ(ர)ஹாவலெலெயொம் எழுத்து [।*] [4]கம்[மூ]ர் வண்ணெஸர-
வதி [5]னம்பெருமக[ன்] கொயிலில் ஸ்ரீகர-

7 தி[ய](ம்)ஞ்செ[ய்]கிற [6]அன்னூர்க்கெலபட்[ட]டனும்[7] அரணபுறத்து திருவ[ரய்][க்*]-
ருவித்தனுங்கண்டு யாண்டு [ச]ம்[அ து][8]

8 கும்[ப]த்[ர]யத்[து]ப்[பூ]ஜு[வகூத்து [9]டதிதையும் வெள்ளிக்கிழ[ர]ம[ழ]ம்[பு]ம் டெ[ப]-
ற்ற சதையத்து காள் [।*] இவ்வர[ண்]டு முதல்

9 அமாவாலி சகிசாதித்தலை எழு[ஈ]ருணுகைக்கு [10]ராஜெ[ஜி]சொழவளகாட்டு அம்-
பத்தூர்காட்டு தனப்பியாற்று தனப்பியர-[11]

---

[1] See above, p. 64 and note 3.
[2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 263.
[3] Two inscriptions at Kâñchi (Vol. II. Nos. 77 and 78) read மன்னவரிரிய துற்றிழி.
[4] The த is entered below the line.
[5] The ன is entered above and the ம் below the line.
[6] Read அன்னூர்.
[7] The first ட் of பட்டன் seems to be entered below the line.
[8] The figure அ looks almost like வ, and it is not impossible that the actual date is சவ வது.
[9] Read தீதியை.
[10] Read ராஜெஜ.
[11] The ப்பி of தனப்பி and the ப்ப of உறப்பொ in line 11 are expressed by a compound letter.

10 கு[கீ*][மு]ான் வெனு[ர]ன்[1] [பெ]ராயிர[மு]டையாகான[2] தண்[ட]காகடையாக்[3] சூ-
ண்டெர்[4] தொணையக்கி[ர*]மவித்த[ன்] பக்கல் [ஆ]லெமெட்டில் விலை [கொ]கா[ண்]டு-
11 [டை]ய குழி நூற்றிருப[த்*]தஞ்சும் [|*] [இ]ன்[கெ] மயூஷ்ஷ[ந்][5] உ[ப்பொகழும்
தம்பிமாரும் பகல் விலை கொண்டெ[ட]ய குழி நூற்[றெ]ரு[ப]த்தஞ்சும்[6] [|*]
இராஜூர் தி[ரு]-
12 ப்பொரிக்கிரமவி[த்]ன் பக்கல் பாதிரிகுழி மெ[லை]காதூ[க்*]குழிக்கு விலை கொ-
ண்டுடைய குழி நூற்றிருபத்து [மூன்று]ம் [|*] இங்கெயிர[ரா]ஜூர் விஷ்ணு திரு-
வெங்கடக்கி[ர]-
13 மவித்தன் பக்கல் விலை கொண்டுடைய குழி[7] நூற்றெருபத்தெழும் [|*] [இ]ன்கெ
ஐயக்கி வண்டுவராபதிப்பிச்சர் பக்கல் வி[லை கொ]காண்டு[டை]ய [கு]ழி நூ-
14 ற்றெருபதும் [|*] [இ]ன்கெ [இ]ராஜூர் ய[ஜூ]ஷ்[ர*]சாயணக்கிரமவி[த்]தன்[8] பக்கல்
விலை கொண்டுடைய குழி நூற்றி[ரு]பத்தெழும் [|*]
15 ஆலவதிக்கு [வ]டக்கு[9] [இ]ரண்டாங்க[ண்]ணேற்று [வீர]வலி திருவாங்கமுன[ட]-
யான் வஹஸ்ரன்[10] பக்கல் [வி]லை கொண்டுடைய குழி நூற்றிருப-
16 தும் [|*] [இ]ன்கெய் மூன்றுங்க[ண்*]ணேற்றில் இராஜூரான்[11] னக்கிக்கிரமவி[த்தன்]
பக்கல் வடக்கடைய[12] கொண்டுடைய குழி நூற்றெட்டும் [|*]
17 அரிவாள்வலதிக்குக்கிழக்கு [மு]கற்கண்[ணி]ன்று . . . . . கசாம்பிச்செட்டு கா-
ணமாலைக்கிரமவித்-
18 [த]ன் பக்கல் விலை கொண்[டு]டை[ய] குழி நூற்றெருபத்தஞ்[சும்] [|*] ஆக
குழி ஆயி[ர]த்தைம்பதும் அமாவாஸி-
19 ப்புறம் சந்திராதித்தவ[ற்*] செல்வதாக இறைவிழுத்துகைச்சுக்கிரயமாக இவர் பக்கல்
ஹஹெயொமாக வெண்டு[ம்]
20 பொன் கொண்டு இன்னிலத்துக்கு வந்த இ[ன்]ற ஹஹெ[டு]யாமெ இறுக்கக்கடவொ-
மாக[13] இசைந்து இறை இ[றி]ச்சுக்குத்தொம் [|*]
21 இப்படி கல்லிலுஞ்செம்பிலும் வெட்டிச்சந்திராதித்தவற் செல்வதாக இறை இ[றி]ச்-
சுக்குத்தொமஹாஹஹெயொம் [|*]
22 ஹஹெயுள் நின்று ஐயக்கி வண்டுவராபதிப்பிச்சர் பணிக்க பணியால் எழுதி-
கென் [இ]வ்வூர் மயூஷ்ஷ[ந்][5] மணிமங்க[லமு]ல[ட]-
23 யர்[க்] வெனான் பெராெ[ன]ற்றின[14] எழுத்து ||—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 48th year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman, *alias* the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva, who,—while the goddess of fame became renowned (*through him*), while the goddess of victory was coveting (*him*), while the goddess of the earth became brilliant (*with joy*), (*and*) while the goddess with the (*lotus*) flower (*i.e.* Lakshmî) wedded (*him*), — had put on by right of inheritance the excellent crown of jewels; who had caused the wheel of his (*authority*) to roll over all regions, so that the Miṉavar (Pâṇḍyas) lost (*their*) firmness, the Villavar (Chêras) trembled, (*and*) the other kings were defeated and suffered disgrace; and who,

---

[1] The word வெனு[ர]ன் is entered above the line.
[2] The syllable ன is entered above the line.
[3] The letter க் is entered above the line.
[4] Read ூர்.
[5] Read ஷ்ஷன்.
[6] The [ப] seems to be entered below the line.
[7] The த் of நூற் is entered below the line.
[8] The ர of சரம is entered below the line.
[9] The ட of வடக்கு is entered below the line.
[10] Read வஹஸ்ரன்.
[11] The ன் of ரான் is entered above, and the த் of னத்தி below the line.
[12] The two letters டை are entered below the line.
[13] The இ of இசை is entered above the line.
[14] Read பெரான் (இலை எச் ?).

having anointed himself (*in commemoration of his*) victories, was graciously seated on the throne of heroes in union with (*his queen*) Ulagudaiyâl.[1]

(L. 4.) The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-koṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṟṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu.

(L. 6.) With the knowledge of Kêśuvapaṭṭaṉ (*i.e.* Kêśava-Bhaṭṭa) of Aḷḷûr and Tiruvâykkula-Pittaṉ of Araṇaipuṟam, the managers of the temple of Vaṇḍuvarâ-pati-Emberumâṉ in our village,—in the [48]th year (*of the king's reign*), on the day of *Śatabhishaj*, which corresponded to a Friday and to the second *tithi* of the first fortnight of the month of *Kumbha*.

(L. 8.) In order that (*the god*) might be carried in procession at new-moon from this year forward as long as the moon and the sun exist, Nuḷappiyâṟu-[Kiḷ]âṉ Vêḷâṉ [Pê]râyiram-uḍaiyâṉ, *alias* Taṇḍaganâḍ-uḍaiyâṉ, of Nuḷappiyâṟu in Ambattûr-nâḍu,[2] (*a subdivision*) of Râjêndra-Śôḷa-vaḷanâḍu,[3] purchased from Dôṇaya-Kramavittaṉ of Kuṇḍûr one hundred and twenty-five *kuḷi* at the *Âlaimêḍu* (hill).[4] In the same place (*he*) purchased from the arbitrator (*madhyastha*) Uṟappôndâṉ and (*his*) younger brothers one hundred and fifteen *kuḷi*. From Tiruppori-Kramavittaṉ of Irâyûr (*he*) purchased one hundred and twenty-three *kuḷi* to the east of the channel above the 'Bignonia field.'[5] In the same place (*he*) purchased from Vishṇu Tiruvêṅgaḍa-Kramavittaṉ of Irâyûr one hundred and seventeen *kuḷi*. In the same place (*he*) purchased from Aiyakki Vaṇḍuvarâpati-Pichchar one hundred and ten *kuḷi*. In the same place (*he*) purchased from Ya[ña]nârâyaṇa-Kramavittaṉ of Irâyûr one hundred and twenty-seven *kuḷi*. In the second *Kaṇṇâṟu*[6] to the north of the *Âlavâḍi* (road) (*he*) purchased from Vîravali Tiruvaraṅgam-uḍaiyâṉ Sahasraṉ one hundred and twenty *kuḷi*. In the third *Kaṇṇâṟu* at the same place (*he*) purchased from Nandi-Kramavittaṉ of Irâyûr one hundred and eight *kuḷi* on the northern side. In the first *Kaṇṇâṟu* to the east of the *Arivâḷvadi* (road) (*he*) purchased from . . . . . Karâmbichcheṭṭu[7] Nâṇamâlai-Kramavittaṉ one hundred and fifteen *kuḷi*.

(L. 18.) In order that these one thousand and fifty *kuḷi*[8] might continue as long as the moon and the sun, for providing[9] (*the processions*) at new-moon,—having received from him as purchaser the gold necessary for making (*the land*) tax-free, we, the assembly, gave (*it*) free of taxes, agreeing that we, the assembly, shall have to pay the taxes due on this land.

(L. 21.) Having engraved this on stone and copper, we, the great assembly, gave (*it*) free of taxes, to continue as long as the moon and the sun.

(L. 22.) Having been present in the assembly, I, the arbitrator of this village, Maṇi-maṅgalam-uḍaiyâṉ Vêḷâṉ Pêrâṉ, wrote (*the above*) at the order of Aiyyakki Vaṇḍu-varâpati-Pichchar. This (*is*) my writing.

---

[1] *I.e.* 'the mistress of the world;' compare above, Vol. II. p. 391, note 8.

[2] This subdivision owes its name to Ambattûr, a village and Railway station west of Madras and 6 miles north of Saidâpêṭ.

[3] See below, p. 76 and note 15.

[4] The same hill is referred to in No. 28, l. 9 f.

[5] The same field is mentioned in No. 28, l. 8 f.

[6] The same term occurs repeatedly in an inscription at Tirumalai (Vol. I. No. 72). It seems to denote a group of fields.

[7] Compare above, No. 29, text line 22.

[8] By adding up the preceding amounts we arrive at 1,060 *kuḷi*, *i.e.* 10 more than stated in the text.

[9] On *puṟam* see above, p. 6, note 9.

No. 32.—On the south wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is mutilated at the end. It records the purchase of some land near the village, the produce of which was assigned to the temple for providing offerings. The name of the purchaser and donor was Vîravali Tiruvaraṅgam-uḍaiyâṉ Sahasraṉ, and the two temple managers at the time of the purchase were Kêśava-Bhaṭṭaṉ of Aḷḷûr and Tiruvâykkula-Pittaṉ of Araṇaippuṟam. As the same three persons are mentioned in the preceding inscription (No. 31), which belongs to the reign of Kulôttuṅga I., it follows that the subjoined inscription, which is dated in the 48th year of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḷadêva, has to be assigned also to Kulôttuṅga I.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திரிபுவனச்சக்காவத்திகள் ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொழதெவற்(க்)கு யாண்டு சல்அ ஆவது கூழஹாயற்று வஅஷ்[வ]கூத்து தோ[தி]யும் வெள்-

2 [ளி]க்கிழமெயும் பெற்ற சதெய[த்]து காள் ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்[து]க்குலொத்[து]க்கசொழவளநாட்டுக்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமர-

3 ன பாண்டியனை இருமடிவெ[ன்]கண்டசொழச்சதுவ்வேதிமங்கலத்து ஸஹா[ஸ]ஹெ-
யொம் எழுத்து [।*] நம்[மூ]ர் க[டி]விற்கெயிலான புரவுவரிவிண்ணகரம்-

4 வார் கொயில் ஸ்ரீகாரியஞ்செய்கிற [அண்ணூ]ர்க்கெசவபட்டனும் அரணெப்புறத்[துத்]-
திருவாய்க்கு[ல]ப்பிச்[த]னுங்கண்டு [1][இ]வ்ஆழ்வார்க்கு ஸ்ரீவலி எ[ழு]-

5 க்தருள இவ்வூர் இராஜூர்த்தாமொதரக்கிரம[வி]த்தனுங்குண்டுர் [2] சங்[கி]ரெ[த]வ-
அக்க[த்]திக்கிரமவி[த்தனு]ம் பக்கல் இவ்[வூ]ர் [3]விரவலித்திருவரங்கமு-

6 டெயான் வஹம[ஸ்ர]ன் விலெ கொண்டுடெய விளை[கி]லம் இவ்வூர் ஆலெமெடு
ம[னை]அறுதிவா[ய்]க்காலுக்கு[க்கி]முக்கு இரண்டாங்கண்ணுற்று [தி]வ[த்துக்-

7 குத்[தி]ழ்[ப]ாற்கெ[ல்]லெ [மூ]ன்றுங்கண்ணுற்றுக்கு மெற்[க்கு[த்]தெ[ன]பாற்கெல்லெ
கிழக்கு கொக்கிப்பொன [க]ாலு[க்]கு [வ]டக்கு மெல்பாற்கெல்லெ [4]இவ்[ர-
ண்டாங்]-

8 கண்[ணு]ற்றுக்கு[க்]கிழக்கு வட[ப]ாற்[கெல்லெ] பெருவல்[வ]திக்குத்தெ[த்]க்கு ஆக
இன்னுற்பாற்[கெ]கல்லெயுள் கடெ[வுப]ட்ட குழி [உ]ாசுயெ[சு] . . . . . .
. . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 48th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, on the day of *Śatabhishaj*, which corresponded to a Friday and to the twelfth *tithi*[5] of the first fortnight of the month of *Kumbha*.

(L. 2.) The writing of the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉaiirumaḍi-veṉ-kaṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-valanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 3.) With the knowledge of Kêśava-Bhaṭṭaṉ of [Aḷḷû]r and Tiruvâykkula-Pittaṉ of Araṇaippuṟam, the managers of the temple of Puravuvari-Viṇṇagar-Âḻvâr, which is the temple in the middle of our village.

(L. 4.) Vîravali Tiruvaraṅgam-uḍaiyâṉ Sahasraṉ of this village purchased, for providing offerings to this *Âḻvâr*, from Dâmôdara-Kramavittaṉ of Irâyûr and

---

[1] Read இவ்வாழ். [2] Read சங்.கி. [3] Read வீர. [4] Read இவ்விரண்.

[5] Professor Kielhorn states that 'the twelfth *tithi*' is a mistake for 'the second *tithi*' and that, consequently, the whole date of this inscription is identical with that of No. 31.

Chandradêva-Anna[t]ti-Kramavittaṉ of Kuṇḍûr, (*two residents*) of this village, [2]6[6] *kuḷi* of cultivated land in the second *Kaṇṇâṟu*[1] to the east of the *Maṇai-aṟudi* channel[2] at the *Âlaimêḍu* (hill)[3] in this village, enclosed within the following four boundaries:—The eastern boundary of the land (*is*) to the west of the third *Kaṇṇâṟu*; the southern boundary (*is*) to the north of a channel which flows towards the east; the western boundary (*is*) to the east of this second *Kaṇṇâṟu*; (and) the northern boundary (*is*) to the south of the *Perunalvaḍi* (road)[4] . . . . . .

No. 33.—On the west wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Vikrama-Chôḷadêva (l. 17), and opens with an introduction which resembles that of the Tañjâvûr inscription of this king, but is only partially preserved. It records that certain land was purchased from the villagers and granted to the temple. The land was situated in Pulvâyppâppâṉ-Kuḷattûr—evidently a portion of the village of Kuḷattûr which is referred to in No. 27 above.

Text.

1 வ்ஷ்ஸ்ரீ [ஸ்ரீ] [॥*] [பூ]மாலை மின[ட]ஆ பொ[ற்ம]ரலை திகழ்தர ப[ர]மாலை மனி[ம] பருமணித்தி[ர]ள் புயத்திரு கா-[5]

2 ல[மடமை]யொடு ஜயமகளிருப்ப த[ற் வரை]மார்வகனதெனப்பெற்றுத்திருமகளொ-ருதனி

3 இருப்[ப]க்கிலமக்[ள்] செறற்றிறம் பு[ண]ர்ந்த கற்பின[ன]ரதி [வி]ருப்பொடு காவகத்-திருந்தபத்தி[னை]தெ[ர]துஜி[ஜி]ரி-

4 யொடு செங்கொல் கடப்ப அ[தி]வ[பு]வனமுழுதுங்கவிப்பதொர்புதும[தி] பொல் ெ[வ]ண்ருெ[ை]ட விண

5 . . . . . [க்கிடப்ப]க்[குள]க்கிடைத்தெ[ஜ]ங்க[லீ]மன் திசை பெறவும் க

6 . . . . . வெம்[ப]டை தாங்கி வெக்[ல]கமண்[டலத்] . . .

7 . . . . . .

8 ஆ[தியகம்] . . . . . [ணி]மருட[மு]

9 . . . . . த[ன் கொழி]ல

10 . . . . . வொடுங்க மூசு[க]ன் முழங்க விஜெயமும் புக-ழும் [ெ]மல் மெல் யொ-

11 ங்க[6] செழியர் வெஞ்சமம் புக சேர[ல]ர் கடல் புக அழிதரு செங்ணாஞ்சி நெஞ்சலமர கக்கர் தி-

12 றை இட கன்னடர் வென்னிடக்கொங்கர் வொதுங்க[7] கொங்கணர் சாய ம[ற்]-றைத்திசை மன்ன[ரு]-

13 ம் தன்தமக்கரனைந திருமலர்ச்செவ[டி. உ]ரிமையில் [இ][ை*]ற[ஞ்ச ெ]த[ல்லை ளுழல]கு[ன்ெ]த[ழ]த்தெ[ன்]-

14 [தி] முல்லவாண[கை முக்கொக்கி]ழாத[டி] உ[ை]மதெ[8] சங்கரன் இமைரி[மை]-அத்திரு[ன்]ெ[த]த[9] பொ[ரு]ன்தி உடன்திருப்ப ஆங்கவன் ம-

---

* See above, p. 73, note 6.
[1] See *ibid.* text line 9 f. and No. 31, text line 10.
[2] Read தி. [3] Read ஒங்க.
[4] Read இமையச்சிமையத்திருத்தரனை.
[5] Compare above, No. 28, text line 9.
[6] See above, No. 28, text line 8 f.
[7] Read ஒதுங்க. [8] Read உமையொ.

15 குழும் கல்கையொப்பா[கி][1] தெ[ரிலை]திலதம் நியாகபதாகை புரிகுழல் மடப்பிடி புவிதகுணவதிதை திரு-

16 வகழு[ழு*]து[ன]டையான் அவன் திருவில் அருள்[2] மு[ழு*]தும் உடையனெ[னவிரு-ப்]ப [வி]ரவி[ம]மாவனத்[து வீற்]-

17 றிருந்தருளிய கொப்பரகெசரிபற்மரான திரைலோகயகூவத்திகள் ஸ்ரீவிகர[3]சொழ-தெவற்(க்)கு யாண்டு சலாவ[து] [|*]

18 ஜயங்கொண்டசொ[ழ]மண்டல[த்து]க்குலொத்து[ற்]கெ[ச]ர[முவ]னாகாட்கெருன்றத்[தூ]ர்-காட்டு ம[ணி]மங்கலமாகிய [4]பா[ண்]டிய[ரீன]பிருமடிெ[மன்]கொண்டசெ[ர]-

19 முச[து][ர்*]ப்பெதிமங்கலத்[து] மஹாலஷ்மெயொம் ஹ்ருமினிலவிலேயால்[ண்]க்கைய்-யெழுத்[து] [|*] புழற்கொட்டமான நாஜெ[ரூ]சொழவளநாட்டு

20 அம்பத்[தூ]ர்காட்டு தனப்பி[ய]ரறு கிழான் கெசவ[ன்][4] ெ]பராயி[ர]மு[ன]டையானன கண்டகனுடையானுக்கு யாங்கள் விற்றுக்குடுக்கின்[ற] ஹ்ருமி[யாவ]-

21 ன் [|*] இவ்வூர் மெல்பிடாகை [புல்வர]ய்ப்பாப்பா[ன்குன][த்*][தூர்][5] கிலம் [6]இ[ன] . . ன்[காட்]ெ [ம]ெ[வுக்குத்ெ]தற்கு [7]மா[க]ணு]செல்லியின் வடக்கு-க்கிழ்மெல்-[8]

22 லை களருக்[கீ*]ழிக்கு மெற்[கு ெ]மல்பாற்கெல்லை ம[ெவு]க்குர்[கி]முக்கும் [|*] ஆக இன்னற்பாற்கெல்லை க[ெ]வுபட்ட செய் கால் க[ம்பி]ங்கைப்ெ[பருஞ்ெ]சமுவ-

23 கப்பட[ப்]பழம்படி கதெரிா ஆயிர[த்]தை[ஞ்னூ]றும் கெவு[நி]ருத்திச்செய்[யரை] கி[ல்*]மு[ம்] இவ்வூர் [வண்]வொரபதி[த்]திருவாய்க்குல[த்த]சழ்வ[ர]ர்க்கு[9] எங்க-ஞர்[10] ஜக்-

24 ேகஸ்தம் உரொசனி மவஸ்[க்]தொறும் திருவுரொசனி புறப்பட்டருளுமன்-னுள் திரும[ஞ்ச]ண]மடி அமுது செய்தருளுகைக்கு விற்றுக்குடு-

25 த்தொம் ேமாலஷ்மெயொம் [|*] இ[ன]வ பணியால் மணிமங்கலமுடையான் இல-க்குவணன் இராமதெவன் எழுத்து ||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* the emperor of the three worlds, Śrî-Vikrama-Śôḷadêva, who, &c.[11]

(L. 18.) The hand-writing, (*referring to*) a deed of sale (*vilaiy-âvaṇam*) of land,[12] of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṇai-irumaḍi-mêṉ-koṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 19.) We have sold the following land to Kêśavaṉ Pêrâyiram-uḍaiyâṉ, *alias* Taṇḍaganâḍ-uḍaiyâṉ, the headman of Nuḷappiyâṟu[13] in Ambattûr-nâḍu,[14] (*a subdivision*) of Puḷaṟ-kôṭṭam,[15] *alias* Râjêndra-Śôḷa-vaḷanâḍu.

---

[1] The கி of கல்கை is entered below the line.
[2] Read திருவளத்தருள்.
[3] The ர of விர is entered below the line.
[4] The ன் is entered below the line.
[5] Read தூர்.
[6] Read perhaps இடையன்.
[7] Read மாகணு.
[8] Read எல்.
[9] The ய் of திருவாய்க்குல is entered above the line.
[10] Read ஞர்.

[11] The historical introduction of this inscription, as far as it is preserved, agrees with the introduction of the Tañjâvûr inscription of Vikrama-Chôḷa; above, Vol. II. No. 68.

[12] The same term occurs in No. 10 above, text line 2.

[13] The donor of an inscription of Kulôttuṅga I. (above, No. 31, text line 9 f.) bore the same titles and may be identical with the donor of the present inscription.

[14] See above, p. 73, note 2.

[15] This district is named after Puḷal or Poḷal, a village near Madras on the road to Nellore (No. 38 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka). Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 8, note 2.

(L. 20.) Land in [Pulvâ] yppâppâ[ṉ-Kuḷattûr], a hamlet on the west of this village. (*The northern boundary is*) to the south of the pond of I[ḍaiyaṇkâḍu]; (*the southern boundary is*) to the north of the boundary of Mâganûr;[1] the eastern boundary (*is*) to the west of Kalaruṅ[ga]li; and the western boundary (*is*) to the east of the pond.

(L. 22.) We, the great assembly, sold (1) the field of one-quarter (*vêli*), enclosed within these four boundaries, (*which measures*) from old times 1,500—one thousand and five hundred (*kuḷi*), including the large field of Nambi-naṅgai, and (2) half (*a vêli*) of land (called) *Naḍuvu-[ti]ruttichchey*, to (*the temple of*) Vaṇḍuvarâpati-Tiruvâykkulatt-Âḻvâr in this village, in order that (*the god*) might receive offerings after having bathed on the day on which (*he*) is carried out for the *Tiruvuṟôṟṟaṉi* (festival), (*which takes place*) every month on (the day of) *Rôhiṇi*, the *nakshatra* of the birth (*of the god*) of our village.

(L. 25.) This was written under order by Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Ilakkuvaṇaṉ (*i.e.* Lakshmaṇa) Râmadêvaṉ.

No. 34.—On the west wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 8th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḷadêva. It records that the villagers gave to the temple two pieces of land near the village, the first of which had been purchased from Sâhaṇai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ. The second piece of land had been purchased in the 13th year of the reign of Vikrama-Chôḷadêva.

As it is improbable that a very long time could have passed between the purchase of the land in the 13th year of Vikrama-Chôḷadêva and its grant to the temple in the 8th year of Kulôttuṅga-Chôḷadêva, it may be assumed that Kulôttuṅga-Chôḷadêva was the immediate successor of Vikrama-Chôḷadêva. According to the Chellûr plates of Kulôttuṅga II.,[2] Vikrama-Chôḍa reigned for 15 years (A.D. 1112–1127)[3] and was succeeded by his son Kulôttuṅga-Chôḍa II. Hence the former may be identified with Vikrama-Chôḷadêva who is mentioned in the subjoined inscription, and the latter with Kulôttuṅga-Chôḷadêva to whose reign the inscription belongs.

Text.

1 [வ]ஷ்ட ஸ்ரீ [॥*] திரிபுவ[ன]ச்சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொ[ழ]தெவற்கு யாண்டு அ ஆவது ஜயங்கொண்ட-

2 செ[ர]முமண்ட[ல]த்து குவ[ள]ாத்துக்கசொழவளநாட்[டு]க்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமாக பாண்டியனி[இ]ரு[ம]டிவெங்கண்டசொழச்ச[து]வுர்திமங்கலத்[த]-

3 [து 8]மாவதெவெயாம் எழுத்து[4] [॥*] கம்[மு]ர்த் [வ]ண்வெசாபதி எம்பெருமான் [டி]காயில் ஸ்ரீகாரிய[ஞ்டி]ச்[வ]ர[த்]தும்[5] ஸ்ரீவெள்ளக்கண்காணி செய்வாறுங்கண்-

4 [டி] [6]இவ்எம்பெருமா[னுக்கு திருவிடெய]ாட்டமாக இவர்[7] ஆவெ[மடி மனைய]-தாதி[வாய்]க்காலுக்கு மேற்கு இரண்டாங்க[ண்ணுற்று வ]ாசலினை[8] மாதவப்-டன் ப-

---

[1] See above, No. 27, text line 3.

[2] *Ind. Ant.* Vol. XIV. p. 55.

[3] *Ibid.* Vol. XX. p. 282.

[4] Read எழுத்து.

[5] Read செய்வாறும்.

[6] Read இவ்வெம்.

[7] Read இவ்வூர்.

[8] Read வாசலினை as in No. 35, text line 14, and comparo வாசலின in No. 35, text line 11, and வாசலினை in No. 29, text line 23.

5 [க்]கல் பொன் இட்டுக்கொண்ட குழி உாம் இக்குழி இருநூற்று ஒருபதும் [|*] ஸ்ரீவிக்ரமசொழதெ[வ]ற்கு யாண்டு ய்க ஆவது [1][இவ்எம்ம]பருமானுக்கு திருவிடையாட்ட-

6 [ம]சை இவ்[ஆ]ர் பெருந்தம்பிகின்றும் வடக்கு கொக்கிப்[ற]பா[ன] (பொன) பெருங்காஅக்கு கிழக்[கு] ஆ[லை]வ[ழிக்]கு தெற்கு [2] இரண்டாங்கண்[ணி]ற்று [1] இவ்எம்பெருமான் திரு-

7 [வி]டையாட்டத்[தி]க்கு வடக்கு பெருங்காஅக்கு கிழக்கு கண்ணற்றுக்கு தெற்கு [வி]சவலி [உய்ய]க்கொண்டான் பட்டன் [உள்]ளிட்டார் பக்கல் பொன் [இ]ட்டுக்கொண்ட தொட்டம் கு-

8 [ழி] ஈசுரகேஹவுவ [இ]க்குழி நூற்றமுபத்தொன்ப[ற]த முக்காலெ இரண்டு[ம]ாக்காணியும் சந்ராதித்தவ[ரை]ா [ற]செல்வதாக இரைபிழிச்சிக்குடுத்தொமஹாஸஹஹையம் [|*]

9 [ப]ணி [ற]கட்டு [3]எழுதினென் இவ்வூர்[4] ம[ண]க்கள் இலக்குவ[ண]ன் பஞ்[ச]-கெதி ஆ[ஞ]ம்பிராகான [5]மாஜகபிரியனென் [|*] இவை எ[ன்]னெழுத்து ||வ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva. The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṇai-irumaḍi-veṇ-kaṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 3.) With the knowledge of the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village, and of the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas*, we, the great assembly, have given (*the following land*), free of taxes, to continue as long as the moon and the sun.

(L. 4.) 210 *kuḷi*—two hundred and ten *kuḷi*—in the second *Kaṇṇâṟu* [6] to the east of the *Maṇaiy-aṟudi* channel[6] at the *Âlaimêḍu* (hill)[7] in this village — which had been purchased for gold as a *Tiruvidaiyâṭṭam*[8] to this *Emberumâṉ* from [S]âha[ṇ]ai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ.

(L. 5.) And a garden of 169 + ½ + ⅔⅗ + ⅓⅕ *kuḷi*— one hundred and sixty-nine, three quarters, two twentieths and one eightieth *kuḷi*,— to the east of the large channel which flows to the north from the large sluice of this village; to the west of the *Âlavaḍi* (road);[9] to the north of the *Tiruvidaiyâṭṭam* of this *Emberumâṉ* in the second *Kaṇṇâṟu*;[10] to the east of the large channel; (*and*) to the south of the *Kaṇṇâṟu*,—which had been purchased for gold in the 13th year (*of the reign*) of Śrî-Vikrama-Śôḷadêva as a *Tiruvidaiyâṭṭam* to this *Emberumâṉ* from the partners (*Uḷḷiṭṭâr*)[11] of Vîravali [Uyya] kkoṇḍâṉ Bhaṭṭaṉ.

(L. 9.) Having heard the order, I, the accountant of this village, Ilakkuvaṇaṉ Pañchanedi Âḷumbirâṉ, *alias* Mahâjanapriyaṉ, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

---

[1] Read இவ்வெம்.
[2] Read மெற்கு.
[3] Read எழுதி.
[4] Read ஊர்.
[5] See above, p. 73, note 6.
[6] See above, p. 75, note 2.
[7] See *ibid.* note 3.
[8] This is a synonym of *dêvadâna*; see the Index to Vol. I.
[9] Compare above, No. 31, text line 15.
[10] This refers to the 210 *kuḷi* purchased from Sâhaṇai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ.
[11] See above, p. 6, note 11.

No. 35.—On the outside of the east wall of the inner prakara of the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 8th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva (l. 5), and opens with a panegyrical passage, from which we learn nothing of any importance but that his queen bore the name or title Mukkôkkiḻâṉaḍigaḷ.[1] It records that some land near the village was purchased from Sâhaṇai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ and assigned to the temple, with the condition that the produce of the land should be applied for providing offerings of boiled rice to the god.

At the time of the inscription the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas* was Araṭṭamukkidâsaṉ. As the same officer is referred to in two inscriptions of the 12th and 28th years of the reign of Kulôttuṅga-Chôḻa III. (Nos. 36 and 37 below), it may be assumed either that Parakêsarivarman, *alias* Râjarâjadêva, was identical with that Râjarâjadêva who succeeded Kulôttuṅga-Chôḻa III. or that he was the predecessor of the latter. I am inclined to adopt the second alternative, because the present inscription mentions as the person from whom the granted land was purchased a certain Sâhaṇai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ, whose name occurs in a similar connection in the inscription of Kulôttuṅga-Chôḻa II. (No. 34 above). Hence the king to whose reign the subjoined inscription belongs has to be styled Râjarâja II., and the successor of Kulôttuṅga-Chôḻa III. will be Râjarâja III. The reign of Râjarâja II. would fall between A.D. 1132, the latest date of Kulôttuṅga II.,[2] and A.D. 1178, the date of the accession of Kulôttuṅga III.[3]

I have impressions of two other inscriptions of Râjarâja II. which open with the same panegyrical introduction. The first of them, in the Śvêtâraṇyêśvara temple at Kaḍappêri near Madurântakam in the Chingleput district (No. 132 of 1896), is dated in the 9th year; and the second, in the Êkâmranâtha temple at Conjeeveram (No. 9 of 1893), is dated in the 15th year of the reign, "on the day of *Punarvasu*, which was a Thursday and the fourteenth *tithi* of the first fortnight of the month of *Tai*."[4]

Text.

1 ஸ்ஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீ [॥*] பூ மருவிய திருமாதும் புகிமாதும் ஜயமாதும் ரு மருவிய கலேமாதும் புகழ்மாதும் கயத்து [பு]ல்க [அரு]மறைவிதிகெ[ழி]ய-

2 [ஈன]த்தமருந்தமிழ்ஈ[னி] தழைப்பவருமுறை [உ]ரிமைமின் ம[ணி]முடி சூ[டி]த்-திங்கள் வெண்சு[ரை]டத்திசைக்களிறெட்[டுஈம்]சு தரித்தி[ட]- [5]

3 காளென வினக்கருங்கலிப்பட்டியைச்செல்கொல் அசப்பப்பொருவியாழி பு[வி] வளர்த்துடன் வர வில்வ்[வர்] தெறுக்கர் மினவர்[6]

4 சிங்களர் பல்லவர் முதலிய பார்த்தி[வ]ர் ப[ணி]ய எண்ணருங்கற்பமண்ணகம் புனர்ஜு செம்பொ[ன் வீ]ரஸிம்ஹாவன[த்]து உலகுடை முத்-

5 கொக்கிழானடிகளொடும் [வீ]ற்றிருகருளிய கொப்பகெரிபத்தான கிரஹவனச்சக்-காவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு[7] யாண்டு அ

6 ஆவது [॥*] ஜயங்கொண்டசொழமண்டல[த்*]து குலொத்துங்கசொழவளனாட்டு[8] குன்றத்தூ[ர்ஈ]ட்டு மணிம[ங்]கலமான பாண்டி-

---

[1] Mukkôkkiḻâṉaḍi had been the name of the chief queen of Vikrama-Chôḻa; see above, Vol. II. p. 309.

[2] *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 285.

[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 266.

[4] யாண்டு பதினஞ்சாவது தைமாஸத்து பூஸுபக்ஷத்து புனர்பூசமும் வதாஉ[ற்]பெயும் வியாழக்கிழமையுமா[ன] நான்.

[5] Two other inscriptions of the same king read தனிக்கூட.

[6] Read மினவர்.

[7] The வ of வற்கு is entered below the line.

[8] The ட் of னாட்டு is entered below the line.

7 ய[ஈன]இருமடி[ம]ன்[கொண்டசெ]ாழச்ச[கு][ர்*]ப்பெ[ரிம]க்கலத்[கு] ஸ்ரீ[சல]-
லெயொம்[1] எழுத்[கு] [|*] ,[கம்மூ]ர் [வண்டுவர]ா[வதி] எ]ம்[பெ]ருமா-

8 மாக் கொயிலில் ஸ்ரீகாரிய[ம்] செய்கிற[2] இராயூர் விஜயமட்டனும்[3] ஸ்ரீ[வ]-
ஜ்ஞவகாரிய(ம்)ஞ்செய்கிற[4] அரட்டமுக்கிடாலனும் கண்டு

9 கம்மூர்[5] வண்டுவரா[வ]தி எம்[ப]ருமானுக்கு சிறுகாலைவழிக்கு [மூ]ன்பாகத்திரு-
ம[ஞ்ச]பொனகம்[6] ஒருதிருப்பொனகம் ஸ்ரீமுழி

10 அரிசியால் அரைய செ[ய்*]தரு[ஞ]கைக்கு இம்மண்டலத்து [ஊ]ற்றுக்காட்டுக்-
கெ[ர]ட்டத்து ஊற்றுக்காட்டினு[ட்]டு[7] ஊற்றுக்காடான அழகி[ய]சொழகல்லூர்
ம[ங்]கலங்கிழாக் [கி]வளா-

11 ந் மலிகிலி[ய]னின்ரு[ன்] கம்மூர் [ஸ்]ரகணி மா[த]வபட்டன் ப[க்]க[ல்]க்காசு
இட்டு[க்]கொண்டு விட்ட விலம் [|*] [இ]வ்வூர் காக்க[ம்]பிலால் கருணாகர-
பட்டன் பக்கல் இ[ம்*]மாத[வ]பட்ட-

12 ந் கொண்டுடை[ய] இவ்வூர்ப்பெருஞாம்பினின்று வ[ட]க்கு [கி]னக்[கி]ப்பொன
பெருவாய்க்காலுக்குக்கிழக்கும் ஆலவதிக்கு வடக்கு இரண்டாங்கண்ணுற்று [க]ரக்-
கம்பிராஜ்ச்சிரா-

13 ம[தி]ரிளங்கொக்குழி [இரு]ஞாற்றஞ்சாயும் இவ்வதிக்கு வடக்கு ஸ்ரீவாங்[க]ண்-
ணுற்றுக்காக்[க]ம்பிரால் [சிர]ாம[தி]ரிளங்கொக்குழி இ[ரு]ஞாற்றெரு[ப]த்தெழும்
இதின்(ங்) கிழக்கு இப்பெருடைய

14 தடி தென்னிலைவழிக்குழி [8]ஞாற்றெண்பதும் இதின் வடக்கு இம்மாதவபட்டன்[9]
[இக்கு]டி திருவெங்கடபட்டன் [ப]க்கல் ஸ்ரீவரகிரஹமாகக்கொண்டெய ஸ்ரா-
ஹமிண பட்டசையன்[ன] புவத்[தி]லதி[த்த தெ]தற்-

15 க்கிடையக்குழி எண்[ப]தும் ஆகப்பொத்தகப்படி குழி அறுஞாற்றெருபத்திரண்ட-
ரையும்[ம்] [|*] இம்மங்க[ல]வ்விழாக் வெளாக் மலிகினியனின்ரக் [ப]க்கல் இன்-
[னி]லம் இறைவிழுத்[த]துகைக்[கு]

16 வெண்[டு]ம் பொன் கொண்டு சரராதித்தவரை இறைவி[ழு]த்திக்குடுத்தெ[த]ாம்
ஸ்ரீஹாவஹெயொம் [|*] [இ]ன்னிலஸா[ன்] வெண்டு பெர் இட்டுக்கல்லி[னு]ம்
செம்பினும் வெட்டிக்கொள்வதா-[10]

17 கவும் இ[வ்*]வரய செய்த வரவாடத்தில்ச்செம்பாதி[யும்] அபூர்வி ஸ்ரீவல்லூ[வ]-
ராய் வஹாற்[க்கு] இடெ[வ]தா[க]வும் [|*] இவ்வூர் கவிற்த்திருமுற்றத்தக்கூட்-
டங்குறைவறக்கூடி இரு[ஞ்][11] வஹெ-

18 யுன் னின்று அரணைப்புறத்துப்புருஷொத்தமமட்டன் பணிப்பப்பணி கெட்டெழுதி-
கெந் ம[ணிம]ங்கலமு[ர]டையாக் [ஆ]ன[ஈ]வொ[ய]ன் வெளாக் [12]சிராமதெவ-
கெந் [|*] இவை என் எழுத்து [|*] இப்படி-

19 க்கு இவ்வூர்த்தச்சக்கா[ணி][13] செம்பாதி[யு]டைய [த]ச்சன் வடெனுதன் திருவாய்க்-
குலமான் [பெ]தாண்டைனட்டாசாரியகென் [|*] இவை என் எழுத்[கு] [|*]
இத்யஷம் ஸ்ரீ[ர]வல்லவாகெசு(ஃ) [|*] ஹரி [||*]

---

[1] The ம is entered below the line.
[2] The ய of செய்கிற is entered below the line.
[3] The வ of வாரிய is entered below the line.
[4] The ய of செய்கிற is entered below the line.
[5] Read மூர்.
[6] The word ம[ஞ்ச] is entered above the பெ of பொனகம்.
[7] The letters ட்டு of காட்டு are entered below the line.
[8] The ற் of ஞாற் is entered below the line.
[9] The second ட of பட்டன் is entered below the line.
[10] The ர of கொள் is entered above, and ள் below the line.
[11] Read இருந்த.
[12] Read சிராம.
[13] The ர of காணி is entered below the line.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of prosperity, who carries a (*lotus*) flower, the goddess of the earth, the goddess of victory, the goddess of learning, who resided on (*his*) tongue, and the goddess of fame lovingly embraced (*him*), and while all the rules prescribed in the sacred Vêdas and the elegant Tamiḷ flourished exceedingly, (*the king*) put on the jewelled crown by right of royal descent.

(L. 2.) The moon of (*his*) white parasol was glittering as if it were a matchless hall in which the eight elephants of the quarters abided;[1] (*his*) sceptre drove away, (*like*) a prostitute, the dark Kali (*age*); and (*his*) discus, powerful in battle, accompanied (*his sceptre*), extending (*his conquests on*) the earth.

(L. 3.) Having won the heart (*of the goddess*) of the earth for countless ages, (*he*) was pleased to be seated on the throne of heroes, (*made*) of pure gold, with (*his queen*) Mukkôkkiḷâṉaḍigaḷ, the mistress of the world, while the Villavar (Chêras), Teluṅgar, Miṉavar (Pâṇḍyas), Siṅgaḷar, Pallavar and other kings prostrated themselves (*before him*).

(L. 5.) In the 8th year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the emperor of the three worlds, Śrî-Râjarâjadêva.

(L. 6.) The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-mêṉ-koṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 7.) With the knowledge of Vishṇu-Bhaṭṭaṉ of Irâyûr, the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village, and of Araṭṭamukkidâsaṉ, the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas*.[2]

(L. 9.) In order that (*the god*) Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village might receive (*every day*) an offering of four *nâḻi* of boiled rice before early dawn, the *Maṅgalaṅgiḻâṉ* Vêḷâṉ Malaigiṉiyaniṉṟâṉ of Ûṟṟukkâḍu,[3] *alias* Aḷagiya-Śôḷa-nallûr, in Ûṟṟukkâḍu-nâḍu, (*a subdivision*) of Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of the same *maṇḍalam*, purchased for money from [S]âgaṇai[4] Mâdhava-Bhaṭṭaṉ of our village (*the following*) land.

(L. 11.) Two hundred and five and a half *kuḻi* of Kâkkambirâl Śrîrâma-Śîriḷaṅgô in the second *Kaṇṇâṟu*[5] to the east of the large channel which flows to the north from the large sluice of this village,[6] and to the north of the *Âḷavaḍi* (road),[7] which that Mâdhava-Bhaṭṭaṉ had purchased from Kâkkambirâl Karuṇâkara-Bhaṭṭaṉ of this village; two hundred and seventeen *kuḻi* of Kâkkambirâl Śrîrâma-Śîriḷaṅgô in the fourth *Kaṇṇâṟu* to the north of this road; to the east of this, one hundred and nine *kuḻi*, equal to one *taḍi*[8] (and) bearing the same name; and to the north of this, eighty *kuḻi*, ... in the field of Sâhaṇai Bhaṭṭaraiyaṉ, which that Mâdhava-Bhaṭṭaṉ had received as a present from Tiruvêṅgaḍa-Bhaṭṭaṉ of this village,— altogether,[9] six hundred and twelve and a half *kuḻi* according to the land-register.[10]

---

[1] *I.e.* he ruled over the whole earth.

[2] The words ஸ்ரீவைஷ்ணவஸபையோம் correspond to ஸ்ரீவைஷ்ணவக்கோசரத்தில் in other Maṇimaṅgalam inscriptions.

[3] This is a village in the Conjeeveram tâluka; see above, Vol. II. p. 345, note 4.

[4] This word is spelt Sâhaṇai in text line 14 below; see also above, p. 77, note 8.

[5] See above, p. 73, note 6.

[6] See No. 34, text line 6, and No. 30, text line 40.

[7] See above, p. 78 and note 9.

[8] Compare above, p. 58, line 1.

[9] By adding up the preceding amounts, only 611½ *kuḻi* are arrived at.

[10] The same term (*pottagam*) occurs in Vol. II. No. 22, second tier, text line 4.

(L. 15.) Having received the gold required for making this land free of taxes from that *Maṅgalaṅgiḻâṉ* Vêḻâṉ Malaigiṉiyaniṉṟâṉ, we, the great assembly, gave it free of taxes, for as long as the moon and the sun exist.

(L. 16.) The designation which he desires for this land shall be engraved on stone and on copper, and the better half of the leavings of these offerings shall be given to travellers who are *Śrî-Vaishṇavas* (and) have not (*received it*) before.[1]

(L. 17.) Having been present in the assembly, which met without a vacancy in the temple court in the middle of this village, and having heard the order of Purushôttama-Bhaṭṭaṉ of Araṇaippuṟam, I, Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ [Â]ṇa[ṇda]bô[dha]ṉ Vêḻâṉ Śrîrâmadêvaṉ, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

(L. 18.) To this (*witness*) I, the carpenter Vaḍuganâdaṉ Tiruvâykkulamâṉ Toṇḍainâṭṭ-âchâryaṉ, who possesses the better half of the land of the carpenters (*tachcha-kâṇi*) in the village. This (*is*) my writing.

(L. 19.) This charity (*is placed under*) the protection of the *Śrî-Vaishṇavas*. Hari!

No. 36.—On the south wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 12th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḻadêva III.[2] on a week-day which, according to Professor Kielhorn's calculation,[3] corresponds to Monday, the 4th December A.D. 1189. It records that a military officer purchased 600 *kuḻi* of land near the village and assigned them to the temple, with the condition that the produce of the land should be applied for providing offerings of boiled rice to the god.

Text.

1 வூவ்வி ஸ்ரீ [॥*] திரிபுவனச்சக்கரவத்திக[ள்] மதுரையும் ஈழமும் பாண்டியன
முடித்தலையுங்கொண்டருளிய [ஸ்ரீ]குலொத்துங்கசொ[ழ]தவற்கு யா-

2 ண்டு பன்னிரண்டாவது [4]ஏநாயற்று வையாகநாளும் கையும் திங்கட்கிழமையும்
பெற்ற சித்திரைநாள் ஜயங்கொண்டசொழமண்டல-

3 த்துக்குலொத்துங்கசொழவளநாட்டுக்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமான பாண்டியனே-
இருமடிவென்றகண்டசொழச்சதுர்வேதிமங்க-

4 லத்து 8தாவதாகையொம் ஈழத்து[5] [|*] கம்மூர்[6] வண்டுவராபதி எம்பெருமான்
கோயில் ஸ்ரீகாரியஞ்செய்கிற க[ர]ாம்பிச்செட்[டி]க்[க]ளபட்டதும் ஸ்ரீவை-
ஷ்ணவக்கண்காணி

5 அரட்டமுக்கிதாவனு[ம்]கண்டு இக்கோயில் திருவாய்[க்*]குல[த்*]து
எம்பெருமானுக்கு காதாழி அரியால் ஒருதிருப்பொனகம் அமு[து] செ]ய்தரு[ள]
இம்மண்டலத்து இக்காட்டுக்கிழ்மு[ர].[7]

6 க்காட்டுகொட்டத்திருச்சுரத்துக்கண்ணப்[ப]ன் தாதி ஆதிநாயகன் [ஸ்ரீ]வ[க]ங்கதெயன்
வன்வியகாயகனான உத்தமசீலிக்க[ண்ண]ப்பன் காசிட்டுக்கொண்டு விட்ட நிலம்
இல்லூர் ஆ-

7 . . .[8] மனையது[ல்]வாய்க்காலுக்குமிழக்கு முதற்கண்ணுற்று தெற்[க்]கு கண்ணி-
க்காலுக்கு வடக்கு மிழக்கு இ[வ்*]வாழ்வார் திருவிடையாட்டத்துக்கு மெற்-
(க்)கு வடக்கு பெருங்காலுக்கு

---

[1] The word *apûrvin* is used similarly in Vol. II. No. 25, text line 36.
[2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 220.
[3] See page 43 above.
[4] Read ஏநாயற்று.
[5] Read எழத்து.
[6] Read மூர்.
[7] Read இம்.
[8] Read ஆலமெடு, as in No. 32, text line 6, and in No. 34, text line 4.

8 தெற்[க்]கு மய்பூவுக் மணிமங்கலமுஒடையான் வானவாரிசனும் ஈகாஜக[பி]ரி[ய]-
னும் ம[னி]மங்கலமுஒ[ட]யான் [1]சிரமதெவனும் பக்கல் விலை கொண்டு
உஒடைய உறப்பொத்தை-

9 னை [அ]லங்காரபட்டி குழி சுர [1*] இக்குழி அறுநூறும் இ[வ்*][வ]ன்-
னியனுயனு(ய)[ன] உத்தமசிக்கண்ணப்பர் [ப]க்கல் வெண்டும் ெ[ப]ரன்
கொணடு சதுராத்தவஒ செல்வதாக பிஒறை-

10 பிழிச்சி குடுத்தோமறைவஒஒயொம் [1*] வஒஒயுள் நின்று அ[ரஒ]ணப்-
புறத்து ெடெ[ஒ]ணயலட்டன் பணிக்கப்பணி கெட்டு எழுதினென் இ[வ்*]ஆச்
ம[ண]க[ன்]

11 ஆடவல்லான் சிவகா(ம்)க்கியதெவகான உத்தமப்பிரி[யஒ]ன[ன்] [1*] இ[ஒ]வ-
னென்னெழுத்து ॥உ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 12th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva, who was pleased to take Madurai, Îḻam, and the crowned head of the Pâṇḍya,—on the day of *Chitrâ*, which corresponded to a Monday and to the ninth *tithi* of the second fortnight of the month of *Dhanus*.

(L. 2.) The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṇai-irumaḍi-veṇ-kaṇḍa-Śôḻa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḻa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam.

(L. 4.) With the knowledge of Kârâmbichcheṭṭu Kêśava-Bhaṭṭaṇ, the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṇ in our village, and of Araṭṭamukki-dâsaṇ, the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas*.

(L. 5.) In order that (*the god*) Tiruvâykkulattu Emberumâṇ of this temple might receive (*every day*) an offering of four *nâḻi* of boiled rice, Kaṇṇappaṇ Tûśi-Âdi-nâyagaṇ[2] [Nî]la[ga]ṅgaraiyaṇ Vaṇṇiyanâyaṇ, *alias* Uttamanidi-Kaṇṇappaṇ, of Tiruchchuram in Kîḻ-Mâṅgâṭṭu-nâḍu, (*a subdivision*) of the same district and the same *maṇḍalam*, purchased for money from the arbitrator Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṇ Vâṇavâriśaṇ, Mahâjanapriyaṇ and Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṇ Śrîrâmadêvaṇ 600 *kuḻi* of land, (called) *Uṟappôndiṉ, alias Alaṅkâṟapaṭṭi*,[3] to the east of the *Maṇaiy-aṟudi* channel[4] at the *Â[laimêḍu]* (hill) in this village, to the south of the first *Kaṇṇâṟu*,[5] to the north-east of the *Kaṇṇikkâl* (channel), to the north-west of the *Tiruvîḍaiyâṭṭam*[6] of this *Âḻvâr*, (*and*) to the south of the large channel.

(L. 9.) Having received the gold required from that Vaṇṇiyanâyaṇ, *alias* Uttamanidi-Kaṇṇappar, we, the great assembly, gave these six hundred *kuḻi*, free of taxes, to continue as long as the moon and the sun.

(L. 10.) Having been present in the assembly and having heard the order of Dôṇaiya-Bhaṭṭaṇ of Araṇaippuṟam, I, the accountant of this village, Âḍavallâṇ Śivavâkyadêvaṇ, *alias* Uttamapriyaṇ, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

---

[1] Read சதுர.

[2] *I.e.* 'the chief leader of the van-guard.'

[3] *I.e.* 'the *paṭṭi* of Uṟappôndâṉ, *alias* Alaṅkâraṇ.' On *paṭṭi* see above, Vol. II. p. 359, note 12. Uṟappôndâṉ occurs as a proper name in No. 31, text line 11, and Alaṅkâraṇ in No. 29, text line 24.

[4] See above, p. 78 and note 6.

[5] See above, p. 73, note 6.

[6] See above, p. 78, note 8.

No. 37.—On the east wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 28th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva III. and records that the same military officer who is mentioned in the preceding inscription (or a relation of his) deposited with the temple authorities a sum of money, from the interest of which four lamps had to be supplied with fuel.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: ॥— திரபுவகச்சக்கரவத்திகள்
2 மதை[ரி]யும் பாண்டியனை முடித்தலை-
3 யுங்[ரி]காண்டருளிய ஸ்ரீகுலொத்து[ங்]கசொழதே-
4 வற்கு யாண்டு உல்அ ஆவது ஜயங்கொண்ட[சொழமண்]-
5 டலத்துக்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலத்து வண்டுவரா-
6 பதிகில் ஸ்ரீவெலூவக்கண்காணி அரட்டமிக்கிடா[ர]ஸனும்
7 [நடவி]ற்கொயிற்திரு[வ]டிப்பிடிக்கும் ஸ்ரீயாலட்டனும் இர[வ்]விருவோம்
8 திருச்சுரக்கண்ணப்பன் பஞ்சகெதி கீலகங்கையர் பக்கலில்வாண்-
9 டெக்காற்[த்*]திகைமாஸத்துப்பெ[ர]விஷுட்டாகக்கொண்ட ப[முல்]கசு எழு-
10 யெழுமாவுக்கும் வண்டுவராபதிகிலெ[கி]ரண்டு வா[ரிவினக்கும் கடு]-
11 [வி]ற்கொயி[வி]லெயெ[ரு]சக்திவிளக்குந்திருவையொத்தி-
12 யுந்திருவா[யப்]பாடியும் வண்டுவராபதிகிலெரிக்கக்கட வ சக்திவி[ள]க்கொண்டு-
13 கா[ல்] விளக்கும் [1]மஹாரித்தவரை செலுத்தக்கடவோமா-
14 க [வ]ம்மதி[த்*]தோம் ஸ்ரீனத்தோம்(ம்) ॥—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 28th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, who was pleased to take Madurai and the crowned head of the Pâṇḍya,— we two, Araṭṭamikkidâsaṇ,[2] the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas* in (*the temple of*) Vaṇḍuvarâpati at Maṇimaṅgalam in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, and Śrîdhara-Bhaṭṭaṇ, who holds the feet of the god[3] of the central shrine, received from Kaṇṇappaṇ Pañchanedi Nîlagaṅgaraiyar of Tiruvehchuram seven and seven twentieths old *kâśu*, to bear interest from the month of *Kârttigai* of this year.

(L. 10.) In return for (*this sum*), we, the authorities of the temple, agreed to burn, as long as the moon and the sun exist, four lamps, (*viz.*) two twilight lamps in the Vaṇḍuvarâpati (*temple*), one twilight lamp in the central shrine, and one twilight lamp which (*the two temples of*) Tiruvaiyôtti[4] and Tiruvâyappâḍi[5] have to burn in the Vaṇḍuvarâpati (*temple*).

---

[1] Read மஹாரிதவை.

[2] This name is spelled Araṭṭamukkidâsaṇ in Nos. 35 and 36.

[3] *I.e.* who is one of the men who carry the idol on procession-days.

[4] This temple is probably identical with Tiruvaiyôttidêvar in No. 28, text line 11.

[5] *I.e.* 'the holy village of shepherds.' This must refer to a temple of Kṛishṇa; compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 202. From the inscriptions of the Vaikuṇṭha-Perumâḷ temple at Maṇimaṅgalam we learn that this temple formerly bore the name Tiruvâyappâḍi.

No. 38.—On the outside of the east wall of the inner prakara of the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 13th year of the reign of Râjarâjadêva (III.?). It registers several payments of money into the temple treasury for feeding lamps in the temple.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] ராஜராஜதேவற்(க்)கு யாண்டு [ப]தின்மூன்றாவது[1] ஜயங்கொண்ட-
2 சொ[ழ]மண்டலத்து குலோ[த்*]துங்கசொழ-
3 வளநாட்டுக்குற்றத்தூ[ர்*]நாட்டு மணி[ம]ங்கலமாக பாண்டியனீருமடிவென்கொண்-
4 [ட]சொழச்ச[துர்]ப்பெ[தி]மங்கலத்து[2]
5 வண்டுவரா[ப]தி எம்பெருமாற் கொயிலில் ஸ்ரீகாரிய(ம்)ஞ்செ[ய்*]கிற இராயூர் அரு-
6 ளாளஎட்டனும் இக்கொயில்[ல்] . . . . . கங்காணி[3] செய்கிற வண்-
7 வெராபதி . . . . இவ்விருவருக்க[ண்](ம்)காணியாக இ[வ்*][ெ]வம்பெருமானுக்கு
8 இரவுஸ்ரீவிளக்கு எரிக்க [4]முதல்[கிக்]கப்பொலிசையாலெ வண்-
9 வெராபதி எம்பெருமாற் ஸ்ரீபண்டாரத்திலெ இராயூர் அ[கு]ளாளஎட்டன் ஒடுக்கின காசு
10 ஒ[ன்]றும் மத்த[வ]ரிச்சிரினங்கொஎட்ட[ன்][5] ஒ[டு]-
11 க்கின காசு ஒன்றும் மிஞ்சு[சு]ச் எம்பெரு[ம]ான் அ[டி.]யாள் [வி]ளக்கவக[ர்*]ச்
12 ஒடுக்கிக காசு ஒன்று[ம்] பொருக்குன்றத்[து] கண்ணக்கை குப்பன்
13 இரவுசந்திவிளக்கெரிக்க ஒடுக்கிக காசு ஒன்றரை [॥*]

Translation.

Hail! Prosperity! In the thirteenth year (*of the reign*) of Râjarâjadêva,—under the supervision of both Aruḷâḷa-Bhaṭṭaṉ of Irâyûr, the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ at Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumadi-veṉ-koṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, and of Vaṇḍuvarâpati . . . . . , the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas* in this temple,— (*the following sums*) were paid on interest into the treasury of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ, as a fund for burning lamps at evening dawn before this *Emberumâṉ*:— one *kâśu* by Aruḷâḷa-Bhaṭṭaṉ of Irâyûr; one *kâśu* by Mattu[va]li Śrîraṅgê-Bhaṭṭaṉ; one *kâśu* by Emberumâṉ-Aḍiyâḷ [Vi]ḷaṅgavand[â]r of Miñjûr; and one and a half *kâśu*, for burning a lamp at evening dawn, by Kaṇṇandai Kuppaṉ of Poruṅguṉṟam.

No. 39.—On the east wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

The subjoined inscription belongs to the 18th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva. This king is probably identical with Râjarâja III., who is known to have ascended the throne about A.D. 1216 and seems to have been the immediate successor of Kulôttuṅga-Chôḷa III.[6] In this case the week-day on which the inscription is dated will admit of astronomical calculation. The inscription records that a flight of stone steps leading to a *maṇḍapa* was built at the expense of two brothers.

---

[1] Read மூன்றாவது.
[2] The *ர்* of *சதுர்* is corrected by the engraver from *ம்*.
[3] Read ஸ்ரீவெள்ளக்கண்காணி.
[4] Read முதலாக.
[5] Read சிரி.
[6] See page 43 above.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருவாய்க்கெழ்[வி மூ]ன்னுக [தி]ரிபுவனச்சக்கரவத்[தி]க[ள்] ஸ்ரீராஜ-
ராஜதெவற்-

2 கு யாண்டு ம்அ வது யகூகாய[த்து] வ ஔவ்வகூத்து பஞ்சமியும் புதன்கிழமை-
யும் பெ-

3 ற்ற அவிட்டத்தின்[ன்] ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்புலியூர்க்கொட்டமா[ன] கு-
லொத்து-

4 ங்கசொழவளநாட்டுக்கு[ன்]றத்[தூர்]காட்டு மணிமங்கல[ம]ான ஸ்ரீகரிவாம[னி]ச்சது-
வெ்திமங்-

5 க[ல]த்து வண்டவாள[ப]தி [எ]ம்[பெ]ருமா[ன்] கொயில் அவிகெக[ம]ண்ட[ப]த்-
துக்கு கீழைப்-

6 புலிமுக[கதவ]ன சொபானத்துக்கு ெ[வ]ண்டும் பொன்னிட்டுக்கல்[க]ாசஞ்செய்வித்-
தான் மணி[ம]ங்-

7 [1]கலமுடையான் பஞ்சகெதி இ[ரகூ-ஈ]ணன் மலை[தி]னியதின்றான் வஸவ்வியன்[ன]
ெ[பரி]ய[பி]ள்-

8 ளையும்[2] இவன் தம்பி ஆகவமல்[ல]தெவ[னு]ம் [|*] இவர்கள் தன்மம் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! With the approval of the god,[3]—in the 18th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Râjarâjadêva, on the day of *Dhanishṭhâ*, which corresponded to a Wednesday and to the fifth *tithi* of the first fortnight of the month of *Dhanus*,—Brahmapriyaṉ, the eldest son of Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Pañchanedi Lakshmaṇaṉ Malaigiṇiyaniṉṟâṉ,[4] and his younger brother Âhavamalladêvaṉ paid the gold required for, and caused to be made the stone work of, a flight of steps, with tiger's heads at the bottom, for the *Abhishêka-maṇḍapa* in the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ at Maṇimaṅgalam, *alias* Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam, *alias* Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam. (*It is*) their charitable gift.

No. 40.—ON THE OUTSIDE OF THE EAST WALL OF THE INNER PRAKARA OF THE RAJAGOPALA-PERUMAL TEMPLE.

This inscription consists of a single Sanskrit verse in the *Indravajrâ* metre and of a passage in Tamil prose. It is dated on a week-day (l. 3) which will probably admit of calculation, in the 18th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva, and records the gift of two lamps to the image of Vishṇu, and to an image of Narasiṁha which was set up in the same temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ:— வாய-ஔமொ[தை]ர்[ஞ்]-ஸவ-ஜ்ஞ-ஸ்வரூ[ர்*] ஸ்ரீகுஹ்ய-ஸிஸ்தி[-ர்]-
யிராசமிசகாழ் [|*] ஸதாஸ்ரஹமாஸ்ரீதயெ

2 வாலை வராடதீ வரீவ[ர்]யோதிவ-ஂவெ— [க ||*] திரு-வகச்சகரவத்தி[-ர்]க[ள்]
ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு யாண்டு ம்அ ஆவ[து]

---

[1] Read கலமுடை.

[2] Instead of this, No. 41, text line 6 f. reads மலைதினியதின்றான் பெரியபிள்ளை ஆன வஸவ்வியனும்.

[3] Literally, 'the hearing of the holy voice having preceded.'

[4] The same name is borne by a different person in No. 35 above.

3 மகாசாயத்து வாலுவேதத்து வ்யாஸையும் திங்கட்கிழமையும் பெற்ற திருவொ[ணத்]து நான் ம[ணி]மங்கலமா[ன]

4 ஶ்ரீகரிவாகனிச்சதுர்வேதிமங்கலத்து [1]மன்னனூர் கொபிசில்த்திருவாசா[ல]கம் பண்[ணு]ம் (ஸ்ரீ)[2]

5 ஸ்ரீராஜேந்த்[ரு]ம் இவன் தம்பி வீற்றிருக்தான் ஸந்[ரும் இ]வ்விருவொம் இவ்வூர்க்குண்டெர்[3] ஸ்ரீகூஜேந்த . . . .

6 ய் பக்கல் காங்கள் கைக்கொண்ட செம்பொன் இருகழஞ்சு [1*] இச்செம்பொ[ன் இ]ரு[மு]ஞ்சுக்கும் வ்யாதஜீஜி[யிலெ] [மன்*]-

7 [ன]னூர் திருமுன்பெ ஒருதிரு[வி]னக்கும் வாயுவஜி[யி]லெ இக்கொ[வி]யிலெழுத்தருளி இருக்கும் சிங்கப்பெருமா[ன்]

8 திருமு[ன்]பெ ஒ[ரு]திருவினக்கு[ம்] வருகிறவ்வா செலு[த்]தக்கடவொமாக ஸிலெவெவை ப[ண்ணி]க்குடுத்தோம் இவ்விருவொ[ம்] [உ]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! (Verse 1.) Śrîkṛishṇa-Sûri, a treasury of the scriptures (*Âgama*), the full-moon of the ocean (*which is*) the *Vâdhûla-gôtra*, gave a pair of lamps to the highest primal being (Vishṇu) who resides at Ratnâgrahâra.[4]

(Line 2.) In the 18th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, the glorious Râjarâjadêva, on the day of *Śravana*, which corresponded to a Monday and to the first *tithi* of the first fortnight of the month of *Makara*,—we two, Śrîrâma-Bhaṭṭaṉ, who performs the worship in the temple of Maṇṇaṇâr (Vishṇu) at Maṇimaṅgalam, *alias* Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, and his younger brother Vîṟṟirundâṉ Bhaṭṭaṉ, received two *kalañju* of pure gold from Śrîkṛishṇa-Bhaṭṭa[5] . . . . . of Kuṇḍûr, (*a resident*) of this village.

(L. 6.) We two have caused to be engraved on stone that, (*in return*) for these two *kalañju* of pure gold, we shall have to burn, as long as the moon and the sun exist, one sacred lamp in the morning before the god Maṇṇaṇâr, and one sacred lamp in the evening before the god Śiṅga-Perumâḷ who is pleased to reside in the same temple.

No. 41.—ON THE EAST WALL OF THE DHARMESVARA TEMPLE.

Like No. 40, this inscription is dated on a week-day which will probably admit of calculation, in the 18th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva. It records that the same two brothers, who are mentioned in No. 39 above, paid to the authorities of the Dharmêśvara temple two *kalañju* of gold, from the interest of which the cost of feeding two lamps had to be defrayed.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [1*] திருவாய்க்கெழில முன்னூற திரலாவனச்சக்கரவ[த்]திகள் ஸ்ரீராஜராஜதெவர்க்கு யாண்டு பத அது வலம்பகா-

2 [ய]ற்று கவாவகூத்து ஞி[ர]யுஞ்செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற சொதிகா[ன்] ஜயங்கொண்டசொழம-

3 ண்டலத்துப்புலியூர்க்கொட்டமான குலொத்துங்கசொழவ[ளந]ாட்டுக்குன்[ற]த்தூர்காட்டு மணிமங்கலமான ஶ்ரீம-

---

[1] The first ன has been entered below the line.

[2] After ஸ்ரீ some letters have been erased.

[3] Read செ.

[4] *I.e.* Maṇimaṅgalam; compare No. 27, verse 1.

[5] The same person was called Śrîkṛishṇa-Sûri in verse 1.

4 சகாம[ணி]ச்சதுர்[த்]தமங்கலத்து உ[டை]யார் [த]ன்[மீ]ஸ்ராமுக[ட]ய காயனூர் கொமிற்கிலவ்ராவணக்காணி உடை-

5 ய மெனதமன் அம்பலக்கூத்தலட்டனும் காஸ்யமன்[1] மம்மாயாஹட்டனும் காஸ்ய-மன்[1] திருச்சிற்றம்பலபட்ட[ன]ன்-

6 னிட்டாரும் [இ]வ்வ[ரி]வொம் இவ்வூர் மணகன் [ப]ஞ்சநதி ஒ[கூ-ன]ணன் மலேகினியன்றன் பெரியபிள்ளை ஆன ஸ்ர[ஷ்]-

7 ரியனும் இவன் த[ம்]பி [2][ஆக]மல்லிதெவனும் பக்கல் இன்னுள் முதல் சி[னு]-கா[லி]ச்சந்திக்கு வைத்த திருவிளக்கு இரண்டு-

8 [ம்] எரிப்பொமாகப்பொ[னி]யூட்[ட]ாகக்கைக்கொண்ட செம்பொன் உ ப[3] [।*] இப்-பொன் இருகழ[ஞ்சு]ங்கைக்கொண்டு

9 சந்திராதித்தவரை எரிக்க கடமை[வ]ாமாக மிஞாலெனை[வ] பண்ணிக்குடுத்தொம் [இவ்]வ[ரி]னவொம் [।*] பணியால் இவை மணிமங்கலமுக[ட]ய[ர]ன் ஆ[ரூ]ம்-

10 பிரான் [ன]முத்து [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! With the approval of the god,—in the 18th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Râjarâjadêva, on the day of *Révati*, which corresponded to a Tuesday and to the second *tithi* of the second fortnight of the month of *Simha*,— we, all the holders of the land (*kâṇi*) of the *Śiva-Brâhmaṇas* of the temple of the lord Taṇmîśvara at Maṇimaṅgalam, *alias* Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṇṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam, *alias* Kulôttuṅga-Śôḷa-valanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, (*viz.*) *Gautaman* Ambalak-kûtta-Bhaṭṭaṇ, *Kâśyapaṇ* Gaṅgâdhara-Bhaṭṭaṇ, and the partners[4] of *Kâśyapaṇ* Tiruchchiṟṟambala-Bhaṭṭaṇ, received on interest from Brahmapriyaṇ, the eldest son of Pañchanadi Lakshmaṇaṇ Malaiginiyaninṟâṇ, the accountant of this village, and his younger brother Âhavamalladêvaṇ 2 *kaḻañju* of pure gold (*under the condition*) that we should burn at early dawn from this day two sacred lamps which (*those two persons*) had given (*to the temple*).

(L. 8.) We, all these persons, caused to be engraved on stone that, having received these two *kaḻañju* of gold, we shall be bound to burn (*those two lamps*) as long as the moon and the sun exist.

(L. 9.) This was written under order by Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṇ Âḷumbirâṇ.

V.—INSCRIPTIONS AT TIRUVALLAM.

Tiruvallam,[5] which I visited in 1889–90, is a village on the western bank of the Nîvâ river,[6] a tributary of the Pâlâṟu. Of the subjoined inscriptions, the first (No. 42) is found on a boulder in the bed of the Nîvâ river, and the remainder at the Śiva temple of Bilvanâthêśvara. Two of the inscriptions (Nos. 42 and 43) belong to the reign of the Gaṅga-Pallava king Vijaya-Nandivikramavarman. His vassal was the Bâṇa king Vikramâditya I. (No. 43), whose queen Kundavvai[7] was the daughter of the Western Gaṅga king Pṛithivîpati I. (Nos. 47 and 48). An unnamed Bâṇa king is

[1] Read காஸ்யவன். [2] Read ஆகவமல்ல.

[3] This symbol is used as an abbreviation for கழஞ்சு; compare *Ep. Ind.* Vol. V., p. 106, note 2.

[4] See above, p. 6, note 11.

[5] No. 4 on the *Madras Survey Map* of the Guḍiyâtam tâluka of the North Arcot district.

[6] See page 23 above. [7] No. 46 is an inscription of an unnamed queen of the same king.

mentioned in one of the two inscriptions of Vijaya-Nandivikramavarman (No. 42) and in two other inscriptions (Nos. 44 and 45), the first of which is dated in the Śaka year 810. The remaining inscriptions belong to the reigns of the Chôḷa kings Râjarâja I. (Nos. 49 to 52), Râjêndra-Chôḷa I. (Nos. 53 and 54), Râjêndra (No. 55), Râjamahêndra (No. 56), A[dhi]râjêndra (No. 57), Kulôttuṅga-Chôḷa I. (Nos. 58 and 59), Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 60 to 62), Vijaya-Gaṇḍagôpâla (No. 63), and Vîra-Champa.[1] Vîra-Chôḷa, the son of Kulôttuṅga I., is incidentally referred to in No. 59. Several Western Gaṅga chiefs are mentioned as vassals of Chôḷa kings, *viz.* Śaṁkaradêva, the son of Tiruvaiyaṉ, in an inscription of Râjarâja I. (No. 51); his son Sômanâtha in one of Râjêndra-Chôḷa I. (No. 53); Nîlagaṅga in one of Kulôttuṅga I. (No. 59); and Amarâbharaṇa-Śîyagaṅga in one of Kulôttuṅga III. (No. 62). One of these chiefs, Śaṁkaradêva, seems to have been connected with the Vaidumba family (No. 53), a member of which was a vassal of Râjarâja I. (No. 52). Three of the latest inscriptions (Nos. 60, 61 and 63) furnish the names of three chiefs of the Śeṅgêṇi family.

Tiruvallam (Nos. 46, 51, 52, 55, 56, 58 to 60) appears to have been the capital of the Bâṇa dynasty, as one of its names was Vâṇapuram (Nos. 42, 51, 53), and as it belonged to the district of Perumbâṇappâḍi, *i.e.* 'the great Bâṇa country.' A hamlet in its neighbourhood was called Vâṇasamudram.[2] Another survival from the time of the Bâṇas is the name of the village of Bâṇavaram near the Sholinghur Railway Station.[3] In some of the inscriptions Tiruvallam bears the name Tîkkâli-Vallam (Nos. 43 to 45, 47 to 49, 54 and 61). It belonged to the province of Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam (Nos. 53 to 56, 58 and 59) and the district of Paḍuvûr-kôṭṭam (Nos. 43, 44, 49, 51 to 54) or, as it is once called, Tyâgâbharaṇa-vaḷanâḍu (No. 55). According to the earlier inscriptions it was situated in the subdivision Mîyâṟu-nâḍu (Nos. 43 to 45, 49 and 54)[4] or Mîyaṟai-nâḍu[5] (No. 52), and according to others in Karaivaḷi,[6] a subdivision of Perumbâṇappâḍi[7] (Nos. 53, 55, 56, 58 and 59).[8] Other subdivisions of Paḍuvûr-kôṭṭam were Kârai-nâḍu (Nos. 44 and 50), Paṅgaḷa-nâḍu,[9] Perun-Timiri-nâḍu,[10] Mêl-Aḍaiyâṟu-nâḍu[11] and Karaivaḷi-Âṇḍi-nâḍu.[12]

The inscriptions call the Bilvanâthêśvara temple 'the god of Tîkkâli (Nos. 45 to 47), Tiruttîkkâli (Nos. 44, 48 to 51), Tirutîkkâli (Nos. 51 and 52) or Tiruvallam[13] (Nos. 53 to 57, 60 to 62).' Once it is designated 'the dancing god' (No. 50) and once 'the southern temple' (No. 46), perhaps to distinguish it from 'the temple with the tower in the north,' which is mentioned in No. 42, but has now ceased to exist. It contained shrines of Kalyâṇasundara and Karumâṇikka, and of their goddesses (No. 57).

---

[1] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 70 f.

[2] See p. 29 above.

[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 221, note 3.

[4] See also p. 30 above.

[5] A different Mîyaṟai-nâḍu or Mîkaṟai-nâḍu is mentioned in two inscriptions at and near Viriñchipuram; above, Vol. I. pp. 134 and 136.

[6] In a single inscription (No. 51) Karaivaḷi is called a direct subdivision of Paḍuvûr-kôṭṭam.

[7] Another subdivision of Perumbâṇappâḍi was Tûy-nâḍu; see No. 57 and p. 22 above.

[8] See also Vol. I. p. 99, where "Malliyûr in Karaivaḷi, (a subdivision) of Perumbâṇappâḍi," has to be read.

[9] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 82, and above, Vol. I. pp. 78 and 79. Another Paṅgaḷa-nâḍu was a subdivision of Palakuṉṟa-kôṭṭam; see *ibid.* p. 105.

[10] *Ep. Ind.* Vol. IV. pp. 138 and 271.

[11] *Ibid.* p. 180, and above, Vol. II. p. 382.

[12] See above, Vol. I. p. 129.

[13] This name occurs already in Tirumânasambandhar's *Dêvâram*.

The only two inscriptions at Tiruvallam which were engraved before the time of Râjarâja I. are the rock inscription (No. 42) and an inscription on a stone which is built into the floor of the temple (No. 46), while the remaining *pre*-Chôḷa ones (Nos. 43, 44, 45, 47 and 48) are copies, made when the central shrine and the *maṇḍapa* were pulled down and rebuilt.[1] The rebuilding of the temple must have taken place before the 7th year of the reign of Râjarâja I. For, in that year the temple was visited by Gaṇḍarâditya, the son of Madhurântaka, who "caused one thousand jars of water to be poured over the god" (No. 49). This statement suggests that he performed the ceremony of *Kumbhâbhishêka*, which has to be gone through when a temple is consecrated or re-consecrated. In the same year of Râjarâja I. an image of the goddess was set up by a Brâhmaṇa (No. 50). Before the 4th year of Râjêndra-Chôḷa I. an officer of his built the shrine of Râjarâjêśvara (No. 54), which is now called Nakulêśvara. Two other inscriptions (Nos. 51 and 53) refer to the temple of Tiruvaiya-Îśvara, which had been built by a Western Gaṅga chief on the south of the Bilvanâthêśvara temple, but which cannot be traced at present.

No. 42.—On a boulder near Tiruvallam.

This inscription is engraved on the slightly sloping surface of a large boulder in the bed of the Nîvâ river, one mile north-east of Tiruvallam. The alphabet is Tamil and Grantha of an archaic type. It resembles the alphabet of the inscriptions of the Western Gaṅga king Kampavarman (Nos. 5 and 8 above) and lies between the two Kiḻ-Muṭṭugûr inscriptions of Vijaya-Narasiṁhavarman[2] as the upper limit and the two Âmbûr inscriptions of Vijaya-Nṛipatuṅga-Vikramavarman[3] as the lower one. As in other archaic Tamil inscriptions,[4] the *virâma* is expressed by a vertical dash over the letter in a number of cases, though not throughout. In the word *Maṇṛâḍi* (l. 8) the syllable *ṛâ* is expressed by two separate symbols.[5] The letter *ṇ* has generally its archaic form, but in two cases[6] its central loop is fully developed. The language of the inscription is Tamil; but line 1 contains some invocations in Sanskrit prose, and line 15 f. a Sanskrit verse.

The record is dated in the 62nd year of the reign of Vijaya-Nandivikramavarman (l. 2 f.). Three other inscriptions of the same king are noticed in Vol. I. (Nos. 108, 124 and 125). As I have shown before,[7] he is probably identical with Nandivarman, the father of Vijaya-Nṛipatuṅgavarman and the son-in-law of the Râshṭrakûṭa king Amôghavarsha I. If this identification is correct, the inscription would have to be placed before the end of the 9th century A.D.

Vijaya-Nandivikramavarman appears to have been the sovereign of Mahâvalivâṇarâya (l. 11) or Mâvalivâṇarâya (l. 5), who was a descendant of the family of Mahâbali (l. 5) and ruled the twelve thousand (villages) of Vaḍugavaḷi (l. 6), *i.e.* 'the Telugu road.' This province is mentioned in the Muḍyanûr plates of the Bâṇa king Malladêva as 'the twelve thousand villages in Ândhra-maṇḍala,'[8] and in the Udayêndiram plates of the Bâṇa king Vikramâditya II. as 'the land to the west of the Ândhra road.'[9] The attributes which are prefixed to the name of Mahâvalivâṇarâya in the subjoined inscription (l. 3 ff.) are also found in an undated inscription of Mahâvalibâṇarasa at Gûlgânpode.[10] As I have

[1] See pp. 92, 96 and 98 below.
[2] *Ibid.* p. 182 f.
[3] Compare above, p. 45, note 3.
[4] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 181 f.
[5] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 76, text line 21.
[6] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 177 f. and p. 360.
[7] See above, p. 4, note 2, and p. 50.
[8] ಪನ್ನಿರ್ಪ್ಪತ್ತಿರ, l. 10, and ಪನ್ನಿರಾಯಿರ, l. 13.
[9] *Ind. Ant.* Vol. XV. p. 175, text line 21 f.
[10] *Ind. Ant.* Vol. X. p. 39, No. I.

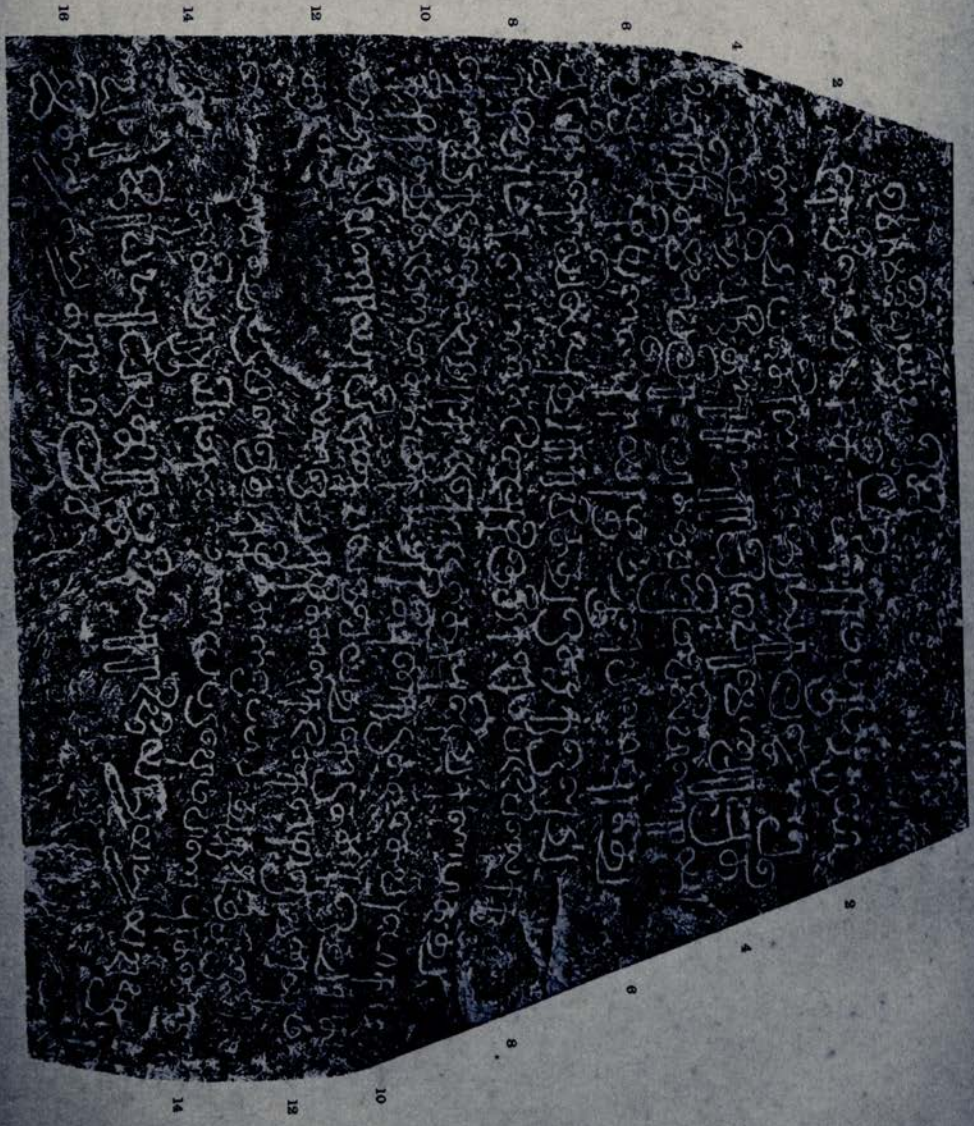

E. HULTZSCH. SCALE 1/2. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

stated before,[1] Mahâbalibâṇarâja seems to have been the hereditary designation of the Bâṇa chiefs. Hence it is impossible to say which individual chief is meant in the present inscription.

The inscription records that a goldsmith granted some land to a temple at Vâṇapuram (ll. 6 and 14), and that Mahâvalivâṇarâya confirmed this grant (l. 10 f.). Vâṇapuram, 'the town of the Bâṇas,' seems to have been the residence of the Bâṇa chief and to have been situated close to Tiruvallam.

TEXT.

1 ஒ ஸ்வஸ்திவாய(ழ்) [ஶு]ஶ்ரீ ஶ்ரீ [॥*]
2 கெ விஜையகந்திவிக்கிரமபருமற்கு யா-
3 ண்டுபப[த்]திரண்[ட]ர[வ]து வகெஜம[தீ*]தர-
4 யாமிகஸ்தலாராலாராயீபவாகெயாகெயாரூதி-
5 ஹாரி ஸ்ரீதரிஹாவலிகாவொதீலவஸ்ரீமாவலிவாணராயர்
6 வடு[கவ]ழி [ப]ன்னீ(ர்)ராயிரமும் ஆள வ[ரண]புரத்து
7 வட[தி]சாகொயில் புதுக்குவித்த இ[த]ற்கு இனை-
8 யிழவர் மகன் மன்றாடிடை அழிஞ்சித்த[ளம்] பட்டி [வி]லக்கு
9 கொண்டு குடுத்தென் ஊற்றுக்காட்டுகொட்டத்து [அ]ளிங்கணபா[க்க*]த்து
10 யேழகத்து தட்டான் மா[த]ர் மகர் [அ]திரான் [।*] குடுத்த தெவர் பொகம்
11 மஹாவலிவாணராயர் பிடாகை வலஞ்செய்து கொடுத்தார் [।*] இது காத்-
12 தா[ர் அ]டி[யென் முடி மெ*]லன [।*] இது அழித்தான் கடிகை [ஈ]ரா இரு-
[வ]ரையும்
13 கொ[ன்ற ப]ரவத்து [ப]வொன் [।*] இது அழி[த்]தான் இப்பாவத்த[க்*]கு அஞ்-
சானூயில்
14 [அன்] . .[2] கொயிலு[க்*]கு ஆயிரம் காணம் [த]ண்டப்படுவொம் வாணபுரத்தார-
[ம்] [॥*]
15 [3]வ[ஹா]விசி வலாயா டூதா ராஜ[கி][ர்*] [4]வகாராதிவி[ர் । *] யவ்வ வவ்வ
யடா வா-
16 தி[5] தவ்வ தவ்வ தடா வாழ்க [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) *Om.* Obeisance to Śiva! Hail! Prosperity!

(L. 2.) In the sixty-second year (*of the reign*) of king Vijaya-Nandivikramavarman, while the glorious Mâvalivâṇarâya,—born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,—was ruling the Vaḍu[gava]li twelve-thousand,—I, [A]ridhîraṇ, the son of Mâ[da]ṉ, a goldsmith (*and resident*) of a house in the east of [A]liṅgaṇapâ[kka]m in (*the district of*) Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam,[7] caused to be renewed the Vaḍa-[śi]gara-kôyil[8] at Vâṇapuram and gave to it the *paṭṭi*[9] (called) *Aḷiñjirka[lam]*, (which I had) bought from Maṉṟâḍi, the son of Iḷaṅgiḷavar.

(L. 10.) Mahâvalivâṇarâya circumambulated the hamlet (*piḍâgai*) towards the right and granted (*the land*) enjoyed by the god, which (Aridhîraṇ) had given.

---

[1] *Ep. Ind.* Vol. V. p. 50.
[2] Read அன்றுள்.
[3] Read வமார.
[4] See above, Vol. II. p. 345 and note 4.
[5] On this term see above, Vol. II. p. 359, note 12.
[6] Read ஶ்ரீமாவலிகாவொட்டு.
[7] Read வதாவ.
[8] Read வ-ஶ்ரிவ்வ.
[9] *I.e.* 'the temple with the tower in the north.'

(L. 11.) "The feet of him who protects this (*charity*), (*shall be*) on my head.[1] He who destroys this (*charity*), shall incur the sin of one who kills the great men who are permanent (*members*)[2] of the assembly.[3] If the destroyer of this (*charity*) does not fear this sin, we, (*the inhabitants*) of Vâṇapuram, shall pay a fine of one thousand *kâṇam* to the palace of the king who is then ruling.[4]

(L. 15.) "Land has been granted by many kings, commencing with Sagara. Whosever (*is*) the earth at any time, his (*is*) then the reward (*of gifts of land*)."

No. 43.—On the north wall of the mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription and No. 44 are written continuously, the first two words of No. 44 occupying the end of line 46 of No. 43. The two first lines of No. 43 state that both inscriptions are copies of earlier stone inscriptions, and that these copies were made when the *maṇḍapa* of the temple was pulled down and rebuilt. Consequently the alphabet of Nos. 43 and 44 exhibits more recent forms than No. 42, though the date of No. 43 is anterior to No. 42.

No. 43 belongs to the 17th year of the reign of the same king as No. 42,—Vijaya-Nandivikramavarman (l. 3 f.). It records that three villages were granted to the temple at the request of the Bâṇa king Vikramâditya (l. 12 ff.). Two chiefs of this name are mentioned in the Udayêndiram plates of Vikramâditya II.[5] The grant recorded in these plates must be prior to the time of Pṛithivîpati II., because the Chôḷa king Parântaka I. transferred to the latter the Bâṇa kingdom, which he had wrested from two Bâṇa chiefs.[6] The accession of Pṛithivîpati II. has to be placed before the 9th year of Parântaka I., *i.e.* before about A.D. 909.[7] Consequently, as pointed out by Dr. Fleet,[8] Kṛishṇarâja, the friend of the Bâṇa king Vikramâditya II.,[9] seems to have been the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa II. (A.D. 888 and 911-12); and the Bâṇa king Vikramâditya, who is mentioned in the subjoined inscription as a contemporary of Vijaya-Nandivikramavarman in the 17th year of this king, may be identified with Vikramâditya I., the grandfather of that Vikramâditya II. who issued the Udayêndiram grant.

One of the three villages granted was Aimbûṇi (l. 6), apparently the modern Ammuṇḍi[10] near Tiruvallam. The three villages were clubbed together into one village, which received the new name Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdimaṅgalam (l. 9 ff. and l. 20 ff.). The executor of the grant was Kâḍupaṭṭi-Tamiḷa-Pêrarayaṉ (l. 15). The same title was borne by the executor of the Bâhûr plates of Vijaya-Nṛipatuṅga-varman. In the transcript of these plates, which is in my hands,[11] he is called ಕಾಡುಪಟ್ಟಿ-ತಮಿಳಪೆರರಯರ್, which is evidently a mistake of the copyist for Viḍêlviḍugu-

[1] See above, p. 39, note 4.

[2] Literally, 'who do not rise.'

[3] The two Tamil words *iruvar* and *kaḍigai* correspond to *mahâjana* and *ghaṭîge* in a Chalukya inscription; *Ep. Ind.* Vol. III. p. 360.

[4] With ತಿಱ್ಱುಱ್ಱು ಇಱವರಿಂ compare ತಿಱ್ಱುಱ್ಱು ಇಱವ, above, Vol. I. pp. 113 and 115.

[5] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 75.

[6] Above, Vol. II. pp. 379 and 381.

[7] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 222.

[8] I am quoting from a manuscript article on the Bâṇas, which he has kindly placed at my disposal.

[9] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 75.

[10] No. 2 on the *Madras Survey Map* of the Guḍiyâtam tâluka. A different village of the same name (properly Anpûṇḍi, No. 101 on the map of the Vellore tâluka) is mentioned in Vol. I. pp. 87 f. and 135 f.

[11] See *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 180.

Kâḍupaṭṭi-Tamiḷa-Pêrarayaṉ. This title and the surname of the village granted by the present inscription[1] suggest that Viḍêlviḍugu, *i.e.* 'the crashing thunderbolt,' may have been a surname of Vijaya-Nandivikramavarman and of his son Vijaya-Nṛipatuṅgavarman.

Of great interest is the mention of persons who had to sing the *Tiruppadiyam*, *i.e.* the *Dêvâram*, in the temple (l. 32 f.). Hitherto the earliest known mention of the *Dêvâram* was in an inscription of Râjarâja I.[2] The subjoined inscription proves that it was considered a holy book already in the 9th century A.D.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] தி[ரும]ண்டம்பிழிச்சிவெ[ல்]ப-
2 த்தங்கு முன்புள்ள நிலவெலைப்படி [॥*]
3 கொ விஜயகந்திவிக்கிரமப தூத்[க்]கு யாண்டு வெ
4 ஆவது படி[ஆர்]ச்[செ]கட்டுத்த மீயாண்டுகாட்டுத்திக்க[ர]-[3]
5 விவல்லமுன[ட்]ய வாகேஸ்வரர்[இ]
6 இன்னு[ட்டு] ஐம்[பூ]ணியும் வி-
7 ளத்தாரும் இத்தெவர் தெ[வ]-
8 தர[னா]ம் அம[ரு]ன்றிமங்க[லமு]-
9 ம் விடெல்விடுகுவிக்கிரமவ-
10 திந்தச்சதுர்வெதிமங்-
11 கலமென்னும் பெயர-
12 ல் எகக்கிராமமாக மாவலி-
13 வாணராயன்[ன] வித்[தி]ரமா[தித்]த-
14 வாணராயன் விண்ணப்பத்[த]ாது-
15 ம் காபெ[ட்]டித்தமிழப்[ப]ர[ர*][ய]ன்
16 பூணத்தியோதும் எகக்கிராமமாக்கி [இ]ல்[வ]-
17 [ம]ருன்றிமங்கலமுன்னித்திகாவிவல்ல-[3]
18 முடைய வாகேஸ்வரர்க்கு இறுத்த வ-
19 [ரு]கின்ற ஐ[4] இரண்டாபிரக்காடியும்
20 பொன்விருபதின் கழஞ்சுமிவ்வி-
21 டெல்விடுகுவிக்கிரமாதித்தச்சதிர்-[5]
22 ல்வெதிமங்கலத்துச்சவையார்
23 இறப்பாராகவுமின்னெல்லித்[தி]-
24 ருவமிர்தத்து கெல்லு அறுநூற்று-
25 க்காடியும் திருவண்ணழிகையுள்ளார[ர]-
26 தி[த்]தப்பாசரிக்கும் [பிவ]ஞாஷ்ணு-
27 ச்சு கெல்லு ஐஞ்-
28 ஞூற்றுக்காடியும் ஸ்ரீப-
29 லி கொட்டவார்கு கெல்லு
30 ஐஞ்ஞூற்றுகா[டிய]ும்
31 திருப்பள்ளித்தாமம்
32 பதிப்பார்க்கும் திருப்-
33 பதியம் பாவொருள்ளி-

---

[1] The second member of the triple compound Viḍêlviḍugu-Vikkiramâdittâ-chaturvêdimaṅgalam is the name of the Bâṇa chief at whose request the grant was made.

[2] See above, Vol. II. p. 252.

[3] Read தீக்க.

[4] This symbol is an abbreviation for கெல்லு; see above, p. 7, note 8.

[5] Read சதுர்.

34 ட்ட பலபணி செய்வார்.
35 க்கு கெல்லு காதற்று-
36 க்காடியும் திருகை[ல]ை.[1]
37 வினக்குக்கும் திருமெய்ப்பூச்சுக்[கும்]
38 திதாரிக்[கு]மற்றும் வஞ்ஞூர்ப்புகை[வ]க-[2]
39 ர்[ர]திகளுமும்மாகப்[பி]பான் இ[ருப]தி-
40 ன் கழஞ்சும் ஆக இன்[னெ]ல்லும்
41 இப்பொன்னு[ம்] இத்தெவற்கு
42 சலாசனித்தவல்லியுப்பாக்களாக-
43 [க]வும் [1*] இப்பரிசு திவகமாக-
44 ச்செய்து குடுத்தொர[ம்] [1*]
45 இ[ரு]88[3] வ நாயமை.
46 [ய]ாராயிருந்து ‖—‖ உ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*The following is*) a copy of a stone inscription which existed before the *maṇḍapa* of the temple had been pulled down and re-erected.

(L. 3.) In the 17th year (*of the reign*) of king Vijaya-Nandivikramavarman.

(L. 4.) Mâvalivâṇarâya, *alias* Vikkiramâdittavâṇarâya, (*had made*) the request that to (*the temple of*) Paramêśvara (Śiva) at Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, (*should be given three villages*) in the same *nâḍu*, (*viz.*) Aim-[bû]ṇi, Viḷattûr and Amaruṇṇimaṅgalam, a *dêvadâna* of this god, (*and that they should be clubbed together into*) one village, named Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdimaṅgalam.

(L. 14.) In conformity with (*this request*), and Kâḍupaṭṭi-Tamiḻa-Pêra[ra]yaṉ being the executor,[4] (*the three villages*) were made into one village.

(L. 16.) The members of the assembly of this Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdimaṅgalam shall have to pay two thousand *kâḍi* of paddy and twenty *kaḻañju* of gold, which were being paid before by this Amaruṇṇimaṅgalam to this (*temple of*) Paramêśvara at Tîkkâli-Vallam.

(L. 23.) Of this paddy, six hundred *kâḍi* of paddy (*are allotted*) for offerings; five hundred *kâḍi* of paddy to the *Śiva-Brâhmaṇas* who desire to be fed, beginning with those in charge of the store-room of the temple;[5] five hundred *kâḍi* of paddy to those who beat (*drums before*) oblations; four hundred *kâḍi* of paddy to those who pick (*flowers for*) temple garlands, and to those who perform various (*other*) services, including the singers of the *Tiruppadiyam*; and twenty *kaḻañju* of gold for the perpetual lamps, for anointing the idol, for bark,[6] and for repairing breaks and cracks, *etc.*

(L. 40.) (*The members of the assembly*) shall have to pay this paddy and this gold to this god as long as the moon and the sun exist.

(L. 43.) In this manner we[7] have given (*the village*) for (*providing*) the necessaries.

(L. 45.) This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

---

[1] Read ஒநாந்தர.
[2] Read இதி8-ன்.
[3] See above, p. 20, note 5.
[4] *Viz.* the king.
[5] Read ஐ-டிகளுகி8-ன்னி.
[6] On *ṇnaiti* see *Ep. Ind.* Vol. V. p. 52, note 10.
[7] See above, Vol. II. p. 130, note 2.

No. 44.—On the north wall of the Mahamandapa in the Bilvanathesva a temple.

As stated in the introductory remarks to No. 43, the subjoined inscription was copied from an earlier stone inscription when the *mandapa* of the temple was pulled down and re-erected. It is dated in the Śaka year 810 (in words, l. 4 f.) and in the time of a Bâṇa chief who is not mentioned by name, but only by his title Mahâvalivâṇarâja (l. 3 f.).

The inscription records that a Brâhmaṇa of Eṭṭukkûr near Kâviripâkkam (ll. 10 to 12) paid 25 *kalañju* of gold to the villagers of Vaṇṇipêḍu (ll. 5 and 19), who, in return, pledged themselves to supply oil to a lamp in the temple. Kâviripâkkam is the modern Kâvêripâkkam,[1] and Vaṇṇipêḍu is the modern Vaṇṇivêḍu,[2] about a mile south of Wâlâjâpêṭ. At the time of the inscription Vaṇṇipêḍu belonged to Kârai-nâḍu, a subdivision of the district of Paḍuvûr-kôṭṭam (l. 5). Kârai-nâḍu owes its name to Kârai,[3] a village on the north of Râṇipêṭ.

Text.

1 [ஓம்]ஸ்வ[ஸ்தி] [ஸ்ரீ] [||*]
2 [4]வகையாக[ர]யாதி[வ]ஜிதவ-ஸ[ர]வ-ஸாயீர-
3 (வ-ஸ)[வ]ஸையாவ்ருதிதம[ஸீ]கூத8தாவலி-[5]
4 [6]வாணர[ஜ]ர் [சக]ர் யாண்டு எண்[ணூ]ற்றொருபதாவ-
5 து படுவூர்கோட்டத்துகாரைநாட்[டு] [7]வந்தியடைய
6 இராணவிகூர8யுதவெ[ள்]ளிமங்கலத்து [8] வ-
7 ஒலையாம் இகோட்டத்து [9]மியாதுகாட்டு[த்தி]கூ-[10]
8 கிவல்லத்தத்திருத்திகோவிப்பெருமாடிகளுக்
9 சரூராதித்[த]வல் [ஒருநிருதத்தாவினை] எரி[ப்பதற்கு] நிச-
10 தம் உழுகாழாக்[கு]கண்ணியட்டுவதற்கு இகோட்டத்துகாவி-
11 நிப்பாகமாகிய [11]அ[ம]கிகாராயணயுதவெ[ள்]ளிமங்கலத்துகி-[12]
12 ற்வடசெரி எட்டு[கூ]ர் மாதவகூ8கித்தன் பக்[க]ல் யகூட்டினா-
13 க்து[னா] கிறை இருபத்தைக்க[ழ]ஞ்சு பொ[ன்] கொண்டு சரூராதி-
14 த்தவ[ல்] எரிப்பத[ர]கு இ[த்*]யதும் முட்டாமை செயுத்[து]வை-
15 மாகொ[கு]ாம் வலெலெ[ய]ாமி[த்*][ய]தி முட்டில் யகூாவகத்தி-[13]
16 கொ[ல] நிசதம் [ஐம்]கழஞ்சு பொன் வகூாதெலை-
17 ாகொ மன்றப்பெ[ப]துவ[தா]ச[வ]ும் [|*] இம்மன்றுபாடி[து]-
18 த்தும் [இ]த்[தி]ருக்கா[வி]னக்கு [மு]ட்ட[ாலை]ம-
19 ச்செயுத்துவொம[ா]னும் வன்[னி]பெடா[கிய] ாண[வி]க்கிராமச்சதிர்வெ-
[தி]ம-[14]
20 க்[க]லத்துச்ச[ா]வ[கொ]யாம் [|*] [இ]தற்கு வி[கொ]ாதஞ்செய்தார் கெங்-
21 கையிடைக்குமரியிடைச்செய்தார் செய்த பா[வ]ங்கொள்வார் [|*]
22 இது வ-
23 [தி]ரெை-
24 யாாா [15] ா-
25 கெகூ
26 ||—||வ

[1] No. 94 on the *Madras Survey Map* of the Wâlâjâpêṭ tâluka of the North Arcot district.
[2] No. 68 on the same map. [3] No. 21 on the same map. [4] Read ஜமத-பாவிவர்ஜித.
[5] Between கூத and 8தாவலி the engraver has omitted the words 8தாவலிக-கொகூவ.
[6] Read வாண. [7] Read வந்தி (*i.e.* வன்னி). [8] Read வத-வொ-ளி.
[9] Read மியாது. [10] Read நீக்க. [11] Read அவனிகாராயண வத-வொ-ளி.
[12] நி is corrected from து. [13] Read ச்ச. [14] Read ஸ்ரீ.
[15] Read யாாா.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*During the reign of*) Mahâvalivâṇarâja,—[born from the family of Mahâbali], who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,— in the Śaka year eight hundred and ten,— we, the assembly of Vaṇṇipêḍu, *alias* Raṇavikrama-chaturvêdimaṅgalam, in Kârai-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, received twenty-five *kaḻañju* of gold, weighed by the balance (*used in the case*) of charitable edicts,[1] from Mâdhava-Kramavittaṉ of Eṭṭukkûr, a hamlet on the north-east of Kâviripp âkkam, *alias* A[va]ninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, in the same *kôṭṭam*, in order to supply (one) *uḻakku* (and one) *âḻâkku* of oil per day for burning one sacred perpetual lamp, as long as the moon and the sun exist, before (*the god*) Tiruttîkkâli-Perumâṉaḍigaḷ of Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of the same *kôṭṭam*.

(L. 13.) We, the assembly, shall have to continue this charity without fail, so as to burn (*the lamp*) as long as the moon and the sun exist.

(L. 15.) If (*they*) fail in this charity, all the *Mâhêśvaras* shall be liable to pay into court[2] a fine[3] of five *kaḻañju* of gold per day.

(L. 17.) Though paying this fine, we, the assembly of Vaṇṇipêḍu, *alias* Raṇavikrama-chaturvêdimaṅgalam, shall have to continue this sacred perpetual lamp without fail.

(L. 20.) Those who obstruct this (*charity*), shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.[4]

(L. 22.) This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 45.—ON THE SOUTH WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

Like the preceding inscription, this one is dated in the time of some Mahâvalivâṇarâya. As the alphabet looks decidedly more modern than that of Nos. 42 and 46 and resembles that of Nos. 47 and 48, it must be assumed that, like the two last-mentioned inscriptions, this one is a copy, which was prepared when the central shrine was pulled down and rebuilt.

The inscription records that an inhabitant of Poṉpaḍukuṭṭam near Kachchippêḍu, *i.e.* Kâñchîpuram,[5] purchased some land from the inhabitants of Tiruvallam. The produce of the land had to be used for providing offerings and for feeding a lamp in the temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] மகஜ[கீ*]தரயாதிவெ[ற்]தலை-மாலை-மாயஸவமரதெவராஜதிதமானிகுத-
தமாலைக-மொட்டுவஸ்ரீதமாவலீவாணராயர் [6] [7] வ்ருதிதிராஜ்ஞ்செய்ய [8] மியாது-
காட்டுத்தியக்காலிவல்லத்து லலெலெயொம் கச்சிப்பெட்டு வீரெயான்செரிப்பொன்-
படுகுட்டத்து சொழியலரையருடைய சாகாமாண-

2 ன் [9] பகல்த்திகாலிப்பெருமா(ன்)னடிகளுக்கு இ[வன்*] வைத்த நிலத்திருவமிர்து
குத்தலரிசிருகாழியும் கறுகெய்யாழுமும் காள்த்திருவமிர்தாக [10] அரராதித்ருள்ளளவு-

[1] See page 30 above.
[2] Compare above, No. 7, text line 5.
[3] On the verb *maṟu*, 'to pay a fine,' see above, p. 51, note 4.
[4] See above, p. 3 and note 8.
[5] See above, Vol. I. pp. 113, 141 and 143.
[6] Read பாதிவெற்த, தமாநிகுத, கமொட்டுவ and வலி.
[7] Read வ்ருயிவி. [8] Read மியாது. [9] Read தீக்காலி. [10] Read அருரா.

முட்டாமைச்செலுத்துவதாக[1] கொண்ட பொன் இருபதின் கழஞ்சும் மெற்படி பெருமானடிக-

3 ளுக்கு கட்டளைக்கெரிப்பதாக கீசதம் உழக்காழாக்கெண்ணெயட்டுவதாக[1] கொண்ட பொன் இருபதின் கழஞ்சும் [|*] ஆக காப்பதின்[2] கழஞ்சு பொன்னுங்கொண்டு திருவமிர்தகட்டளைக்குஞ்சு[3]தித்[4]ருள்ளவுஞ்செலுத்துவோமாகவும் ஸ்வஸ்தியும் [|*] இ೩೩[-ம்*]த்திற்-

4 கன்றென்றுர் மெ[ம்*]மெயிடைக்குமரியிடைச்செய்தார் செய்த பாவங்கொள்வாரா-ளர் [|*] இ೩೩[-ம்*] வ[ந்]தனையாராகெ [|*] இ೩೩[-ம்*]ம் ரகித்தாள-டியென் தலை மெலன ॥ இன்னுட்டிருவமிர்க்கும் கொகாவிளக்கிலுக்கும் ஊர் மஞ்சிக்கமிறை இழிச்சி வைத்த கிலம் வா-

5 கைக்குண்டில் இரா குழியும் புறவுகொல்லை அரை குழியும் குடுத்தோம் ஸ்வஸ்தி[ய]சம் ॥ ஆசாயிக்கும் பிவலூராலுஞ்சு வெத்த [ஊ-ம்]தி கு[ள]ங்காடி உ கி[3] சால குழியும் ஐ[வ]த்தோம் ஸ்வஸ்தியம் ॥

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the glorious Mahâvalivânarâya,—born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,—was ruling the earth, we, the assembly of Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, received from Śôḷiyavaraiyaṉ, *alias* Mânâbharaṇaṉ, of Poṉpaḍukuṭṭam, a tax-paying village (*near*) Kachchippêḍu, twenty *kaḻañju* of gold, in order to supply without fail, as long as the moon and the sun exist, two *nâḻi* of pounded rice[4] and (one) *âḻâkku* of fresh ghee for fixed daily offerings which he had granted to (*the god*) Tîkkâli-Perumâṉaḍigaḷ, and twenty *kaḻañju* of gold in order to supply (one) *uḻakku* (and one) *âḻâkku* of oil per day for burning a perpetual lamp before the same god. Having received altogether forty *kaḻañju* of gold, we, the assembly, shall have to continue the offerings and the perpetual lamp as long as the moon and the sun exist.

(L. 3.) Those who say that this charity is not (*existing*), shall incur (*all*) sins committed between the Gaṅgâ and Kumari. This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The feet of those who protect this charity (*shall be*) on my head.

(L. 4.) We, the assembly, gave 500 *kuḻi* of land (called) *Vâgaikkuṇḍil* and 800 *kuḻi* (called) *Puṟavaḍukollai* in the environs[5] of the village, which (*he*) had granted, free of taxes, for (*supplying*) these daily offerings and for (*maintaining*) the perpetual lamp.

(L. 5.) We, the assembly, gave 2 *nilam*[6] and 400 *kuḻi* of land (called) *Ku[ra]ṅgâḍi*, which (*he*) had granted for the worshipping *Śiva-Brâhmaṇa*.

No. 46.—On a stone built into the floor of the Bilvanathesvara temple.

The alphabet of this inscription is Tamil and Grantha of an archaic type and resembles that of the rock inscription No. 42. It records a gift of gold for maintaining a lamp by the queen of Vâṇavidyâdhara-Vâṇarâya. As will be shown below (p. 99), this king may be identified with Vikramâditya I., the sixth of the Bâṇa chiefs whose names are given

[1] Read வதாக. [2] Read தாற்பதின்.

[3] This is the abbreviation for கீலம்.

[4] குத்தலரிசி is the same as கூத்தரிசி; compare above, p. 46, note 8.

[5] On *maṇjikkam* see above, p. 30 and note 4. [6] *Nilam* is used for *véli*; compare above, Vol. II. p. 259.

in the Udayêndiram plates.[1] Nos. 47 and 48, which record grants by a queen of the same king, as well as Nos. 43 and 44, are copies of lost originals[2] and hence exhibit comparatively modern characters. The archaic alphabet of the subjoined inscription and the fact that it is engraved on a single stone, which does not form part of the temple itself, prove that it is an original record of the time of Vâṇavidyâdhara. Evidently it owes its preservation to the accident that, when the central shrine and the *maṇḍapa* were rebuilt, the stone which bears it was utilised for the new pavement of the temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] வகலஜம[தீ*]தரயாவி[ஹ]கஜிதவஸ-ராரவஸ-ரரா- [3]

2 [4]யிரவாரதெவரவரதிதாரிகரதெ(ர)தரவலிகஸ-தெர-

3 [5]தீவவாணவிதராயரவாணராயர் மாதெவியார் தென்[ற]னி

4 [6]திக்காலிபெரு[ம]ரனடிகளரு[க்*]கு நக்தாவின[க்*]குக்கு [தி]ருவ[ல்*]லத்து

5 வ[ஒவெ]யார்[க்*]குக்குடுத்த [7] செம்பொன் இருபதின் கழ[ஞ்*]சு [|*] [இ]த[ன்*] பொசி-

6 யூ[ட்*]டு திசதி உரிய் நெய் அ[ட்*]டுவொமாகெனும் வ[ஒ]வையாம் [|*]

7 [இ]க்கெய் மு[ட்*][டின] பொது[ம்] ஐ[ம்]கழஞ்சு [பொ]ன் த[ண்]ட[ப்*]படு-வொமா-

8 கெனும் [|*] இ[த்*]தண்ட[ப்*]ப[ட்*]தும் நெய் மு[ட்*]டாதெ அ[ட்*]டுவொமாகெனும் வஒவெயெ[ற]ம் [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! The great queen of Vâṇavidyâdhara-Vâṇarâya,—born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,—gave to the members of the assembly of Tiruvallam twenty *kalañju* of pure gold for (*maintaining*) a perpetual lamp before Tîkkâli-Perumâṇaḍigal, (*the god of*) the southern temple (*Teṉṟali*).

(L. 5.) (*As*) interest on this, we, the assembly, shall have to supply (one) *uri* of ghee per day. Whenever (*we*) fail (*to supply*) this ghee, we shall have to pay a fine of five *kalañju* of gold. Though fined thus, we, the assembly, shall (*continue*) to supply the ghee without fail.

No. 47.—ON THE WEST WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

This inscription and No. 48 are written continuously, the first few words of No. 48 occupying the end of line 4 of No. 47. At the beginning of No. 47 it is stated that both inscriptions are copies of earlier stone inscriptions, and that these copies were made when the central shrine of the temple was pulled down. This is the reason why the alphabets of Nos. 47 and 48 are more developed than that of No. 46, though No. 46 records a grant by a queen of the same king as Nos. 47 and 48. In No. 47 she bears the title Vâṇamahâ-dêvî, *i.e.* 'the great queen of the Bâṇa (king).' As the queen mentioned in No. 46, she is stated to have been the consort of the Bâṇa king Vâṇavidyâdhara. She was the daughter of Pratipati-Araiyar, the son of Śivamahârâja-Perumâṇaḍigal, who had the surnames Śrînâtha and Kokuṇi.[8] This word is a variant or a corruption of

[1] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 75.

[2] See the introductory remarks to Nos. 43 and 47.

[3] Read யாவிவஜித.

[4] Read யிரவ and வரரிகரத.

[5] Read தீவவாணவிதராயர.

[6] Read தெக்காலி.

[7] Read குடுத்த.

[8] In No. 48, text line 2, this word appears as *Goguṇidha*[*r*]*ma*, evidently a misreading of the copyist for *Koṅguṇivarman*.

Koṅguṇi, the title of the Western Gaṅga kings,[1] and the name Pratipati is a corruption or, more probably, a misreading of the copyist for Pṛithvîpati. Hence I would identify Pratipati, the son of Śivamahârâja, with the Western Gaṅga king Pṛithivîpati I., who was the son of Śivamâra[2] and the contemporary of the Râshṭrakûṭa king Amôghavarsha I.[3] and of the Gaṅga-Pallava king Vijaya-Nṛipatuṅgavikramavarman.[4] The name of the residence of Śivamahârâja was Kuṇilapura according to No. 47, and Nipuṇilapura according to No. 48. Both forms of the word are clearly misreadings of the engraver for Kuvaḷâḷapura, the modern Kôlâr, which was the traditional capital of the Gaṅga family.[5]

The Udayêndiram plates of Vikramâditya II. mention a Bâṇa chief named Bâṇavidyâdhara. This person must be distinct from the Vâṇavidyâdhara of the subjoined inscription, because he stood two generations before Vikramâditya I., the contemporary of Vijaya-Nandivikramavarman[6] and consequently of Amôghavarsha I.,[7] while Vâṇavidyâdhara was the son-in-law of Pṛithivîpati I., another contemporary of Amôghavarsha I. An inscription at Gûlgânpode opens with a Sanskrit verse which attributes to the Bâṇa king Vikramâditya-Jayamêru the surname of Bâṇavidyâdhara.[8] Dr. Fleet[9] proposes to identify this Vikramâditya with the Vikramâditya I. of the Udayêndiram plates and with the Vâṇavidyâdhara of the subjoined inscription. This identification would suit the fact that Vâṇavidyâdhara's queen was the daughter of Pṛithivîpati I.

TEXT.

1 வுவஸ்ரீ ஸ்ரீ [‖*] ஸ்ரீவிமானம் இ[ழி]த்துவதற்[கு] மு[ன்]புள்ள [சி]லாலெகைப்படிய் [‖*] [10] லகெஜ்ம[ஸ்*][த]யாதிவ[தி]தவ-ாராவ-ாரா[ய்]ஸவாரெ8யாரவுதிஹாரீக-
2 8ஹாவலிக-ாலெ[ஸ்*][ஹ]வவாணவிதி2ாய[ர*]ராயாரான [11] வாணராயர் 8ஹாதெவிியார் [12] கொக-ா[னி]ய88[-*]8ஹாராஜ[க-ாணி]வெ-ாரவார-
2 லெயாரான ஸ்ரீ(னி)ர்ாயஸ்ரீ8ஸவிவ8ஹாராஜப்பெருமானடிகள் [13] மகன[ர்] வுதி-
வதிஅரை[ய]ர் ம[கன]ர் வாண8ஹாதெவியர் திகாவிப்பெருமானடிகளு கொகாவினு ஒன்றீறு இத்திகூவிவல்லத்த [14] ஸவெயார்ஞ்ஞெத்த செ-
3 ம்பொன் இருபதின் கழ[ஞ்]க [|*] இப்பொன்னுப்பொலியூட்டி திசதம் உரிய் கெய் ஒருவினுஞ் அட்டவொமாலெும் ஸவெலெயொம் [|*] இன்னெய் [15] சகராதி-
ட்டவற் முட்டாமை அட்டவொமாலெும் [|*] முட்டில் வட்டதெலையாதெ திசதி [16] ஐஞ்கழஞ்க பொன் மக்றவொட்டிஞ்ஞெத்தொம் [|*]
4 இத்தண்டப்பட்டும் கெய் முட்டாமை அட்டவொமாகொம் ஸவெலெயொம் [|*] இ-
தன்றென்றெறும் மெம்மெமிடைஞ்மரியிடைச்செய்தார் செ[ய்*]த பாவங்கொ-
ள்வார் [|*] இவ்வீரும் வட்டதெலையாரகெ [|*] இவ88[-*]ம் ஈகித்தாரடி-
லென் மூடி மெலன ‖ உ

---

[1] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 164, note 3.

[2] This name is perhaps a corruption of Śivamârâja, the Tamil form of Śivamahârâja.

[3] Above, Vol. II. p. 380 *f.*

[4] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 182.

[5] See above, Vol. II. p. 380, note 7, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 200, note 1.

[6] See page 90 above.

[7] See page 92 above.

[8] *Ind. Ant.* Vol. X. p. 39, No. II.

[9] I am again quoting from a manuscript which he has kindly sent to me; see above, p. 92, note 8.

[10] Read யாதிவ[தி]த.

[11] Read ஹாரீகூதெ8ஹாவலி.

[12] Read கொக-ா[னி].

[13] Read ஸ்ரீ8ஸ்ரீவ.

[14] Read தீக்காலி.

[15] Read வகூராதி.

[16] Read ஐஞ்,

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*The following is*) a copy of a stone inscription which existed before the sacred *vimâna* (*i.e.* the central shrine) had been pulled down.

Vâṇamahâdêvî,—the daughter of Pratipati-Araiyar, the son of Ko[ṅg]u[ṇ]i, the righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Kuṇilapura,[1] *alias* Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja-Perumâṇaḍigaḷ, (*and*) the great queen of Vâṇavidyâdha[ra]râya, *alias* Vâṇarâya, born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,—gave to the members of the assembly of this Tîkkâli-Vallam twenty *kaḷañju* of pure gold for (*maintaining*) one perpetual lamp before (*the god*) Tîkkâli-Perumâṇaḍigaḷ.

(L. 3.) (*As*) interest on this gold, we, the assembly, shall have to supply (one) *uri* of ghee per day for one lamp. This ghee we shall have to supply without fail as long as the moon and the sun exist. If (*we*) fail (*to do so*), we agree that all the *Mâhêśvaras* (among us) shall pay as fine five *kaḷañju* of gold per day. Though fined thus, we, the assembly, shall (*continue*) to supply the ghee without fail. Those of us, who say that this is not (*so*), shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 4.) "This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The feet of those who protect this charity, (*shall be*) on my head."

No. 48.—On the west wall of the Bilvanathesvara shrine.

As stated in the introductory remarks to No. 47, the subjoined inscription was copied from an earlier stone inscription when the central shrine of the temple was pulled down. It records the gift of a lamp by the same queen as No. 47, who was the consort of the Bâṇa king Vâṇavidyâdhara and the daughter of Pratipati-Araiyar (*i.e.* the Western Gaṅga king Pṛithivîpati I.), the son of Śivamahârâja. From the subjoined inscription we learn that her actual name was Kundavvai.[2]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] ஸகலஜ்ஜ[கீ*] தரயாதிவ-[3]

2 ஜிதஸ-ாரஸ-ாரஸீஸவாரதெஸ்வரதிதாநிகதாவலிக-ாதெர[கீ*]லவ ராண விதரய-
[ர*]ராஜராஜ [4] வாணராயர [5] [6]தொம-ாணியஅதி[ர்*]வாரயஅதி[ர்*]தாராஜ-
திவ-ாணிவ-ாரவாரதெஸ்வராரான [7] ஸ்ரீ ராரயஸ்ரீ(ரி)தகிவர்தாராஜப்பெருமானடிகள்
மகனார் [8] வரதிவதிஅரையர் மகனார் குந்தவ்[வை*]வ-

3 யாரான வாணதாரதெவியார் பகல்தீகாலிவல்லத்து [9] ஸலெலெயொம் கால்ப்பதின்
கழஞ்சு செம்பொன் கொண்டு திருத்தீகாலிப்பெருமானடிகளுர்[கு] திசதம் உரிய்
கறுவெய்யும் கால்கற்பூரமும்(இ)ட்டு ஒருகொதாவினை வரராதிதவல் [10] எரிப்பொ-
மரனொம் ஸலெலெயொம் [।*]

---

[1] This is a mistake of the copyist for Kuvaḷâḷapura; see p. 99 above.

[2] On three Chôḷa queens of the same name see *Ep. Ind.* Vol. V. p. 105, note 5.

[3] Read யாவிவதீத.

[4] Read தாரீகுகதாவலி.

[5] Read ாயர்.

[6] Read கொம-ாணிவதி-ர்.

[7] Read ஸ்ரீகாயஸ்ரீதிஸ்ரீவ.

[8] Here and in எரிப்பொமரனொம் (l. 3) the syllable ஞ is expressed by two separate symbols; compare above, p. 90 and note 5.

[9] Read தீக்காலி.

[10] Read தீதவ்.

4 இவ்வ[ர்*]முட்டின பொழுது வடதலையாரசெய் கிசரி ஐ[ம்]ழஞ்சு பொன் யவ்வ[ர்*]ஸுகத்தெய் மன்ற தட்டிஞ்சுத்தோம் ஸஹலையோம் [|*] இ[த்*]தணுப்-பட்டுமித்திருவிளக்கு முட்டாமெ எரிப்பொமாகொமித்தற்கன்றென்றார் மெய்-கெமிகெடருமரிகிகெடச்செய்தார் செய்த பாவங்கொள்வொ[மா*]கொ-

5 ம் [|*] இவ்வ[ர்*]ம் வடதலையாரசெஹ [|*] இவ்வ[ர்*]ம் ஈகித்தாரடியென் மூடி மெலன ‖ஒ இக்கற்பூரவிளக்கும் கொ[ள]ளவிளக்குமில்விரண்டுக்குமாக ஊர் மஞ்சிக்கமிறை இழிச்சி வைத்த நிலம் பாற்குட்டை கி.[1] சள குழியும் பழவெரி யிழ்[2] எ[ள]உய் குழியும் கொண்டுகொள்ளி உ நிழும் கு-

6 த்தோம் ஸஹலையோம் ‖ஒ இல்விரண்டு விளக்கிலுக்கும் வைத்த ஊ-ஞி [3]தெவ-வாதசிகதலில் எண்ணவிளக்கெரியிவதாக வைத்தோம் ஸஹலையோம் [‖*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! We, the assembly of Tîkkâli-Vallam, have received forty *kalañju* of pure gold from Kundavv[ai]yâr, *alias* Vâṇamahâdêvî,— the daughter of Pratipati-Araiyar, the son of [K]o[ṇ]gu[ṇ]i[va]rman, the very righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Nipuṇilapura,[4] *alias* Śrînâtha, the glorious Śivamahâ-râja-Perumâṇaḍigaḷ, (*and the queen of*) Vâṇavidyâdha[ra]râja, *alias* Vâṇarâya, born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds.

(L. 3.) (*In return*), we, the assembly, shall have to burn, as long as the moon and the sun exist, one perpetual lamp before (*the god*) Tiruttîkkâli-Perumâṇaḍigaḷ, supplying daily (one) *uri* of fresh ghee and a quarter of camphor.

(L. 4.) We, the assembly, have agreed that, whenever (*they*) fail in this charity, all the *Mâhêśvaras* (among us) shall pay into court a fine of five *kalañju* of gold per day. Though fined thus, we shall have to burn this sacred lamp without fail. Those among us, who say that this (*charity*) is not (*existing*), shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 5.) "This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The feet of those who protect this charity, (*shall be*) on my head."

We, the assembly, gave (*the following*) land in the environs[5] of the village, which (*the queen*) had granted, free of taxes, for this camphor lamp and the perpetual lamp[6]:— (one) *nilam*[7] and 400 *kuḷi* (called) *Pârkuṭṭai*, 720 *kuḷi* below the old tank (*Paḻavêri*), and 2 *nilam* (called) *Nonidâkoḷḷi*.

(L. 6.) As the land granted for these two lamps had become torn up by the weather,[8] we, the assembly, assigned only an oil lamp for burning.

No. 49.—On the south wall of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription belongs to the 7th year of the reign of Râjarâja-Kêsarivarman, *i.e.* of the Chôḷa king Râjarâja I. It contains a date which admits of astronomical

---

[1] This is the abbrevation for கிலம் ; see above, p. 97, note 3.

[2] Read இழ்.

[3] Read தெவவாத.

[4] This is a mistake of the copyist for Kuvaḷâḷapura; see p. 99 above.

[5] See above, p. 97, note 5.

[6] In line 3 of the text only one lamp is spoken of, to which both ghee and camphor had to be supplied.

[7] See above, p. 97, note 6.

[8] Literally, 'dug up by god.'

4536

calculation, and which has been repeatedly discussed since its discovery in 1890.[1] Professor Kielhorn has shown that it corresponds to the 26th September A.D. 991.[2]

The inscription records a visit to the temple by a certain Madurântakaṉ-Kaṇḍarâdittaṉâr, *i.e.* Gaṇḍarâditya, the son of Madhurântaka, must have been a person of high standing and influence. He cannot be identical with the Chôḷa king Gaṇḍarâdityavarman, because the latter had died before the reign of Arimjaya, the grandfather of Râjarâja I.[3] Perhaps he was an (otherwise unknown) son of Madhurântaka, the son of Gaṇḍarâdityavarman and immediate predecessor of Râjarâja I.[4]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி[5] ஸ்ரீ [॥*] கொ ராஜராஜகெஸரிவர்மற்க்கு[6] யா[ண்]டு எ ஆவது பதினூர்-
கு[வ]காட்டத்து[7] [மீ]யாறுகாட்டு [8] திககாளிவல்லத்துத்திருத்திக்காளி[8] ஆழ்வாரை
இவ்வாட்டெ அய்ப்பசித்-
2 திங்கள் [9]வெளநாளும் இரவதியும் பெற்ற விஷுவில்[10] வொருரஹணத்தினன்று
மதுராந்தகன் கண்டராதித்தரர் ஆழ்வாரை ஸஹஸ்ர[லி]சமாட்டுவிக்க வ-
3 ஹு திருவடி தொழுது நிற்க ஆழ்வார்க்-
4 குக்காட்டுகின்ற திருவமுர்தம் இருகாழிய[ரி]-
5 த்திருவமுர்தாய்கறியமுர்துகெய்அமுர்-
6 து(ம்)கவிரமுர்தம் இன்றியெய் கொகா-
7 வினும் ஆலவ்யுமாயிருகுகுண்டு இத்தி-
8 [ரு]கொயில் சிவப்ராஹ்மணையும் [11]திகாளிவல்-
9 லத்து ஸபெயாரையும் அழைத்து இத்[தெ][தவ*]-
10 ருடைய ஆயமும் வ்யமும் திருவா[ணை]கு(ம்)ஷிரு[வொ*]-
11 வேனும் உரிய வண்ணஞ்சொல்லுகவென்று வின[வ சிவ*]-
12 ப்ராஹ்மணரும் [11]திக்காளிவல்லத்து ஸபெயாரும் சொல் .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 7th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsari-varman,— on the day of an eclipse of the moon at the equinox which corresponded to (the day of) *Rêvati* and to the full-moon *tithi* of the month of *Aippaśi* in this very year,— Madurântakaṉ-Kaṇḍarâdittaṉâr came in order to have one thousand jars of water poured over (*the god*) Tiruttîkkâli-Âḻvâr at Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, and worshipped the holy feet (*of the god*).

---

[1] Above, Vol. I. p. 169; *Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 70 ff. and Vol. XXIII. p. 297.
[2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 66 f.
[3] See above, Vol. I. p. 112, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 331.
[4] See line 50 of the large Leyden grant.
[5] The words ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கொ ராஜ are written on an erasure.
[6] Read வதி-ற்க்கு.
[7] Read க்கொட்டத்து.
[8] Read திக்காளி.
[9] Read வெளணா-ல்.
[10] Read விஷு-வத்தில்.
[11] Read திக்காளி.

(L. 3.) While (*he*) stood (*in the temple*), (*he*) observed that the offerings presented to the Âḻvâr were reduced to two *nâḻi* of rice, that the offerings of vegetables, the offerings of ghee and the offerings of curds had ceased, and that the perpetual lamps were neglected.

(L. 7.) (*He*) called for the *Śiva-Brâhmaṇas* of this sacred temple and the members of the assembly of Tṯkkâḻi-Vallam and asked:—"State the revenue and expenditure of this temple, in accordance with the royal order and the royal letter."

(L. 11.) The [*Śiva-*]*Brâhmaṇas* and the members of the assembly of Tṯkkâḻi-Vallam . . . . . .

No. 50.—On the west wall of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription is dated in the same year of the reign of Râjarâja I. as No. 49. It records that a Brâhmaṇa set up an image of the goddess and granted a lamp to the temple. He also purchased 1,700 *kuḻi* of land from the inhabitants of the village of Mandiram in Tûṇâḍu and made it over to the temple authorities, who had to feed the lamp and to supply offerings from the produce of the land.

Tûṇâḍu, to which Mandiram belonged, was the name of the country round Mêlpâḍi.[1] Mandiram had the surname Jayamêru-Śrîkaraṇamaṅgalam (ll. 2 and 15 f.), which seems to be derived from Jayamêru, one of the surnames of the Bâṇa king Vikramâditya I.[2]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கொ ராஜராஜகெஸரிவர்[ம*]ற்கியாண்டு எழாவது தூஞா-
2 ட்டு மகிரமாகிய ஜயதொ-ஸ்ரீகாணமங்கலத்து ஸ்வலெயொம் [।*] படி-
3 ஆர்க்கொட்டத்துக்காகெகொட்டு காத-ம்மஹத-வெலு[ம*]திமங்கலத்து சிவப்ரா-
4 ஹ்மணன் விகரமாதிதகாகிய [3]திதொத[ம*]ராஜ்ஜ்ரஹாயிராஜர் . திருத்திய்க்காளி [4] ஆள்வார்
5 கூத்தப்பெருமானடிகளுக்கு உதொஹடாரலியெ [5] எழுந்தருளுவித்து ஒவெ-
6 த்த கொதாவினக்கொன்றிதக்குநட்டிருவமுதொன்றிதுக்கு[ம்*] ஒவ[வ]-
7 ய்த்த நிலமாவது [।*] [6]எங்களுர்க்கருக்காளி எரி [7]நிம்த்தும்பிகின்று கடொ-
8 யடெவெ பொன வய்க்காலுக்கு மெற்கு [।*] தென்பாற்கெல்லை தூம்-
9 [பி]னின்று மெற்கு கொக்கிப்பொன குசவன் பட்டிக்குப்பா[ல்*]ல வய்க்காலு-
10 க்கு வடக்கும் [।*] மெல்பாற்கெல்லை விற்பார்கள் நிலத்துக்கு நிழக்கும் [।*] வட-
11 பாற்கெல்லை விற்பார்கள் நிலத்துக்கு தெற்கும் [।*] இக்காற்பாலெல்லை-
12 க்கு [8]கடெவுண்ணிலமொழிவின்றி ஆயிரத்தெழுநூறு குழிக்கும் [நி]ச்சிமா[ர்*]த்-
13 தாணவ்ரஹாயிராஜர் பக்கலின்னிவத்தால் வக விலெஉ்ரவுமும் இறை-
14 உ்ரவுமும்மதக்கொண்டு எப்[பர்]ப்பட்ட இறையும் இழித்தி இறை-
15 யிலியாக விற்றுக்குடுத்தொம் முற்சொல்லப்பட்ட மஹிரமா[தி]ய ஜயதெ-
16 ஸ்ரீகாணமங்கலத்து ஸ்வலெயொம் [।*] இ[ப்*]ஹமி கொஹவித்து [இ]க்-
17 தாவினஞ்சிருவமுதும் [9]வரராதிகவல் செய்வொமாகொம் இ-
18 ருவண்ணழிகையுடைய சிவப்ராஹ்மணசொம் ॥

---

[1] See p. 22 above.
[2] See p. 99 above.
[3] Read திதி-.
[4] Read நிக்காளி.
[5] Read ஹட்ட.
[6] Read வண்ணில.
[7] Read நிம்.
[8] Read எங்களுர்.
[9] Read வரராதிகவல்.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the seventh year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman. (*The writing of*) us, the assembly of Mandiram, *alias* Jayamêru-Śrîkaraṇamaṅgalam, in Tûñâḍu.

(L. 2.) Vikramâdittaṉ, *alias* Kîrtimârtâṇḍa-Brahmâdhirâjar, a *Śiva-Brâhmaṇa* of Naratuṅga-chaturvêdimaṅgalam in Kârai-nâḍu,[1] (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, set up (*an image of*) Umâ-Bhaṭṭârakî and gave one perpetual lamp to Kûtta-Perumâṉaḍigal,[2] the god (Âḷvâr) of Tiruttîkkâli.

(L. 6.) For (*maintaining this lamp*) and for (*supplying*) offerings once a day, (*he*) gave the following land:—

(L. 7.) (*The eastern boundary is*) to the west of a channel which flows close to the bank from the sluice below the *Karuṅgâli* tank in our village. The southern boundary (*is*) to the north of a channel which flows to the west from the sluice (*and*) irrigates the *Kuśavaṉ-paṭṭi*.[3] The western boundary (*is*) to the east of the land of those who sold (*the land to the donor*). The northern boundary (*is*) to the south of the land of the same persons.

(L. 11.) Having received from Kîrtimârtâṇḍa-Brahmâdhirâjar the whole purchase-money and tax-money due for the land enclosed within these four boundaries, which, not excluding the cultivated land,[4] (*measures*) one thousand and seven hundred *kuḻi*, and having remitted all kinds of taxes,— we, the assembly of the above-mentioned Mandiram, *alias* Jayamêru-Śrîkaraṇamaṅgalam, sold (*this land*) free of taxes.

(L. 16.) While enjoying this land, we, the *Śiva-Brâhmaṇas* in charge of the store-room of the temple,[5] shall have to supply this perpetual lamp and the offerings as long as the moon and the sun exist.

No. 51.—ON THE NORTH WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

This inscription is dated in the 16th year of the reign of the Chôla king Râjarâja I. (l. 2) and records that the citizens of Vâṉapuram (ll. 2 and 6), *i.e.* Tiruvallam,[6] sold 700 *kuḻi* of land to Śaṁkaradêva, the son of Tiruvaiyaṉ (ll. 5 and 6), who granted it to the temple of Tiruvaiya-Îśvara (l. 6). This temple was situated on the south of the Bilvanâthêśvara temple and was evidently named after Tiruvaiyaṉ, the father of the donor. Tiruvaiyaṉ seems to have claimed descent from the Western Gaṅga kings. For, to his name are prefixed the name and the epithets of Śivamahârâja (l. 4 f.), as we have found them in Nos. 47 and 48. As these epithets are spelt with almost exactly the same mistakes as in No. 48,[7] I believe that the donor copied them from that very inscription, which he found engraved on the temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் பொலப்பெருநிலச்செல்வியும் தன[க்*]கெ உரிமை புண்டமை[8] மன[க்*]கொள் [9]காந்தளூர்சாலை கலமறுத்[த]ருளி வெங்கைகாடுங்கங்[க*]பாடி-[யு]ம் தடிவழி[யும்*] [தன][ம்ப*]ப[ர]டியும் கு[டம]லைகாடுங்கொல்லமுங்கணிங்கழு-[ம்*] திண்டிறல் வென்றி தண்-

---

[1] See p. 95 above. [2] *I.e.* 'the dancing god' (Naṭarâja).

[3] *I.e.* 'the potter's *paṭṭi*'; on *paṭṭi* see above, Vol. II. p. 359, note 12.

[4] See above, p. 26, note 2. [5] See above, p. 94 and note 5. [6] See p. 91 above.

[7] *Viz.* மஹாமணியுடீ and மஹாமணியுகு for கொமாணிவர்ம், திவாணிஉவார for கவுடாஉவார, and ஸ்ரீகாயு for ஸ்ரீகாயு.

[8] Read புண்டமை. [9] Read ளூர்.

2 டால் கொண்ட தணிழில் வளசொளி செழியரை தெ கொண்ட கொ ர[ர்*]ஜ-
ர[ர்*]ஜாஜகேசரிபன்ம[ர்*]கியாண்டு யெ ஆவது [1]பவெர்கொட்டத்து கரைவழி
தன் கூற்று வாணபுரத்தொமெங்கள் உர்[2] மஞ்[ஞ்]கமா[ண*] பூமி பொ[னி]-
க்காவதி மெலைச்செறுவிபித[ன்] மெலை குண்டிவிசண்டுபிதக் கிழ்[3]

3 [4][ப]ர[ட்]கெல்லை பொளிகூவதி பன்னசெறுவிற்குத்திருத்திக்காளி[5] பெருமர[ன்] [6]ரூ]ப-
லபொகம் அரைகால்முக்காலுங் [ெ]மக்கு[7] [|*] தெக்பாற்கெல்லை அரைகால்முக்கால்
குண்டுகளுங் கரு[ம][ர்*]க் கு[ண்]களுங்[க்*]கு வட[க்*]குபிதன் மெல்பாற்கெல்லை
மெற்பட்டியான சிபனிப[ட்*]டி.[க்*]கு கிழ[க்*]கும் [|*] வடபா[ற்*]கெல்லை இ-
[வ்*]ஐ-

4 ர் மாதெவபொகமுகால்செறு[வி]ற்கும் கு[ட்*]டை கிழ்[8] [ெ]செறுவிற்கு தெற்கும்
[|*] ஆக [ரு]ற்பாலெல்லையுள் நடுவுப[ட்*]ட நிலம் ப[தின]றுசர[ண்] கொ-
வால் புள்ளி எழுநூறு குழி நிலமும் [9]மொகாணி[ய]தவாயெ ஜீகாதமாராஜ-
நிவாணிஎவாவாதெவாஎஸ்ரீநாராயஸ்ரீதெபரி-[10]

5 வதிகாதமார[ஜ]நிருவையர் சங்கரதெவற்கு [இ]க்[கி]லம் விற்று விலெ[ரூ][ர்*]வணை
செய்து குடுத்தொ[ம் |*] [11]கெலித்த[ர்*]ல் வன்த சூயத்திரப்பியமு[ம்*] இறை-
திரப்பிய(ம்)[மு]திவர் பகலறக்கொண்டு [இ]றையிழி[ந்*]தி [வி]ற்று விலெரூர-
வணை செய்த[12] குடுத்தொமப்-

6 பூ[மி நி]ரு[வ]ல்லத்து [நி]ருத்[தி]க்கா[லி][13] பொன்[14] கொயிலிக் தெக்கில்[15] [நிரு]-
வையர்சகர[த்து]க்கு அற்சகாபொகமாக [நி]ருவையகார் மகன்[16] சங்கர[தெ]வது-
[க்*]கு விற்று விலெ[ரூ]ரவணை செய்து குடுத்தொமுற்செர[ல்*]லப்பட்ட வா-
[ண]புரத்துசொம்[17] [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 16th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Râjakêsarivarman, who, (*in his*) tender youth, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Taḍi-vaḷi, Nuḷamba-pâḍi, Kuḍamaḷai-nâḍu, Kollam and Kaliṅgam,— deprived the Śeḷiyas, whose lustre had been growing, of (*their*) splendour,— we, the citizens of Vâṇapuram, (*a city*) in its own subdivision[18] of Karaivaḷi, (*a division*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, sold and gave by a deed of sale[19] the following land in the environs[20] of our city to Śaṁkaradêva, (*the son of*) [K]o[ṅ]guṇi[va]rman, the very righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Nipuṇilapura,[21] Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja-Tiruvaiyaṉ:— The upper field of Poḷikkâvadi and two pieces above this. The eastern boundary of this (*land is*) to the west of the

---

[1] Read பவூர். [2] Read ஊர். [3] Read கீழ்.
[4] Read பர்ப. [5] Read கீக்காலி. [6] Read ஸ்ரீபலி.
[7] Read மெற்கு. [8] Read கீழ்.
[9] Read கொமாணிவதி-தவாயெதி-தீதமாராஜ.
[10] Read ஸ்ரீகாயஸ்ரீதீவ்வீகதமாராஜ. [11] Read இந்திலை. [12] Read செய்து.
[13] Read கீக்காலி. [14] Read பெருமான், as in text line 3 above.
[15] Read தெற்கில். [16] Read மகன். [17] Read ஊரொம்.
[18] See above, p. 3, note 7.
[19] *Vilai-erdvanai* is the same as *vilaiy-dvanam* in No. 10, text line 2, and No. 33, text line 19.
[20] See above, p. 101, note 5. [21] This is a mistake for Kuvaḷâlapura; see p. 99 above.

lower field of Polikkâvadi and of (the field called) *Araikkâlmukkâl*,[1] (the produce of) which is used for the offerings of (*the god*) Tirutîkkâli-Perumâṉ. The southern boundary (*is*) to the north of pieces of the *Araikkâlmukkâl* (field) and of pieces (*of the field*) of the blacksmith (*Karumâṉ*). Its western boundary (*is*) to the east of the *Śrîbali-paṭṭi*[2] in the west. The northern boundary (*is*) to the south of the *Mukkâl* field enjoyed by (*the temple of*) Mahâdêva in this city, and of the field below the pond. The land enclosed within these four boundaries is estimated at seven hundred *kuḻi* by the rod of sixteen spans.[3]

(L. 5.) Having received from him the whole of the purchase-money and tax-money due for this land, we sold (*it*) free of taxes and gave a deed of sale. We, the above-mentioned citizens of Vâṉapuram, sold and gave by a deed of sale that land to Śaṁkaradêva, the son of Tiruvaiyaṉ, for (*providing*) the expenses of the worship to (*the temple of*) Tiruvaiya-Îśvara on the south of the temple of Tiruttîkkâli-Perumâṉ at Tiruvallam.

No. 52.—On the west and south walls of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription is dated in the 20th year of the reign of the Chôḻa king Râjarâja I. and records the gift of a lamp by Naṉṉamaraiyar or Naṉṉaman,[4] the son of Tukkarai. The donor belonged to the Vaidumba family and ruled over Iṅgallûr-nâḍu,[5] a district of Mahârâjapâḍi.

The seven thousand (villages) of Mârâjavâḍi, the chief town of which seems to have been Vallûru, are mentioned in an inscription of Râjâdhirâja at Mindigal in the Kôlâr district (No. 279 of 1895); Mârâyapâḍi occurs in an inscription of Pârthivêndravarman at Takkôlam in the North Arcot district (No. 14 of 1897); and a copper-plate inscription of Kṛishṇarâya of Vijayanagara mentions some villages of the Mârjavâḍa-râjya, which are in the modern Cuddapah district.[6] Consequently, Vallûru has to be identified with the present village of Vallûru in the same district.[7] The Vaidumba king was defeated by the Chôḻa kings Parântaka I.[8] and Vîrarâjêndra I.;[9] and Vinayamahâdêvî, the mother of the Eastern Gaṅga king Vajrahasta III., belonged to the Vaidumba family.[10]

Text.

1 ஸ்[ஸ்ரீ] ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் பொலப்பெருகிலச்செல்[வி]யுக்தனக்கெ[11] உ[ரி]மை [மு]-
ண்டமை ம[னக்]கொள்க்காக்தளுச்சாஸ்ன கலமுமுத்தரு[னி] வெல்கைகாடும் கங்க-
பாடியும் தனம்பபா[டி]யும் தடிகைபாடியுங்குடமலைகா[ல்]கொல்லமுங்க[ளி]ங்க-
முமெண்டிசை புகழ் கர [யி]முமண்டலமுக்கிண்[டி]றல் வென்றி . . . . .
[ம்]காண்ட[12] த[ன்]னெ[றி]ல் வளர் [13]ஆ[றி]யுன்னெல்லையாண்[டு] . . . . .

---

[1] *I.e.* 'three quarters of one eighth (of a measure of land).'

[2] *I.e.* 'the land (the produce of) which is used for the offerings of the god.'

[3] Compare p. 17 above.

[4] See below, p. 107, note 5.

[5] There is a village Iggalûr in the Ânekal tâluka of the Bangalore district; see Mr. Rice's *Mysore and Coorg*, Vol. II. p. 39. But, as Dr. Fleet suggests to me, 'Inganur' near Kâḷahasti is a more probable location.

[6] See my *Progress Report* for October 1890 to March 1891, p. 5.

[7] Mr. Sewell's *Lists of Antiquities*, Vol. I. p. 129.

[8] Above, Vol. II. p. 379.

[9] See p. 68 above.

[10] *Ind. Ant.* Vol. XVIII. pp. 164 and 175, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 186.

[11] Read வியுக்.

[12] Read வெல்றித்தண்டாற்கொண்ட.

[13] Read ஊறியுக்.

[க[1] வி]னைக்கும் யாண்டெ செ[ழி]ஞரைத்தெசு கொ[ள் ஸ்ரீ]கொவிராஜ-
ராஜராஜகெஸரிபக்மரான [ஸ்ரீ]ராஜராஜ[தெ]வற்கு [ய]ரண்டு உய ஆவது [ப]டை-
2 ஆர்கொ[ட்]டத்து [2]பியறைக[ர*]ட்டு திருவல்லத்து திருதிக்காலி[3] ஆழ்வா[ர்க்*]கு
ஸகராராஜபாடி இக்கல்லூர்களடு உடைய வைதும்பன் தக்கை மகன் கன்-
னமையர் இத்திக்காலி[3] ஆ[ழ்*]வார்க்கு சந்[தி]ர[ர்*]தித்தவற் எரிப்பதாக
வைத கதாவினக்கு ஒன்றிதக்கு வைத்த சாவா மூவாப்பெராடு கூய [|*] இ[வ்*]-
வ[ர]டு தொண்[ணூ]று இ[வ்*]வாடு தொ[ண்] . . . . . வ திருஉண்-
ணுறிகை உடையார் கை பிடி இவர் . . . . . ட வினக்கு கோவினக்கு
ஒன்று [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 20th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Râjakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, in his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, and Îḷa-maṇḍalam, (*the conquest of which*) made (*him*) famous (*in*) the eight directions,— deprived the Śeḷiñas of (*their*) splendour at the very moment when [Udagai], which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;— Naṇṇamaraiyar, the son of Tukkarai, the Vaidumba, who possessed Iṅgallûr-nâḍu, (*a district*) of Mahârâja-pâḍi, gave one perpetual lamp, (*which*) was to burn as long as the moon and the sun exist, to (*the temple of*) Tirutṭikkâli-Âḷvâr at Tiruvallam in Mîyaṟai-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam. For (*maintaining this lamp he*) gave 90 full-grown ewes, which must neither die nor grow old.[4] These ninety ewes[5] . . . . . .

No. 53.—ON THE NORTH WALL OF THE MAHAMANDAPA IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

This inscription consists of 21 lines and is dated in the 3rd year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndra-Chôḷadêva (I.). It records that the inhabitants of Vâṇapuram (ll. 9, 16 and 18), *i.e.* Tiruvallam,[6] sold 1,000 *kuḷi* of land to Sômanâtha (ll. 6, 16, 18 and 20), (the son of) Śaṁkaradêva (l. 5 f.), whose name has been already met with in an inscription of Râjarâja I. (No. 51). The same epithets, which precede the name of Śaṁkaradêva's father Tiruvaiyaṉ in No. 51, are here prefixed to the name of Śaṁkaradêva (ll. 2 to 5), with nearly the same mistakes in spelling.[7] A further allusion to Sômanâtha's descent from the Western Gaṅgas is contained in Gaṅgâdêvi-maṇali (l. 11), the name which he bestowed on the land purchased by him. Besides, Śaṁkaradêva and Sômanâtha claim to be connected with the Vaidumba family[8] (l. 5).

I do not consider it worth while to publish the text of the second half of line 17 and of lines 18 to 21, which record that Sômanâtha assigned the land "to the Mahâdêva temple of Tiru [vai] ya-Îśvara, which the members of our family have caused to be built on

---

[1] Read யாண்டுத்தொழுதகை.

[2] Read மியறை.

[3] Read தீக்காலி.

[4] See above, Vol. II. p. 375, note 3.

[5] The following sentence is damaged. On an adjacent portion of the same wall are three further lines of writing, which seem to be connected with this inscription, as they refer to ninety ewes given by தன்தமன்.

[6] See above, p. 104, note 6.

[7] Compare *ibid.* note 7.

[8] See p. 106 above.

the southern side of the temple of Tiruvallam-uḍaiyâr"[1] (l. 18 f.), *i.e.* of the Bilvanâthéśvara temple, and that he granted 96 sheep for the maintenance of a lamp in the same temple (l. 20 f.). The temple of Tiruvaiya-Îśvara has been already mentioned in No. 51.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கொப்பரகேசரிபன்மரக ஸ்ரீசர[ஞ]க்கர-
2 சொழதெவற்கு யாண்டு கூ[ரு]வது கெ[ர]கவனி-[2]
3 தவராயபூமிதன[ர்*]ராஜதிவ[ணிக]-
4 [வ]ர[வ]ரதெவரஸ்ரீகா[த]ஸ்ரீ[8]கீ ஸி-[3]
5 [வ]தி[தன]ராஜன[வ்]யதும்ப[ன்] சங்க-
6 ரதெவன் சொமகாதனென் [ஞ]ய[ங்கெ]ர-
7 ண்[ட]சொழமண்ட[ல]த்துப்பத[ஞ்]சக்-
8 கொட்டத்துப்பெ[ரு]ம்பாணப்பா[டி]க்க-
9 னைவழி வாணபுரத்து [ஊ]ரார் பக்க[ல்] யான்
10 வி[லை*] கொண்டு இறை இழிச்சி யானுடைய
11 வி[ளை]யுமி கங்காதெவிழணவிக்[கு]க்கிழ்-[4]
12 பாற்[ற]கெல்லை தெற்[கு] கொக்கிப்பா[ய்]க்த மு-
13 ண[வி]க்காலுக்கு மெற்[கு] [।*] தென்[ப]ரத்தக்கெ-
14 ல்[லை த]ச்சன் [கு]ண்டிலக்குப்பாய்ச க-
15 ண்ணக்காலுக்கு வடக்கும் [।*] மெல்[லை]பாற்கெல்*]லை தச்சர் குண்டி[வி]ற்கொழுக்குத்[து]-
க்குகிழக்கும் [।*] வடபாற்கெல்லை [தி]ருவ[ல்]லமுடையார் [5]பிடி[வி]ப்பட்டிக்குப்பா-
ய்[ஞ] வாய்[க்]காலு[க்கு*]த்தெற்கும் [।*]
16 [இ]ன்னாற்பாலெல்லையுள்ளகப்பட்ட நிலம் உண்[ணி]லமெ[ழிவி]ன்றிப்படினதுசாண்
கொலாற்கு[ழி] ஆயிர[ம்*] இக்கு[ழி*] ஆ[யி][ர*]த்துக்கும் வாணபுரத்[து
ஊ]சொம் வொகு[க]ரதர் பக்கல் [வி]லை உ-
17 வ்முமிறை உவ்முமு[ம்] ஆவணக்களத்தெய் அறக்கொண்டு விற்று விலைரசவணை
[ல]ஆ[ர்]வனியாசமாகச்செய்து குடுத்தோம் [।*] . . . . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva, — I, Sômanâtha, (*the son of*) Ko[ṅg]uṇi-[varman], the very righteous *Makârâja*, the supreme lord of Nipuṇilapura,[6] Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja, the Vaidumba Śaṁkaradêva, purchased from the citizens of Vâṇapuram in Karaivaḷi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a division*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, the cultivated land (*called*) Gaṅgâdêvimaṇali, which I possess free of taxes.

(L. 11.) The eastern boundary of (*this land is*) to the west of the *Maṇalikkâl* (channel), which flows to the south; the southern boundary (*is*) to the north of the *Kaṇṇakkâl* (channel), which flows to the piece (*of land*) of the carpenter; the western boundary (*is*) to the east of the *Koḷukkuṭṭu* (?) in the piece (*of land*) of the carpenters; and the northern boundary (*is*)

---

[1] தி[ருவல்ல]மு[டை]ய[ார்] கோயிலின் தெற்பக்க[த்து] எ[ல்]கள் அல்லதுவத்தால் எடுப்பி(ய்)த்த திரு[ஈ*][வ]ளரஸ்ரத்த திரு[ர்*]தெவர்க்கு.

[2] Read கொரமண்ணிவடி-வ்வாயிற்-.

[3] Read ஸ்ரீகாயஸ்ரீகீஸ்ரீவ.

[4] Read கீழ்.

[5] Read ஸ்ரீ.

[6] This is a mistake for Kuvaḷâḷapura; see p. 99 above.

to the south of a channel which flows to the *Śrîbalipaṭṭi*[1] of (*the god*) Tiruvallam-uḍaiyâr.

(L. 16.) We, the citizens of Vâṉapuram, sold and gave by a deed of sale, with all exemptions, the land enclosed within these four boundaries, (*which measures*), not excluding the cultivated land,[2] one thousand *kuḻi* by the rod of sixteen spans, having received from Sômanâtha the whole of the purchase-money and the tax-money, (*due*) for these one thousand *kuḻi*, at the very place of the sale . . . . . .

No. 54.—On the north wall of the Nakulesvara shrine in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of Râjêndra-Chôḻa I. Îrâyiravaṉ Paḷḷavaraiyaṉ (l. 4 f.), an officer of his who is known from several other inscriptions,[3] had built a shrine which he called Râjarâjêśvara[4] (l. 11 f. and l. 16 f.), and which is apparently identical with the shrine on which the inscription is engraved. For maintaining two lamps in this shrine, he purchased for 50 *kâśu* from the inhabitants of Tiruvallam a piece of land which measured 2,000 *kuḻi*, and which received the name Araiśûr-vâḍagai (l. 15 f.) with an allusion to his native village of Araiśûr (l. 3 f.).

Text.

1 வாழி ஸ்ரீ [॥*] கொப்பரகேசரி[வ]ர்மர்கு[5] ஸ்ரீமர[ஒ]ஜராசமுடி[வ]ர்ஹ் யா-
ண்டு ச ஆவது ஜயங்கொண்டசோழமண்டலத்துப்படியூர்கு[ர்*]-
2 ட்டத்து [மீ]யாதுசட்டீகளிலல்லது வவெவெயாக்[க]ல்லெழுத்து [॥*] உடை-
(ட)யார் [6]பிரமதேயத்தெவாடதெவர்[7] பெருமரது [8]தீத[னி]கொடவளகட்டு-
3 [ப்]பாம்பு[ணி]க்கூற்றத்து அ-
4 [வ*]ருருடையான் ஸாஸிர-
5 வர் பல்லயமாக உ-
6 [க]மதொழப்பல்ல[வ]-
7 [வ*]ரயன் கையால் யாக்-
8 ன் கொ[ன்]டு கடவ அன்[று*]ம்[9] கற்கு[ர]-
9 [க] இவ் [॥*] இக்காரு[10] ஐம்பதும் கொ-
10 ண்டு எங்களூர் திருவல்லமுடையா[ர்*]
11 கோயில் இவரெடுப்பித்த ஸாஜாஸ-
12 [11]ஜியா[ரு]டையார் ஸ்ரீகோயி-
13 ரதெவர்க்கு விற்றுக்குடுத்த நிலவிலை-[12]
14 யாவணமாவது [॥*] இ[வ்*]ஆசெக்கள் கொ-
15 ண்டிடாகை அரைசூர்வாடை-
16 கயில் கங்கள் ஸாஜாஜாரமை-
17 [ர]முடையார்க்கு திருகந்தாவிளக்கி-

---

[1] See above, p. 106, note 2. [2] See above, p. 104, note 4. [3] See above, p. 29 and note 3.

[4] The same was the name of the great temple at Taṉjâvûr, which had been built by Râjarâja I.; see above, Vol. II. p. 1.

[5] Read வகி-ர்ஸன. [6] Read ஸ்ரீ.

[7] ஒவாட is corrected by the engraver from ஒவாழ.

[8] தீத is corrected by the engraver from தீதூ.

[9] See below, No. 56, text line 2.

[10] Read காக. [11] Read ஜீய. [12] வ is entered below the line.

18 ரண்டிதற்கு வைத்த நிலத்தற்கு-
19 க்கிழ்பார்க்கெல்லை[1] ஐகை-
20 தப்பெருவதிற்கு மெற்கு[ம்] [|*]
21 தென்பார்க்கெல்லை அங்காளை
22 குட்டெறலட்டவொசியாஜியா-
23 ச் நிலத்துக்கு வடக்கும் [|*] மெல்[பா]-
24 ர்க்கெல்லை தெ[ன்]கக்தெட்ட-
25 முட்பட அங்காளைக்குட்டெற-
26 லட்டவொ[ள]-
27 யாஜியாரும் குண்-
28 டி[ர்][2] சங்கரச்சிரமவி-
29 த்தனுமுடை-
30 [ய] நி(ர)லத்துக்கு
31 னிழக்கும் [|*] வடபார்க்கெ-
32 ல்லை ஆனிக்கொன்-
33 றை ஆதித்தபெரு[ம]மான்
34 சொமாசி நிலத்துக்[கு]ம்
35 கயக்கா[ல]ன பல்லவை-
36 [ய]ப்பெருவ[ர]ய்க்காலுக்கு[ம்*]
37 தெ[த]ற்கும் [|*] இன்னு[ற்]ப்பாற்-
38 க்கெல்லை உன்[னு]ம் தெக்கை-
39 [தெ]ட்டமகப்பட நி[ன்ன நி]ற்ற-
40 ம்பவத்துக்கொலால் இரண்-
41 டாயிரங்குழியு[3] மிருபிக்கு-
42 றைவு அளவுள்ளடங்க பெ[ர]த்த-
43 து [நி]லமும்பும் விற்று விலை-
44 யாவணஞ்செய்து குடு[த்]தோ-
45 [மி]தனு[க்]கு விலதிரமியமும்[4]
46 [5] இரை[திரவி]யமுமிதுவெ ஆவத[ர]-
47 க இப்பரி[சு] விற்[று இறை]ற இழிச்சிக்[கு]-
48 டுத்தோம் [|*] இன்னிலத்து[க்]கு முன்தையட்ட தெ[ம]தி[ரும்][6] தி[ணரு]ம் கீர்க்கிய[7]
49 விலையும் உகப்பார் [8]பொன்னுமத்தமூர்[9] படி குடிமை[10] எதொன்றுங்காட்டிக்கொ-
ன்னப்பி-[11]
50 [ரு]தொமாகவும் [|*] இப்பரிசு[12] [இ]றை இழிச்சி விற்று விலையாவண[13]
. . . . . நியக்காலிவல்ல[த்]து வலெவையாம் [|*] [14] இதுதற்கு
[15] வீட்டு[ஞ்]செய்தார் (இ)மமாகவுர்க்தரத்து செய்தார் செய்த பாவங்கொள்வார் [|*]
[இ]து வ[8]தொமையாமெகெய் [16] ॥ஒ

---

[1] Read கீழ்பாற்கெல்லை.
[2] Read டீர்.
[3] Read குழியும்.
[4] Read நிரவுமும்.
[5] Read இறைநிரவு.
[6] Read மெரீரும்.
[7] Read தீர்க்கிய.
[8] னு is corrected by the engraver from ன.
[9] Read மூர்.
[10] மை is entered below the line.
[11] Read பெருதொ.
[12] Read பரிசு.
[13] Read ஆவணஞ்செய்து குடுத்தோம், as in text line 44 f.
[14] Read இதுக்கு.
[15] Read வீவு.
[16] Read ரதொமையாமெகெய்.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva. The hand-writing of us, the assembly of Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 2.) We have received 50 *kâśu*, (which were) good (*i.e.* of full weight) (*and*) current at the time, from the hand of Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ, *alias* Uttama-Śôḷa-Pallavar[ai]yaṉ,[1] a *Perundaram*[2] of the lord Śrî-Râjêndra-Chôḷadêva (*and*) the lord of Ar[ai]śûr in Pâmbuṇi-kûṟṟam, (*a district*) of Nittaviṉôda-vaḷanâḍu.

(L. 9.) For these fifty *kâśu* we sold the following land by a deed of sale to (*the god*) Chaṇḍêśvaradêva (*of the shrine*) of Râjarâjêśvaram-uḍaiyâr, which he had caused to be built in the temple of Tiruvallam-uḍaiyâr in our city.

(L. 14.) The eastern boundary of the land, which we assigned for two sacred perpetual lamps to (*the shrine of*) Râjarâjêśvaram-uḍaiyâr in Araiśûr-vâḍagai, a hamlet (*belonging*) to us in the west of this city, (*is*) to the west of the high-road of Jananâtha; the southern boundary (*is*) to the north of the land of Kuṭṭêṟa-Bhaṭṭa-Sômayâjiyâr of Aṅgârai; the western boundary (*is*) to the east of the land of Kuṭṭêṟa-Bhaṭṭa-Sômayâjiyâr of Aṅgârai and of Śaṁkara-Kramavittaṉ of Kuṇḍûr, including a cocoanut garden; and the northern boundary (*is*) to the south of the land of Âditta-Perumâṉ Śômâśi (*i.e.* Sômayâjin) of Âlikkoṇṟai and of (the channel called) *Kayakkâl*, alias *Pallavaiya-peruvâykkâl*.[3]

(L. 37.) We sold and gave by a deed of sale—including (*eventual*) excess or deficiency in measurement—the whole land within these four boundaries, (*which measures*), together with the cocoanut garden, two thousand *kuḻi* by the rod of Śiṟṟambalam.[4]

(L. 45.) This very (*sum*)[5] being the purchase-money and the tax-money (*due*) for this (*land*), we thus sold (*it*) and gave (*it*) free of taxes.

(L. 48.) We shall not be entitled to claim the high-level water, the wells, the price paid for water, the gold of *ugappâr*,[6] and any other tax paid by the city (*and*) previously (*due*) from this land.

(L. 50.) Thus we, the assembly of Tîkkâli-Vallam, sold (*it*) free of taxes and gave (*it*) by a deed of sale. Those who obstruct this charity, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kanyâ. This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 55.—ON THE WEST WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

This inscription is dated in the 3rd year of the reign of the Chôḷa king Râjêndra (l. 4) and refers to the conquest of Raṭṭa-pâḍi (l. 1), the setting-up of a pillar of victory at Kollâpuram (l. 2), and the defeat of Âhavamalla at Koppam (l. 3).[7] It records that the temple authorities received 25 *kaḻañju* of gold from an inhabitant of Aimbûṇi,[8] under the condition that the interest should be applied for the feeding of a learned Brâhmaṇa and other purposes. The end of the inscription is lost.

---

[1] Compare above, Vol. II. p. 222, note 4.
[2] See above, Vol. II. p. 141, note 1.
[3] The second name of this channel is derived from Pallavayaṉ, the name of the donor.
[4] See above, p. 30, note 3.
[5] This refers to the sum of 50 *kâśu* in text line 8 f.
[6] Compare the obscure term *ugavai*, above, p. 48, note 9.
[7] See page 58 above.
[8] See above, p. 92 and note 10.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] [இ]ரு மருவிய செங்கொல் வெகுண் முன்கொன் செஞ்
சின்கதுவாக இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கமுங்கொண்டு தன்-
2 காணிவில் [மு]க்காணி செல்ல முக்காக் தவிர்த்து[க்]கொல்லாபுரத்து ஜயஸ்தம்பகா-
ட்டி எதிரமர் பெருது எண்டிசை நிகழ பறெயது கறங்க
3 ஆங்கது கெட்டு பொற்றங்கைக்கொப்பத்து வகெதிர் பொருத ஆஹவமல்ல(ல)க-
ஞ்சி புக்கிட்டொட[1] மற்றவகாகையும் குதிரையும் ஒட்டகத்தொடு பெண்டிர்-
பண்டாரமும் கய்க்கொண்டு[2] விஜெய[ர*]பிஷெகம் பண்ணி [3]விரலிம்மாலை-
கத்து
4 [4]விற்றிருவரு[ளி]ச கொப்பரகெசரிவெந்ராக உடையா[ர்*] ஸ்ரீராஜெந்ரதெவற்கு யா-
ண்டு கூ [ஆ]வது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்து நிபாகாபரணவளகாட்டு
பெரும்பாணப்பாடி களைவழி வர(ர)ஹதெயம் திருவல்லத்து திருவல்ல[மு]டையார்
கொயில் [5]வ்ராக[மு]டைய சிவவ்ராஹ்மண.
5 க் கௌ[ரி]ககமபட்டனும் கங்கா[இ]ரபட்டனும் அக்க[ள]பட்டதும் [இ]வக்கொழு-
ஜுபட்டதும் [இ]க்க[ரி]பட்டதுமுரு[க்*][இ]ர[ட்ட]தும் விக்[இ]ரமா[இ]த்தது[ம்*]
[இ]ருமாப்பெறதுமுன்[னி]ட்ட [இ]ருவு[ண்*]ணு[ழி]கை உடையொம் காட்டடு[6]
களைவழி ஐம்[பூணி]யளும் க-
6 ணத்தாருன் காட்டுக்குழி [7]மாடிலகுமவித்தக் பக்கியாக்கள் கொண்ட பொக் இரு-
பத்தை[ங்க]ழை[ஞ்*]க [।*] இப்பொக் உய்யும் கொண்டு கடவ பரிசாலது
[।*] இப்பொக் கழஞ்சிக்வர[ய்*] கிசதம் முழாக்கெ இருசெழிவ கெ[ல்*]லாக
அரு-
7 மொழிதெவக் மாக்காலால் கிச்சம் பதக்கு நெல் பணிசையாக இ[க்*]கெ[ல்*]லு
செ[வ]தமும் [ஸ்ரீஆ]கமமும் பெர் [8]ஏகிதகா[யிரு]க்கும் [9]வ்ராமணதுஞ் குடித்து
அவகையிட்டு [10]வாஜிப்பி[க்*]க கடவொமாகவும் [।*] முக்கழைஞ்[சு] பொ[து]க்காண்-
8 வெகைகழ[ஞ்]சு பொ[க்] பணி[ச]ய[ர]க பொ[க்] க[முஞ்சு]ம் இ[ரு]வ[ரா]தகை
செ[ய்*]வாதுக்[க]ப்பட விசமமாட்டாண்டுதொறும் [குடு]க்க கடவொமாகவும் [।*]
இ[ரு]க்முழஞ்சு பொதுக்கு கிச்சம் இ[ரு]செ(ர)விடகை கெய் [ப*]ணிசை பொளி
. . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the army of (*his*) elder brother[11]—the king (*who held*) the sceptre (*and*) was embraced by the goddess of fortune—was at (*his*) back, (*he*) conquered the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi. When the first elephant (*of the enemy*) went at his elephant, (*his*) elder brother stopped (*it*). (*He*) set up a pillar of victory at Kollâpuram and did not meet with opposition in battle, (*but his*) drums were sounding through the eight directions. Having heard this (*report*), Âhavamalla proceeded to Koppam on the bank of the great river and fought against (*him*), (*but*) became afraid, incurred disgrace and ran away. (*The king*) seized his elephants and horses, (*his*) women and treasures, together with the camels, and performed the anointment of victory. In the 3rd year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjêndradêva, who was graciously seated on the throne of heroes.

---

[1] Read புற்கிட்டொட. [2] Read கைக்கொண்டு. [3] Read வீர.
[4] Read வீற்றி. [5] Read வ்ராக. [6] Read இத்தாட்டு.
[7] Read மாசிலை. [8] Read ஏகித. [9] Read வ்ராஹ்மண.
[10] Read ஆஜி. [11] *Viz.* Râjâdhirâja; see p. 39 above.

(L. 4.) We, Kauśika-Nagama-Bhaṭṭaṇ, a *Śiva-Brâhmaṇa* in charge of the shrine (*sthâna*) of the temple of Tiruvallam-uḍaiyâr at Tiruvallam, a *brahmadêya* in Karaivaḷi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a division*) of Tyâgâbharaṇa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, Gaṅgâdhara-Bhaṭṭaṇ, Akkâ[ḷa]-Bhaṭṭaṇ, Śivakkoḷundu-Bhaṭṭaṇ,[1] [Śi]kkâ[li]-Bhaṭṭaṇ, Rudra-Bhaṭṭaṇ, Vikkiramâdittaṇ, [Ti]rumâppêraṇ and the other (*persons*) in charge of the store-room of the temple,[2] have received twenty-five *kaḷaṉju* of gold from Kâṭṭukkuṟi Mâdhava-Kramavittaṇ, (*one*) among the commissioners [3] who rule Aim[bûṇi] in Karaivaḷi, (*a division*) of the same *nâḍu*.

(L. 6.) These 25 (*kaḷaṉju*) of gold (*we*) have received under the following conditions:—The interest on (20 *kaḷaṉju* of) this gold being (one) *padakku* of paddy per day, (*measured*) by the *marakkâl* (called after) Arumoḷidêvaṇ,[4] *viz.* three *uḻakku* and two *śeviḍu* of paddy per day from every *kaḷaṉju*, we shall give this paddy to a Brâhmaṇa who has become a *Dîkshita* (and) who knows (?) the *Vêda* and the sacred *Âgama*, and shall cause (*the god*) to be worshipped by him. The interest on three *kaḷaṉju* of gold being half a *kaḷaṉju* of gold per year, we shall have to give every second year (one) *kaḷaṉju* of gold to him who performs the worship in the temple. The interest on two *kaḷaṉju* of gold [being] two *śeviḍu* and a half of ghee per day, ...

No. 56.—On the south wall of the mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is incomplete. Of the five lines which are preserved I am publishing only the two first ones. It is dated in the 2nd year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Râjamahêndradêva, and records that a military officer purchased 800 *kuḻi* (l. 4) of land from the inhabitants of Tiruvallam and granted them to the temple.

On page 32 above it has been stated that the *Kaliṅgattu-Paraṇi* and *Vikkirama-Śôḷaṉ-Ulâ* mention two Chôḷa kings who have not yet been identified. The first of them reigned between Râjêndra and Vîrarâjêndra I., and the second between Vîrarâjêndra I. and Kulôttuṅga-Chôḷa I. In the introductory remarks to No. 57 it will be shown that the second king is identical with Parakêsarivarman, *alias* Adhirâjêndradêva. Hence the only king who remains to be identified is the successor of Râjêndra and predecessor of Vîrarâjêndra I. He may be identified provisionally with Râjakêsarivarman, *alias* Râjamahêndradêva, to whose 2nd year the subjoined inscription belongs. In favour of this identification it may be mentioned that the subjoined inscription praises him for guiding the goddess of the earth on the path of Manu, while the *Kaliṅgattu-Paraṇi* (viii. 28) speaks of "the Chôḷa who dispensed justice three or four times better than the ancient Manu,"[5] and that an inscription of the 9th year of Râjêndra mentions among the boundaries of a village "the road of Râjamahêndra."[6] Perhaps Râjamahêndra was the co-regent of Râjêndra.

Text.

1 வ்யஷ்டி ஸ்ரீ [॥*] திருமகள் [வி]ளங்கிருவி[ம]டமெ[ய்]னை ஒ[ரு]குடை கீ[ழு]ம்-
பிழிதி[1] கிடப [பூ]வார்ந்து த[ரு]மமெதி கிடப்ப [ம]னு[மெ]தி [னா]டாந்திய ம[ர]-
விளஞ்செசினெ[ந்]ந உடையார் ஸ்ரீராஜமஹேந்ரெ[தே]வர்க்கு யாண்டு உ ஆவ

[1] See above, Vol. II. p. 257, note 3.
[2] See above, p. 104, note 5.
[3] See above, p. 11, note 2.
[4] See above, p. 8 and note 3.
[5] *Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 331.
[6] See p. 41 above.
[1] Read கீழ்தி.

ஜயங்[கெ]ரண்டசொழமண்[ட]ல[த்]தப்பெ[ரு]ம்பா[ண]ப்பாடிக்கைவழித்திருவல்லத்-
து வ[ஓ]ல[ெ]ய[ர]ம் நிலகி[லி]யாவண[க்]கையெ[ழு]த்து [1*] [அருெ]மாழி-
தெவவளகாட்டெ இக்[க]ணாட்டெ இக்[ணாரு]டையாந் சங்கரன் கண்ட-

2 ராதி[த்]தகாரான வெகாபதி[க]ள் ராஜராஜச்சொழியவளாபர் பக்கல் நாங்கள்
கொண்ட அ[ள்]ரூெ கற்காசு அறுபத்து காவிநாற்காசொக்குக்குடிகற்கல் நிறை
செ[ம்]மை பொந் எ[ழு]மஞ்சாடியாக வர பொந் இருப[த்]திருகழஞ்செ எட்டெ
மஞ்சாடியு[ம் ஏ]க[ரூ]ராத்திருவல்ல[மு]டைய [8]மாதெவராதிதாவஸ் துணை[வ]ர-
தெவர் பகூல் இப்பொ[ந்] இருபத்திருகழஞ்செ எட்டெ ம[ஞ்]சாடியுங்கொண்டெ
[நா]ங்கள் [விற்]றிற ஊமி ராஜகிர-

3 சொழப்[ெ]பொரி கிழ்[1] கொடச்செறுவுக்குகிழ்பாற்ெ[க]ல்லெ[1] . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 2nd year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjamahêndradêva, who, while the goddess of fortune was resplendent, wedded the great goddess of the earth, in order that (*she*) might abide joyfully under the shade of a single parasol, and who caused (*her*) to walk (*in*) the path of Manu, in order that (*she*) might abide (*in*) the way of righteousness. The hand-writing, (*referring to*) a deed of sale of land, of us, the assembly of Tiruvallam in Karaivaḷi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam. We have received sixty-four *kâśu*, (which were) good (*i.e.* of full weight) (*and*) current at the time, from Śaṁkaraṇ Kaṇḍarâdittaṇâr, *alias* the *Sênâpati* Râjarâja-Śôḷiyavaraiyar, the lord of Iṅga[ṇûr] in Iṅgaṇâḍu, (*a district*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu. At the rate of seven *mañjâḍi* of pure gold, weighed by the true standard of the city,[2] for each *kâśu*, (this amount) is equal to twenty-two *kaḷañju* and eight *mañjâḍi* of gold. Having received these twenty-two *kaḷañju* and eight *mañjâḍi* of gold from Chaṇḍêśvaradêva, the first servant of (*the god*) Mahâdêva (*of the temple*) of Tiruvallam in our city, we sold (*the following*) land.

(L. 2.) (The field called) *Kôḍachcheṟuvu* below the large tank of Râjêndra-Chôḷa. The eastern boundary of (*this field is*) &c.

No. 57.—ON THE NORTH WALL OF THE MAHAMANDAPA IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

This inscription is dated on the 200th day of the 3rd year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* A[dhi]râjêndradêva (l. 4 f.). Two royal officers met at Kâñchipuram (l. 7) and called for the accounts of the villages which belonged to the Tiruvallam temple. One of the two decided that the revenue from the villages of Kukkaṇûr[3] in Tûy-nâḍu[4] (l. 12) and Mandiram[5] in the same *nâḍu* (l. 13) should be assigned to the temple for expenses not previously provided for. A larger committee then assembled and made allotments from this revenue for various heads of the temple expenditure.

In line 11 it is stated that, before the time of this inscription, the income of the temple had been regulated in the 8th year of the reign of "the emperor Vîrarâjêndradêva." Consequently Adhirâjêndra must have reigned later than Vîrarâjêndra I. Among the kings who are mentioned in the *Vikkirama-Śôḷaṉ-Uḷâ* after Vîrarâjêndra I., the only one who has not yet been traced in inscriptions is the immediate successor of Vîrarâjêndra I.

---

[1] Read கிழ்.

[2] See *Ep. Ind.* Vol. V. p. 106, note 1.

[3] See above, p. 25, note 2.

[4] See p. 22 above.

[5] See No. 50 above.

and predecessor of Kulôttuṅga-Chôḷa I.[1] This king may be identified provisionally with Parakêsarivarman, *alias* Adhirâjêndradêva. If the account in the *Vikramâṅkadêvacharita* can be trusted, he would have been the son of Vîrarâjêndra I. and the brother-in-law of Vikramâditya VI.[2]

TEXT.

1 ஸ்வ[ஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] திங்களைச் மலர்க்கு வெண்குடை மண்டலம[ன்]தமிழ்[ச்செ]தாறு-
மின்க[ருன்] காக்(கு)திறைகிழல் பரப்பி கிற்[ப] மூறைமை[யி]ற்செங்கோல் கி-
ரைதெறு-

2 ஞ்செ[ல்]ல தங்கள் குலமுதற்பருகியிக் வ[ல]கொழி நிலற்கு[3] ஒற்றையாழியுலாவ
நற்றவத்திருமலற்செல்வியுமிருகிலப்பாவையு[ங்]ர்த்தி[யங்]கின்னையும் பொர்த்-

3 த[தி]ப்பூவையும் வதுவையி[ற்*]புணர்ந்து த[ந்]தரிமைத்தெ[ய்ய]ராகச்சுடர்ம[ணி]மகு-
டஞ்[சூ]ட்டி கெடுனிலம[னை]ர் மூறை மூறை தன்கடி வணங்க [வீரமு]ர்-
திபாகமும்[ம் ஆ]ரமெகப்புனைக்[து]

4 [வீரலி]ஹாலகத்து உலகமுழுதுடை[ய]ரொடும் [4]விற்திரு[ந்]தருளி மாப்புகழ்
ம[து]வுடன் வளர்த்த கொப்பரகெசரிவந்ரான உடையார் ஸ்ரீஅ[தி]ராஜெ[ந்தி]ர-
[தி]தவர்க்கு [ய]ர்[ண்]-

5 தி [மூ]ர்மூவது கா[ன்] இரு[ணதி]ர்[ர]ல் [அதிகா]ரிகள் தெ[ச]ழமண்டலத்து பர-
ண்டிருவாசரிவளகாட்டு புறக்கி[ளி]யூர்காட்டு புலாங்[கு]டையார் [பூ]ரக் [ஆதி]-
த்த[தெவ]காரா[க] ராஜரா-

6 ஜெந்திர[மூ]வெந்தவெளாரும் [தி]வ[ந]ரபதி உய்[ய]க்கொண்டார்வளகாட்டு திரை-
[மூ]ர்காட்[டு க]டர்[ர்]

7 திழாக் காஜராஜர் பரிரு(ப்)பாக்கதகான [வி]ரசெ[ர]முனைங்[கொ] . . . . . ம்
எதிர்கெ[ர]ட்டத்து எ[தில்]காட்டு காஞ்சிபுரத்து தி[ரு]மய[ந]மூல[டைய]ர்
[தி]மை(ம)-

8 மண்டபம் [க]ங்கைகொண்டசொ[முதி]வி[ரு]க்கு [தி]ருவ[ல்]லமுடையார் [தெ]வ-
தா[ந]மாக ஊர்கள் கணக்கு கெட்டு இத்[தி]த[வ]ர் தெவதாகமாக ஊர்களில்
ஊர்கமுஞ்[ஞ்]கங்குமர-

9 கச்சாணமும் [5][மி]ப்பாட்டமும் தட்டார்ப்ப[ரட்டமு]ன்[னி]ட்ட [தீறிறை]ப்பாட்[ட-
மு]ம் [தறி]ப்புடவையும் [வெ]ங்கிக்காசும் த[ண்]ட[வி]ற்கடமையும் லவங்கை-
[மி]டங்கைகக்மை-

10 யும் உன்னி[ட்ட அ]ர்த்தராய[த்து]க்கு ஆ[பி]ரக்கலத்துலாயி[ருப]த்தைஞ்ச காசாகக்-
கொ[ண்]டு

11 வருஇ[ற படி சகரவர்த்திகள் [6]ஸ்ரீவிராஜெந்திரதெவர்க்கு யாண்டு [எ]மூ-
வதிக் எதிரா[ம]ர-

12 [ண்]டு முதல் இத்தெவற்கெ வரிபிலிட்டுப்பெற்றமையினித்தெவர் தெவதா[ந]ம்
[தெ]பரும்பாணப்ப[ர]டி தாய்[ந]ாட்டு ருக்கனூர் காச முப்-

13 பத்தெட்டெ காலிகாற்க[ர]சொன்றுக்கு தெ[ச]லஷிராஜகெசரியால் கெல்லு காறகல-
மாக கெல் [னூர]ற்றைம்[ப]த்து முக்கலமும் இத்[ந]ாட்டு மக்திரம் காச

14 இரு[ப]த்தாறெ முக்காலிகால் கெல்லு னூற்றெமுகலமும்] ஆக காச அறுபத்-
தைஞ்சிகால் கெல்-

15 விருனூற்றறுபதிக் கலமும் இத்தெவற்கு முன்[பி]லாத திவ[ந்தி]ங்களுக்கு யாண்டு
மூன்றுவது[7]

---

[1] See p. 32 above.
[2] See above, Vol. II. p. 231 f.
[3] Read நிலற்கு.
[4] Read வீற்றி.
[5] Read மீன்.
[6] Read ஸ்ரீவீர.
[7] Read மூன்றுவது.

16 முதல் கிவ[க்]தஞ்செய்த குடிகவெக்கு அதிகாரிகள் [ர]ாஜராஜெக்கிர[மூவி]லக்த-
வெளார் [எ]வ பு[ரவ]-

17 ரிதிணைக்களத்து கூறு சொழமண்டலத்து கூ[நி]யகாமணிவளகாட்டு ப[ணை]யூர்-
காட்டு இளையாக்குடையாக் விதி[யக்][1] தி[ரு]-

18 மாவி[ருஞ்]சொலையாக குலலியதிவகர[மூ]லெக்தவெளாதும் புரவரிதிணைக்கள[ம்]
சயங்[கொ]ண்டசொழமண்டலத்து புழற்கொட்டத்து [ஆ]-

19 குடிகாட்டு அ[ய]ண்டம்பாக்கிழாக் கண்ட[தி]மலிக்தாகான செம்பியக்ப[ல்]லவரயதும்
பைய்யூர்க்கொட்டத்து செ[ர]-

20 [ரூர்] தி[லை] ராசகெசரிகல்லூர் தழுவுபொசங்[செ]ரி திருச்சிற்றம்பலமுடையாகான
திருபிகாமணி[மூ]லெக்தவெளாது-

21 ம் ஊற்றுக்காட்டுக்கொட்டத்து குக்றகாட்டு [ம]ர . தூர் மங்கலங்கிழாக் கணவதி
பிச்சகான வில்ல[வ]ர்முவெ-[2]

22 [க்]தவெளா[னும்] ராசெக்திரசொழவளகாட்டு பெ[ர]ப்பகைப்பாகத்துக்குளமுழாக் எற-
[ன்] ந[ரசங்கிரிசெகரகான சயதங்கமுவெ-[3]

23 க்தவெளானும் முகவெட்டி பைய்யூர்க்கொட்டத்து ஆரணி நிலை மும்முடிசொழகல்-
லூரிணையூறு கிழவன் காகக[ர]ாயணகா.

24 [ன] ராசகாராயணமுவெக்தவெளானும்[3] [புலியூ]ர்[க்]கொட்டத்து மாங்காகொட்டு
செம்மரம்பாக்கிழாகாராயணக் முடிகொண்-

25 டசொழப்ப[ல்]லவரையதும் செங்க[ர]ட்டிக்கொட்டத்து மாகனூர்காட்டு [தி]த்த-
கை[த]கல்லூர் ஆதிமங்கலங்கிழாக் பிச்ச-

26 க் அம்பலக்கூத்தகான ஆதிராசெந்திரத்தமிழதரையனும் எயிற்க்கொட்டத்து எயில்கா-
ட்டு காஞ்சிபுரமுடையான் கருமா-

27 ணிக்கக் சொமகான சொழராஜமுவெ[த]வெளா[னு]ம்[3] இருக்து நிமக்தஞ்செய்த
படி கல்லியாணகந்தரதெவர்க்கு சக்தி [ஒ]க்குக்கு திரு-

28 வமுதரிசி காகாழியாக சக்தி [4]மூன்றுகுரிசி கு[றுணி] க[ல்*]காழியும் இத்தெவர்
கம்பிராட்டியார்க்கு சக்தி ஒக்குக்கு அமுதகுரிசிபிருகா-

29 ழியாக ச[க்]தி [4]மூக்றுகுரிசி அறுகாழி[யு]ம் கருமாணிக்கதெவர்க்கு சக்தி ஒக்குக்கு
அரிசிபிருகாழியுமித்தெவர் கம்பிராட்டி-

30 யார்க்கு சதி ஒன்றுகுரிசி இருகாழியுமாக அரிசி பத[க்]கறுகாழிக்கு இரண்டைஞ்-
சாக்கி ஜ த ரு எஉ[5] கறியமுதுக்கு நெல்லு

31 மூன்காழியும் கெய்[ய]முது ஆழக்[கொ]வி[ரு]செவி[ட]னாக்கு நெல்லறுகாழி த[யி]-
ரமுது காழி உரிக்கு [கெ]ல் மூன்காழி அடைக்-

32 காயமுது வெறுங்காய் பக்கிர[ண்]டும் வெற்றிலே[ய]முது அ[று]பதுக்குமாக நெல்-
பிருகாழி முழக்குமாக நாளொன்றுக்கு நெல்லி-

33 [ரு]நூ[றணி] ஐஞ்ஞாழி முழக்காக நெல்லு [இ]ருநூற்றறுப[த்]தொருக[ல]நெ முக்-
[கு]றுணிக்கு [1*] [மு]வெட்டி சா[ச]காராயணமுவெந்த-[6]

34 வெளாகெழுத்து [11*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While (*the king's*) white parasol was raised, expanding like the moon, diffusing sweet mercy on all the creatures that abide on the globe, and affording royal protection; while (*his*) sceptre rightfully swayed all the quarters; (*and*) while the matchless wheel (*of his authority*) rolled about, in order to remove and wipe away the

---

[1] Read விதியன். [2] Read மூவெ. [3] Read மூவெந்த. [4] Read மூன்று.

[5] The preceding five symbols are abbreviations for நெல்லு, தூணி, பதக்கு and எழுநாழி.

[6] Read மூவெந்த.

force (?) of the sun, the progenitor of his race; (*he*) took in marriage the goddess of the beautiful (*lotus*) flower (*i.e.* Lakshmî), whose austerities (*thus*) bore fruit, the goddess of the great earth, the (*goddess of*) fame, (*who resembles*) a parrot in beauty, and the matchless goddess of (*victory in*) war, and adorned (*them*) with crowns of brilliant jewels as his rightful queens.

(L. 3.) While the princes of the vast earth worshipped his feet by turns, (*he*) decked himself, as with garlands, with valour and liberality and was pleased to be seated on the throne of heroes together with (*his queen*) Ulagamuḻuḍuḍaiyâr.

(L. 4.) On the two-hundredth day of the third year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-A[dhi]râjê[nd]radêva, who (*continually*) increased (*his*) great fame by following (*the laws of*) Manu, —the magistrate (*adhikârin*) [Pû]raṉ [Âdi]tta[dêva]ṉûr, *alias* Râjarâjêndra-Mûvêndavêḻâr, of Pulâṉ[gu]ḍai in Puṟakki[li]yûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Pâṇḍikulâśani-vaḷanâḍu, (*a district*) of Śôḻa-maṇḍalam, and the *Sênâpati* Râjarâjaṉ Paraṉṟiparâkshasaṉ, *alias* Vîraśôḻa-Iḷaṅ[gô] . . . . . , the headman of [Na]ḍâ[r] in Tiraimûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu, having met in the *Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻaṉ*, a *maṇḍapa* on the east (*of the temple*) of Tirumayânam-uḍaiyâr[1] at Kâñchipuram in Eyil-nâḍu, (*a subdivision*) of Eyiṟ-kôṭṭam,[2] called for the accounts of the villages which are *dêvadânas* (of the temple) of Tiruvallam-uḍaiyâr.

(L. 8.) The magistrate Râjarâjêndra-Mûvêndavêḻâr ordered as follows:—"(*The income*) from the villages which are *dêvadânas* of this temple, (*viz.*) *ûr-kaḻañju*, *kumarakachchâṇam*,[3] the fishing-rent,[4] the rent of the goldsmiths,[5] and the other minor taxes and rents, the cloth on the loom,[6] *vêḷikkâśu*, the tax on collecting rents (*taṇḍal*),[7] the sonship (?) of the right hand and left hand,[8] and the other internal revenue, which was being collected at the rate of twenty-five *kâśu* per thousand *kalam* (of paddy), had been entered in the register and made over to this temple exclusively from the year which was opposite to (*i.e.* which followed after)[9] the seventh year (*of the reign*) of the emperor Śrî-Vîrarâjêndradêva. Accordingly, Kukkaṉûr, a *dêvadâna* of this god in Tûy-nâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṉappâḍi, (*has to pay*) thirty-eight and a quarter *kâśu* or, at the rate of four *kalam* of paddy, (*measured*) by the *râjakêsari*, per *kâśu*, one hundred and fifty-three *kalam* of paddy; and Maṇḍiram in the same *nâḍu* (has to pay) twenty-six and three quarter *kâśu* or one hundred and seven *kalam* of paddy. Altogether sixty-five *kâśu* or two hundred and sixty *kalam* of paddy were allotted to this temple for expenses not previously provided for, and should be given from the third year (*of the king's reign*)."

(L. 17.) The *Puravaritiṇaikkaḷattu-kûṟu*[10] Vîdi[yaṉ] Tirumâli[ruṇ]jôlai, *alias* Kuvalayadivâkara-Mûvêndavêḻâṉ, of Iḷaiyâṉkuḍai in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, (*a district*) of Śôḻa-maṇḍalam; the *Puravaritiṇaikkaḷam* Kaṇḍa[nî]ṟaṇiṉdâṉ, *alias* Śembiyaṉ-Pallavaraiyaṉ, the headman of A[ya]ṇḍambâ[kkam] in [Â]guḍi-nâḍu,[11] (*a subdivision*) of Puḷaṟ-kôṭṭam,

[1] This is the Tamil name of the Śmaśânêśvara temple at Conjeeveram.

[2] See above, Vol. II. p. 390.

[3] Compare *kumara-gadiyâṇaka*, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 99.

[4] Compare above, Vol. I. p. 89, note 4.

[5] See *Ep. Ind.* Vol. V. p. 53, note 6.

[6] See *ibid.* note 7.

[7] Compare *taṇḍalil-akkai*, above, Vol. II. p. 115, text line 10 f.

[8] Compare above, Vol. I. p. 110, note 2.

[9] See above, p. 38, note 3.

[10] This seems to be the designation of a class of revenue officers; compare above, p. 44, note 10.

[11] Âguḍi-nâḍu is mentioned in Mr. Crole's *Chingleput Manual*, p. 438, as a division of Puḷaṟ-kôṭṭam; regarding this district see above, p. 76, note 15.

(*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam; Tiruchchiṟṟambalam-uḍaiyâṉ, *alias* Ṇṛipaśikhâmaṇi-Mûvêndavêḷâṉ, (*a native*) of Taḷuvupôsaṇ[śê]ri (*near*) Râjakêsarinallûr (*and*) a resident of K[ôḷû]r[1] in Paiyyûr-kôṭṭam; Kaṇavadi Pichchaṉ, *alias* Villavaṉ-Mûvêndavêḷâṉ, the *Maṅgalaṅgiḷâṉ* of . . . . . in Kuṉṟanâḍu, (*a subdivision*) of Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam;[2] Êṟa[ṉ Î]ś[v]araṉ Giriśêkharaṉ, *alias* Jayatuṅga-Mûvêndavêḷâṉ, a *Kaḷamuḷâṉ*[3] of Poygaippâkkam in Râjêndra-Śôḷa-vaḷanâḍu; the *Mugavetti*[4] Nâganârâyaṇaṉ, *alias* Râjanârâyaṇa-Mûvêndavêḷâṉ, the headman of Iḷaiyûṟu (*near*) Mummuḍi-Śôḷa-nallûr (*and*) a resident of Âraṇi[5] in Paiyyûr-kôṭṭam; Nârâyaṇaṉ Muḍikoṇḍa-Śôḷa-Pallavaraiyaṉ, the headman of Śemmarambâ[kkam][6] in Mâṅgâḍu-nâḍu,[7] (*a subdivision*) of [Puliyû]r-kôṭṭam;[8] Pichchaṉ Aṃbalakkûttaṉ, *alias* Âdirâjêndra-Tamiḻadaraiyaṉ, the *Âdimaṅgalaṅgiḷâṉ* of [Ti]ṭṭanai[da]nallûr in Mâgaṇûr-nâḍu,[9] (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam; and Karumâṇikkaṉ Śômaṉ, *alias* Śôḷarâja-Mûvêndavêḷâṉ, the lord of Kâñchipuram in Eyil-nâḍu, (*a subdivision*) of Eyiṟ-kôṭṭam, having met together, allotted (*the above-mentioned revenue*) as follows:—

(L. 27.) To Kalyâṇasundaradêva (one) *kuṟuṇi* and four *nâḻi* of rice for three daily offerings, *viz.* four *nâḻi* of rice for each; to the consort of this god, six *nâḻi* of rice for three daily offerings, *viz.* two *nâḻi* of rice for each; to Karumâṇikkadêva, two *nâḻi* of rice for each daily offering; and to the consort of this god, two *nâḻi* of rice for each daily offering, altogether (one) *padakku* and six *nâḻi* of rice or, at the rate of two to five,[10] 1 *tûṇi*, 1 *padakku* and 7 *nâḻi* of paddy; for vegetables, three *nâḻi* of paddy; for (one) *âḻakku* and two *śeviḍu* and a half of ghee, six *nâḻi* of paddy; for (one) *nâḻi* and (one) *uri* of curds, three *nâḻi* of paddy; for twelve areca-nuts without shells and sixty betel-leaves, two *nâḻi* and three *uḻakku* of paddy,— altogether two *tûṇi*, five *nâḻi* and three *uḻakku* of paddy per day, or two hundred and sixty-one *kalam* and three *kuṟuṇi* of paddy (*per year*).[11]

(L. 33.) (*This is*) the writing of the *Mugavetti* Râjanârâyaṇa-Mûvêndavêḷâṉ.

No. 58.—On the base of the veranda round the Bilvanathesvara shrine.

This inscription is dated in the 26th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Kulôttuṅga-Chôḷadêva (I.), and mentions, in addition to the conquests recorded in Nos. 77 and 78 of Vol. II., the defeat of Vikkalaṉ and Śiṅgaṇaṉ, *i.e.* the two Western Châlukya kings Vikramâditya VI. and Jayasiṁha III.[12] It states that a lamp was granted to the temple by a native of Kalavai in Śeṅguṉṟa-nâḍu, a subdivision of

---

[1] This village is No. 213 on the *Madras Survey Map* of the Poṇṇêri tâluka of the Chingleput district. It is also mentioned as belonging to Paiyûr-kôṭṭam in the British Museum plates of Sadâśivarâya; *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 9.

[2] See above, p. 91, note 7.

[3] Compare *Kômuḷâṉ* on p. 16 above.

[4] This is apparently the designation of some office.

[5] No. 129 on the *Madras Survey Map* of the Poṇṇêri tâluka.

[6] Now Śembarambâkkam, No. 201 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka.

[7] This division is called after Mâṅgâḍu, No. 144 on the same map.

[8] See above, p. 49, note 9.

[9] See page 49 above.

[10] *I.e.* five measures of paddy are required for two measures of rice; compare above, Vol. II. p. 129.

[11] If 2 *tûṇi*, 5 *nâḻi* and 3 *uḻakku* are multiplied by 360, the result is 3½ *kuṟuṇi* in excess of the yearly total given in the text.

[12] See above, Vol. II. p. 390.

Palakuṉṟa-kôṭṭam. Kalavai is a village in the Arcot tâluka,[1] and Śeṅguṉṟa-nâḍu seems to be named after Śeṅguṇam in the Pôlûr tâluka of the North Arcot district.[2]

Text.

1 [ஷஷ்ரீ] ஸ்ரீ [॥*] புகழ்மாது [வின]ங்கச்[ெ]சயமாது விரும்ப [தி]லமகள் நிலை
மலர்மகள் புணர உரிமையிற்றிறை மணி[முடி] சூடிய் மீ[கவர் தி]சை கெட
விலவர் [குலெ]த [விக்]கலக் [கிக்]கணக் கெல்கடல் பாவ[ந்]திக்க[கை]த்-
த[க்*]த[ந்] சக்கரடாத்தி விஜய[ந்*]விஷெமம்[3] ப[ண்ணி] வி[ர]லிம்மஹாலகத்து
பு[வமுழு]துடையாெ[ன]டும் வி]த்திருத்[த]ருளிய கொ[வி]ராஜகெசரி[ப]ர்மரா-
[ன] சக்கரவத்திக[ள் ஸ்ரீ]ருவொ[த்]தி[ன]ல்-

2 கொழுதெவற்கு யாண்டு இருபத்தாறவது ஜயங்கொ[ண்]டசொழமண்டலத்துப்-
பெரும்பாணப்பாடிக்கூற்வ[ழி] திருவல்லமுடைய மஹாதெவற்கு ப[லகு]ன்றகொ-
ட்[ட]த்து செங்குன்றகாட்டு கலவையாக உலகளகெ[ர]முச்ச[தர்]வெதிம[ல்]க-
லத்து மர்[முடி] அ[ரை]யராம[ர்] ம[ண்டல]வாக அ[ர]ச[ஞல]யக்கொகென்
இத்தெவ[ற்]கு வைத்த திருத[ந்]தாவ[ன]ந்[தெ]கா[ன்]ம[க்கு*] [வை]த்த சாவா

3 [மு]வாப்பெராடு தொண்ணூற்றாறும் [॥*] இ[ல]வ கைக்கொண்டு சூரா[தித்தவ]ம்[5]
இத்திருவிளக்கெரிப்ப[த]ாகொம் [இ]த்திரு[வுண்]-

4 [ண]ாழி[ல]க உடை[ய] கெ[ன]ரிக்க் அங்காடிபட்டமும் குடி முப்பத்திருவபட்ட-
த[ம்] உ[ள்ளிட்ட] பிவ[ரஹதண]ாெம் [॥*] [இ]வ பதாெ[தலை]ாஹெகெ
[॥*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-sixth year (*of the reign*) of king Râja-kêsarivarman, *alias* the emperor Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva, who,—while the goddess of fame became renowned (*through him*), while the goddess of victory was coveting (*him*), while the goddess of the earth became brilliant (*with joy*), (*and*) while the goddess with the (*lotus*) flower (*i.e.* Lakshmî) wedded (*him*),—had put on by right of inheritance the excellent crown of jewels; who had caused the wheel of his (*authority*) to roll over all regions, so that the Mî[ṇavar] (Pâṇḍyas) lost (*their*) firmness, the Villavar (Chêras) trembled, (*and*) Vikkalaṉ (*and*) Śiṅgaṇaṉ plunged into the western ocean; and who, having performed the anointment of victory, was graciously seated on the throne of heroes together with (*his queen*) Puvanamuḻududaiyâḻ.

(L. 2.) I, Maṉ[ṟâḍi] A[rai]yarâmaṉ Ma[ṇḍaga]vaṉ, *alias* A[ra]śara-[ṇâḻa]yakkôṉ, of Kalavai, *alias* Uḷagaḷanda-Śôḻa-chaturvêdimaṅgalam, in Śeṅguṉṟa-nâḍu, (*a subdivision*) of Palakuṉṟa-kôṭṭam, gave one sacred perpetual lamp to (*the temple of*) Mahâdêva at Tiruvallam in Karaivaḷi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam. For (*maintaining this lamp, I*) gave ninety-six full-grown ewes, which must neither die nor grow old.[6]

(L. 3.) Having received these (*ewes*), we, *Kauśikaṉ* Aṅgâḍi-Bhaṭṭaṉ, who is in charge of this store-room of this temple, Muppattiruva-Bhaṭṭaṉ of (*this*) city,[7] and

---

[1] No. 96 of the *Madras Survey Map*; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 271.

[2] No. 34 on the *Madras Survey Map*. Maṇḍaikuḷa-nâḍu, another division of Palakuṉṟa-kôṭṭam (above, Vol. I. p. 402), is probably named after Maṇḍakoḷattûr in the same tâluka (No. 136 on the map).

[3] Read ெஷகம்.

[4] Read ூவர.

[5] The three letters இத்த are entered below the line.

[6] See above, Vol. II. p. 375, note 3.

[7] See below, No. 59, text line 7.

the other *Śiva-Brâhmaṇas*, shall have to burn this sacred lamp as long as the moon and the sun exist.

(L. 4.) This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 59.—On the south wall of the mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is dated in the 23rd year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva and records the gift of a lamp by a Gaṅga chief whose name is not quite distinct, for the benefit of his daughter who was the consort of prince Vîra-Chôḷadêva. The sheep, which were, as usual, given along with the lamp, were made over to two persons (l. 7) whose names occur also in the preceding inscription of Kulôttuṅga I. (No. 58, l. 4). This circumstance enables us to identify Kulôttuṅga-Chôḷadêva (l. 1) with Kulôttuṅga I. and prince Vîra-Chôḷadêva (l. 4) with Vîra-Chôḍa, the son of Kulôttuṅga I. and viceroy of Vêṅgî.[1]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] [2]கொ[டு]வா[த்]துக்கசொழதெ[வ]ற்கு ய[ாண்]டு இருபத்து[மூ]ன்-
2 (ன்)ரு[து] ஜ[ய]ங்கொண்டசொழமண்டலத்[து]ப்[பரும்]பாணப்பாடிக்கஇொ-
3 வழி திருவ[ல்*]லம்முடைய 3மாதெவர்க்கு கீழக[ங்க]ன் அச்[சலவீம]ன் அசைசர்
[த]வே[வ]ன் எ[ன்]
4 [ம]கள் பின்னையார் வீரசொழதெவர் கம்பிராட்டியா[ர்] வில்லவன்மாதெவியார்க்கா-
5 க வைத்த திருவன்தாவினக்கு ஒன்[றுக்]கும் வைத்த சாவா [மூ]வாப்பெரா-
6 ஒ தொண்ணூற்றுறும் [।*] இக்கொ[டி]வில் திருவுண்ணுழிகை உடைய சிவவ்ரா-
ஹண-
7 ர் கௌசிகன் அக்கோடிபட்டனும் இக்குடி முப்பத்திரு[வ]ப்பட்டதும் உள்ளிட்ட
8 சிவவ்ராஹணர் வசம் இவ்வாடு கொண்டு இவ்வினக்கு ஒன்று[ம் சக்]தி[ர]ாதித்த-
வனை

. . . . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-third year (*of the reign*) of Kulôttuṅga-Śôḷadêva,— (*I*), Nîlaga[ṅga]ṉ Ach[chalavîma]ṉ Araiśar-[Ta]lai[va]ṉ,[3] gave one sacred perpetual lamp and gave for (*it*) ninety-six full-grown ewes, which must neither die nor grow old,[4] to (*the temple of*) Mahâdêva at Tiruvallam in Karaivaḷi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, for (*the spiritual merit of*) my daughter Villavaṉ-Mâdêviyâr,[5] the consort of prince Vîra-Śôḷadêva.

(L. 6.) Having taken charge of these sheep, *Kauśikaṉ* Aṅgûḍi-Bhaṭṭaṉ, the *Śiva-Brâhmaṇa* who is in charge of the store-room of this temple, Muppattiruva-Bhaṭṭaṉ of this city, and the other *Śiva-Brâhmaṇas* [shall have to burn] this lamp as long as the moon and the sun exist.

No. 60.—On the wall to the north of the tank in the Bilvanathesvara temple.

This inscription records that certain income was assigned to the temple by Seṅgêṇi Miṇḍaṉ Attimallaṉ Śambuvarâyaṉ in the 8th year of the reign of Kulôttuṅga-

[1] *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 284.
[2] Read குவா.
[3] *I.e.* 'the chief of kings.'
[4] See above, p. 119, note 6.
[5] This title means 'the great queen of the Chêra king.'

Chôladêva. As another member of the Śeṅgêṇi family is mentioned in inscriptions of Râjarâja III.,[1] it may be assumed that the king referred to in Vol. I. No. 132, and Vol. III. Nos. 60 and 61, is Kulôttuṅga-Chôḷa III., the predecessor of Râjarâja III.[2]

TEXT.

1 [ஷ்]வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] குலொத்துங்கசொழதெவர்[க்*]கு ய[ர்]ண்டு அ ஆவது
2 மாதிமாவழுதல் செங்கெணி மின்டன் அத்திம-
3 ல்லன் சம்புவரா[ய]ன் உடையார் திருவல்லமுடையார்
4 கொயில் அத்தராய[த்]தால் வந்த காசும் [தி]ருச்சுலக்காசும்
5 குற்றத்தெண்டமும் திரு[ப்ப]ணிக்கு விட்டெ[ன்] [॥*] செங்[கு]கணிக[ள்]
6 [வ]ச்சமுள்ளதனை[யு]ம் இதக்கு[வர]ர் மலகைஇடை சூமரி இ[ரு]ட
7 [குரா]ல் [பச]வை கொன்[ரு]ன் பாவத்தை படுவார் ॥— திருவல்லமுடைய[வ]-
8 ரசி [இத்தன்]மம் செ[ய்*][வித்]தான் வெணவாங்கி [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year (*of the reign*) of Kulôttuṅga-Śôḷadêva, from the month of *Mâśi*,— I, Śeṅgêṇi Miṇḍaṇ Attimallaṇ Śambuvarâyaṇ, gave for the repairs of the temple the money accruing from the internal revenue[3] of the temple of the lord Tiruvallam-uḍaiyâr, the *triśûla-kâśu* and (the fines called) *kurram* and *daṇḍa*.[4]

(L. 5.) As long as the family of the Śeṅgêṇis exists, those who obstruct (*this charity*) shall incur the sin of one who kills a tawny cow between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 7.) Vêḷaivâṅgi, a *Vairâgin* (who was) the chief of Tiruvallam, caused this charitable gift to be made.

No. 61.—ON THE WALL TO THE NORTH OF THE TANK IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

This inscription is dated in the 11th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva (III.)[5] and records that certain income was assigned to the temple by the same Śeṅgêṇi chief who is mentioned in No. 132 of Vol. I.

TEXT.

1 திரிபுவனச்சக்கரவத்[தி]கள் ஸ்ரீகொகெரி[மெ]ல்கொ-
2 ண்டருளொத்துங்கசொழதெவற்கு யாண்டு பதி [ஆ]-
3 வது செங்கெணி அம்மைஅப்பன் கண-
4 னுடைப்பெருமான[ர்]ன [விக்]கிர[ம]சொழச்சம்-
5 புவராயன் உடையார் திருவ[ல்*]லமு[ல]டையார் கெ[ர]யில்லன்தராய[மும்] வடகண-
டத்திலும் கழக-
6 டியலும்[6] வன்த புறவாயங்களால் வன்த கெ[ல்][வரி*]களும் காகவ[தி]க[ளு]ம்
த[தி]பிறை[7] ஆக[வ][க*]டமை
7 [தி]க்காவில்வத்தில் அ[னை]த்து [ஆ]யமும் மாக்கண[க்]காணியும் கொயில்கண-
[க்]க[காணியும்]

---

[1] Above, Vol. I. Nos. 61 and 64.
[2] *Antardya* occurs also in Vol. I. pp. 89 and 136.
[3] See line 2 f. above.
[4] Read ஆயிலும்.
[5] See above, pp. 43 and 79.
[6] See above, p. 38, note 5.
[7] Read ஆதிவிக.

8 [கடமையும்] உட்ப[ட] சில்வ[ரி] குற்றதெண்டமும் தெலவ்[கு] [கு*]த்தென்
[।*] [இத்த]ன்[ம]ம் [இறக்]கு-
9 [வ]ர் மங்கையி[ல]டக்குமரி இடைக்குராற்பகலை[க்]கொன்ற ப[ர]வத்தை[ய்] பழி-
[வ]ரங் [।*]
10 இத்தன்ம(ம)ங்கா(க)த்தான் ப[ர]தம்[1] என் தலை மெலி[ல ॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) In the 11th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kônêrimêlkoṇḍa-Kulôttuṅga-Śôḻadêva,[2]—I, Seṅgêṇi Ammaiappaṉ Kaṇṇuḍaipperumâṉ,[3] *alias* Vikrama-Śôḻa-Śambuvarâyaṉ, gave to the god the internal revenue of the temple of the lord Tiruvallam-uḍaiyâr, the taxes in paddy and the taxes in money accruing from the external revenue due from (the fields called) *Vaḍakaṇḍam* and *Kamugaḍi*, the tax on looms,[4] the tax on *Âjîvikas*,[5] all the revenue of Tîkkâli-Vallam, the minor taxes[6] and (the fines called) *kuṟṟam* and *daṇḍa*, including the share of the village accountant and the share and tax of the temple accountant.

(L. 8.) He who obstructs this charity, shall incur the sin of killing a tawny cow between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 10.) The feet of him who protects this charity, (*shall be*) on my head.

No. 62.—ON THE NORTH WALL OF THE MAHAMANDAPA IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

This inscription is dated in the [3]4th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḻadêva and records the gift of two lamps by Ariyapiḷḷai,[7] the queen of Amarâbharaṇa-Śîyagaṅga. An inscription in the Êkâmranâtha temple at Kâñchipuram (No. 10 of 1893) mentions the same chief as "the supreme lord of Kuvaḷâḷapura (*i.e.* Kôlâr), he who was born from the Gaṅga family, Śîyagaṅgaṉ Amarâbharaṇaṉ, *alias* Tiruvêgambamuḍaiyâṉ,"[8] and is dated in the 27th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḻa III.[9]

According to its preface, the famous Tamil Grammar *Naṉṉûl* was composed by Pavaṇandi (*i.e.* Bhavanandin) at the order of Śîyagaṅgaṉ Amarâbharaṇaṉ. The Êkâmranâtha inscription proves that Bhavanandin's patron was a vassal of Kulôttuṅga III.

TEXT.

1 ஸ்[ஸ்ரீ ஸ்ரீ] [।*] [கு]லொ[த்துங்கசெ[ர]ழதெவற்[கு*] [ய]ரண்[டு ஈ]ரை வ[து]
அமர[ர]பர[ணசி]யக[ங்]கம்பிராட்[டி]யர[க] அ[ரி]யபிள்ளை [இ]ருவ[ல்]லமுடைய

[1] The ம் is entered below the line.

[2] The title *Kôṉêrimêlkoṇḍâṉ* was borne by Vîra-Chôḻa (p. 47 above), and that of Kôṉêrimênkoṇḍa by Kulôttuṅga III. (Vol. I. p. 136).

[3] The same name is partially preserved at the beginning of text line 2 of No. 132 of Vol. I.

[4] Compare above, Vol. I. pp. 88, 89 and 108. [5] See *ibid.* p. 88, note 5.

[6] The term சில்வரி occurs also in Vol. I. Nos. 59 and 61.

[7] According to an inscription in the Jambukêśvara temple, Ariyapiḷḷai was also the name of the mother of a queen of the Hoysaḷa king Râmanâtha; *Ep. Ind.* Vol. III. p. 9, note 5.

[8] ஸ்ரீமற்குவளாலபுரபரமேஸ்வரன் கங்குலொற்றவத் தியகங்கன் அமராபரணனை திருவெகம்பமுடையான்.

[9] திரு[வ]னச்சக்கரவத்திகள் மதுரையும் பாண்டிய[ன்] முடித்தலை[யு]ங்கொண்டரு[ளி]ய ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொழதெவற்கு யாண்டு உடல ஆவது . . . . . இவ்வாண்டை வைகாசிமாஹாத்துப்[ப]ரிதெனன்ருத்தியதியும் வியாழமும்பெற்ற அனிழமுமானவன்று; "on the day of *Anurâdhâ*, which corresponded to a Thursday and to the eleventh day of the month of *Vaigâsi* in this year."

கரபரத்[கு] வைத்த சக்[தி]வி[ள]க்[கு] ஒக்[கும் க]ச்[தி]யர்[ர்]க்[கு] வைத்[த]
சக்[தி]வி[ள]க்கு [ஒள்]ளும் [||*] இவ்வி-
2 [ள]க்கிரண்டுக்கும்[1] . . . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the [3]4th year (*of the reign*) of Kulôttuṅga-Śôḻadêva, Ariyapiḷḷai, who was the consort of Amarâbharaṇa-Śîyagaṅga, gave to the god of Tiruvallam one twilight lamp and gave to the goddess one (*other*) twilight lamp. To these two lamps . . . . . .

No. 63.—ON THE WEST WALL OF THE KITCHEN IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

The subjoined inscription records a remission of taxes by Aḷagiya-Pallavaṉ. This chief bore the same surname as Aḷagiya-Śôḻaṉ, a feudatory of Râjarâja III.,[2] and accordingly seems to have been a member of the Śeṅgêṇi family.[3] The inscription refers to the 3rd year of the reign of Vijaya-Gaṇḍagôpâḷadêva. Three inscriptions at Kâñchipuram are dated in the Śaka year 1187 and in the 15th and 16th years of *Tribhuvanachakravartin* Vijaya-Gaṇḍagôpâḷadêva,[4] who is perhaps identical with the former king.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] விசையகண்டகோபரலெதவர்க்கு யா-
2 ண்டு முன்றுவது[5] முதல் அழகிய[ப]ல்லவன் எதிரிலிசோழச்-
3 சம்புவரையனென் கம் பற்றுக்கடமையி[ன்] ஆயமும்
4 கொள்ளும் இடத்து முற்கலத்[தி]ல் இல்லதெதருவ-
5 தியான செல[வன]வு மாகர[ணி]வரியும் [க]ரணமாவரியு-
6 ம்[க]ழித்துக்கடமையும் [ஆ]ய[மு]ம்கொள்ளக்கடவதாக-
7 கொள்ளும் அழகியபல்லவன் எதி[தி]லிசோழச்சம்புவரை-[6]
8 யனென் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! We, Aḷagiya-Pallavaṉ Edirilî-Śôḻa-Śambuvarâyaṉ, have ordered that, from the third year (*of the reign*) of Vijaya-Gaṇḍagôpâḷadêva, if taxes and revenue due to us are levied, (*these*) taxes and revenue have to be levied after remission of one sixteenth and one fifth, to the extent of the full amount which had not been (*levied*) in former times.

---

[1] The remainder of this line is much obliterated.
[2] See above, Vol. I. p. 87.
[3] See page 121 above.
[4] *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 122, and Vol. XXII. p. 219 f.
[5] Read முன்றுவது.
[6] Read சம்புவரை.

00045361

Digitized with financial assistance from

on 07 January, 2017